

CÍRKEVNÍ ZŘÍZENÍ

Celocírkevní řády, které církevní zřízení provádějí, usnáší synod a jsou závazné pro celou církev. Jsou to zejména tyto řády:

- a. Řád členství v církvi (ŘČC);
- b. Řád sborového života (ŘSŽ);
- c. Řád o správě církve (ŘSC);
- d. Jednací a volební řád (JVŘ);
- e. Řád pro kazatele (ŘK);
- f. Řád pastýřské služby (ŘPS);
- g. Řád výchovy a vzdělávání v církvi (ŘVVC);
- h. Řád diakonické práce (ŘDP);
- i. Řád hospodaření církve (ŘHC);
- j. Řád vizitací sborů (ŘVS);
- k. Řád pro studenty bohosloví (ŘSB).

Přijetí nových řádů a úpravy řádů dosavadních jsou v pravomoci každého synodu. Případné další synodem přijaté řády se stávají závaznou prováděcí normou k církevnímu zřízení jejich zveřejněním v písemné formě a následným doručením do sborů.

Toto zřízení pro pracovní potřebu církve vydává: Synodní rada Českobratrské církve evangelické, Praha 1 – Nové Město, Jungmannova 9, Husův dům, poštovní přihrádka 466, PSČ 111 21 Praha 1, telefony: 224999211, fax: 224999219, e-cirkev@e-cirkev.cz, www.e-cirkev.cz

OBSAH:

PREAMBULE

HLAVA I. OBECNÁ USTANOVENÍ

- § 1. Členství v církvi
- § 2. Práva a povinnosti členů církve
- § 3. Ordinovaní členové církve - kazatelé
- § 4. Církevní sbory
- § 5. Zvláštní zařízení církevní služby
- § 6. Vedení a správa církve
- § 7. Volby, ztráta způsobilosti k volbě a ztráta úřadu
- § 8. Shromáždění
- § 9. Správní orgány a další volené orgány
- § 10. Náhradní správní orgány
- § 11. Poslanci do shromáždění
- § 12. Faráři a jáhnové
- § 13. Kaplani
- § 14. Výpomocní kazatelé
- § 15. Pastorační pracovníci
- § 16. Předčitatelé kázání

- § 17. Pastýřská služba a kázeň
- § 18. Hospodaření sborů
- § 19. Celocírkevní řády
- § 20. Církevní dohled a opravné prostředky

HLAVA II. FARNÍ SBOR (STRUČNĚ: SBOR)

- § 21. Řízení a správa sboru a kazatelské stanice
- § 22. Sborové shromáždění
- § 23. Staršovstvo

HLAVA III. SENIORÁT

- § 24. Seniorátní příslušnost a správa
- § 25. Seniorátní shromáždění (konvent)
- § 26. Seniorátní výbor a senior

HLAVA IV. POVŠECHNÝ SBOR

- § 27. Řízení a správa církve
- § 28. Shromáždění povšechného sboru (synod)
- § 29. Předsednictvo synodu
- § 30. Synodní rada
- § 31. Synodní senior
- § 32. Ústřední církevní kancelář

HLAVA V. GENERÁLNÍ SNĚM

- § 33. Složení a svolání generálního sněmu
- § 34. Kompetence generálního sněmu

HLAVA VI. VZTAH K CÍRKVI OBECNÉ

- § 35. Ekumenická sounáležitost a odpovědnost

HLAVA VII. PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

- § 36. Přechodná ustanovení k novele církevního zřízení přijaté 28. pokračujícím synodem ve dnech 10. – 12. 11. 1994
- § 36a. Přechodná ustanovení k novele církevního zřízení přijaté 1. zasedáním 34. synodu

PREAMBULE

Českobratrská církev evangelická, stručně zvaná Evangelická církev, vyznává víru v Boha Otce, Syna a Ducha svatého, která ji spojuje s křesťany všech vyznání a všech dob.

Vyjadřuje svou naději, že spolu s ostatními křesťany má účast na jedné obecné Kristově církvi, díle Ducha svatého.

Evangelická církev se hlásí do společenství reformačních církví obnovených a stále se obnovujících Božím slovem. Navazuje na tradice České reformace, na hnutí husitské, církev

podobojí i Jednotu bratrskou, na církve evangelické augsburského i helvetského vyznání, povolené v našich zemích tolerančním patentem v roce 1781 a sloučené svobodným rozhodnutím zástupců všech sborů na generálním sněmu r. 1918 v církev jedinou, která přijala jméno Českobratrská církev evangelická.

V poslušnosti a svobodě víry se učí ze starokřesťanských vyznání víry Apoštolského, Nicejskokaňhradského a tzv. Athanasiova, i z konfesí reformačních, čtyř článků pražských, vyznání Jednoty českých bratří podle vydání J.A.Komenského z r. 1662, Českého vyznání, vyznání Augsburgského a Druhého vyznání helvetského.

Svou touhu po obnovení viditelné jednoty Kristovy církve vyjadřuje v přímluvných modlitbách a v účasti na ekumenických snahách. Přihlíží k výsledkům ekumenických rozhovorů, zvláště k dokumentu Komise pro víru a řád o křtu, večeři Páně a ordinaci a k Leuenberské konkordii, pod kterou připojila svůj podpis.

Za jediné pravidlo víry a života uznává Boží slovo dosvědčené v Písmech Starého a Nového zákona, jejichž středem je Boží zjevení v Ježíši Kristu. Je přesvědčena, že posláním církve a jejích údů jest oslavovat Boha slovem i celým životem, zejména zvěstovat evangelium o spasení v Ježíši Kristu každé generaci a všem bez rozdílu, vysluhovat svátosti podle Kristova ustanovení, společnou práci horlivě usilovat o vždy plnější poznávání pravdy Boží, tvořit obecenství víry, lásky a naděje ve vzájemné službě a pomoci i v řádu a kázni podle Písem a přijímat odpovědnost za věci veřejné.

V odpovědnosti za celé stvoření slouží dílu Božího království, jehož plnost s nadějí vyhlíží.

Evangelická církev přijímá zásadu všeobecného kněžství lidu Kristova, podle níž je poslání církve svěřeno všem pokřtěným a uskutečňuje se podle různých obdarování, jež společenství církve rozpoznává. Podle této zásady pověřuje ke konkrétním službám.

Evangelická církev se spravuje podle zásad presbyterně synodních.

HLAVA I. OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1. Členství v církvi

1. Členy českobratrské církve evangelické, stručně zvané Evangelická církev (dále zvané církev), jsou všichni, kdo v ní byli pokřtěni nebo podle jejího řádu do ní přijati. Členství v církvi se pozbývá vystoupením nebo vyloučením.
2. Členství v církvi může být staršovstvem propůjčeno i křesťanům jiného vyznání.
3. K církvi se mohou na základě svobodného rozhodnutí svou správou přičlenit též jiné evangelické sbory. O přijetí rozhoduje a podmínky přičlenění stanovuje synod.

§ 2. Práva a povinnosti členů církve

1. Církev poskytuje svým členům duchovenskou a pastýřskou péči, církevní služebnosti a účast na správě církve.
2. Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvali v bratrském obecenství života kolem Slova Božího a svátostí, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, osvědčovali svou víru životem podle evangelia, v lásce sloužili svým bližním a nesli odpovědnost za zajištění hmotných potřeb církve.
3. Hlasovací právo mají členové, kteří plní své povinnosti v církvi a jsou starší 18 let.
4. Hlasovací právo nemají ti členové, kterým bylo právoplatně odňato.

§ 3. Ordinovaní členové církve - kazatelé

1. Církev pověřuje ordinací některé své členy, muže i ženy, aby se s využitím svých obdarování a s podporou celého společenství soustředěně věnovali službě kázání Božího slova a Kristových svátostí.
2. Ordinance stvrzuje, že společenství církve u ordinovaného rozpoznalo potřebná obdarování a přimlouvá se za jejich zachování a rozhojnění. Ordinovaný při ordinaci

vyznává, že přijímá pověření jako povolání od Pána církve.

3. Ordinaci musí předcházet odborná příprava, úspěšné složení předepsaných zkoušek, povolání ke konkrétní službě slova a svátostí v církvi, případně vyslání k obdobné službě v jiných institucích, a vyjádření souhlasu s učením a řády církve stvrzené vlastnoručním podpisem ordinovaného. Je-li ordinovaný církví povolán na jiné místo nebo je-li vyslán k jinému druhu služby, nedochází k nové ordinaci.
4. Ordinance se uděluje farářům, jáhnům a výpomocným kazatelům povolaným ke službě v církevních sborech, případně kaplanům, které církev vysílá do služby v jiných institucích.
 - a. Faráři a jáhnové jsou povoláváni ke službě podle § 12 CZ.
 - b. Kaplani jsou povoláváni ke službě podle § 13 CZ.
 - c. Výpomocní kazatelé jsou povoláváni ke službě podle § 14 CZ.
5. Ordinovaní členové církve (kazatelé) mohou samostatně připravovat a vést bohoslužby v církevních sborech, jsou-li k tomu povoláni správním orgánem příslušného sboru.
6. Ordinovaní členové církve (kazatelé) jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, které jim byly důvěrně svěřeny.
7. Všichni ordinovaní členové církve (kazatelé) vykonávají ordinovanou službu jménem a z pověření celé církve podle ustanovení církevního zřízení a řádů.
8. O způsobilosti k ordinované službě rozhoduje synodní rada, která uděluje osvědčení o způsobilosti k ordinované službě v církvi a zajišťuje vedení evidence všech ordinovaných členů církve (kazatelů) a jejich způsobilosti k ordinované službě.
9. Faráři, jáhnové a kaplani, jejichž povolání nebo vyslání skončilo a jimž nebyla rozhodnutím synodní rady zachována způsobilost k ordinované službě, a ordinovaní členové církve, jimž byla rozhodnutím synodní rady způsobilost k ordinované službě odňata, nemohou dále vykonávat ordinovanou službu ani k ní nemohou být povoláváni.
10. Českobratrská církev evangelická uznává ordinaci udělenou členům církví sdružených ve Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE).

§ 4. Církevní sbory

1. Církev je zřízena a spravuje se podle zásad presbyterně-synodních ve třech stupních:
 - a. základní jednotkou je farní sbor (stručně sbor);
 - b. širší jednotkou je seniorátní sbor (stručně seniorát);
 - c. nejširší jednotkou je povšechný sbor, celá církev.
 Sbory všech tří stupňů mají právní subjektivitu.
2. Církevní sbory mají právo i povinnost konat bohoslužebná i správní shromáždění, povolávat kazatele, pečovat o křesťanský život i o duchovní a všeobecné vzdělání členů a pracovníků církve, konat dílo křesťanské lásky, volit církevní orgány, ustanovovat zaměstnance, usnášet se na sborových rádech, vybírat k úhradě svých potřeb od svých členů příspěvky a konat sbírky, nabývat movité i nemovité jmění a spravovat je.
3. Senioráty zřizuje, slučuje nebo ruší synod. Farní sbory zřizuje synod. O sloučení nebo zrušení farního sboru rozhoduje konvent nebo synod.
4. Změny sídel farních sborů a změny jejich hranic v rámci seniorátu schvaluje konvent.
5. Každý sbor hospodaří samostatně a neručí za závazky jiných sborů ani ostatní sbory neručí za jeho vlastní závazky.

§ 5. Zvláštní zařízení církevní služby

1. Církev koná své dílo též prostřednictvím různých zařízení církevní služby, určených zejména k účelům vzájemné dobrovolné podpory sborů, výchovy a vzdělávání, křesťanské a sociální služby, pastorační služby ve zdravotnických zařízeních, duchovní služby v armádě, ve věznicích apod.
 - a. Diakonii, která je se svými organizačními složkami součástí církve, zakládá, přiznává jí právní subjektivitu a ruší ji pouze synod;
 - b. Zařízení hospodářského charakteru může zakládat, přiznávat jim právní subjektivitu

a rušit je pouze synod;

c. Další zařízení církevní služby (církevní školy, církevní střediska apod.) mohou zakládat, přiznávat jim právní subjektivitu a rušit je správní orgány povšechného sboru a seniorátů. Na základě rozhodnutí sborového shromáždění a souhlasu seniorátního výboru mohou tato zařízení zakládat, přiznávat jim právní subjektivitu a rušit je také staršovstva farních sborů.

2. Zařízení mají své statuty, které vyjadřují i vztah k příslušnému sboru a podléhají schválení zřizujícím církevním orgánem. V rámci statutu se mohou tato zařízení věcně i místně členit a přiznávat jednotlivým složkám rozsah oprávnění.
3. Zařízení s právní subjektivitou hospodaří samostatně a neručí za závazky jiných zařízení či sborů, ani ostatní zařízení či sbory neručí za jeho vlastní závazky.
4. Tato zařízení podléhají doзору zřizovatele, který schvaluje příslušné shromáždění.
5. Statut zařízení obsahuje ustanovení o způsobu jeho založení, o jeho představenstvu, případně o zřízení dozorčí rady a o způsobu vykonávání doзору příslušným správním orgánem.
6. Statutární orgán zařízení je určen jeho statutem.

§ 6. Vedení a správa církve

1. Vedení a správa každého církevního sboru přísluší jeho církevním orgánům v širším slova smyslu, kterými jsou:
 - a. shromáždění;
 - b. správní orgán;
 - c. představitelé sboru.
2. Shromáždění a správní orgány se scházejí k řádným zasedáním v pravidelných obdobích. Mimořádné zasedání musí být svoláno, požádá-li o to aspoň třetina jeho členů. K právoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů a nadpoloviční většiny přítomných, pokud není církevním zřízením nebo řády ustanoveno jinak.
3. Shromáždění (shromáždění farního sboru čili sborové shromáždění, shromáždění seniorátního sboru čili konvent, shromáždění povšechného sboru čili synod) je základním a řídícím orgánem příslušného sboru. Volí členy správních orgánů, usnáší se na zásadních směrnicih pro jejich práci a kontroluje jejich činnost.
4. Správní orgán (staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada) vykonává správu příslušného sboru v mezích stanovených církevním zřízením a řádem o správě církve a podle směrnic, na nichž se usneslo shromáždění. V oblasti své působnosti zejména dohlíží na učení, vyznávání, řád a kázeň a dbá, aby zřízení a řády církve byly zachovávány a povinnosti sborů i členů plněny. Vede též hospodaření sboru.
5. Představitelé sboru (farář a kurátor, senior a seniorátní kurátor, synodní senior a synodní kurátor) vykonávají úkol zvěstovatelský, vyznavačský, strážný a pastýřský; dozírají, aby bylo jednání i usnášení církevních orgánů ve shodě s církevním zřízením a příslušnými řády a aby se plnila usnesení církevních orgánů; odpovídají za činnost sborových orgánů, podepisují společně jménem sboru právní a jiné důležité listiny a zastupují sbor navenek. Volbou ve správním orgánu je jeden z nich zvolen jeho předsedou, druhý se bez volby stane místopředsedou.

§ 7. Volby, ztráta způsobilosti k volbě a ztráta úřadu

1. Církevní orgány a poslanci do shromáždění se povolávají tajnou volbou nebo aklamací.
2. Není-li dále stanoveno jinak, je zvolen ten, kdo dosáhl nadpoloviční většiny platných hlasů. Nedosáhne-li se potřebné většiny, koná se užší volba. Při rovnosti hlasů rozhodne los.
3. Volitelní jsou členové příslušného sboru, kteří mají hlasovací právo, dosáhli pro volbu požadovaného věku a splnili ostatní podmínky požadované církevním zřízením a řády.

4. Ztráta způsobilosti k volbě má za následek ztrátu úřadu samého, pokud není v církevním zřízení stanoveno jinak.
5. Pozbude-li člen církve úřadu staršího nebo kazatele, ztrácí úřady, do kterých byl jako starší nebo kazatel zvolen.

§ 8. Shromáždění

1. Každé shromáždění musí být ohlášeno ve sborech, jichž se týká, nebo jeho členové musí být k němu písemně pozváni.
2. Shromáždění svolává k řádným i mimořádným zasedáním správní orgán jím zvolený, a není-li ho, nebo neplní-li svou povinnost, svolá je nadřízený správní orgán, v případě synodu jeho předsednictvo.
3. Zasedání jsou veřejná, mohou však být prohlášena za neveřejná.

§ 9. Správní orgány a další volené orgány

1. Správní orgány svolává k řádným i mimořádným zasedáním jejich předseda. Zasedání jsou neveřejná.
2. Správní orgány volí zpravidla ze svých členů funkcionáře k výkonu stálých prací a rozdělují práci a úkoly mezi své členy i mezi jiné členy sborů, jež spravují.
3. Členové i náhradníci správních orgánů jsou kromě členů virilních voleni na šest let. Úřad vykonávají, pokud nová volba na jejich místo nenabude platnosti. Totéž platí i pro ostatní volené orgány.
4. Uprázdnil-li se předčasně místo člena staršovstva, nastupuje na uvolněné místo náhradník, který zastává funkci do konce funkčního období člena, na jehož místo nastoupil. Obdobně jako ve staršovstvu se postupuje při povolávání náhradníků ve všech orgánech volených v církvi a v jejích zařízeních s výjimkou synodní rady a seniorátních výborů.
5. Uprázdnil-li se předčasně místo člena synodní rady nebo seniorátního výboru, nastupuje na uvolněné místo náhradník, který zastává funkci do nejbližšího shromáždění, jež provede doplňovací volbu.
6. Členové seniorátního výboru a členové synodní rady mohou být voleni do téže funkce nebo do funkce nižší na dvě funkční období po sobě jdoucí. Na třetí navazující období může být kandidát zvolen do téže funkce nebo nižší pouze tehdy, obdrží-li alespoň dvě třetiny platných hlasů. Volba na čtvrté navazující období je vyloučena.

§ 10. Náhradní správní orgány

1. Stane-li se správní orgán církevního sboru nezpůsobilým k usnášení nebo zanedbává-li dlouhodobě své povinnosti, zastaví nadřízený správní orgán jeho činnost a zřídí správní komisi na dobu potřebnou k obnovení řádné správy sboru. Může též správní orgán rozpustit a zařídit novou volbu. Odvolání proti těmto opatřením nemají odkladný účinek.
2. Ve farním sboru, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, zřídí synodní rada správní komisi, která spravuje sbor po dobu trvání strategického kazatelského místa, nebo do doby, než ve sboru bude na pokyn synodní rady zvoleno staršovstvo.

§ 11. Poslanci do shromáždění

1. Shromáždění, s výjimkou sborového, volí ze starších a farářů poslance a jejich náhradníky, které vysílá jako plnoprávné členy do nadřízených shromáždění. Členy shromáždění jsou též poslanci virilní.
2. Poslanci jsou vázáni pravidlem slova Božího. Jsou povinni tlumočit usnesení shromáždění, které je vyslalo, avšak při jednání a hlasování nejsou těmito stanovisky vázáni.
3. Poslanci úřad vykonávají tak dlouho, dokud volba nového poslance na jejich místo

nenabude platnosti.

§ 12. Faráři a jáhnové

1. Faráři a jáhnové jsou členové církve, kteří získali odborné bohoslovecké vzdělání, prošli povinnou přípravou podle následujících odst. 2 nebo 3, zavázali se reversem, že budou věrně konat svou službu, získali osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna v církvi, byli řádně zvoleni v některém církevním sboru, byli ordinováni a vykonávají ordinovanou službu dlouhodobě a soustavně jako své povolání.
2. Absolventi odborného bohosloveckého vzdělání magisterského stupně se na službu faráře povinně připravují jako vikáři. Vikariát trvá zpravidla jeden rok a je ukončen rozhodnutím o způsobilosti absolventa k ordinované službě faráře v církvi.
3. Absolventi odborného bohosloveckého vzdělání nižšího stupně se na službu jáhna povinně připravují v jáhenské praxi. Jáhenská praxe trvá zpravidla jeden rok a je ukončena rozhodnutím o způsobilosti absolventa k ordinované službě jáhna v církvi.
4. Povinnosti faráře nebo jáhna jsou určeny povolací listinou sboru, který jej zvolil. Farář nebo jáhen zvolený v některém sboru je zaměstnancem církve, tj. povšechného sboru.
5. Faráři a jáhnové jsou voleni
 - ve farním sboru sborovým shromážděním na návrh staršovstva po schválení synodní radou.
 - v seniorátním sboru konventem na návrh seniorátního výboru po schválení synodní radou.
 - v povšechném sboru synodem na návrh synodní rady.
6. Kazatele, který již byl ordinován, může v naléhavém případě seniorátní výbor nebo synodní rada dočasně povolat na místo seniorátního kazatele nebo kazatele povšechného sboru, a to vždy pouze na dobu do nejbližšího zasedání příslušného konventu nebo synodu.
7. Dva nebo více sborů se mohou dohodnout na volbě společného faráře nebo jáhna.
8. *zrušen*
9. Synodní rada může s farářem nebo jáhnem ukončit zaměstnanecký poměr v církvi písemnou výpovědí pouze z některého z níže uvedených důvodů, který musí být ve výpovědi výslovně uveden, a to:
 - a. nemůže-li farář nebo jáhen ze zdravotních důvodů po dobu delší než dvanáct po sobě jdoucích kalendářních měsíců řádně konat službu stanovenou povolací listinou sboru, který jej zvolil, nebo
 - b. přijme-li farář nebo jáhen jiný plnočasový pracovní úvazek, nebo
 - c. je-li zrušeno kazatelské místo, které farář nebo jáhen dosud zastával, nebo
 - d. zanikne-li povolání faráře nebo jáhna v důsledku uplynutí doby určité, na niž byl povolán, aniž by byl zároveň povolán ke službě v jiném církevním sboru, nebo
 - e. zanikne-li povolání faráře nebo jáhna z důvodu, že ve farním sboru bylo synodem zřízeno strategické kazatelské místo, nebo
 - f. rozhodla-li pastýřská rada svým nálezem, že farář nebo jáhen je zbaven úřadu v dosavadním sboru, nebo že ztratil způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna.
10. Výpověď z důvodu uvedeného v odstavci 9 pod písm. c) a e) může synodní rada dát, pokud se v církvi neuvolní jiné pracovní místo odpovídající jeho kvalifikaci a povolání, na které bude farář nebo jáhen zvolen do tří měsíců od zrušení kazatelského místa, které dosud zastával.
11. Výpovědní doba v případech uvedených v odst. 9 pod písm. a) je dvouměsíční a počíná běžet prvním dnem měsíce následujícího po doručení písemné výpovědi. V ostatních případech uvedených v odst. 9 končí zaměstnanecký poměr posledním dnem měsíce, v němž byla faráři nebo jáhnovi doručena výpověď. Výpověď se považuje za doručenou i tehdy, odmítne-li ji farář nebo jáhen převzít před dvěma svědky. Faráři nebo jáhnovi, kterému byla dána výpověď, nenáleží žádné finanční náhrady ani odstupné kromě

základního platu za výpovědní dobu.

12. Farář nebo jáhen může ukončit zaměstnanecký poměr v církvi:

a. dohodou

b. rezignací bez udání důvodů. V tomto případě zaměstnanecký poměr skončí ve lhůtě tří měsíců, která počíná běžet prvním dnem měsíce následujícího po doručení písemné rezignace synodní radě.

13. V době, kdy farářka či jáhenka čerpá mateřskou dovolenou, a v době, kdy farářka, farář, jáhenka nebo jáhen čerpají rodičovskou dovolenou, nemůže s nimi synodní rada ukončit zaměstnanecký poměr výpovědí, ledaže by důvodem pro výpověď byl nález pastýřské rady dle odst. 9 písm. f) církevního zřízení.

§ 13. Kaplani

1. Kaplany jsou dosavadní faráři nebo jáhnové, kteří splňují specifické podmínky pro určitou službu v jiných institucích, byli synodní radou do takové služby vysláni a vykonávají tuto službu dlouhodobě a soustavně jako své povolání.
2. Kaplany jsou také členové církve, kteří získali odborné bohoslovecké vzdělání, prošli povinnou přípravou podle § 12 CZ odst. 2 nebo 3, zavázali se reversem, že budou věrně konat svou službu, získali osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna, splňují specifické podmínky pro určitou službu v jiných institucích, byli do takové služby vysláni synodem, byli ordinováni a vykonávají tuto službu dlouhodobě a soustavně jako své povolání.

§ 14. Výpomocní kazatelé

1. Výpomocními kazateli jsou bývalí faráři, jáhnové nebo kaplani, kteří přestali vykonávat ordinovanou službu dlouhodobě a soustavně jako své povolání, byla jim zachována způsobilost k ordinované službě v církvi a mohou být jednorázově zváni k jejímu vykonání.
2. Výpomocními kazateli jsou také členové církve, kteří získali odborné bohoslovecké vzdělání nebo absolvovali příslušný přípravný kurs, získali osvědčení o způsobilosti k ordinované službě výpomocního kazatele, byli shromážděním sboru, jehož členy jsou, řádně povoláni ke službě výpomocního kazatele a byli ordinováni.

§ 15. Pastorační pracovníci

1. Pastorační pracovníci jsou zaměstnanci církve pověřeni k duchovenské činnosti spočívající:
 - a. v organizaci a provádění křesťansky zaměřené sociální a pastorační péče a služby,
 - b. ve vykonávání pomocných činností v rámci církevního sboru pod vedením faráře,
 - c. ve vykonávání pomocných činností v nemocnicích, věznicích a dalších zařízeních pod vedením faráře.
2. Zaměstnanecký poměr s pastoračními pracovníky uzavírá a rozvazuje jménem církve synodní rada.
3. Synodní rada určí na návrh příslušného správního orgánu církevní sbor, v němž bude pastorační pracovník vykonávat své pověření pod vedením určeného faráře.

§ 16. Předčitatelé kázání

1. Předčitatelé kázání slouží sboru přednesem kázání, která připravili ordinovaní členové církve. Ke službě předčitateľů povolává v odůvodněných případech staršovstvo sboru ty členy sboru, kteří jsou k tomu způsobilí.

§ 17. Pastýřská služba a kázeň

1. K nápravě toho, co zřejmě narušuje vztahy ve sborech a co je v životě, činnosti a vyznání církevních pracovníků porušené, slouží pastýřská služba.
2. Pastýřskou službu členům místního sboru vykonává staršovstvo spolu s farářem nebo

jáhnem.

3. Pastýřská služba a kázeň mezi staršími, kazateli a dalšími pracovníky církve je uložena nezávislým pastýřským radám. K tomuto úkolu zřizuje synod pětičlenné oblastní pastýřské rady, které ve věcech kázně rozhodují v I. stupni, a pětičlennou církevní pastýřskou radu, která rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím oblastních pastýřských rad.

§ 18. Hospodaření sborů

1. Každý sbor hospodaří samostatně podle rozpočtu. Dbá přitom hospodárnosti, obecně platných právních předpisů, církevních řádů a pokynů nadřízených správních orgánů a shromáždění.
2. Revizory hospodaření a jejich náhradníky volí shromáždění příslušného sboru.
3. Jmění shromážděného na určité účely smí být použito pro jiný účel jen se svolením příslušného shromáždění.

§ 19. Celocírkevní řády

1. Celocírkevní řády, které provádějí církevní zřízení, usnáší synod a jsou závazné pro celou církev.

§ 20. Církevní dohled a opravné prostředky

1. Každý vyšší správní orgán má povinnost pozastavit, případně zrušit usnesení, rozhodnutí nebo volby, odporují-li církevnímu zřízení nebo řádům.
2. Proti usnesením, rozhodnutím a volbám církevních orgánů se může odvolat každý člen i orgán církve tím dotčený a to instančním postupem k nadřízeným správním orgánům až k synodní radě.
3. Rozhodnutí synodní rady ve věcech správních je konečné. Proti rozhodnutím synodní rady, která nemají povahu jen správní, může se každý člen i orgán církve takovým rozhodnutím dotčený odvolat k synodu. - viz též výklad na konci dokumentu usnesený 2. zasedáním 36. synodu, usnesení č. 21
4. Odvolání proti usnesením a rozhodnutím se podává do 30 dnů ode dne doručení u té instance, která napadené rozhodnutí učinila. Odvolání proti volbám se podává přímo odvolací instanci do 30 dnů ode dne vyhlášení voleb.
5. Odvolání nemá odkladný účinek. Na žádost odvolatele však může instance, která rozhodnutí učinila, nebo odvolací instance sama odkladný účinek povolit, pokud to není církevním zřízením výslovně vyloučeno.

HLAVA II. FARNÍ SBOR (STRUČNĚ: SBOR)

§ 21. Řízení a správa sboru a kazatelské stanice

1. Farní sbor (stručně sbor) je základní církevní jednotkou spojující v určitém obvodu členy církve v obecnství Slova a svátostí, víry a života, jakož i ke službě a práci při společných duchovních a církevních úkolech, schopnou hospodářsky zabezpečit své potřeby a podílet se na hospodaření celé církve.
2. Neplní-li sbor své základní funkce, musí být nadřízenými církevními orgány posouzeno, zda může dále samostatně působit.
3. Pro každý sbor je ustanoven farář nebo administrátor.
4. O zásadních věcech sboru s výjimkou sboru, v němž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, rozhoduje sborové shromáždění. Správu sboru vykonává staršovstvo v čele s farářem nebo administrátorem a kurátorem.

5. Ve sboru, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, vykonává správu sboru správní komise, jejímž virilním členem je farář na toto místo ustanovený. Před uplynutím doby, na niž bylo zřízeno strategické kazatelské místo, může synodní rada dát pokyn k volbě staršovstva. Virilním členem takového staršovstva je farář ustanovený ve sboru, polovinu zbývajících členů tvoří virilní členové jmenovaní synodní radou a druhou polovinu volí sborové shromáždění.
6. Tam, kde není možné zřídit samostatný sbor, může být pro členy sboru žijící v diaspoře zřízena staršovstvem sboru se souhlasem seniorátního výboru kazatelská stanice. Konají se v ní pravidelná bohoslužebná a katechetická shromáždění a ostatní pravidelná sborová práce.
7. Kazatelskou stanicí spravuje staršovstvo sboru, který ji zřídil. Členové kazatelské stanice mají ve staršovstvu sboru poměrný počet zástupců. V případě potřeby si kazatelská stanice může zvolit vlastní výbor.
8. Zrušit kazatelskou stanicí může staršovstvo sboru se souhlasem seniorátního výboru.
9. K duchovenské práci v diaspoře může staršovstvo sboru dočasně zřizovat místa duchovenské služby.

§ 22. Sborové shromáždění

1. Sborové shromáždění tvoří členové sboru s hlasovacím právem. Svolává je staršovstvo nejméně jednou ročně.
2. Sborové shromáždění jedná o životě a práci sboru.
3. Sborové shromáždění volí z členů sboru, kteří dovršili 21. rok věku a kteří mají hlasovací právo, na šestileté funkční období staršovstvo spolu s náhradníky.
4. Sborové shromáždění volí faráře nebo jáhna sboru.

§ 23. Staršovstvo

1. Staršovstvo je správní orgán farního sboru. Zejména mu přísluší pečovat spolu s farářem nebo jáhnem o bohoslužebná a katechetická shromáždění, o duchovní život rodin sboru, o hospodaření sboru, o ekumenické vztahy a misijní činnost v obvodu sboru. Podporuje kazatele a pomáhá jim v jejich práci, ve vzájemné bratrské odpovědnosti dbá, aby život kazatelů, starších i celého sboru byl ve shodě se svědectvím Písem svatých a s církevním řádem.
2. Staršovstvo zasedá podle potřeby, zpravidla jednou měsíčně.
3. Členy staršovstva jsou mocí svého úřadu (virilní členové) faráři a jáhnové ve sboru ustanovení.
4. Staršovstvo volí ze svého středu kurátora sboru.
5. Staršovstvo volí ze svého středu na čtyřleté funkční období poslance konventu a jejich náhradníky.

HLAVA III. SENIORÁT

§ 24. Seniorátní příslušnost a správa

1. Seniorát je společenství sborů spojených v určitém obvodu ke společné církevní činnosti a správě.
2. Každý farní sbor musí příslušet k některému seniorátu. O příslušnosti rozhoduje synod.
3. O věcech seniorátu rozhoduje seniorátní shromáždění - konvent - volené na čtyřleté funkční období. Seniorát spravuje seniorátní výbor v čele se seniorem a seniorátním kurátorem.

§ 25. Seniorátní shromáždění (konvent)

1. Členy konventu jsou:
 - a. poslanci volení staršovstvy sborů seniorátu;
 - b. jeden člen správní komise, případně jeden člen staršovstva z každého sboru v seniorátu, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo
 - c. všichni faráři seniorátu samostatně spravující sbory a jáhnové povolání ke službě v administrovaném sboru;
 - d. ostatní faráři a jáhnové působící v seniorátu, jimž konvent přizná členství;
 - e. kaplani, kteří jsou členy některého ze sborů seniorátu a jimž konvent přizná členství.
 - f. členové seniorátního výboru
2. Konvent jedná o životě a práci seniorátu.
3. Zasedání konventu svolává seniorátní výbor na návrh předsednictva konventu, a to zpravidla jednou ročně. Podle potřeby může být svoláno zasedání mimořádné. Mimořádné zasedání může v naléhavých případech svolat seniorátní výbor sám, svoláno být musí, požádá-li o to alespoň třetina poslanců konventu nebo třetina sborů seniorátu usnesením svých staršovstev.
4. Zasedáním konventu předsedá po celé funkční období čtyřčlenné předsednictvo. Členy předsednictva konventu nemohou být zvoleni členové seniorátního výboru.
5. Konvent volí na šestileté období seniorátní výbor. Seniorátní výbor je čtyřčlenný nebo šestičlenný podle rozhodnutí konventu, náhradníci jsou čtyři. Z farářů v činné službě seniorátu volí konvent seniora, jeho prvního příp. i druhého náměstka a dva náhradníky a ze starších seniorátu seniorátního kurátora, jeho prvního příp. i druhého náměstka a dva náhradníky. Za členy nebo náhradníky seniorátního výboru nelze volit kandidáty, kteří jsou v den volby starší 70 let. Volby potvrzuje synodní rada.
6. Konvent volí na čtyřleté funkční období poslance na synod a jejich náhradníky.
7. Konvent se usnází o návrzích na synod.
8. Konvent volí na dobu určitou seniorátní faráře nebo jáhny.

§ 26. Seniorátní výbor a senior

1. Seniorátní výbor je správním orgánem seniorátu. Do jeho působnosti náleží jednat a usnášet se o všech věcech seniorátu, které nejsou výslovně přikázány konventu nebo seniorovi.
2. Seniorovi přísluší zejména dohled na sbory a církevní pracovníky seniorátu a pastorační péče o sbory.
3. Sídlem seniorátu je sbor, v němž senior působí jako farář.
4. Seniora zastupuje v jeho povinnostech jím pověřený náměstek a podle jeho pokynů se s ním dělí o práci. Zastupováním může senior pověřit též kteréhokoliv člena seniorátního výboru v mezích jeho způsobilosti.

HLAVA IV. POVŠECHNÝ SBOR

§ 27. Řízení a správa církve

1. O věcech povšechného sboru rozhoduje synod volený na čtyřleté funkční období. V době mezi zasedáními synodu pracuje jeho předsednictvo a komise.
2. Povšechný sbor spravuje synodní rada v čele se synodním seniorem a synodním kurátorem.

§ 28. Shromáždění povšechného sboru (synod)

1. Členy synodu jsou:
 - a. poslanci zvolení konventy;
 - b. senioři a seniorátní kurátoři;
 - c. členové dosavadní synodní rady a nově zvolení členové synodní rady, pokud již nejsou členy synodu, jakmile složí slib členů synodu;
 - d. dva zástupci učitelů Evangelické teologické fakulty University Karlovy z členů církve.
2. Členy synodu s hlasem poradním jsou členové církve povolání synodem podle řádu. Mají právo zúčastnit se práce synodu a podávat návrhy.
3. Na jednání synodu ČCE má právo vyslat svého delegáta kterákoli církev sdružená ve Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE). Tento delegát má statut hosta s právem promluvit v rozpravě. Církev sdružená v GEKE má právo vyslat delegáta - svého člena pouze tehdy, umožní-li její předpisy, aby se jednání jejího nejvyššího orgánu - shromáždění účastnil za stejných podmínek zástupce ČCE.
4. Zasedání synodu svolává na návrh předsednictva synodní rada, a to zpravidla jednou ročně. Podle potřeby mohou svolat zasedání mimořádné. Mimořádné zasedání může v naléhavých případech svolat synodní rada sama, svoláno být musí, požádá-li o to alespoň třetina poslanců synodu nebo alespoň třetina seniorátních výborů.
5. Zasedáním synodu předsedá po celé funkční období šestičlenné předsednictvo. Členy předsednictva synodu nemohou být zvolení členové synodní rady.
6. Synod se usnáší dvoutřetinovou většinou všech svých členů:
 - a. o zásadních otázkách církve, a to o vyznání církve a o základních věcech církevního zřízení, jimiž jsou: cyklus synodů a konventů, délka volebního období, omezení volitelnosti na určité období, podmínka, že jen starší je volitelný do vyšší funkce, a otázka virility. O zásadních otázkách církve se může synod usnášet jen tehdy, byly-li návrhy z rozhodnutí synodu předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům a jestliže s nimi předem vyslovila souhlas nadpoloviční většina konventů nadpoloviční většinou všech svých členů. Konventy jsou na základě usnesení synodu povinny se k těmto otázkám jasně vyslovit. Vyjádření staršovstev však není podmínkou pro právoplatné usnášení synodu o těchto věcech. Jestliže synod nebude souhlasit se stanoviskem nadpoloviční většiny konventů, bude věc vrácena staršovstvům a konventům k vyjádření a budou uvedeny důvody, které vedly synod k nesouhlasu. Po projednání na konventech se bude věcí zabývat příští synod, který rozhodne s konečnou platností, nejsou již vázán stanoviskem konventů;
 - b. o učení církve, o bohoslužebném řádu, o znění kazatelského reversu a o církevním zřízení, pokud nejde o základní věci podle bodu a). Návrhy o těchto věcech musí být z rozhodnutí synodu předem zaslány k vyjádření všem staršovstvům a konventům. Vyjádření o nich však není podmínkou pro právoplatné usnášení synodu.
7. Synod se usnáší nadpoloviční většinou všech svých členů o ostatním církevním zákonodárství.
8. Synod jedná o životě a díle všech sborů, církevních orgánů a zvláštních zařízení církve, která zřídil, a dává základní směrnice pro jejich práci. Zkoumá a kontroluje činnost synodní rady a statutárních orgánů církevních zařízení, která zřídil a rozhoduje o opatřeních předsednictva synodu učiněných v době mezi zasedáními synodu. Usnesení synodu jsou závazná pro celou církev.
9. Synod volí na šestileté období šestičlennou synodní radu, a to z farářů synodního seniora, jeho prvního náměstka, druhého náměstka a tři náhradníky. Ze starších volí synodního kurátora, jeho prvního náměstka, druhého náměstka a tři náhradníky.
10. Volitelný je ten, kdo dosáhl 35. roku věku, v den volby není starší 70 let a působí jako farář nebo presbyter.
11. Synod uvádí členy synodní rady v úřad.
12. Synod volí na dobu šesti let členy pastýřských rad a jejich náhradníky.

13. Ze svých členů synod volí devět členů a tři náhradníky odvolací komise. Funkční období členů odvolací komise je totožné s funkčním obdobím synodu.
14. V době mezi zasedáními pracuje synod v komisích, které zřizuje ze svých členů. Úkolem komisí je příprava návrhů pro synod v úzké spolupráci se synodní radou a jejími poradními odbory. Komise nemají správní působnost.
15. Pouze synod může zřizovat podle potřeby sbory ke zvláštní službě i s širší územní působností. Takové sbory se spravují podle statutu schváleného synodní radou.

§ 29. Předsednictvo synodu

1. Předsednictvo synodu v době mezi zasedáními synodu:
 - a. připravuje a vyhlašuje program zasedání v součinnosti se synodní radou;
 - b. pečuje o vyhotovení zápisů ze zasedání a připravuje synodní radě podklady k vyhlášení usnesení;
 - c. dohlíží na plnění všech usnesení synodu, zkoumá a kontroluje provádění adresně uložených usnesení a předkládá zprávu o plnění usnesení v nejbližším zasedání;
 - d. koordinuje práci komisí zřízených synodem, pečuje o předpoklady pro jejich práci a předkládá jim k projednání došlé návrhy;
 - e. jmenuje mandátovou komisi, která přezkoumává platnost mandátů poslanců synodu a připravuje volby členů církevních orgánů;
 - f. navrhuje synodní radě svolání mimořádného synodu;
 - g. svolává v naléhavých případech mimořádné jednání synodu.
2. Předsednictvo se schází k poradám podle potřeby. Svolává ho a předsedá mu předseda synodu.
3. Předsednictvo synodu nemá působnost ve věcech správy církve.
4. Podmínky pro práci předsednictva synodu zajišťuje synodní rada.

§ 30. Synodní rada

1. Synodní rada je nejvyšším správním orgánem církve. Provádí usnesení synodu a vyhlašuje církevní zřízení a řády. Je odpovědná za řádný chod Ústřední církevní kanceláře. Vykládá s prozatímní platností do nejbližšího synodu církevní zřízení a řády.
2. Sídlo synodní rady je Praha.
3. Synodní rada zasedá podle potřeby, zpravidla jednou týdně. Může se usnést na svém jednacím řádu, podle něhož rozdělí práci mezi své členy a část své působnosti svěří synodnímu seniorovi a synodnímu kurátorovi.
4. Pro různé obory práce volí synodní rada způsobilé členy církve za tajemníky synodní rady nebo jiné celocírkevní pracovníky.
5. Synodní rada může dle potřeby zřizovat své poradní odbory.

§ 31. Synodní senior

1. Synodní senior je mezi kazateli první mezi sobě rovnými.
2. Přijetím volby za synodního seniora pozbývá svého dosavadního úřadu faráře ve sboru.
3. Synodního seniora uvádí v úřad synod, který jej zvolil.
4. Synodnímu seniorovi zejména přísluší:
 - a. dohlížet na sbory a senioráty, jakož i na kazatele, starší, učitele náboženství a jiné pracovníky v celé církvi, konat pastýřskou péči ve sborech i seniorátech, jakož i mezi kazateli;
 - b. ordinovat kazatele;
 - c. uvádět v úřad nově zvolené členy a náhradníky seniorátních výborů;
 - d. odevzdávat budovy a jiná zařízení bohoslužebným účelům;
 - e. vydávat s vědomím synodní rady poselství sborům (pastýřské listy).
5. Synodního seniora zastupují v jeho povinnostech jeho náměstkové. Podle potřeby a po dohodě s ním se dělí o jeho práci. Zastupováním může synodní senior pověřit též

kteréhokoliv člena synodní rady v mezích jeho způsobilosti. K funkcím uvedeným v odst. 4, písm. b), c) a d) může synodní senior delegovat též některého seniora.

§ 32. Ústřední církevní kancelář

1. Ústřední církevní kancelář zřizuje synodní rada.
2. Kancelář pomáhá synodní radě plnit úkoly dané zejména:
 - a. církevním zřízením a řády;
 - b. usnesením synodu a potřebami jeho předsednictva a komisí;
 - c. potřebami sborů, seniorátů i církve povšechné;
 - d. činností poradních odborů synodní rady;
 - e. vlastním rozhodnutím a pověřením SR;

HLAVA V. GENERÁLNÍ SNĚM

§ 33. Složení a svolání generálního sněmu

1. Generální sněm tvoří představitelé všech sborů církve, členové synodní rady a seniorátních výborů.
2. Generální sněm svolává synodní rada a nepracuje-li, pak věkem nejstarší senior.
3. Jednání generálního sněmu řídí jeho svolavatel, sněm se usnází dvoutřetinovou většinou přítomných členů.

§ 34. Kompetence generálního sněmu

1. Ve výhradní kompetenci generálního sněmu je spojení nebo sloučení Českobratrské církve evangelické s jinou církví na základě usnesení synodu a rozhodnutí o otázkách s tím souvisejících.

HLAVA VI. VZTAH K CÍRKVI OBECNÉ

§ 35. Ekumenická sounáležitost a odpovědnost

1. Českobratrská církev evangelická uznává jiné církve a jednoty, které vyznávají víru v Boha Otce, Syna a Ducha svatého.
2. Chce s nimi spolupracovat a podílet se s nimi na zvěstování evangelia ve světě, vzájemně se povzbuzovat a doplňovat k plnějšímu vyrozumívání Boží pravdy a sdílet se ve službě a odpovědnosti za smíření mezi lidmi a národy.

HLAVA VII. PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 36. Přechodná ustanovení k novele církevního zřízení přijaté 28. pokračujícím synodem ve dnech 10. - 12. 11. 1994

Část A: Zavedení čtyřletého funkčního období synodů a konventů

část A 1. Nejpozději do 3 měsíců po nabytí platnosti novely církevního zřízení zvolí staršovstva poslance do seniorátních shromáždění (konventů) a jejich náhradníky. Ve lhůtě dvou týdnů zašlou sbory jejich jména a adresy spolu s protokolem o volbě seniorátnímu

výboru.

část A 2. Ustavující zasedání seniorátních shromáždění (konventů) budou svolána ve lhůtě 6 měsíců od nabytí platnosti novely církevního zřízení. Při ustavujících shromážděních kromě volby předsednictva, všech orgánů a komisí budou zvoleni poslanci na synod a jejich náhradníci. Jejich jména a adresy spolu s protokoly o volbě zašlou seniorátní výbory ve lhůtě dvou týdnů synodní radě.

část A 3. Synodní rada svolá ustavující zasedání synodu nejpozději do 10 měsíců od nabytí platnosti novely církevního zřízení. Při tomto ustavujícím zasedání synod zvolí předsednictvo a všechny orgány, rozhodne o počtu a obsazení synodních komisí, projedná a usnese zásady práce a rozhodne o termínech svých dalších pracovních zasedání.

část A 4. Před všemi ustavujícími shromážděními přezkouší příslušný správní orgán platnost oznámených voleb.

Část B: K otázce kazatelů

část B 1. Lhůta pro opakovanou volbu kazatelů počíná běžet dnem nabytí účinnosti tohoto církevního zřízení, tj. 28.2.1995.

část B 2. Dosavadní vikáři vykonávající sborovou službu (včetně seniorátních a celocírkevních) do dovršeného věku 48 let složí praktickou zkoušku theologickou (farářskou zkoušku) ve lhůtě dvou let po vyhlášení novely církevního zřízení. Vikáři, kteří překročili 48 let věku, budou synodní radou vyzváni k dohodnutí individuálních podmínek pro získání volitelnosti za faráře.

část B 3. Dosavadní diakoni jsou po vyhlášení novely církevního zřízení nadále označováni jako jáhnové. Jejich ordinace zůstává zachována a vykonávají službu kazatelskou podle povolací listiny. Jejich další působení upravuje bod B. Dosavadní diakoni vykonávající sborovou službu (včetně seniorátních a celocírkevních), kteří dálkově studují ETF UK, obdrží volitelnost za faráře po posouzení celkové způsobilosti a po složení zkoušky dle oddílu E Řádu pro kazatele. Dosavadní diakoni (včetně seniorátních a celocírkevních), vykonávající sborovou službu nejméně 10 let, kteří nestudují (dálkově) ETF UK, budou pozváni synodní radou k dohodnutí individuálních podmínek pro získání volitelnosti za faráře.

část B 4. Oprávnění dosavadních výpomocných kazatelů zůstávají v platnosti.

§ 36a. Přechodná ustanovení k novele církevního zřízení přijaté 1. zasedáním 34. synodu

1. Faráři a jáhnové, kteří ke dni vyhlášení novely církevního zřízení přijaté 1. zasedáním 34. synodu nevykonávají ordinovanou službu dlouhodobě a soustavně jako své povolání, ale mají zachovanou způsobilost k ordinované službě v církvi, se nadále považují za výpomocné kazatele ve smyslu **§ 14 odst. 1 církevního zřízení**.
2. Vyhlášením novely církevního zřízení přijaté 1. zasedáním 34. synodu se dosavadní ordinovaní presbyteři, kteří ke dni vyhlášení této novely mají platné osvědčení o způsobilosti ke službě ordinovaného presbytera, nadále považují za výpomocné kazatele ve smyslu **§ 14 odst. 2 církevního zřízení**.
3. Vyhlášením novely církevního zřízení přijaté 1. zasedáním 34. synodu se dosavadní kazatelé, kteří byli pověřeni synodní radou službou v jiných institucích podle dosavadního znění čl. 8 Řádu pro kazatele a vykonávají tuto službu soustavně jako své povolání, považují za kaplany ve smyslu **§ 13 církevního zřízení**.

Zpět na **obsah / seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Toto Církevní zřízení je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 5 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 21 přijaté **2. zasedáním 36. synodu ČCE**

- usnesení č. 10 a 11 přijatá **1. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 6 přijaté **4. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 6 a 7 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 15 a 16 přijatá **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 10 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 10, 11 a 12 přijatá **3. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 6 přijaté **2. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 14 a 15 přijatá **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 8 přijaté **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

Výklad k § 20 odst. 3 Církevního zřízení:

Synod vykládá **§ 20 odst. 3 CZ** tak, že "povahu jen správní" nemají rozhodnutí synodní rady ve věcech vyznání, učení a bohoslužebného řádu církve.

(**2. zasedání 36. synodu, usnesení č. 21**)

ŘÁD ČLENSTVÍ V CÍRKVI

OBSAH:

Preambule

Čl. 1. Členství v ČCE

Čl. 2. Přijímání členů

Čl. 3. Práva a povinnosti členů církve

Čl. 4. Ztráta členství v ČCE

Čl. 5. Evidence členství v ČCE

Preambule

"Věříme svatou Církev obecnou." Věříme, že jejím jediným Tvůrcem a udržovatelem je Pán Ježíš Kristus sám. Členství v církvi Kristově je Božím darem a Božím tajemstvím.

Věříme, že pro Ježíše Krista smíme a máme o sobě i o jiných křesťanech míti plnou naději, že jsme údy svaté obecné církve Kristovy.

V této naději chceme v podmínkách praktického života říci, kdo je považován za člena Českobratrské církve evangelické, aniž se tím odvažujeme rozhodovat o tom, kdo je členem církve jako těla Kristova.

K pravému členství v církvi Kristově patří radostná víra a vděčná poslušnost jejího ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Pána ve všech oblastech života, tedy v církvi i mimo ni.

Ježíš Kristus nás povolává k následování. Jako členové církve jsme na cestě za ním stále živi jen z milosti a odpuštění Božího.

Vyznáváme, že k cestě za Kristem patří naslouchání slovu Božímu jak při soukromé četbě Písma svatého tak při shromážděních; přijetí křtu svatého a účast na večeři Páně; modlitba; vyhledávání bratrského obcenství ve sboru; vedení dětí k víře; osvědčení víry, která se nestydí za evangelium Kristovo před lidmi a která se projevuje v lásce a službě všem bližním i v práci pro pravdu, spravedlnost a pokoj mezi všemi lidmi; ochotné přispívání hmotnými dary na službu a práci církve.

Čl. 1. Členství v církvi

- Členem Českobratrské církve evangelické (dále jen ČCE) je ten, který byl přijat a evidován jako člen některého farního sboru za podmínky, že
 - byl řádně pokřtěn v některém jejím sboru (dříve i evangelické církve augšpurského či helvetského vyznání), a nebo
 - prokáže, že byl řádně pokřtěn v jiné křesťanské církvi vyznávající dílo Boha Otce, Syna i Ducha sv.
- Členům jiných křesťanských církví může Českobratrská církev evangelická propůjčit členství, jestliže o to v některém jejím sboru požádají. Přitom jsou posuzovány dva znaky mateřského křesťanského společenství žadatele:
 - věrnost christologickému vyznání
 - ekumenická otevřenost
- Člen, který nežije v obcenství Slova a svátostí, je ČCE považován za jejího člena, pokud se nerozhodl z církve vystoupit nebo z ní nebyl vyloučen.

Čl. 2. Přijímání členů

- Přistupující podá žádost o přijetí do ČCE staršovstvu farního sboru, ve kterém chce být evidován. Nezletilé a nesvéprávné přihlašují rodiče a v případě, že jich není, zákonný zástupce.

2. O přijetí do ČCE a o propůjčení členství rozhoduje staršovstvo na základě zjištění, zda přistupující splňuje některou z podmínek uvedených v **čl. 1.1** a zda se seznámil se základy učení ČCE, vyznal svou víru a účastní se sborového života.
3. Nový člen je přijímán v bohoslužebném shromáždění.
4. Ti, kdo z církve vystoupili nebo byli vyloučeni, mohou znovu požádat o přijetí do ČCE. O přijetí rozhodne staršovstvo, přesvědčí-li se, že pominuly důvody, pro které k vyloučení z ČCE došlo. Staršovstvo může takovému členu stanovit zkušební lhůtu.

Čl. 3. Práva a povinnosti členů církve

1. Práva a povinnosti členů ČCE vycházejí z ustanovení **§2 Církevního zřízení**.
2. Vedle toho se členové ČCE podílejí na správě sborů všech stupňů. Mají právo volit církevní funkcionáře a být voleni do takových funkcí podle **Církevního zřízení, Řádu o správě církve a Jednacího a volebního řádu** církve.
3. Členové ČCE mohou být povoláni, aby konali službu jako ordinovaní členové církve - kazatelé (**CZ § 3**) podle **Řádu pro kazatele**.
4. Členové ČCE se podílejí na pastýřské péči a službě podle **Řádu pastýřské služby** a na hospodářském zabezpečení sboru a ČCE podle **Řádu hospodaření církevních sborů**.

Čl. 4. Ztráta členství v ČCE

1. Člen ztrácí členství v ČCE:
 - a. prohlášením o vystoupení z ČCE, podaným písemně staršovstvu sboru; ústně učiněné prohlášení potvrdí staršovstvo sboru takovému členu doporučeným dopisem,
 - b. odnětím propůjčeného členství,
 - c. vyloučením z církve.
2. Takovému členu, který svými činy nebo slovy zjevně a opakovaně projevuje nevěrnost a neúctu k základům vyznání ČCE nebo svým způsobem života, svým vztahem k bližním nebo svou činností se zjevně, trvale a pohoršlivě rozchází s cestou života, kterou mu svědectví Písem nabízí, staršovstvo stanoví lhůtu k nápravě. Použije konkrétních opatření, zejména: domluvy, odnětí volebního práva apod. Po selhání nápravných opatření má staršovstvo předložit otázku, zda by neměl vystoupit z ČCE.
3. Nevystoupí-li takový člen na výzvu sám, nebo se nenapравí, může jej staršovstvo po předchozím schválení seniorátním výborem z ČCE vyloučit. Vyloučení se provede písemně s uvedením důvodů rozhodnutí a poučením o odvolacím právu (**§20 CZ**).
4. Proti rozhodnutí staršovstva o vyloučení z ČCE má člen právo se odvolat k církevní pastýřské radě, a to ve lhůtě 90 dnů od doručení rozhodnutí staršovstva o svém vyloučení.
5. Církevní pastýřská rada je oprávněna rozhodnutí staršovstva o vyloučení člena z ČCE na základě podaného odvolání zrušit, změnit nebo potvrdit. Rozhodnutí církevní pastýřské rady, kterým církevní pastýřská rada rozhodnutí staršovstva o vyloučení člena z ČCE změnila nebo potvrdila, je konečné.
6. Rozhodnutí staršovstva a církevní pastýřské rady dle odst. 3. a 5. tohoto článku musejí být vždy vyhotovena písemně a odůvodněna. Tato rozhodnutí musejí být členu ČCE doručována vždy do vlastních rukou.

Čl. 5. Evidence členství v ČCE

1. Každý člen ČCE může být členem pouze jednoho farního sboru, zpravidla v místě svého trvalého bydliště.
2. Farní sbor vede evidenci těch, kteří byli pokřtěni a přistoupili, i stávajících i minulých členů, kteří členství pozbyli nebo zemřeli. Eviduje i členy přistěhovalé a odstěhovalé.
3. Člen ČCE je povinnen se odhlásit ze sboru, z něhož odchází, a přihlásit se ve sboru, do jehož obvodu se přistěhoval nebo ve kterém chce být členem. Podrobnosti stanoví **Řád o**

správě církve čl.19.

4. Představitelé sboru jsou povinni vydat členu sboru na jeho žádost potvrzení o členství ve sboru, o křtu (pokud byl v tomto sboru pokřtěn), potvrzení o darech a potvrzení o hlasovacím právu v církvi.

[Zpět na obsah / seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 11 přijaté [4. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

ŘÁD SBOROVÉHO ŽIVOTA

OBSAH

Preambule

1. Bohoslužebná shromáždění
2. Katechetická shromáždění
3. Příležitostná shromáždění
4. Život sboru mimo shromáždění
5. Závěrečná ustanovení

Preambule

Věříme, že Kristova církev je výsledkem i nástrojem díla, které trojjediný Bůh koná na této zemi. Ježíš Kristus shromažďuje k sobě ty, kdo v něj uvěřili, a tak vytváří nové společenství mezi lidmi. Ti, kteří byli Bohem osloveni, přicházejí znovu na místo, kde je Boží slovo zvěstováno, ti, které si podmanila Kristova láska, nacházejí novou cestu k druhým lidem, ti, jimž se Duch svatý stal zdrojem životního občerstvení a posily, se jím také dávají vést na cestě životem. Svou účastí na životě církve se lidé stávají podílníky nových věcí Božích a zároveň i svědky o jejich realitě pro druhé.

To všechno se děje především v místním společenství Kristova lidu, které se v ČCE nazývá „farní sbor“ (viz **CZ §4**, dále jen „sbor“). Sbor žije ve svých shromážděních, ale také mimo ně. Středem, východiskem i místem návratu sborového života je nedělní bohoslužba; z ní a kolem ní se pak rozbíhá a k ní se vrací další život společenství i individuální.

Čl. 1. Bohoslužebná shromáždění

1. Sbor se shromažďuje k bohoslužbám, v nichž je zvěstováno slovo Boží a jsou vysluhovány Kristovy svátosti. Slovem Božím je církev utvářena, obnovována i souzena, svátosti viditelně a hmatatelně vyjadřují, co církev ve víře od Krista přijímá.
2. Bohoslužby se konají především v neděli jakožto svátku Kristova vzkříšení, o církevních svátcích a při jiných příležitostech vyvstávajících v životě sboru.
3. Bohoslužebná shromáždění jsou veřejně přístupná.
4. V případě potřeby se bohoslužby mohou konat v rodině, ve zdravotních, sociálních a jiných zařízeních.
5. Obsahem bohoslužeb je čtení Písma svatého Starého i Nového zákona, kázání evangelia na základě Písma, vysluhování svátostí křtu a svaté večeře Páně, vyznávání víry, vyznávání vin, společné modlitby chval, díky i přimluv, společné sdílení, osvědčování obětavosti a solidarity. Vzory bohoslužebných pořádků a příslušné pokyny obsahuje Agenda (bohoslužebná kniha církve).
6. Zpěvem a hudbou vůbec sbor ve svých shromážděních oslavuje Boha. Společný zpěv umožňuje všem účastníkům, aby se na připomínání Božích skutků, vyznávání víry i vin, prosbách i díkyvzdáních, vyjadřování bolesti i radosti před Bohem aktivně podíleli.
7. Svátostí křtu slouží církev nepokřtěným na základě žádosti o křest, po přípravě a se souhlasem staršovstva sboru.
8. Pokřtěni mohou být ti, kdo se ke Kristu a jeho církvi hlásí svým vyznáním víry.
9. Pokřtěny mohou být i malé děti, které svou víru vyznat nemohou, jestliže o to jejich rodiče nebo oprávnění zástupci požádají a slíbí, že pokřtěné děti budou ke křesťanské víře a životu v církvi vychovávat.

10. Spolu s tím, kdo je křtěn, či se zástupci křtěných malých dětí se na vyznáních i závazcích křtu mohou podílet věřící kmotr nebo kmotra jako svědkové křtu.
11. Křest se koná v bohoslužebném shromáždění farního sboru, pokud možno v sídle sboru. Koná se ve sboru, jehož členem či členkou se pokřtěný/á křtem stává. Nemluvňata mají být křtěna v tom sboru, jehož členy jsou žadatelé o křest nebo jeden z nich. Ke křtu v jiném sboru než takto příslušném musí dát staršovstvo příslušného sboru souhlas.
12. Svátostí večeře Páně církev slaví obecenství stolu, u něhož je Kristus hostitelem i darem - přijímá k sobě hříšné lidi a ve sdíleném chlebu a víně se jim sám podává.
13. K večeři Páně jsou zváni pokřtění, kteří přijímají evangelium Kristovo. Toto pozvání se vztahuje i na pokřtěné členy jiných křesťanských církví.
14. Večeři Páně mohou přijímat také pokřtěné děti, které samy a nebo prostřednictvím rodičů vyjádří svou víru a touhu po obecenství Kristova stolu. Pokud VP nepřijímají, mohou se zúčastnit obecenství Kristova stolu a přijmout požehnání. Staršovstvo seznámí členy sboru s konkrétním postupem, podle kterého mohou být děti účastny vysluhování VP.
15. Obvyklým místem slavení večeře Páně je bohoslužebné shromáždění sboru. Je vhodné takovému způsobu dát přednost před slavením večeře Páně mimo sborová shromáždění.
16. Ten, kdo slavení bohoslužeb předsedá, dbá na to, aby se bohoslužba děla řádně podle Kristových ustanovení, a nese za to odpovědnost. Bohoslužbám, při nichž jsou vysluhovány svátosti, předsedá farář nebo jáhen daného sboru, případně se souhlasem staršovstva jiný ordinovaný kazatel.

Čl. 2. Katechetická shromáždění

1. O soustavné formování víry a života svých členů i těch, kdo víru teprve hledají, pečují sbory v pravidelných i příležitostných katechetických shromážděních.
2. K seznámení s biblickou zvěstí a k jejímu hlubšímu pochopení, k rozhovoru o vyznání, životě a práci církve i o odpovědnosti křesťanů ve světě slouží pravidelně konané biblické hodiny.
3. Katechetická shromáždění (biblické hodiny) mohou být zaměřena na všechny členy sboru, ale také na jednotlivé věkové či zájmové skupiny. Pro děti se konají katechetická shromáždění s výkladem, rozhovorem, zpěvem i hrou. Pro mládež se konají pravidelné schůzky, které prohlubují víru i zakotvení ve společenství sboru. Obdobná setkání se konají pro střední či starší generaci a pod.
4. Žadatelé o křest jsou ke křtu připravováni soustředěnou, často individuální katechezí, jež je uvádí do základních obsahů křesťanské víry a do života sboru a církve. V případě křtu malých dětí jsou takto připravováni ti, kdo o křest požádali. Závěrem této přípravy je křest.
5. Již pokřtěným zájemcům o víru a život v církvi, kteří dosud v církvi nežili nebo přicházejí z jiné církve, je poskytována odpovídající katechetická příprava, jejímž závěrem je přijetí za člena nebo členku sboru.
6. Pokřtěným mladým členům sboru je v přiměřeném věku určena konfirmační katecheze, která má rozšířit jejich znalost obsahů křesťanské víry i života a dějin církve, a tak hlouběji zakotvit a upevnit jejich víru. Konfirmační příprava je završena konfirmací.

Čl. 3. Příležitostná shromáždění

1. Podle potřeby a z podnětů vycházejících ze života sboru i jeho jednotlivých členů koná sbor příležitostná shromáždění.
2. Pro manžele, kteří si přejí požehnání svému sňatku, nebo pro snoubence, kteří chtějí uzavřít manželství v církvi, se koná svatební shromáždění, a to vždy s vědomím staršovstva sboru, v němž se má konat. Ve svatebním shromáždění jsou připomínána Boží zaslíbení pro manželství a je pro ně vyprošováno a vyhlašováno Boží požehnání. Sborem, v němž se má konat svatební shromáždění, se rozumí sbor, jehož název je

uveden v záhlaví protokolu o uzavření manželství pro státní matriku a v jehož církevní matrice je sňatek zapsán.

3. Pokud je ve svatebním shromáždění manželství uzavíráno, snoubenci v něm musí veřejně, před svědky a před farářem nebo jáhnem povoláním ke službě v církevním sboru nebo kaplanem vyslaným ke službě v jiných institucích vyjádřit své svobodné rozhodnutí vstoupit do manželství.
4. Svatební shromáždění se obvykle koná ve sboru, jehož jsou manželé či snoubenci nebo jeden z nich členem. V jiném sboru se může konat s vědomím příslušných staršovstev.
5. Jestliže oddávající není farářem, jáhnem nebo administrátorem sboru, v němž se koná svatební shromáždění, je farář nebo administrátor tohoto sboru před konáním svatebního shromáždění povinen ověřit, že oddávající vyhovuje podmínkám stanoveným v odst. 3 tohoto článku.
6. Svatebními bohoslužbami je možno posloužit i těm, kdo nejsou členy církve, pokud je u nich rozpoznatelná upřímná touha po Božím požehnání.
7. Svatebnímu shromáždění předchází příprava žadatelů. Rozhodnutí o jejím rozsahu a intenzitě je ponecháno pastorační citlivosti a odpovědnosti faráře či jáhna a staršovstva.
8. Pro kazuální bohoslužbu, při níž se uděluje požehnání partnerství nebo dochází k uzavření partnerství osob stejného pohlaví, se ustanovení odst. 2 až 7 tohoto článku použijí obdobně, nestanoví-li usnesení synodu jinak.
9. Pohřeb členů církve má zpravidla podobu pohřební bohoslužby, v níž zvěstované evangelium o vzkříšení z mrtvých a odpuštění hříchů posiluje naději a potěšuje zarmoucené. Společenství při pohřebním shromáždění přináší povzbuzení z lidské blízkosti.
10. Na přání zesnulého nebo na žádost pozůstalých je možno pohřební bohoslužbou posloužit i těm, kdo nebyli členy církve.
11. V bohoslužebném shromáždění sboru se konají také ordinace, což je pověření ke službě Slova a svátostí, instalace, tedy uvedení do služby, pověření nově zvolených presbyterů a členů seniorátních výborů, vyslání církevních pracovníků a podobně.
12. Společně s jinými křesťanskými církvemi daného místa pořádá sbor příležitostně ekumenické bohoslužby, které mají vyjádřit a posílit jednotu Kristovy církve.
13. Kromě bohoslužebných shromáždění se společenství sboru uplatňuje také v různých setkáních, jako jsou např. sborové dny, besedy, společná stolování, kurzy, tábory a podobně.

Čl. 4. Život sboru mimo shromáždění

1. Sbor žije i mimo svá shromáždění. Jeho členové stojí v nejrůznějších situacích a vztazích v rodině, v zaměstnání, v sousedství, ve veřejnosti. Zde mají dosvědčit evangelium, jež přijali. Každodenní život je příležitostí, jak osvědčit víru a poslušnost, prokazovat lásku a trpělivost, vyjádřit naději a odvahu.
2. Shromáždění sboru k životu z evangelia jednak vybízí, jednak vyzbrojuje. Zvěstované Boží slovo svou povahou směřuje do reálného života a poskytuje základní orientaci pro životní volby a rozhodování, aby měly dobrou budoucnost. Přijaté smíření s Bohem, jak je prožíváno u stolu Páně, naplňuje odvahou usilovat o smíření, dorozumění a pokoj ve všech lidských vztazích. Přítomnost sboru na počátku manželství nebo při křtu posiluje rodiny v jejich zápase o překonání krizí a o duchovní prospěch dětí. Solidarita sboru při pohřebním shromáždění pomáhá pozůstalým překonávat smutek nad ztrátou milovaného člověka a nalézat nové uplatnění ve společenství. Katechetická shromáždění vybízí k jasnému výkladu základů víry všem, kdo chtějí naslouchat, a poskytují k tomu myšlenkové nástroje.
3. Společenství sboru je svým členům oporou. Dává jim jistotu, že nejsou sami ve svých duchovních i docela všedních zápasech, ani ve svých radostech a nadějích. Doprovází je a nese přímluvnými modlitbami, pastýřskou péčí, radou i konkrétní pomocí, vzájemným

sdílením i nesením životních břemen.

4. Zvláštní pozornost sboru patří těm členům, kteří procházejí krizemi, ocitli se v ohrožení nemocí a stářím či úmrtím svého blízkého, nevědí si rady s výchovou svých dětí, se svým vlastním selháním a proviněním, ale také těm, kteří ve svobodě a odvaze víry vstoupili do náročné služby, například ve veřejných funkcích v obci, kraji či státě.

Čl. 5. Závěrečná ustanovení

1. Tento řád nevystihuje život církve v úplnosti, popisuje jen jeho nejdůležitější a charakteristické součásti.
2. Změna čl. 3 odst. 3 tohoto řádu přijatá 3. zasedáním 34. synodu nabývá účinnosti dne 1. ledna 2018.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 6 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 12 přijaté [4. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 13 přijaté [3. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 22 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

ŘÁD O SPRÁVĚ CÍRKVE

OBSAH:

Oddíl A. Organizace církve (k §§ 4, 21 a 24 CZ)

- Čl. 1. Územní členění církve
- Čl. 2. Zřízení farního sboru
- Čl. 3. Zřízení a zrušení kazatelského místa
- Čl. 3a. Zřízení strategického kazatelského místa
- Čl. 4. Změna sídla farního sboru
- Čl. 5. Změna hranic farních sborů a seniorátů
- Čl. 6. Sloučení farních sborů
- Čl. 7. Zrušení farního sboru
- Čl. 8. *zrušen*

Oddíl B. Zastupování církevních sborů (k § 6 CZ)

- Čl. 9. Zastupování církevních sborů navenek a podpisování listin

Oddíl C. Správní orgány (k § 9 CZ)

- Čl. 10. Členství ve správním orgánu a povolávání náhradníků ve volených orgánech
- Čl. 11. Překážky funkční

Oddíl D. Správní komise (k § 10 CZ)

- Čl. 12. Jmenování a působnost správní komise

Oddíl E. Církevní dohled a opravné prostředky (k § 20 CZ)

- Čl. 13. Církevní dohled
- Čl. 14. Odvolací instance
- Čl. 15. Odvolání k synodu
- Čl. 16. Lhůty k odvolání
- Čl. 17. Zkoumání odvolání

Oddíl F. Farní sbor a kazatelská stanice (k § 21 CZ)

- Čl. 18. Název a sídlo farního sboru
- Čl. 19. Přestěhování členů
- Čl. 20. Kazatelská stanice a místo duchovenské služby

Oddíl G. Sborové shromáždění (k § 22 CZ)

- Čl. 21. Působnost sborového shromáždění

Oddíl H. Staršovstvo (k § 23 CZ)

- Čl. 22. Členství ve staršovstvu a povolávání náhradníků
- Čl. 23. Funkcionáři staršovstva
- Čl. 24. Působnost staršovstva
- Čl. 25. Náhrada výdajů členů staršovstva
- Čl. 26. Neúčast na zasedáních staršovstva

Oddíl I. Seniorátní shromáždění (konvent) (k § 25 CZ)

- Čl. 27. Členství v konventu
- Čl. 28. Předsednictvo konventu
- Čl. 29. Působnost konventu

Oddíl J. Seniorátní výbor a senior (k § 26 CZ)

- Čl. 30. Ustanovení seniora, seniorátního kurátora a členů seniorátního výboru
- Čl. 31. Členství v seniorátním výboru a povolávání náhradníků
- Čl. 32. Funkcionáři seniorátu
- Čl. 33. Působnost seniorátního výboru
- Čl. 34. Seniorátní poradní odbory a komise
- Čl. 35. Působnost seniora
- Čl. 36. Náhrada výdajů členů seniorátního výboru a funkcionářů seniorátu

Oddíl K. Shromáždění povšechného sboru (synod) (k §§ 28 a 29 CZ)

- Čl. 37. Členství v synodu
- Čl. 38. Zasedání synodu
- Čl. 39. Působnost synodu
- Čl. 40. Předsednictvo synodu
- Čl. 41. Náhrada výdajů členů předsednictva synodu

Oddíl L. Synodní rada a synodní senior (k §§ 30 a 31 CZ)

- Čl. 42. Ustanovení synodního seniora, synodního kurátora a dalších členů synodní rady
- Čl. 43. Členství v synodní radě a povolávání náhradníků
- Čl. 44. Funkcionáři synodní rady
- Čl. 45. Působnost synodní rady
- Čl. 46. Poradní odbory a komise
- Čl. 47. Náhrada výdajů členů synodní rady, jejích poradních odborů a komisí.
- Čl. 48. Sídlo a působnost synodního seniora

Oddíl M. Ústřední církevní kancelář (k § 32 CZ)

- Čl. 49. Činnost Ústřední církevní kanceláře
- Čl. 50. Vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře

Oddíl N. Archivace písemností v církvi

- Čl. 51. Archivace písemností v církvi

Oddíl O. Přechodná a závěrečná ustanovení

Čl. 52. Náhrada ztraceného výdělků členů synodní rady

Oddíl A. Organizace církve (k §§ 4, 21 a 24 CZ)

Čl. 1. Územní členění církve

1. Českobratrská církev evangelická se územně člení na 13 seniorátů. Názvy seniorátů jsou: Pražský, Poděbradský, Jihočeský, Západočeský, Ústecký, Liberecký, Královéhradecký, Chrudimský, Poličský, Horácký, Brněnský, Východomoravský, Moravskoslezský. Její součástí je i Ochranovský seniorát zřízený usnesením 1. zasedání 30. synodu č. 24.
2. Sídlem seniorátu je farní sbor, v němž působí zvolený senior. Sídlo seniora nese označení:
Seniorátní výbor (název seniorátu) Českobratrské církve evangelické v (sídlo seniora)

Čl. 2. Zřízení farního sboru

1. Farní sbor může být zřízen synodem tam, kde se členové církve bydlící v obvodu přesně ohraničeném dohodnou o zřízení nového sboru, o jeho názvu a sídle a doloží synodu:
 - a. že si většina z nich nový sbor přeje
 - b. že nový sbor je po stránce finanční zabezpečen
2. Žádost s doklady se předkládá synodu prostřednictvím seniorátního výboru a konventu. Ty k žádosti připojí svá stanoviska a návrhy. Týká-li se založení sboru i sousedního seniorátu, je nutné také vyjádření příslušného seniorátního výboru a konventu.
3. Při rozhodování o zřízení nového sboru posoudí synod zejména:
 - a. zda zřízení nového sboru je vhodné pro rozvoj duchovního a církevního života
 - b. zda jeho zřízením není duchovně ani hospodářsky ohrožen žádný ze sborů, ze kterých budou členové do nového sboru převedeni
4. Zřízení nového sboru vyhláší synodní rada.

Čl. 3. Zřízení a zrušení kazatelského místa

1. Platí, že počet kazatelských míst ve farním sboru odpovídá výši kazatelského úvazku stanovené seniorátním výborem.
2. V seniorátním nebo povšechném sboru může být zřízeno nové kazatelské místo, jestliže se práce ve sboru prokazatelně znásobila nebo nové kazatelské místo považuje církev za misijně důležité.
3. Návrh na zřízení kazatelského místa seniorátu předkládá konventu seniorátní výbor, návrh na zřízení kazatelského místa povšechného sboru předkládá synodu synodní rada. Návrh musí obsahovat podrobné zdůvodnění, rozsah a charakteristiku nové, resp. rozšířené kazatelské práce, časový snímek kazatelské práce a dvouletý rozpočet mzdových a provozních nákladů včetně označení zdrojů, z nichž budou vzniklé náklady hrazeny.
4. *Odstavec zrušen*
5. Kazatelské místo zanikne, jestliže uplyne doba, na kterou bylo zřízeno, nebo vyhlášením usnesení synodu o jeho zrušení. Návrh na zrušení kazatelského místa se podává obdobně jako návrh na zřízení kazatelského místa.
6. Ve sboru, jehož farářka či jáhenka čerpá mateřskou dovolenou nebo farář/ka či jáhen/ka čerpá rodičovskou dovolenou, vzniká další kazatelské místo. Farář povoláný na toto místo se stává představitelem sboru podle CZ § 6. Toto místo zanikne okamžikem, kdy

pomine důvod pro jeho vznik. Současně skončí i povolání faráře či jáhna, který byl na toto místo zvolen.

7. Ve sboru, jehož farář byl synodní radou uvolněn ke službě v sesterské církvi nebo ekumenické organizaci podle **ŘK čl. 7 odst. 7**, vzniká další kazatelské místo. Farář povoláný na toto místo se stává představitelem sboru podle **CZ § 6**. Toto místo zanikne okamžikem, kdy pomine důvod pro jeho vznik. Současně skončí i povolání faráře či jáhna, který byl na toto místo zvolen.

Čl. 3a. Zřízení strategického kazatelského místa

1. Strategické kazatelské místo může být synodem zřízeno tam, kde se sborová práce dosud nekoná, ale strategickým zájmem ČCE je, aby se konala. Strategické kazatelské místo může být synodem dále zřízeno ve farním sboru, v němž vlivem vnitřních či vnějších okolností došlo k takovému poklesu aktivity sborového života, že je existence sboru ohrožena, přičemž strategickým zájmem ČCE je, aby byla sborová práce na tomto místě obnovena.
2. Ve farním sboru se strategické kazatelské místo zřizuje vedle již existujícího kazatelského místa, jež není možné obsadit po dobu, na niž je zřízeno strategické kazatelské místo. Je-li původní kazatelské místo ke dni zřízení strategického kazatelského místa obsazeno farářem či jáhnem, povolání faráře nebo jáhna ve farním sboru k tomuto dni zaniká.
3. Návrh nazřízení strategického kazatelského místa synodu předkládá synodní rada po projednání s příslušným seniorátním výborem a správní radou Personálního fondu. Součástí návrhu je projekt, který formuluje cíle, postup a harmonogram kroků nutných pro dosažení stanovených cílů, zřetelně formulovaná kritéria, která umožní zhodnotit, zda bylo stanovených cílů dosaženo, a rozpočet mzdových a provozních nákladů včetně označení zdrojů, z nichž budou vzniklé náklady hrazeny.
4. Strategické kazatelské místo se zřizuje na dobu pěti až patnácti let. Doba, na niž je strategické kazatelské místo zřízeno, začíná běžet dnem, kdy na toto místo nastoupí povoláný farář. Pokud není na takto zřízené kazatelské místo povolán farář do pěti let od rozhodnutí synodu, strategické kazatelské místo zaniká.
5. Synod může dobu, na niž bylo strategické kazatelské místo zřízeno, na návrh synodní rady prodloužit, a to i vícekrát, přičemž však celková doba trvání strategického kazatelského místa nesmí přesáhnout patnáct let. Návrh na prodloužení musí obsahovat posouzení dosavadního plnění cílů stanovených v návrhu na zřízení strategického kazatelského místa, jakož i celkové posouzení dosavadního rozvoje sborové práce. Návrh na prodloužení strategického kazatelského místa musí být projednán s příslušným seniorátním výborem a se správní radou Personálního fondu.

Čl. 4. Změna sídla farního sboru

1. O změně sídla farního sboru se usnáší sborové shromáždění dvoutřetinovou většinou přítomných členů a schvaluje ji konvent. Seniorátní výbor oznámí tuto změnu synodní radě.

Čl. 5. Změna hranic farních sborů a seniorátů

1. Obce nebo jejich části se převádějí z jednoho farního sboru do druhého se souhlasem nadpoloviční většiny tam bydlících členů s hlasovacím právem a na základě dojednání staršovstev, které bylo schváleno nadpoloviční většinou členů na sborových shromážděních příslušných farních sborů. Převedení schvaluje konvent a vyhlašuje seniorátní výbor.
2. Mění-li se při tom hranice seniorátů, rozhoduje o převedení synod po vyjádření příslušných konventů.
3. O převedení farního sboru do jiného seniorátu se usnáší sborové shromáždění nadpoloviční většinou a po vyjádření příslušných konventů o něm rozhoduje synod.

Čl. 6. Sloučení farních sborů

1. Sloučit dva nebo několik farních sborů lze v těchto případech:
 - a. prokáže-li se, že alespoň jeden z nich není schopen následkem značného poklesu počtu členů nebo následkem poklesu duchovního života samostatně dále trvat
 - b. bylo-li nadřízenými církevními orgány posouzeno, že některý ze sborů nemůže dále pro neplnění svých základních funkcí dále samostatně působit
 - c. dohodnou-li se tak staršovstva příslušných sborů
 - d. nepřevyšují-li závazky žádného ze slučovaných sborů jeho majetek
2. K sloučení je třeba usnesení přijaté dvoutřetinovou většinou členů sborových shromáždění příslušných sborů. Sborové shromáždění se může o sloučení platně usnést jen tehdy, pokud byli všichni členové s hlasovacím právem o programu jednání předem písemně vyrozuměni. Sbory se musí dohodnout o tom, co se stane se jméním každého z nich (kostel, fara, jiný majetek nemovitý i movitý), kdo je bude spravovat, jaký bude název sboru, kde bude sídlo sboru, kde a kdy se budou konat bohoslužebná a katechetická shromáždění a církevní funkce. Písemná dohoda musí být učiněna i s dosavadními faráři nebo jáhny, postup musí být v souladu s **Řádem pro kazatele**. Dohody se připojí k návrhu na sloučení. Jestliže bude ve sloučeném sboru přechodně nebo nastalo několik farářů nebo jáhnů, musí sborové orgány učinit dohodu i usnesení, v nichž bude zvláštním kazatelským statutem stanoven jejich vzájemný poměr, jejich práce a povinnosti. Jestliže k dohodě nedojde, o sporných věcech rozhodne konvent, a to pokud možno zároveň s rozhodnutím o sloučení.
3. Příslušný seniorátní výbor může za podmínek odst. 1 navrhnout konventu i sloučení dvou nebo více sborů, které usnesení o svém sloučení samy neučinily.
4. Seniorátní výbor navrhne takové sloučení buď přeměnou sboru v kazatelskou stanici některého sousedního sboru, nebo připojením jeho dosavadních členů k jednomu nebo několika sousedním sborům. K dohodě sborů o věcech podle odst. 2 tohoto článku má při přípravě takového sloučení přispět jednání seniorátního výboru. Nedojde-li k dohodě, nahradí ji usnesení konventu.
5. Vznikne-li v rámci slučování sborů sbor nový, bude na něj převedeno jmění, které bylo v jeho obvodu v době sloučení. Nedojde-li o tom k dohodě, rozhodne o převodu konvent.
6. Návrh na sloučení sborů se předloží se všemi doklady a stanoviskem synodní rady konventu, a to prostřednictvím seniorátního výboru. Stanovisko synodní rady k návrhu na sloučení zajišťuje seniorátní výbor. V případě souhlasného stanoviska synodní rady rozhoduje o návrhu na sloučení s konečnou platností konvent. Pokud synodní rada s návrhem na sloučení nesouhlasí a konvent přesto sloučení sborů schválí, předloží konvent návrh na sloučení sborů se všemi doklady, stanoviskem synodní rady a svým rozhodnutím synodu, který o sloučení rozhodne s konečnou platností.
7. V případě, že slučované sbory přísluší k různým seniorátům, předkládá se návrh na sloučení se všemi doklady a stanoviskem synodní rady prostřednictvím příslušných seniorátních výborů všem dotčeným konventům. O sloučení rozhodují všechny dotčené konventy. V případě, že jsou rozhodnutí konventů rozporná, předloží se návrh na sloučení se všemi doklady, stanoviskem synodní rady a rozhodnutími konventů synodu, který o sloučení rozhodne s konečnou platností. Návrh na sloučení musí obsahovat údaj, ke kterému seniorátu bude příslušet sloučený sbor.
8. Schválené sloučení je účinné ke dni uvedenému v návrhu na sloučení, jinak k prvnímu dni roku následujícího po roce, v němž ke schválení sloučení došlo.
9. Sloučení sborů oznámí příslušný seniorátní výbor dotčeným sborům a synodní radě. Sloučení sborů vyhlásí synodní rada.

Čl. 7. Zrušení farního sboru

1. Farní sbor může být zrušen rozhodnutím konventu na základě souhlasného stanoviska synodní rady nebo rozhodnutím synodu:
 - a. bylo-li nadřízenými církevními orgány posouzeno, že pro neplnění svých základních

funkcí nemůže dále samostatně působit

b. není-li dlouhodobě schopen plnit své splatné závazky

2. Má-li o zrušení farního sboru rozhodnout synod, podává návrh na zrušení farního sboru synodní rada. Součástí návrhu musí být vyjádření příslušného seniorátního výboru.
3. Součástí rozhodnutí o zrušení farního sboru je i rozhodnutí, do kterých sousedních sborů budou převedeni členové zrušeného sboru.
4. Zrušený sbor vstoupí do likvidace podle obecně platných právních předpisů.

Čl. 8. zrušen

Oddíl B. Zastupování církevních sborů (k § 6 CZ)

Čl. 9. Zastupování církevních sborů navenek a podpisování listin

1. Církevní sbory zastupují navenek představitelé sborů. Příslušný správní orgán může pověřit zastupováním pro jednotlivé případy i jiné své členy.
2. Právní úkony, jimiž se sbor zavazuje, i plné moci musí být podepsány představiteli sboru nebo jejich zástupci podle usnesení příslušného správního orgánu a opatřeny úředním razítkem sboru.
3. Právní úkony, které se týkají nemovitostí farních sborů, musí být podepsány představiteli příslušného farního sboru a příslušného seniorátu, jestliže se jedná o:
 - a. prodej, darování nebo jiný převod vlastnického práva na třetí osobu, zatížení věcným břemenem, zástavním právem nebo jiné omezení vlastnického práva
 - b. pronájem nebo propůjčení nemovitosti na dobu delší než 5 letPrávní úkony učiněné v rozporu s tímto ustanovením jsou neplatné.
4. Oprávnění k podpisu a pravost podpisu potvrzuje podle potřeby vyšší správní orgán.

Oddíl C. Správní orgány (k § 9 CZ)

Čl. 10. Členství ve správním orgánu a povolávání náhradníků ve volených orgánech

1. Náhradníci správních orgánů se povolávají na předčasně uprázdněné místo volených členů v pořadí stanoveném při volbě. Po povolání náhradníka se ostatní náhradníci posunou v pořadí stanoveném při jejich volbě. Při doplňovací volbě se náhradník vždy volí na první neobsazené místo náhradníka. Obdobně se postupuje při povolávání náhradníků ve všech orgánech volených v církvi a v jejích zařízeních s výjimkou synodní rady a seniorátních výborů.
2. Není-li správní orgán ani po povolání náhradníků způsobilý k usnášení, přijímá jeho rezignaci nadřízený správní orgán, a není-li ho, přijímá ji shromáždění a provede pak novou volbu.
3. Končí-li volební období člena či náhradníka správního orgánu nebo poslance do shromáždění či jeho náhradníka nejpozději do konce kalendářního roku, v němž se koná příslušné volební shromáždění, může být na místo, jež se má v kalendářním roce uprázdnit, provedena nová volba. V tom případě volební období tohoto člena skončí dnem nové volby, nebyl-li při volbě stanoven jiný termín.
4. Neplní-li volení členové správního orgánu přes opětovné napomenutí trvale své povinnosti, mohou být usnesením dvoutřetinové většiny všech členů správního orgánu se schválením nadřízeného správního orgánu členství ve správním orgánu zbaveni.

Čl. 11. Překážky funkční

1. Členství v seniorátním výboru a v synodní radě je neslučitelné.
2. Jestliže za člena synodní rady je zvolen člen nebo náhradník seniorátního výboru a tuto funkci přijme, pozbude funkce v seniorátním výboru.
3. Jestliže je do synodní rady povolán její náhradník, který je členem nebo náhradníkem seniorátního výboru, a tuto funkci přijme, pozbude funkce v seniorátním výboru.
4. Jestliže člen synodní rady nebo náhradník, který vykonává funkci člena synodní rady, je zvolen za člena nebo náhradníka seniorátního výboru a tuto funkci přijme, pozbude funkce v synodní radě.
5. Členy téhož správního orgánu nesmějí být zároveň manžel a manželka, rodiče a děti ani sourozenci.
6. Členové správních orgánů se nesmějí zúčastnit rozhodování, které se týká jich samých nebo osob s nimi příbuzných ve smyslu předcházejícího odstavce.
7. Členem staršovstva nemůže být zvolen bývalý farář nebo jáhen tohoto sboru.

Oddíl D. Správní komise (k § 10 CZ)**Čl. 12. Jmenování a působnost správní komise**

1. Je-li činnost správního orgánu zastavena nebo je-li správní orgán rozpuštěn, přejímá jeho pravomoc správní komise, kterou z farářů a starších ČCE jmenuje nadřízený správní orgán. Členy komise mohou být i členové jiného sboru. Nadřízený správní orgán může členy komise kdykoli odvolat a nahradit jinými osobami.
2. Ve sboru, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, vykonává správu sboru správní komise, kterou jmenuje synodní rada z farářů a starších ČCE a z členů příslušného sboru. Farař ustanovený na toto místo je virilním členem komise a musí být jejím předsedou nebo místopředsedou.
3. Jmenování členů správní komise se provádí písemně. Jmenovací listina obsahuje označení představitelů - předsedy a místopředsedy správní komise - kteří zastupují církevní sbor navenek.
4. Správní komise vykonává všechna práva a povinnosti správního orgánu, místo něhož je jmenována.
5. Členové správní komise, kteří nejsou členy sboru, pro něž je správní komise jmenována, se účastní sborového shromáždění s hlasem poradním.

Oddíl E. Církevní dohled a opravné prostředky (k § 20 CZ)**Čl. 13. Církevní dohled**

1. Činnost sborů podléhá dohledu vyšších církevních orgánů. Každý sbor má právo jim instanční cestou předkládat svá přání, návrhy a stížnosti.
2. Jestliže člen správního orgánu prodlévá s provedením svěřeného úkonu, provede za něho úkon nadřízený správní orgán nebo člen tímto orgánem zmocněný. Před provedením úkonu dá prodlévajícímu příležitost, aby se obhájil, nebo úkon provedl dodatečně ve lhůtě, kterou mu určí.

Čl. 14. Odvolací instance

1. Odvolání proti rozhodnutí staršovstva nebo usnesení sborového shromáždění se podává

seniorátnímu výboru prostřednictvím farního sboru. Odvolání proti volbám ve sborovém shromáždění nebo staršovstvu se podává přímo seniorátnímu výboru.

2. Odvolání proti rozhodnutí seniorátního výboru nebo usnesení seniorátního shromáždění (konventu) se podává synodní radě prostřednictvím seniorátního výboru. Odvolání proti volbám v seniorátním shromáždění (konventu) se podává synodní radě.
3. Odvolání proti rozhodnutí synodní rady, které nemá jen správní povahu, se podává synodu prostřednictvím synodní rady.
4. O podaném odvolání jsou odvolací instance povinny rozhodnout:
 - a. správní orgány do šedesáti dnů ode dne, kdy jim bylo odvolání doručeno
 - b. synod při nejbližším řádném zasedání.

Čl. 15. Odvolání k synodu

1. Odvolání k synodu musí být podáno prostřednictvím synodní rady nejpozději třicet kalendářních dnů před zasedáním synodu. Při nedodržení této lhůty projedná odvolání až následující zasedání synodu. Zjistí-li synod, že povaha napadeného rozhodnutí není jen správní, projedná odvolání a rozhodne o něm s konečnou platností.

Čl. 16. Lhůty k odvolání

1. Den doručení (vyhlášení) se do odvolací lhůty nezapočítává. Připadá-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo jiný den pracovního volna, končí lhůta následujícím pracovním dnem.

Čl. 17. Zkoumání odvolání

1. Při rozhodování o podaných odvoláních a stížnostech zkoumají církevní orgány věc po stránce obsahové i formální.

Oddíl F. Farní sbor a kazatelská stanice (k § 21 CZ)

Čl. 18. Název a sídlo farního sboru

1. Název farního sboru obsahuje označení "Farní sbor Českobratrské církve evangelické" a vlastní jméno zeměpisné, které je spojeno s místem působnosti farního sboru, např. název obce, případně i místní části, v níž se nachází sídlo sboru, nebo název regionu, v němž sbor vykonává svou činnost. Změnu názvu farního sboru schvaluje synodní rada na návrh sborového shromáždění podaný prostřednictvím konventu.
2. O změně sídla farního sboru rozhoduje konvent na návrh sborového shromáždění podaný prostřednictvím seniorátního výboru. Změnu sídla farního sboru oznámí seniorátní výbor synodní radě.

Čl. 19. Přestěhování členů

1. Farní sbory jsou povinny navzájem si oznamovat přestěhování svých členů, jakmile se o něm dovědí.

Čl. 20. Kazatelská stanice a místo duchovenské služby

1. Kazatelskou stanicí zřizuje staršovstvo farního sboru s předchozím souhlasem příslušného seniorátního výboru. Kazatelská stanice nemá právní subjektivitu.
2. K návrhu na zřízení kazatelské stanice připojí staršovstvo farního sboru návrh statutu kazatelské stanice. Znění statutu schvaluje příslušný seniorátní výbor.
3. Zřízení kazatelské stanice oznámí seniorátní výbor synodní radě.
4. Řídí-li podle statutu kazatelské stanice její činnost výbor kazatelské stanice, volí členy výboru členové kazatelské stanice. Statut kazatelské stanice musí v takovém případě

přesně vymezovat úkoly výboru kazatelské stanice a jeho vztah ke staršovstvu sboru.

5. O zrušení kazatelské stanice rozhoduje staršovstvo farního sboru s předchozím souhlasem příslušného seniorátního výboru.
6. Zrušení kazatelské stanice oznámí seniorátní výbor synodní radě.
7. Místo duchovenské služby zřizuje staršovstvo sboru.
8. Zřízení místa duchovenské služby oznámí staršovstvo příslušnému seniorátnímu výboru.

Oddíl G. Sborové shromáždění (k § 22 CZ)

Čl. 21. Působnost sborového shromáždění

1. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší sborovému shromáždění zejména:
 - a. jednat o životě a stavu farního sboru na základě zprávy předložené staršovstvem, a usnášet se o podaných návrzích
 - b. jednat a usnášet se o hospodaření farního sboru podle **ŘHC**
 - c. volit revizory hospodaření a jejich náhradníky
 - d. po předchozím vyjádření seniorátního výboru zřizovat a rušit místa sborových pracovníků
 - e. prostřednictvím příslušného seniorátního výboru a konventu navrhopat synodu zřízení nebo zrušení kazatelského místa
 - f. jednat o změnách hranic sboru, o změně sídla sboru, nebo o sloučení sboru s jiným sborem a překládat návrhy prostřednictvím seniorátního výboru k rozhodnutí příslušným shromážděním
 - g. usnášet se o sborových statutech a předkládat je ke schválení seniorátnímu výboru
2. Ve sboru, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, přísluší sborovému shromáždění pouze jednat o životě a stavu farního sboru na základě zprávy předložené správní komisí, případně staršovstvem, a usnášet se o podaných návrzích. Další úkoly vyjmenované v odst. 1 může sborové shromáždění plnit jen na výslovný pokyn synodní rady.

Oddíl H. Staršovstvo (k § 23 CZ)

Čl. 22. Členství ve staršovstvu a povolávání náhradníků

1. V každém farním sboru s výjimkou sboru, v němž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, musí být zřízeno staršovstvo.
2. Členy staršovstva jsou faráři a jáhnové ustanovení ve sboru volbou nebo rozhodnutím církevních správních orgánů a členové staršovstva zvolení sborovým shromážděním.
3. Dispens od překážek stanovených v **čl. 11 odst. 5 a 7** tohoto řádu může ve výjimečných případech udělit seniorátní výbor na základě odůvodněné žádosti a to zásadně před volbou.
4. Počet volených starších a přiměřený počet náhradníků je úměrný velikosti sboru. Nejmenší přípustný počet starších je šest a největší dvacet čtyři. Starší jsou voleni na šest let. Jejich funkční období začíná dnem volby, nebyl-li při volbě stanoven jiný počátek funkčního období.
5. Zvolené členy staršovstva a jejich náhradníky ustanovuje po každé volbě pověřený člen seniorátního výboru nebo jiný farář seniorátu pověřený seniorátním výborem v bohoslužebném shromáždění příslušného farního sboru. Čas a místo shromáždění stanoví seniorátní výbor v dohodě se staršovstvem příslušného farního sboru.

6. Staršovstvo může povolat za svého člena i člena církve, který se přistěhoval z jiného sboru, kde byl členem staršovstva. Funkční období takto povolaného člena staršovstva končí při nejbližší volbě staršovstva.
7. Volí-li sborové shromáždění na základě svého usnesení schváleného seniorátním výborem každé tři roky polovinu staršovstva, jsou náhradníci staršovstva voleni pouze na dobu tří let.
8. Když se místo staršího uprázdí (úmrťm nebo jinak), nastoupí za něho náhradník do konce funkčního období staršovstva. Náhradníci nastupují v pořadí stanoveném při volbě. Jsou-li ve sboru členové staršovstva voleni podle určitých obvodů či obcí, nastupuje náhradník z příslušného obvodu. Po povolání náhradníka se ostatní náhradníci posunou v pořadí stanoveném při jejich volbě. Při doplňovací volbě se náhradník vždy volí na první neobsazené místo náhradníka.
9. Rezignaci staršího přijímá staršovstvo, rezignaci staršovstva přijímá seniorátní výbor.

Čl. 23. Funkcionáři staršovstva

1. Staršovstvo ze svých členů nejprve zvolí kurátora. Poté zvolí za svého předsedu faráře (případně administrátora) nebo kurátora, druhý z nich je bez volby místopředsdou staršovstva. Dále zvolí náměstka kurátora a zapisovatele. Ze svých členů případně z dalších členů sboru ustanoví pokladníka a podle potřeby i další funkcionáře a jejich zástupce. Není-li ustanovený funkcionář členem staršovstva, odpovídá staršovstvu za svou činnost. Funkcionáře staršovstvo volí a ustanovuje po každé volbě členů staršovstva, případně podle potřeby.
2. Kurátorem nemůže být zvolen farář nebo jáhen ani zaměstnanec sboru. Pokladníkem nebo účetním nemůže být ustanoven farář nebo jáhen ustanovený ve sboru. Pokladníkem nemůže být ustanoven žádný člen rodiny faráře nebo jáhna ustanoveného ve sboru.
3. Ve sboru, kde byl ustanoven administrátor nebo zvolen nový farář, provede staršovstvo novou volbu svého předsedy. Po každé volbě oznámí staršovstvo jméno svého předsedy a místopředsedy seniorátnímu výboru.

Čl. 24. Působnost staršovstva

1. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší staršovstvu zejména:
 - a. osobním příkladem a společnou službou pečovat o křesťanský život ve sboru
 - b. pravidelně a řádně pořádat bohoslužebná, katechetická a vzdělávací shromáždění pro dospělé, mládež i děti (nedělní a sváteční bohoslužby pro dospělé a pro děti, biblické hodiny, náboženské vyučování, konfirmační cvičení a konfirmační slavnost, a další pravidelná i mimořádná shromáždění, setkání, cvičení, kursy, pobyty a tábory zaměřené k prohloubení znalosti Bible, k utvrzení ve víře, k budování společenství sboru a k odpovědnému a řádnému jednání ve všedním životě) a usnášet se o jejich pořadu a čase konání
 - c. starat se o cvičení církevní hudby a zpěvu a jejich užívání ve sboru
 - d. podle potřeby se starat o vyučování náboženství ve školách na území sboru
 - e. pečovat o ekumenické vztahy a misijní činnost v obvodu sboru
 - f. navštěvovat členy sboru, zvláště nemocné, osamělé a jinak potřebné
 - g. pomáhat modlitbami, napomínáním, radou a potěšováním rodinám i jednotlivcům, kteří se ocitli v pokušení, v nebezpečí mravního zbloudění či rozvratu
 - h. pastýřskou službou usilovat, aby spory mezi členy sboru byly urovnány vzájemným odpuštěním
 - i. přijímat do církve nové členy a vylučovat z ní
 - j. vést kartotéku členů sboru, seznam členů s hlasovacím právem, zařizovat volby, svolávat sborové shromáždění a provádět jeho usnesení i usnesení a rozhodnutí vyšších církevních orgánů
 - k. usnášet se o počtu členů staršovstva a jejich náhradníků a předkládat svůj návrh ke schválení příslušnému seniorátnímu výboru.

Usnesení nabývá platnosti po schválení seniorátním výborem.

- l. volit ze svého středu na čtyřleté funkční období poslance konventu, a to ve sborech do 150 členů s hlasovacím právem jednoho, do 300 členů s hlasovacím právem dva, přes 300 členů s hlasovacím právem tři a stejný počet náhradníků, nejméně však dva
- m. volit z členů farního sboru na čtyřleté období poslance a náhradníky seniorátního shromáždění Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu
- n. předkládat seniorátnímu výboru a konventu odůvodněné návrhy týkající se církevního života, **církevního zřízení** a řádů
- o. předkládat kazatelům i ostatním členům staršovstva přání nebo stížnosti týkající se jejich činnosti ve sboru a způsobu života, a kdyby to nemělo úspěch, činit oznámení vyšším správním orgánům a příslušným pastýřským radám
- p. ustanovovat a propouštět diakonky a diakony, učitele náboženství, varhaníky, sborové sestry, kostelníky i jiné zaměstnance a pracovníky sboru, určovat jejich mzdy a odměny a udělovat jim dovolenou
- q. usnášet kazatelské statuty upravující postavení farářů a jáhnů, kteří jsou ustanoveni ve sboru
- r. starat se o hospodaření sboru a správu jeho majetku podle **ŘHC**
- s. starat se o archiv farního sboru, o vedení sborové kroniky a o sborovou knihovnu
- t. jednat a usnášet se o všech sborových záležitostech, které nejsou **Církevním zřízením** a řády svěřeny výhradně sborovému shromáždění nebo faráři či jáhnovi
- u. podávat příslušnému seniorátnímu výboru na požádání zprávu o všech záležitostech, které se týkají sboru, a dát mu nahlédnout do sborových spisů a ostatních dokumentů
- v. posílat příslušnému seniorátnímu výboru na požádání zápisy ze svých zasedání a ze zasedání sborového shromáždění.

Čl. 25. Náhrada výdajů členů staršovstva

1. Členům staršovstva nevzniká nárok na odměnu za výkon této funkce.
2. Starší mají nárok na náhradu cestovních výdajů při cestách vykonávaných z pověření staršovstva.

Čl. 26. Neúčast na zasedáních staršovstva

1. Starší, který se přes opětovné napomenutí a bez odůvodněné omluvy neúčastní zasedání staršovstva, může být své funkce zbaven usnesením dvoutřetinové většiny všech členů staršovstva po schválení seniorátním výborem.

Oddíl I. Seniorátní shromáždění (konvent) (k § 25 CZ)

Čl. 27. Členství v konventu

1. Farní sbor vysílá na zasedání konventu poslance zvolené staršovstvem podle **čl. 24 odst. 1 písm. l)** tohoto řádu a jednoho poslance virilního.
2. Farní sbor, v němž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, vysílá na zasedání konventu jednoho člena správní komise, případně jednoho člena staršovstva.
3. Virilním poslancem podle odst. 1 je farář samostatně spravující sbor, případně jáhen povoláný ke službě v administrovaném sboru; nemůže-li se tento účastnit zasedání konventu, nebo je-li zvolen členem seniorátního výboru, nebo je-li farní sbor uprázdňen, stává se virilním poslancem konventu kurátor sboru. Nemůže-li se kurátor zastupující faráře samostatně spravujícího sbor účastnit zasedání konventu, nebo stane-li se členem seniorátního výboru, staršovstvo vyšle na zasedání konventu některého z náhradníků.

4. Nemůže-li se některý zvolený poslanec účastnit zasedání konventu, nebo stane-li se poslancem virilním podle § 25 odst. 1 písm. f) Církevního zřízení nebo podle předchozího odstavce, staršovstvo vyšle na příslušné zasedání konventu některého z náhradníků.
5. Zanikne-li mandát poslance nebo náhradníka během volebního období konventu, zvolí staršovstvo do konce volebního období konventu poslance nebo náhradníka nového.
6. Nedostačují-li náhradníci zvolení podle čl. 24 odst. 1 písm. l), nebo nemohou-li se zasedání konventu účastnit, zvolí staršovstvo pro příslušné zasedání konventu náhradníky další.
7. Ostatní členové konventu podle Církevního zřízení § 25 odst. 1 písm. d), e), f) se nepovažují za poslance vysílané farním sborem a nemohou-li se účastnit zasedání konventu, na jejich místo náhradníci nenastupují.

Čl. 28. Předsednictvo konventu

1. Konvent ve svém prvním zasedání volí ze svých členů na čtyřleté funkční období předsedu konventu, tři místopředsedy konventu a jejich náhradníky.
2. Předsednictvo konventu tvoří dva faráři nebo jáhnové a dva starší farních sborů seniorátu.
3. Předsednictvo konventu ve spolupráci se seniorátním výborem připravuje zasedání konventu.
4. Předsednictvo konventu přezkoumává platnost mandátů poslanců konventu a vyslání náhradníků.
5. Členové předsednictva konventu mají nárok na náhradu cestovních výdajů při cestách na zasedání předsednictva a při cestách vykonávaných na základě pověření předsednictvem konventu nebo seniorátním výborem.

Čl. 29. Působnost konventu

1. Kromě úkolů stanovených Církevním zřízením přísluší konventu zejména:
 - a. na základě zprávy seniorátního výboru jednat o stavu, činnosti a potřebách seniorátu, farních sborů seniorátu a o činnosti seniorátního výboru
 - b. předkládat synodu stanoviska ke zřízení nebo sloučení farních sborů seniorátu
 - c. usnášet se o změnách sídel a změnách hranic farních sborů seniorátu, o sloučení farního sboru seniorátu s jiným sborem a o zrušení farního sboru seniorátu,
 - d. navrhopvat synodu změny hranic seniorátu
 - e. zřizovat kazatelská místa v seniorátním sboru
 - f. volit seniorátní faráře nebo jáhny na místa zřízená synodem
 - g. jednat a usnášet se o předlohách zaslaných synodní radou, o návrzích farních sborů, seniorátního výboru a členů konventu
 - h. jednat o stížnostech na seniorátní výbor
 - i. jednat a usnášet se o hospodaření seniorátu podle ŘHC
 - j. volit revizory hospodaření seniorátu a jejich náhradníky
 - k. volit na čtyřleté období poslance na synod

Pro stanovení počtu poslanců platí toto pravidlo: počet sborů v seniorátu se vynásobí koeficientem 0,3 a k získané hodnotě se připočítá počet členů s hlasovacím právem v tisících po zaokrouhlení vynásobený koeficientem 0,7. Je-li výsledné číslo menší nebo rovno 8, volí se dva poslanci, pohybuje-li se v rozmezí 8–12 včetně, volí se poslanci čtyři a nad 12 poslanců šest. Volí se vždy rovný počet farářů a starších a stejný počet náhradníků.

 - l. volit z členů farních sborů seniorátu na šestileté období dva členy a dva náhradníky seniorátního představenstva Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu
 - m. volit z členů farních sborů seniorátu na čtyřleté období poslance ústředního shromáždění Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu a jejich náhradníky.

Oddíl J. Seniorátní výbor a senior (k § 26 CZ)

Čl. 30. Ustanovení seniora, seniorátního kurátora a členů seniorátního výboru

1. Zvoleného seniora, seniorátního kurátora a další zvolené členy seniorátního výboru ustanovuje po každé volbě synodní senior nebo některý z členů synodní rady nebo jiný senior pověřený synodní radou, zpravidla při bohoslužebném shromáždění v některém z farních sborů seniorátu. O čase a místě shromáždění rozhoduje seniorátní výbor po dohodě se synodní radou. Způsob ustanovení je upraven Agendou Českobratrské církve evangelické.

Čl. 31. Členství v seniorátním výboru a povolávání náhradníků

1. Členové seniorátního výboru jsou voleni na šest let. Jejich funkční období začíná dnem volby, nebyl-li při volbě stanoven jiný počátek funkčního období.
2. Uprázdnil-li se místo člena seniorátního výboru, jeho funkci vykonává náměstek, případně náhradník v pořadí stanoveném volbou. Seniorátní výbor pracuje v tomto složení do nejbližšího zasedání konventu, který provede volbu na uprázdněné místo. Po této volbě se povolání členové a náhradníci vracejí na původní místa, na která byli zvoleni. Pořadí náhradníků stanovené při volbě se nemění.

Čl. 32. Funkcionáři seniorátu

1. Seniorátní výbor zvolí nejprve za svého předsedu seniora nebo seniorátního kurátora, druhý z nich je bez volby místopředsedou seniorátního výboru.
2. Usnesení seniorátního výboru vykonává jeho předseda, případně další člen, který k tomu byl výslovně pověřen.
3. Seniorátní výbor zvolí ze svých členů a náhradníků zapisovatele a ustanoví z nich nebo z dalších členů církve v seniorátu seniorátního pokladníka a podle potřeby i další funkcionáře a jejich zástupce. Nemá-li ustanovený funkcionář členem seniorátního výboru, odpovídá seniorátnímu výboru za svou činnost. Funkcionáře seniorátní výbor volí a ustanovuje po každé volbě členů seniorátního výboru, případně podle potřeby.
4. Seniorátním pokladníkem nebo účetním nemůže být ustanoven senior.

Čl. 33. Působnost seniorátního výboru

1. V rámci úkolu stanoveného **Církevním zřízením** přísluší seniorátnímu výboru zejména:
 - a. dohlížet na činnost farních sborů seniorátu a jejich hospodaření, konat v nich vizitace podle **Řádu vizitací sborů** a ukládat opatření
 - b. rozhodovat o výši kazatelských úvazků ve farních sborech
 - c. dohlížet na působení kazatelů, starších a jiných církevních pracovníků v seniorátě, pečovat o jejich výchovu a vzdělávání, podporovat je v jejich působení, pověřovat seniorátního koordinátora pro výpomocné kazatele
 - d. vyzývat orgány a pracovníky farních sborů seniorátu k plnění povinností uložených **Církevním zřízením** a řády nebo usneseními a rozhodnutími církevních orgánů a zůstane-li výzva bez výsledků, činit opatření podle **čl. 13 odst. 2** tohoto řádu, případně navrhnout řízení podle **Řádu pastýřské služby**
 - e. v naléhavých případech zastavit činnost staršovstva nebo je rozpustit a ustanovit náhradní správní orgán farního sboru podle **čl. 12** tohoto řádu
 - f. rozhodovat o odvoláních proti usnesením, rozhodnutím a volbám orgánů farních sborů
 - g. na návrh předsednictva konventu svolávat zasedání konventu a spolu s předsednictvem konventu je připravovat
 - h. předkládat konventu zprávu o stavu, činnosti a potřebách seniorátu
 - i. vykonávat usnesení konventu a synodu, provádět rozhodnutí synodní rady a pokyny ÚCK, jež se týkají seniorátu
 - j. starat se o hospodaření seniorátu a správu jeho majetku podle **Řádu hospodaření církve**

- k. starat se o archiv seniorátu
- l. posílat synodní radě na vědomí zápisy ze svých zasedání a ze zasedání konventu, protokoly o vizitacích a o předání a převzetí správy farních sborů seniorátu
- m. schvalovat sborové a kazatelské statuty a posílat je na vědomí synodní radě
- n. schvalovat návrhy staršovstev na zřízení kazatelských stanic a jejich statuty
- o. schvalovat návrh staršovstev o počtu starších a náhradníků
- p. vyjadřovat se k žádostem, návrhům a odvoláním podávaným instanční cestou synodní radě
- q. vyjadřovat se k žádostem studentů bohosloví o zápis do seznamu kandidátů služby v církvi dle **ŘSB čl. 2**
- r. podávat synodní radě na požádání zprávu o všech záležitostech, které se týkají farních sborů a seniorátu, a dát jí nahlédnout do svých spisů
- s. na výzvu synodní rady jednat se staršovstvy farních sborů o nápravě nedostatků v hospodaření podle Pravidel hospodářské pomoci

2. Náhradníci seniorátního výboru mohou být zváni do zasedání seniorátního výboru s hlasem poradním a v případě potřeby zastupovat nepřítomné členy seniorátního výboru. K zastupování je povolává předsedající.

Čl. 34. Seniorátní poradní odbory a komise

1. Seniorátní výbor zřizuje seniorátní poradní odbory a komise, jmenuje a odvolává jejich předsedy a členy, řídí jejich práci, ukládá jim úkoly a přijímá jejich podněty pro svou činnost i pro práci farních sborů v seniorátě.

Čl. 35. Působnost seniora

1. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší seniorovi:
 - a. instalovat faráře a jáhny nebo pověřovat jejich instalací některého z farářů v seniorátu
 - b. udělovat farářům a jáhnům dovolenou a oznamovat to synodní radě
 - c. starat se o administraci uprázdněných sborů a po projednání se staršovstvem uprázdněného sboru a seniorátním výborem ustanovovat administrátory s výjimkou administrátorů ve sborech, v nichž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo
 - d. starat se o řádné předání a převzetí správy farních sborů v seniorátě
 - e. starat se o řádné vedení kanceláře seniorátu

Čl. 36. Náhrada výdajů členů seniorátního výboru a funkcionářů seniorátu

1. Členům seniorátního výboru a funkcionářům seniorátu nevzniká nárok na odměnu za výkon této funkce, pokud mzdový řád nestanoví jinak.
2. Členové seniorátního výboru, jeho náhradníci a funkcionáři seniorátu mají nárok na náhradu cestovních výdajů při cestách vykonávaných na základě ustanovení **Církevního zřízení** a řádů nebo na základě pověření seniorátního výboru.

Oddíl K. Shromáždění povšechného sboru (synod) (k §§ 28 a 29 CZ)

Čl. 37. Členství v synodu

1. Seniorát vysílá na zasedání synodu poslance zvolené konventem podle **čl. 29 odst. 1 písm. k)** tohoto řádu a dva poslance virilní.
2. Virilními poslanci podle předchozího odstavce jsou senior a seniorátní kurátor. Nemůže-li se senior nebo seniorátní kurátor účastnit zasedání synodu, zastupuje ho na zasedání synodu jeden z jeho náměstků. Nemůže-li se ani jeden z příslušných náměstků účastnit zasedání synodu jako zástupce seniora nebo seniorátního kurátora, vyše seniorátní

výbor na příslušné zasedání synodu na jeho místo některého z náhradníků seniorátního výboru.

3. Nemůže-li se některý zvolený poslanec účastnit zasedání synodu, nebo stane-li se členem virilním podle § 28 odst. 1 písm. b) a c) **Církevního zřízení** nebo podle předchozího odstavce, vyšle za něj seniorátní výbor na příslušné zasedání synodu jednoho z náhradníků poslanců synodu.
4. Zanikne-li mandát poslance nebo náhradníka během volebního období synodu, zvolí konvent do konce volebního období synodu poslance nebo náhradníka nového.
5. Na místo poslance synodu z řad farářů se povolává náhradník z řad farářů, na místo poslance synodu z řad starších se povolává náhradník z řad starších.
6. Platnost mandátů poslanců synodu a vyslání náhradníků přezkoumává mandátová komise jmenovaná předsednictvem synodu.

Čl. 38. Zasedání synodu

1. Zasedání synodu svolává synodní rada na návrh předsednictva synodu nejméně 30 kalendářních dnů před jeho zahájením dopisem zaslaným všem členům synodu. Mimořádný synod lze svolat v lhůtě 14 kalendářních dnů.
2. Volby členů a náhradníků synodní rady připravuje mandátová komise jmenovaná předsednictvem synodu.
3. Končí-li volební období synodního seniora nebo je-li církev bez synodního seniora, vykoná synod jeho volbu na počátku svého zasedání.

Čl. 39. Působnost synodu

1. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší synodu zejména:
 - a. na základě zprávy synodní rady a na základě dalších podkladů jednat o stavu, činnosti a potřebách církve, o činnosti jejích orgánů a zvláštních zařízení církevní služby,
 - b. schvalovat agendu a církevní zpěvníky, osnovy a učebnice náboženství,
 - c. usnášet se o zřízení, sloučení nebo zrušení farních sborů,
 - d. usnášet se o zřízení seniorátů a o změnách jejich hranic,
 - e. rozhodovat o zřízení nebo zrušení Diakonie ČCE,
 - f. zřizovat a rušit kazatelská místa v povšechném sboru a stanovovat nejvyšší počet plných pracovních úvazků pastoračních pracovníků,
 - g. volit faráře nebo jáhny povšechného sboru na místa zřízená synodem,
 - h. volit faráře sborů, v nichž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo,
 - i. rozhodovat o stížnostech na synodní radu,
 - j. jednat a usnášet se o hospodaření povšechného sboru podle **ŘHC**,
 - k. usnášet se o celocírkevních reparticích a odvodech sborů do Personálního fondu,
 - l. jednat a usnášet se o návrzích konventů, synodní rady a členů synodu,
 - m. volit z členů farních sborů na šestileté období čtyři členy a čtyři náhradníky ústředního představenstva Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu,
 - n. volit na čtyřleté období čtyři revizory hospodaření povšechného sboru a jejich náhradníky,
 - o. schvalovat majetkoprávní úkony Diakonie ČCE v rozsahu stanoveném **ŘDP**,
 - p. jednat a usnášet se o všech otázkách souvisejících se životem církve, jejích orgánů a členů a s činností Diakonie ČCE,
 - q. usnášet celocírkevní řády, které provádějí **Církevní zřízení** a jsou závazné pro celou církev. Jsou to zejména tyto řády:
 - a. **Řád členství v církvi** (ŘČC)
 - b. **Řád sborového života** (ŘSŽ)
 - c. **Řád o správě církve** (ŘSC)
 - d. **Jednací a volební řád** (JVR)
 - e. **Řád pro kazatele** (ŘK)

- f. **Řád pastýřské služby (ŘPS)**
- g. **Řád výchovy a vzdělávání v církvi (ŘVVC)**
- h. **Řád diaconické práce (ŘDP)**
- i. **Řád hospodaření církve (ŘHC)**
- j. **Řád vizitací sborů (ŘVS)**
- k. **Řád pro studenty bohosloví (ŘSB)**

Přijetí nových řádů a úpravy řádů dosavadních jsou v pravomoci každého synodu. Případné další synodem přijaté řady se stávají závaznou prováděcí normou k **Církevnímu zřízení** jejich zveřejněním v písemně formě a následným doručením do sborů.

Čl. 40. Předsednictvo synodu

1. Synod ve svém prvním zasedání volí ze svých členů na čtyřleté funkční období předsedu synodu, pět místopředsedů synodu a jejich náhradníky.
2. Předsednictvo synodu tvoří tři faráři a tři starší farních sborů církve.
3. Členství v předsednictvu synodu je neslučitelné s členstvím v synodní radě.

Čl. 41. Náhrada výdajů členů předsednictva synodu

1. Členům předsednictva synodu nevzniká nárok na odměnu za výkon této funkce, pokud mzdový řád nestanoví jinak.
2. Členové předsednictva synodu mají nárok na náhradu cestovních výdajů při cestách na zasedání předsednictva a při cestách vykonávaných na základě pověření předsednictvem synodu nebo synodní radou.

Oddíl L. Synodní rada a synodní senior (k §§ 30 a 31 CZ)

Čl. 42. Ustanovení synodního seniora, synodního kurátora a dalších členů synodní rady

1. Zvoleného synodního seniora, synodního kurátora a další zvolené členy synodní rady ustanovuje po každé volbě předseda nebo některý z místopředsedů synodu při bohoslužebném shromáždění, které je zvláštním zasedáním synodu. Čas a místo shromáždění usnáší synod. Způsob ustanovení je upraven Agendou Českobratrské církve evangelické.
2. Jméno synodního seniora, synodního kurátora a všech členů synodní rady i jejich náhradníků oznámí ústřední církevní kancelář všem sborům.

Čl. 43. Členství v synodní radě a povolávání náhradníků

1. Členové synodní rady jsou voleni na šest let. Jejich funkční období začíná dnem volby, nebyl-li při volbě stanoven jiný počátek funkčního období.
2. Náměstkovi synodního seniora se po dobu výkonu funkce snižuje pracovní úvazek faráře v církevním sboru tak, aby nepřesahoval 50 % plného pracovního úvazku, a vzniká mu úvazek ve výši 50 % pro výkon funkce náměstka synodního seniora, přičemž jednání o změně povolací listiny se účastní osoba pověřená synodní radou.
3. Uprázdnil-li se místo člena synodní rady, jeho funkci vykonává náměstek, případně náhradník v pořadí stanoveném volbou. Synodní rada pracuje v tomto složení do nejbližšího zasedání synodu, který provede volbu na uprázdněné místo. Po této volbě se povolání členové a náhradníci vracejí na původní místa, na která byli zvoleni. Pořadí náhradníků stanovené při volbě se nemění. Při povolání náhradníků na místo náměstka synodního seniora se odst. 2 nepoužije.
4. Stane-li se synodní rada neschopnou usnášení, svolá předsednictvo synodu neprodleně

zasedání synodu, který synodní radu doplní nebo zvolí.

Čl. 44. Funkcionáři synodní rady

1. Synodní rada zvolí nejprve za svého předsedu synodního seniora nebo synodního kurátora, druhý z nich je bez volby místopředsedou synodní rady.
2. Usnesení synodní rady vykonává její předseda, případně další člen, který k tomu byl výslovně pověřen.

Čl. 45. Působnost synodní rady

1. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší synodní radě zejména:
 - a. jednat jménem církve a veřejně ji zastupovat
 - b. dohlížet na činnost církevních sborů a jejich hospodaření, konat v nich vizitace podle **Řádu vizitací sborů** a ukládat opatření
 - c. ve sborech, v nichž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, plnit úkoly sborového shromáždění vyjmenované v čl. 21 odst. 1, s výjimkou těch, které svým rozhodnutím uložila sborovému shromáždění příslušného sboru.
 - d. dohlížet na působení kazatelů, starších a jiných církevních pracovníků, pečovat o jejich výchovu a vzdělávání, účastnit se při jejich zkouškách a podporovat je v jejich působení
 - e. vyzývat orgány a pracovníky církevních sborů k plnění povinností uložených **Církevním zřízením** a řády nebo usneseními a rozhodnutími církevních orgánů a zůstane-li výzva bez výsledků, činit opatření podle **čl.13 odst. 2** tohoto řádu, případně navrhnout řízení podle **Řádu pastýřské služby**
 - f. jednat podle **Pravidel hospodářské pomoci** s církevními sbory, které při svém hospodaření porušují uložené povinnosti nebo neplní řádně a včas své závazky
 - g. ustanovit náhradní správní orgán seniorátu podle **čl. 12** tohoto řádu, není-li seniorátní výbor schopen jednat a rozhodovat
 - h. starat se o archiv církve a její knihovnu
 - i. starat se o sepisování současných dějin církve
 - j. vydávat publikace potřebné pro život a práci církve
 - k. vydávat kazatelům osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře, jáhna, nebo výpomocného kazatele
 - l. stanovit standardní náplň plného kazatelského úvazku ve farních sborech
 - m. vydávat církevním sborům pokyny k volbě farářů nebo jáhnů
 - n. zkoumat a potvrzovat volby farářů nebo jáhnů a členů a náhradníků seniorátních výborů
 - o. navrhnout synodu zřízení kazatelských míst v povšechném sboru a navrhnout kandidáty na tato místa
 - p. přijímat rezignaci farářů nebo jáhnů ustanovených v církevních sborech a členů synodní rady
 - q. ukončovat pracovní poměr farářů nebo jáhnů podle **CZ § 12 odst. 9**
 - r. udělovat dovolenou seniorům
 - s. stanovit organizační řád Ústřední církevní kanceláře a další právní předpisy upravující její činnost, přijímat a propouštět její zaměstnance
 - t. uzavírat a rozvazovat zaměstnanecký poměr s pastoračními pracovníky
 - u. starat se o hospodaření církve a správu jejího majetku podle **ŘHC**
 - v. poskytovat podle usnesení synodu mzdy farářům a jáhnům a zaměstnancům povšechného sboru
 - w. vyhlášovat podle usnesení synodu a na základě vlastního rozhodnutí celocírkevní sbírky
 - x. rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutím a volbám
 - y. na návrh předsednictva synodu svolávat zasedání synodu
 - z. předkládat synodu zprávu o stavu, činnosti a potřebách církve, podklady k jednání i návrhy usnesení a vykonávat usnesení synodu
 - aa. volit na čtyřleté období osm členů a čtyři náhradníky dozorčí rady Diakonie ČCE a

- odvolávat je,
- ab. jmenovat svého zástupce v dozorčí radě Diakonie ČCE a vykonávat činnost jí nadřízeného správního orgánu
- ac. jmenovat a odvolávat ředitele Diakonie ČCE
- ad. schvalovat majetkoprávní úkony Diakonie ČCE a jejích středisek v rozsahu stanoveném **ŘDP**

Čl. 46. Poradní odbory a komise

1. Synodní rada zřizuje celocírkvní poradní odbory a komise, jmenuje a odvolává jejich předsedy a členy, řídí jejich práci, ukládá jim úkoly a přijímá jejich podněty pro svou činnost i pro práci celé církve.

Čl. 47. Náhrada výdajů členů synodní rady, jejích poradních odborů a komisí.

1. Členům poradních odborů a komisí synodní rady nevzniká nárok na odměnu za výkon této funkce, pokud mzdový řád nestanoví jinak.
2. Členové synodní rady a členové jejích poradních odborů a komisí mají nárok na náhradu cestovních výdajů při cestách vykonávaných na základě ustanovení **Církevního zřízení** a řádů nebo na základě pověření synodní rady.

Čl. 48. Sídlo a působnost synodního seniora

1. Sídlem synodního seniora je Praha.
2. Synodní senior má po dobu funkce nárok na byt v Praze, který mu poskytuje povšechný sbor.
3. Kromě úkolů stanovených **Církevním zřízením** přísluší synodnímu seniorovi:
 - a. navštěvovat sbory, seznamovat se s jejich životem a utvrzovat je povzbuzováním a napomínáním ve víře, lásce a naději
 - b. dohlížet na řádné sepisování současných dějin církve

Oddíl M. Ústřední církevní kancelář (k § 32 CZ)

Čl. 49. Činnost Ústřední církevní kanceláře

1. Ústřední církevní kancelář pracuje podle organizačního řádu Ústřední církevní kanceláře.
2. Organizační řád Ústřední církevní kanceláře stanovuje synodní rada a informuje o něm synod.

Čl. 50. Vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře

1. Vedoucího tajemníka Ústřední církevní kanceláře ustanovuje synodní rada.
2. Vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře řídí činnost Ústřední církevní kanceláře a odpovídá za ni synodní radě.
3. Vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře se účastní všech zasedání synodní rady.

Oddíl N. Archivace písemností v církvi

Čl. 51 Archivace písemností v církvi

1. Odborným výkonem archivní správy v církvi je pověřen Ústřední archiv Českobratrské církve evangelické, který svou činnost vykonává v rámci Ústřední církevní kanceláře.
2. Církevní sbory jsou povinny pečovat o písemnosti, které pocházejí z jejich činnosti, a

uchovávat je v souladu s příslušnou **směrnici synodní rady**.

3. Předsednictvo synodu, ústřední představenstvo Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu a správní rada Personálního fondu jsou povinny po skončení svého funkčního období po projednání s Ústředním archivem ČCE odevzdat v listinné podobě do jeho úschovy písemnosti, které vzešly z jejich činnosti.
4. Předsednictva konventů a seniorátní představenstva Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu jsou po skončení svého funkčního období povinny v celistvosti uchovávat v listinné podobě písemnosti, které vzešly z jejich činnosti, a to na místě určeném seniorátním výborem příslušného seniorátu. Seniorátní výbory jsou po skončení funkčního období seniora povinny v celistvosti uchovávat v listinné podobě písemnosti, které vzešly z jejich činnosti, a to na místě určeném seniorátním výborem příslušného seniorátu.

Oddíl O. Přechodná a závěrečná ustanovení

Čl. 52. Náhrada ztraceného výdělků členů synodní rady

1. Do doby přijetí platového řádu církve náleží laickým členům synodní rady náhrada za ztracený výdělek podle usnesení 27. synodu č. 37 z roku 1991.

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7, 8, 9, 10 a 12 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 9, 11 a 19 přijatá **2. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 12, 13 a 14 přijatá **1. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 10 přijaté **4. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 8 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 17 přijaté **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 13 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 14 přijaté **3. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 11 přijaté **2. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 18 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 11 a 21 přijatá **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

JEDNACÍ A VOLEBNÍ ŘÁD

OBSAH:

Oddíl A. Všeobecná ustanovení

- Čl. 1. Účel řádu
- Čl. 2. Použití řádu
- Čl. 3. Usnášení a volby
- Čl. 4. Postup při volbách

Oddíl B. Jednání ve sborovém shromáždění

- Čl. 5. Hlasovací právo a seznam členů s hlasovacím právem
- Čl. 6. Svolání sborového shromáždění
- Čl. 7. Řízení sborového shromáždění a zápis
- Čl. 8. Volby ve sborovém shromáždění
- Čl. 9. Volba faráře nebo jáhna
- Čl. 10. Řízení po volbě faráře nebo jáhna

Oddíl C. Jednání na konventech a synodu

- Čl. 11. Zasedání, veřejnost, poradci, přizvaní odborníci, pozorovatelé
- Čl. 12. Zahájení shromáždění, jeho první úkoly a znění slibu
- Čl. 13. Základní organizační ustanovení o shromážděních
- Čl. 14. Základní ustanovení o pořadu jednání shromáždění
- Čl. 15. Návrhy a postup při jejich projednávání
- Čl. 16. Dotazy (interpelace)
- Čl. 17. Denní pořad
- Čl. 18. Rozprava, faktické poznámky a zprávy komisí
- Čl. 19. Skončení rozpravy
- Čl. 20. Záписы o zasedáních shromáždění a předsednictev

Oddíl D. Zvláštní ustanovení pro jednání synodu

- Čl. 21. Projednání předloh na synodu
- Čl. 22. Členové synodu s hlasem poradním (poradci)

Oddíl E. Komise synodu

- Čl. 23. Stálé komise synodu
- Čl. 24. Příležitostné komise synodu
- Čl. 25. Společná ustanovení pro oba druhy synodních komisí

Oddíl F. Zvláštní ustanovení pro jednání na konventech

- Čl. 26. Jednání na konventech

Oddíl G. Zvláštní ustanovení pro jednání generálního sněmu

Čl. 27. Jednání generálního sněmu

Oddíl H. Zvláštní ustanovení pro jednání a volby ve správních orgánech

Čl. 28. Jednání správních orgánů a povolání náhradníků

Čl. 29. Základní organizační ustanovení o správních orgánech a slib jejich členů

Čl. 30. Záписy o zasedáních správních orgánů

Čl. 31. Volby ve správních orgánech

Oddíl J. Volby poslanců

Čl. 32. Volby poslanců a jejich náhradníků do shromáždění

Čl. 33. Hlášení volebních výsledků, uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků

Oddíl K. Jednání v jiných církevních orgánech

Čl. 34. Usnášení jiných církevních orgánů

Oddíl A. Všeobecná ustanovení

Čl. 1. Účel řádu

1. Jednací a volební řád shromáždění a správních orgánů Českobratrské církve evangelické (dále jednací a volební řád, ve zkratce JVŘ) určuje podrobná pravidla pro jednání, rozhodování a volby v církvi podle základních ustanovení **církevního zřízení** (CZ).
2. Pokud v tomto řádu není jednoznačně určen postup jednání, rozhoduje o něm shromáždění nebo orgán, který o věci jedná, nadpoloviční většinou přítomných členů.

Čl. 2. Použití řádu

1. Tento řád platí pro jednání shromáždění (sborová shromáždění, konventy a předsednictvo konventu, synod, předsednictvo synodu a generální sněm) a pro jednání ve správních orgánech (staršovstvech, seniorátních výborech a v synodní radě).
2. Použije se ho též při všech volbách v církvi konaných, zejména při volbách:
 - a. ve sborovém shromáždění při volbě faráře nebo jáhna, staršovstva, revizorů sborového hospodaření, při povolání výpomocného kazatele podle § 14 odst. 2 Církevního zřízení a ve staršovstvu při volbě poslanců na konvent, kurátora, předsedy a dalších funkcionářů staršovstva,
 - b. na konventu při volbě předsednictva, seniora, seniorátního kurátora a dalších členů a náhradníků seniorátního výboru, revizorů seniorátního hospodaření, poslanců na synod, seniorátních farářů nebo jáhnů, členů a náhradníků seniorátní pastýřské rady a v seniorátním výboru při volbě předsedy a dalších funkcionářů
 - c. na synodu při volbě předsednictva, synodního seniora a synodního kurátora a dalších členů a náhradníků synodní rady, farářů nebo jáhnů povšechného sboru, revizorů celocírkevního hospodaření, členů a náhradníků církevní pastýřské rady, při vyslání do služby kaplana podle § 13 odst. 2 Církevního zřízení a v synodní radě při volbě jejího předsedy.

Čl. 3. Usnášení a volby

1. K právoplatnému jednání a usnášení je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů, pokud není **církevním zřízením** nebo řády stanoveno jinak.

2. K platnosti usnesení a voleb je třeba, aby pro ně hlasovala nadpoloviční většina přítomných a k hlasování oprávněných členů (voličů), není-li CZ nebo řády stanoveno jinak.
3. Hlasuje se zvednutím ruky nebo povstáním (aklamací). Předseda hlasuje též. Žádá-li o to být jediný volič, hlasuje se tajně hlasovacími lístky. V průběhu volby konané aklamací se musí na návrh být i jediného voliče přejít k volbě tajné hlasovacími lístky a v průběhu tajné volby se musí na návrh být i jediného voliče přejít k volbě aklamací, pokud tomu žádný volič neodporuje. K hlasování lze též použít technické zařízení, jestliže je při jeho použití zaručena tajnost hlasování, spolehlivost při sčítání hlasů a kontrolovatelnost takového zařízení. Shromáždění schvaluje pravidla takového zařízení, případně jmenuje technické revizory.
4. Při tajné volbě je do počtu platných hlasů započten každý odevzdaný hlas, který byl voliči odevzdán, tedy i lístek prázdný. Při tajné volbě se kandidátovi nepřizná hlas, jehož obsah podle souhlasného názoru skrutátorů vzbuzuje pochybnosti. Vyřazen musí být takový lístek, který obsahuje více jmen, než kolik je předmětem volby.
5. Při rovnosti hlasů návrh není přijat, při rovnosti hlasů v užší volbě rozhodne los.
6. Tajně se hlasuje vždy při:
 - a. volbě faráře nebo jáhna,
 - b. při vyslání kaplana do služby v jiných institucích synodem,
 - c. při povolání výpomocného kazatele sborovým shromážděním,
 - d. rozhodování o otázkách týkajících se členů shromáždění a správních orgánů, jestliže nejde jen o projev uznání a díků,
 - e. rozhodování o stížnostech na správní orgány nebo jejich členy.
7. Při hlasování předsedající ohlásí výsledek ihned po jeho skončení. Vzejde-li při aklamaci pochybnost, zda pro návrh hlasovala potřebná většina, provede se z rozhodnutí předsedajícího nebo na návrh být i jediného voliče sčítání skrutátory. Při volbách ve shromáždění sčítají hlasy vždy nejméně 2 skrutátoři, zvolení při zahájení.
8. Před tajnou volbou ve správních orgánech se zvolí dva skrutátoři, kteří hlasy sečtou.

Čl. 4. Postup při volbách

1. Při volbě předsedá člen předsednictva, který není navržen jako kandidát.
2. Zpravidla se volí každý funkcionář nebo poslanec zvlášť.
3. Při volbě náhradníků musí být výslovně stanoveno jejich pořadí.
4. Nedosáhne-li při první volbě nikdo z kandidátů nadpoloviční většiny a je-li volba značně roztržštěná, může se přistoupit se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů na návrh předsedajícího nebo člena shromáždění nebo orgánu, v němž se volba provádí, k další volbě, při které nikdo není vázán výsledky první volby. Tento postup je možno též libovolně opakovat. Jinak se ihned přistoupí k užší volbě. Za značně roztržštěnou se považuje taková volba, při které alespoň 2 z kandidátů neobdrželi více než 20% odevzdaných hlasů.
5. Do užší volby budou pojeti jen dva kandidáti, kteří získali nejvíce hlasů, případně více takových kandidátů, pokud získali stejný počet hlasů. Zvolen je ten, kdo v této užší volbě dosáhne nadpoloviční většiny hlasů. Nedosáhne-li se takové většiny, volba mezi týmiž kandidáty se opakuje a zvolen je ten, kdo dosáhne nejvíce hlasů.
6. Se souhlasem nadpoloviční většiny přítomných členů shromáždění může být jen ve shromáždění a jen tajnou volbou voleno současně více církevních funkcionářů nebo poslanců. To neplatí při volbě členů a náhradníků seniorátního výboru a synodní rady. Zvolení jsou ti, kdo dosáhnou v první volbě nadpoloviční většiny hlasů. Přitom rozhoduje pořadí podle počtu odevzdaných hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje užší volba. Jestliže není zvolen potřebný počet církevních funkcionářů nebo poslanců, provede se užší volba jenom na další (tedy i první) místo podle odst. 5 tohoto článku mezi dvěma kandidáty, kteří obdrželi nejvíce hlasů. Na zbývajících místech se zvolí každý církevní funkcionář nebo

poslanec zvlášť.

7. Vyžadují-li se pro zvolení kandidáta alespoň dvě třetiny platných hlasů (§ 9,5 CZ), musí na to předsednictvo shromáždění předem upozornit. Nedosáhne-li takový kandidát v první volbě dvou třetin hlasů, je z další volby do téže funkce vyloučen; dále se postupuje podle odst. 4 a 5 tohoto článku.

Oddíl B. Jednání ve sborovém shromáždění

Čl. 5. Hlasovací právo a seznam členů s hlasovacím právem

1. Právo hlasovat ve sborovém shromáždění mají:
 - a. faráři a jáhnové povolání ke službě ve sboru,
 - b. členové sboru (§ 1 CZ) zapsaní staršovstvem do seznamu členů s hlasovacím právem. Členové správní komise hlasují pouze tehdy, jsou-li členy příslušného farního sboru.
2. Členové jiných sborů, kteří se do sboru přistěhovali, nabývají hlasovacího práva ihned po zjištění, že byli zapsáni v seznamu členů s hlasovacím právem ve sboru, k němuž dříve náleželi.
3. V nově zřízených nebo sloučených sborech mají hlasovací právo všichni členové, kteří byli zapsáni v seznamu členů s hlasovacím právem ve sboru, k němuž dříve náleželi.
4. Každý farní sbor je povinen založit a trvale vést seznam členů s hlasovacím právem.
5. Staršovstvo zapíše do seznamu členů s hlasovacím právem všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především účastí na jeho bohoslužebných shromážděních nebo jiných aktivitách, a zároveň jsou plátcí saláru. Staršovstvo může v odůvodněných případech učinit výjimku a zapsat do seznamu člena, kterému objektivní příčiny brání podílet se na životě sboru nebo platit salár.
6. Staršovstvo přezkoumá a opraví počátkem každého roku seznam členů s hlasovacím právem a vyloží jej pak nejméně 14 dnů před konáním každého sborového shromáždění k volnému nahlédnutí členům sboru.
7. Vyložení seznamu a výzva k podání námitek se ohlásí s potřebným poučením při hlavních bohoslužbách ve dvou nedělích po sobě jdoucích, nejméně 14 dnů před konáním sborového shromáždění.
8. Námitkami se může každý člen sboru domáhat, aby byl seznam opraven buď zápisem jeho osoby nebo dalších členů sboru, nebo vypuštěním členů neprávem zapsaných.
9. Staršovstvo přijímá námitky do šesti dnů před konáním sborového shromáždění a rozhodne o nich. Proti jeho rozhodnutí je přípustné odvolání podle § 20 CZ.
10. Bude-li námitkám nebo podanému odvolání vyhověno až po skončení sborového shromáždění, zůstanou přijatá usnesení a výsledky voleb v platnosti, jestliže hlasy, o kterých bylo takto rozhodnuto, nemohly ovlivnit výsledek hlasování.

Čl. 6. Svolání sborového shromáždění

1. Sborové shromáždění musí být staršovstvem svoláno nejméně jednou ročně, a to písemně nejméně čtyři týdny před jeho konáním nebo ohlášením při hlavních bohoslužbách ve třech nedělních shromážděních po sobě jdoucích. Nemůže být svoláno na den, při němž je teprve ohlašováno, byť i potřeť. Sborové shromáždění se zpravidla koná v rámci hlavních nedělních bohoslužeb.
2. Jednací pořad každého zasedání musí být oznámen předem. Sborové shromáždění činí platná usnesení za jakéhokoliv počtu přítomných členů. Tato okolnost musí být v pozvání nebo při ohlášení výslovně uvedena. Postup při volbě faráře nebo jáhna stanovuje čl. 9.
3. Sborové shromáždění, které projednává zprávu staršovstva o životě a stavu sboru a

schvaluje účetní závěrku a rozpočet sboru, se musí konat nejpozději do 31. března následujícího roku.

Čl. 7. Řízení sborového shromáždění a zápis

1. Sborové shromáždění i volby v něm konané řídí jím zvolený předseda nebo místopředseda, pokud tímto řádem není stanoveno jinak (volba faráře nebo jáhna podle **čl.9**).
2. Sborové shromáždění zvolí hned na počátku zapisovatele, dva verifikátory zápisu a v případě potřeby nejméně dva skrutátory.
3. Na počátku jednání se všichni přítomní s hlasovacím právem podepíší vedle svého jména v seznamu členů s hlasovacím právem. Tento seznam se připojí k zápisu.
4. O každém sborovém shromáždění pořídí zapisovatel zápis obsahující údaj, jak bylo svoláno, jeho místo a den, jméno předsedy a zapisovatele, případně zvolených skrutátorů a verifikátorů zápisu, počet přítomných k hlasování oprávněných členů, dále pořad jednání a výsledky hlasování a voleb s uvedením počtu hlasů odevzdaných pro jednotlivé kandidáty.
5. Zápis podepíše zapisovatel (zapisovatelé), předseda a verifikátoři.
6. Opis zápisu o zasedání sborového shromáždění předseda staršovstva ověří a zašle jej do 14 dnů příslušnému seniorátnímu výboru.

Čl. 8. Volby ve sborovém shromáždění

1. Volby ve sborovém shromáždění se mohou platně konat jen tehdy, jestliže byly při svolání shromáždění řádně ohlášeny. Sborové shromáždění je oprávněno volit faráře nebo jáhna, staršovstvo včetně náhradníků a revizory sborového hospodaření.
2. Volby připravuje staršovstvo, případně s volební komisí, kterou si podle potřeby zřídí. Volba se koná zpravidla v jediném shromáždění.
3. Volby staršovstva ve sboru, kde bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, připravuje na pokyn synodní rady správní komise, kterou synodní rada ve sboru zřídila. Polovinu členů staršovstva takového sboru tvoří virilní členové jmenovaní synodní radou.
4. Volby se mohou konat též na několika místech. V tom případě musí být pro každé z těchto míst zřízena místní volební komise, jejíhož předsedu a složení určí staršovstvo. Tato komise pouze sebere a sečte hlasy a zašle je v zapečetěné obálce se zápisem o volbě ústřední volební komisi v sídle sboru, zřízené staršovstvem. Tato komise provede konečné sečtení hlasů.
5. Koná-li se volba jen na jednom místě a je-li pouze jedna volební komise, může se volba podle předchozího ohlášení konat i po několik dní.
6. Při volbě celého staršovstva nebo při jeho doplnění může dosavadní staršovstvo, případně s volební komisí, kterou zřídí, vypracovat kandidátní listinu s uvedením jmen navrhovaných starších i náhradníků; potom lze se souhlasem nadpoloviční většiny sborového shromáždění volit touto kandidátní listinou. Každý volič může v listině kandidáty škrtnat a připsat jiné. Ti, kdo dosáhli nadpoloviční většiny hlasů, jsou v pořadí podle počtu získaných hlasů zvoleni buď za členy, nebo za náhradníky staršovstva. Při rovnosti hlasů rozhoduje užší volba. Není-li při této volbě zvolen dostatečný počet starších nebo náhradníků, přistoupí se k nové volbě na každé místo zvlášť. Kandidátní listiny mohou být rozdány jen ve sborovém shromáždění před započítáním volby nebo při volbě na dálku pověřenými členy staršovstva či volební komise.
7. Při volbě staršovstva konané prostřednictvím kandidátní listiny podle odst. 5 mohou členové s hlasovacím právem volit na dálku, pokud o tento způsob volby včas požádají. Pro volbu na dálku platí tato pravidla:
 - a. Žádost o volbu na dálku musí být podána nejpozději 14 dní před konáním sborového shromáždění předsedovi nebo místopředsedovi staršovstva.

- b. Členy sboru, kteří o možnost volby na dálku požádají, navštíví nejpozději den před konáním volebního shromáždění dva pověřeni členové staršovstva nebo staršovstvem zřízené volební komise, seznámí je s kandidátní listinou, pravidly volby a umožní jim tajné hlasování. Člen sboru volící na dálku vloží upravenou kandidátní listinu do připravené obálky označené nápisem VOLBA a zalepenou obálku předá pověřeným členům staršovstva nebo volební komise.
- c. Pověření členové staršovstva nebo volební komise jsou povinni zajistit předání všech obálek, které obdrží od členů sboru volících na dálku, zvoleným skrutátorům. Spolu s obálkami předají skrutátorům také seznam členů, kteří o volbu na dálku požádali, a prezenční listinu se jmény a podpisy členů, kteří se volby na dálku zúčastnili.
- d. Hlasy odevzdané na dálku jsou platné pouze v případě, že sborové shromáždění schválí volbu stejnou kandidátní listinou, prostřednictvím které byla provedena volba na dálku podle písmene b).
- e. Hlasy, které byly odevzdány na dálku, budou započteny pouze v prvním kole volby. V něm se počet voličů přítomných ve shromáždění zvýší o počet hlasů odevzdaných na dálku.
- f. Počet žadatelů o volbu na dálku a počet hlasů odevzdaných na dálku musí být výslovně uveden v zápise o vykonané volbě.

Čl. 9. Volba faráře nebo jáhna

- 1. Volbu faráře nebo jáhna připraví staršovstvo. Na základě projednání s kandidátem nebo kandidáty pro volbu. Volba se může právoplatně konat teprve poté, co synodní rada vydá pokyn k volbě.
- 2. O vydání pokynu k volbě požádá staršovstvo synodní radu prostřednictvím seniorátního výboru, jakmile se s kandidátem dohodne na obsahu povolací listiny a dalších dohod, které s ní souvisejí, a připraví jejich písemný návrh.
- 3. *Odstavec zrušen*
- 4. Volbu koná sborové shromáždění, ohlášené nebo sezvané podle § 8 CZ a čl. 6 tohoto řádu. Volba se může platně konat jen tehdy, sejde-li se k ní nadpoloviční většina voličů zapsaných v seznamu členů s hlasovacím právem.
- 5. Nesejde-li se tato většina ve stanovenou dobu, může se volba vykonat za jakéhokoli počtu přítomných voličů po uplynutí půl hodiny od ohlášeného počátku shromáždění, bylo-li při svolání na tuto možnost upozorněno. Tato okolnost musí být v zápise o volbě uvedena.
- 6. Volebnímu shromáždění předsedá administrátor nebo farář určený seniorem nebo delegovaný člen seniorátního výboru.
- 7. Při volbách na několika místech (čl. 8,4) se počítá většina potřebná pro platnost volby jako celek.
- 8. Při volbě faráře nebo jáhna společného pro více sborů, konají se volby v každém farním sboru samostatně na základě společné povolací listiny. O vydání pokynu k volbě požádá synodní radu postupem podle odst. 2 tohoto článku každé staršovstvo příslušného farního sboru samostatně, a to prostřednictvím nadřízeného seniorátního výboru.
- 9. *Odstavec zrušen*
- 10. Při volbě faráře nebo jáhna mohou členové s hlasovacím právem volit na dálku, pokud o tento způsob volby včas požádají. Pro volbu na dálku platí tato pravidla:
 - a. Žádost o volbu na dálku musí být podána nejpozději 14 dní před konáním sborového shromáždění předsedovi nebo místopředsedovi staršovstva.
 - b. Členy sboru, kteří o možnost volby na dálku požádají, navštíví nejpozději den před konáním volebního shromáždění dva pověřeni členové staršovstva nebo staršovstvem zřízené volební komise, seznámí je s kandidátní listinou, pravidly volby a umožní jim tajné hlasování. Člen sboru volící na dálku vloží upravenou kandidátní listinu do připravené obálky označené nápisem VOLBA a zalepenou

obálku předá pověřeným členům staršovstva nebo volební komise.

- c. Pověření členové staršovstva nebo volební komise jsou povinni zajistit předání všech obálek, které obdrží od členů sboru volících na dálku, zvoleným skrutátorům. Spolu s obálkami předají skrutátorům také seznam členů, kteří o volbu na dálku požádali, a prezenční listinu se jmény a podpisy členů, kteří se volby na dálku zúčastnili.
- d. Hlasy odevzdané na dálku jsou platné pouze v případě, že sborové shromáždění schválí volbu stejnou kandidátní listinou, prostřednictvím které byla provedena volba na dálku podle písmene b).
- e. Pokud ve volbě kandiduje více kandidátů, budou hlasy, které byly odevzdány na dálku, započteny pouze v prvním kole volby. V něm se počet voličů přítomných ve shromáždění zvýší o počet hlasů odevzdaných na dálku.
- f. Počet žadatelů o volbu na dálku a počet hlasů odevzdaných na dálku musí být výslovně uveden v zápise o vykonané volbě.

11. Za mimořádných okolností lze se souhlasem seniorátního výboru provést volbu faráře nebo jáhna na dálku i mimo sborové shromáždění:

- a. Staršovstvo vhodným způsobem ohlásí volbu alespoň tři týdny před ukončením hlasování. Za vhodný způsob se považuje zejména zveřejnění na internetových stránkách sboru, e-mailem, dopisem apod. Staršovstvo v ohlášení uvede kontakt na předsedu a místopředsedu staršovstva a vyzve členy sboru s hlasovacím právem, aby ve lhůtě jednoho týdne od ohlášení volby na dálku požádali předsedu nebo místopředsedu staršovstva o možnost hlasovat na dálku.
- b. Hlasování započne dva týdny před ukončením hlasování. Členy sboru, kteří o možnost volby na dálku požádali, navštíví dva pověření členové staršovstva nebo staršovstvem zřízené volební komise, seznámí je s kandidátní listinou, pravidly volby a umožní jim tajné hlasování. Člen sboru volící na dálku vloží upravenou kandidátní listinu do připravené obálky označené nápisem VOLBA a zalepenou obálku předá pověřeným členům staršovstva nebo volební komise. Pokud o to člen sboru volící na dálku výslovně požádá, může upravenou kandidátní listinu v zalepené obálce označené nápisem VOLBA vloženou do další obálky odeslat poštou nebo jiným obdobným způsobem. V tomto případě není návštěva dvou pověřených členů staršovstva nebo staršovstvem zřízené volební komise nutná. K hlasům doručeným po ukončení hlasování se nepřihlíží.
- c. Pověření členové staršovstva nebo volební komise jsou povinni zajistit předání všech obálek, které obdrží od členů sboru volících na dálku, pověřenému členovi staršovstva. Spolu s obálkami předají také seznam členů, kteří o volbu na dálku požádali, a prezenční listinu se jmény členů, kteří se volby na dálku zúčastnili.
- d. Dva pověření členové staršovstva sčítají hlasy a sepíší o volbě na dálku protokol.

Čl. 10. Řízení po volbě faráře nebo jáhna

- 1. Výsledky volby oznámí staršovstvo sboru při příštím bohoslužebném shromáždění. Zvolenému kandidátovi oznámí výsledek volby doručením povolací listiny, jejíž obsah byl dohodnut před volbou.
- 2. Potvrdí-li zvolený kandidát svým podpisem na povolací listině ve lhůtě jednoho měsíce od doručení povolací listiny, že volbu přijímá, podá staršovstvo prostřednictvím seniora žádost synodní radě o potvrzení volby. V opačném případě prohlásí synodní rada volbu za neplatnou.

Oddíl C. Jednání na konventech a synodu

Čl. 11. Zasedání, veřejnost, poradci, přizvaní odborníci, pozorovatelé

- 1. Konventy a synod se scházejí k řádnému zasedání obvykle v pravidelných obdobích,

stanovených **církevním zřízením**. Zasedání musí být svolána písemně.

2. Svolává je na návrh předsednictva příslušný správní orgán. Není-li ho, nebo neplní-li svou povinnost, svolá je nadřízený správní orgán, v případě svolání synodu jeho předsednictvo.
3. Při svolání zasedání je třeba uvést v pozvánce pořad jednání. Vyžádají-li si to mimořádné okolnosti a bylo-li to v pozvánce uvedeno, uskuteční se jednání konventu nebo synodu na dálku pomocí komunikačních prostředků se zajištěním možnosti konání rozpravy v přímém přenosu.
4. Nemůže-li se některý člen zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit svolavateli. Za něj bude vyslán náhradník příslušným správním orgánem.
5. Plenární zasedání jsou veřejná. Mohou být prohlášena za neveřejná, usnese-li se na tom nadpoloviční většina přítomných členů. Zasedání, ve kterých se projednává stížnost na správní orgán, jsou neveřejná.
6. K veřejným zasedáním má každý přístup do vymezeného prostoru jako posluchač, musí se však zdržet jakýchkoli projevů. Po prohlášení shromáždění za neveřejné mohou se jednání zúčastnit jen poslanci a osoby shromážděním výslovně k tomu pozvané.
7. Z veřejných i neveřejných jednání je pro účely zápisu pořizován zvukový záznam, pokud o tom rozhodne předsednictvo shromáždění.
8. Shromáždění jsou způsobilá jednat, volit a usnášet se, byla-li řádně svolána a je-li přítomna nadpoloviční většina členů.
9. Shromáždění může do svého zasedání pozvat i jiné členy církve jako poradce. Stane se tak na návrh předsednictva, příslušného správního orgánu, nebo člena shromáždění usnesením nadpoloviční většiny přítomných členů. Poradci se povolávají na každé zasedání zvlášť.
10. Poradce má právo se přihlásit v rozpravě o slovo a může předkládat návrhy.
11. Shromáždění může na své jednání nebo jeho část přizvat odborníky na shromážděním sledovanou nebo projednávanou činnost, udělit jim slovo a pokládat jim otázky související s projednávaným tématem. Přizvaní odborníci nemusejí být členy ČCE.
12. Shromáždění se též může usnést, že pozve členy jiných křesťanských církví jako pozorovatele a že vyzve k projevu i nečlena synodu. Pozorovatel může být shromážděním vyzván, aby je oslovil.
13. Shromáždění může zmocnit své předsednictvo nebo svůj správní orgán, aby pozval další osoby jako pozorovatele na příští zasedání shromáždění.
14. Předsednictvo shromáždění poučí osoby, které nejsou členy příslušného shromáždění a které mají promluvit v rámci jednání shromáždění, o skutečnosti, že jednání je úředním jednáním příslušného shromáždění Českobratrské církve evangelické, že z jednání je pořizován zvukový záznam a že se o něm vyhotovuje písemný zápis, v němž budou zachyceny i projevy těchto osob. Předsednictvo dále takové osoby poučí o nakládání se zápisy a zvukovými záznamy dle čl. 20 tohoto řádu.

Čl. 12. Zahájení shromáždění, jeho první úkoly a znění slibu

1. Každé zasedání shromáždění zahajuje čtením oddílu Písma svatého, modlitbou a společnou písní některý člen shromáždění, určený schváleným programem nebo předsednictvem shromáždění. Každé zasedání se končí modlitbou.
2. Řádně svolané shromáždění řídí předsednictvo zvolené na počátku čtyřletého období shromáždění. Při prvním zasedání shromáždění zvoleného na nové čtyřleté období, řídí shromáždění do volby nového předsedy, předseda příslušného správního orgánu.
3. Předsedající zjišťuje presenci a oprávnění poslance. Počet takto zjištěných účastníků je rozhodující při posuzování schopnosti usnášet se.
4. Předsedající povolá náhradníky, je-li to třeba.
5. Jestliže se některý člen shromáždění nemůže pro nějakou překážku některé části

zasedání zúčastnit, musí požádat na tu dobu o dovolenou. Žádost musí podat předsednictvu ihned, jakmile se o překážce dozví, a to před zahájením zasedání. O žádosti rozhodne předsednictvo. Povolenou dobu dovolené nemá poslanec překročit.

6. Členové shromáždění (konventu, synodu), při prvním zasedání po své volbě, složí slib do rukou předsedajícího. Členové shromáždění, kteří nastoupí do funkce později, a náhradníci později povolání složí slib v 1. zasedání, jehož se zúčastní.
7. Slib zní: *"Slibuji před Bohem, že během své činnosti na konventu (synodu) budu svědomitě dbát svědectví Písma svatého a ustanovení církevních řádů, aby tak církev ve všem rostla v toho, kterýž jest hlava, totiž v Krista."*
8. Po složení slibu členů zvolí shromáždění zapisovatele, skrutátory a tři verifikátory zápisu. Zapisovatelé nemusí být členy shromáždění. Začíná-li nové čtyřleté období shromáždění, zvolí shromáždění nejprve předsedu. Po zvolení předsedy shromáždění řídí další volby a jednání tento předseda. Především se zvolí členové předsednictva shromáždění a ti se pak spolu s předsedou při řízení zasedání střídají. Členové předsednictva řeší otázky řízení shromáždění dohodou. Jinak rozhoduje předseda.
9. Shromáždění může volit své komise k projednání různých otázek a k podání příslušného odůvodněného návrhu. O něm je pak možno hlasovat bez další rozpravy nebo po slyšení jednoho hlasu pro a jednoho proti. O případné rozpravě rozhodne shromáždění.
10. Shromáždění volí též stálé komise, jež pracují do příštího zasedání shromáždění, nebo po dobu, kterou shromáždění určí. Jejich úkoly určí a jejich práci řídí předsednictvo shromáždění.

Čl. 13. Základní organizační ustanovení o shromážděních

1. Předsedající předkládá návrh předsednictva na pořad jednání a plénium jej schválí nebo upraví. Předsedající řídí rozpravu podle **církevního zřízení** a tohoto řádu. Zahajuje i ukončuje schůze, uděluje slovo, předkládá otázky k hlasování a vyhláší jeho výsledek. Bdí nad pořádkem a odpovídá za zákonnost veškerého jednání a usnášení. Má právo a povinnost zastavit takové jednání nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného shromáždění a důvody svého opatření dát protokolovat. Proti tomuto opatření má každý člen právo podat námitky; rozhodne o nich shromáždění.
2. Předsedající dbá, aby nikdo nebyl při svém projevu rušen. Jestliže řečník odbočuje od předmětu rozpravy nebo porušuje důstojnost shromáždění, má ho předsedající napomenout; nedbá-li napomenutí, může mu předsedající odejmout slovo. Předsedající má povinnost odejmout slovo při překročení povolené doby projevu.
3. Předsedající se rozpravy nezúčastní. Chce-li tak učinit, postoupí předsednictví jinému členu předsednictva, nebo není-li to možné, ujme se řízení se souhlasem shromáždění některý člen.
4. Předsedající má právo ze závažných důvodů zasedání přerušit, zvláště za účelem přesného zjištění faktického stavu, získání právních informací nebo za účelem porady předsednictva nebo neformální porady zástupců různých stanovisek.
5. Shromáždění se může usnést na svém odročení.
6. Shromáždění může rozhodnout o změně předsedajícího pro určitou část zasedání. Může tak učinit též z důvodů uvedených v odst. 2.

Čl. 14. Základní ustanovení o pořadu jednání shromáždění

1. Pořad jednání shromáždění připravuje jeho předsednictvo v součinnosti s příslušným správním orgánem a stanoví jeho přesný časový rozvrh. Řídí se přitom předpisy **CZ** o příslušnosti shromáždění. Zařadí na pořad otázky, které sledují základní zaměření práce příslušného církevního sboru, jeho vztah ke společnosti a hlavní úkoly, které by bylo třeba řešit v mezidobí do příštího zasedání shromáždění. Přihlédne přitom též k návrhům komisí shromáždění.
2. Na pořad zařadí všechny body, které byly řádně navrženy k projednání příslušnými

nižšími shromážděními či orgány podle ustanovení CZ.

3. Před zahájením denního pořadu oznámí předsedající členům shromáždění všechny písemnosti, které došly od posledního zasedání.

Čl. 15. Návrhy a postup při jejich projednávání

1. Při návrzích předložených oprávněnými orgány a shromážděními církevních sborů se postupuje takto:
 - a. Návrhy musí být předloženy příslušnému správnímu orgánu nebo předsednictvu příslušného shromáždění ve stanoveném termínu před začátkem shromáždění.
 - b. Návrh, jehož uskutečnění vyžaduje finanční náklady, musí obsahovat přesné určení zdrojů, z nichž bude uskutečnění návrhu financováno. Pokud návrh toto určení neobsahuje, předsednictvo shromáždění vyřadí návrh z projednávání a podá v nejbližším zasedání shromáždění zprávu o svém rozhodnutí a o jeho důvodech.
 - c. Předsednictvo příslušného shromáždění nebo příslušný správní orgán předá došlé návrhy k projednání příslušné stálé komisi shromáždění. Komise v termínu stanoveném předsednictvem svěřené návrhy projedná, vypracuje k nim zdůvodněný návrh na jejich projednání ve shromáždění, případně vypracuje znění návrhu na usnesení.
 - d. Předsednictvo shromáždění nebo příslušný správní orgán v termínu pro rozeslání všech podkladů k jednání zašle členům shromáždění text došlých návrhů spolu s případným stanoviskem a doporučením komise.
 - e. Jednání a usnášení o těchto návrzích bude zařazeno v termínech podle schváleného programu shromáždění.
2. O pilných návrzích platí následující:
 - a. Pokud návrh je označen jako pilný, musí být jeho pilnost uznána hlasy nejméně dvou třetin přítomných.
 - b. Bude o něm jednáno přednostně ve vhodnou dobu stanovenou předsednictvem se zřetelem k závazným bodům celého jednání.
 - c. Pokud takový návrh bude přijat jen nadpoloviční většinou, jedná se o něm podle odst.4.
3. Návrhy týkající se přímo a bezprostředně projednávané věci. O nich platí následující:
 - a. Musí být podány písemně předsednictvu před ukončením rozpravy o projednávané věci.
 - b. Návrh na usnesení musí být jasně a jednoznačně formulován.
 - c. Předsednictvo rozhodne, zda se přímo a bezprostředně týkají projednávané věci.
 - d. Předsednictvo o nich dá hlasovat po skončení rozpravy.
4. O samostatných návrzích platí následující:

Samostatné návrhy se týkají dalších otázek k projednávání, které nejsou zahrnuty ve schváleném programu. Písemný návrh předaný předsednictvu musí být podepsán na konventu deseti členy a na synodu dvaceti pěti členy. O jejich zařazení rozhodne shromáždění nadpoloviční většinou přítomných.
5. Návrhy obsahující stížnost na správní orgán. O nich platí následující:
 - a. Návrh musí být předsednictvu předložen písemně.
 - b. Předsednictvo rozhodne o termínu jeho projednávání, které nesmí být odloženo na další zasedání.
 - c. Návrh se projedná v neveřejném zasedání.
6. Pokud není shora stanoveno jinak, platí pro projednávání návrhů tato obecná ustanovení:
 - a. Předsednictvo zařadí projednávání návrhu do té části programu, s níž úzce souvisí.
 - b. Pokud souvislost chybí, zařadí jeho projednávání až po vyčerpání schváleného programu.
 - c. Pokud na jejich projednávání nezbude čas a zasedání se neusnese na prodloužení zasedací doby, odloží se jejich projednávání na příští zasedání.
 - d. Shromáždění se může usnést, že přeruší projednání návrhů v plénu a svěří jejich

projednání a vypracování návrhů stálým komisím, případně příležitostným komisím.

e. Shromáždění se může usnést, že další projednávání odloží na příští zasedání s tím, že určí komisi, která v mezidobí návrh projedná a připraví doporučení k jeho dalšímu projednání.

f. Předsedající má povinnost pečovat o jasnou stylizaci návrhů a má dát slovo tomu, kdo navrhuje jasnější znění. Takový projev může trvat nejdéle 2 minuty.

g. U návrhů, které mají ekonomický dopad, navrhovatel předpokládaný dopad vyčíslí.

7. O projednaných návrzích se musí hlasovat. Budou-li podány k původnímu návrhu některé z dále uvedených návrhů, hlasuje se o nich v tomto pořadí:

a. o přechodu k dennímu pořádku (návrhem se dále nezabývat),

b. o odložení hlasování,

c. o návrzích opravných a dodatkových,

d. o původním návrhu s přijatými opravami a dodatky,

e. o původním návrhu,

f. o případném protinávrhu.

8. Byl-li v tomto pořadí, s výjimkou bodu c), některý návrh přijat, další hlasování odpadá.

Čl. 16. Dotazy (interpelace)

1. Každý člen shromáždění má právo informovat se o věci, která není na denním pořádku, písemným nebo ústním dotazem (interpelací), adresovaným předsednictvu. Tyto dotazy je nutno zodpovědět nejpozději v příštím zasedání. Rozprava již zahájená nesmí být dotazem přerušena, leč by se dotaz týkal předmětu, o němž se právě jedná.

Čl. 17. Denní pořad

1. Denní pořad stanovený podle přijatého celkového pořadu jednání má předsedající oznámit shromáždění, pokud je to možné, v předcházejícím zasedání. Jsou-li proti tomuto pořadu podány námitky, rozhodne o nich shromáždění samo. Předsednictvo nejprve zodpoví případné dotazy (interpelace) z předchozího zasedání; shromáždění pak projedná nejprve připravené předlohy, pokud samo neurčí jinak (čl. 14).

Čl. 18. Rozprava, faktické poznámky a zprávy komisí

1. Řečníci mluví z řečnické v pořadí, v jakém se přihlásili. Přihlášku k projevu s uvedením jeho zaměření nebo bodu projednávání zprávy je třeba podat písemně předsedajícímu; řečník je povolán k projevu podle postupu rozpravy a podle pořadí podané přihlášky.

2. Předsednictvo shromáždění může pro část zasedání nebo i pro celé zasedání povolit též ústní přihlášky k projevu a připustit projevy z místa, kde přihlášení řečníci sedí. O těchto a jiných otázkách rozhoduje s konečnou platností shromáždění nadpoloviční většinou přítomných členů.

3. Nikdo nesmí o témž předmětu mluvit více než dvakrát, pokud shromáždění nepovolí výjimku. Délka projevu nesmí bez svolení shromáždění přesáhnout pět minut. Shromáždění může délku projevů v rozpravě časově omezit.

4. Mimo pořadí lze udělit slovo těm, kteří chtějí podat návrh na ukončení rozpravy nebo připomenout ustanovení CZ či tohoto řádu, případně chtějí opravit osobní nebo věcné nesrovnalosti s upozorněním, že pronesou jen faktickou poznámku. Délka takových projevů nesmí přesáhnout 1 minutu. Předsednictvo může určit vhodný způsob kontroly délky projevu; v tom případě seznámí s ním předem členy shromáždění.

5. Předsedové nebo referenti komisí shromáždění, kteří již podali zprávu a návrhy z komisí (čl. 25,5) mají právo promluvit ještě dvakrát: jednou za rozpravy a jednou po jejím skončení. Žádný z těchto projevů nesmí být delší než 5 minut. Odpovědi na dotazy ke zprávě komise se do této doby nepočítají.

Čl. 19. Skončení rozpravy

1. Rozprava může být shromážděním kdykoli prohlášena za skončenou. Skončit musí,

uplynula-li doba pro ni určená v přijatém programu jednání. Navrhuje-li některý člen shromáždění, aby byla rozprava skončena, může proti takovému návrhu vystoupit jeden řečník mimo pořadí přihlášených ke slovu. Takový projev nesmí překročit 1 minutu. Hlásí-li se za týmž účelem o slovo více řečníků, urychleně se dohodnou, kdo z nich promluví. Nedohodnou-li se, určí jednoho z nich předsedající. Po tomto projevu dá předsedající o přijetí návrhu na skončení rozpravy hlasovat.

Je-li návrh na skončení rozpravy přijat, mohou promluvit již jen řečníci přihlášení do rozpravy před podáním návrhu na skončení rozpravy, pokud neuplynula doba určená pro rozpravu podle přijatého programu jednání.

2. Po skončení rozpravy dá předsedající hlasovat o způsobu projednání návrhů podaných v rozpravě.

Čl. 20. Zápisy o zasedáních shromáždění a předsednictev

1. O každém zasedání se vyhotovuje zápis obsahující údaj, jakým způsobem bylo zasedání svoláno, jeho místo a den, jméno předsedajícího a zapisovatelů, (seznam přítomných a počet nepřítomných), předměty a pořad jednání, podstatný obsah rozpravy, otázky předložené k hlasování a výsledek hlasování, popřípadě i protesty, ohrazení a odvolání.
2. O neveřejných zasedáních a o jednáních a stížnostech na úřední jednání správních orgánů nebo jejich členů se vyhotoví zvláštní zápisy.
3. Ke všem zápisům se připojí všechny předlohy, písemné návrhy, zprávy správního orgánu, stálých komisí a případně zřízených komisí i zvukové záznamy o jednání, byly-li pořízeny. Byla-li podána stížnost na správní orgán nebo jeho člena (členy), připojí se tato stížnost k zápisu s případnými přílohami, a to v prvopise nebo v úplném ověřeném opise.
4. Protesty a odchylná stanoviska mohou být přiloženy k zápisu jen tehdy, jestliže byl v zasedání samém vysloven návrh je přiložit a označen jejich obsah a jestliže byly odevzdány předsednictvu před skončením zasedání; jinak se k nim nepřihlédne.
5. Zápis podepíší zapisovatelé, verifikátoři a předseda shromáždění, který v případě potřeby nařídí opravu nebo doplnění zápisu podle pořízeného zvukového záznamu. Shromáždění může pověřit pořízením zápisu i nečlena shromáždění.
6. Originál zápisu se uloží u příslušného správního orgánu. Opis zápisu o zasedání konventu se zašle do 14 dnů synodní radě, odpovědný je za to předseda shromáždění.
7. Opisy a výpisy ze zápisů ověřuje svým podpisem představitel správního orgánu; připojí otisk úředního razítka.
8. Účelem zápisů je podrobně zachytit průběh jednání příslušného shromáždění. Účelem zvukových záznamů pořizovaných z jednání je pak zachytit projevy jednotlivých členů shromáždění či přizvaných osob pro vyhotovení správného zápisu.
9. Zápisy z jednání konventu se ukládají v kanceláři seniorátu na dobu bez časového omezení, a to v papírové a elektronické verzi.
Zvukové záznamy o jednání konventu se ukládají v kanceláři seniorátu. Za nakládání se zápisy a zvukovými záznamy o jednání konventu je odpovědný senior, který může rozhodnout o jejich zpřístupnění třetí osobě, s výjimkou zvláštních zápisů dle odst. 2 tohoto článku a jejich příloh a případných zvukových záznamů.
10. Zápisy z jednání synodu se ukládají v Ústřední církevní kanceláři na dobu bez časového omezení, a to v papírové a elektronické verzi.
Zvukové záznamy o jednání synodu se ukládají v Ústřední církevní kanceláři. Za nakládání se zápisy a zvukovými záznamy je odpovědný vedoucí tajemník Ústřední církevní kanceláře, který může rozhodnout o jejich zpřístupnění třetí osobě, s výjimkou zvláštních zápisů dle odst. 2 tohoto článku a jejich příloh a případných zvukových záznamů.
11. Osoba, jejíž projev je v zápisu či zvukovém záznamu zachycen, má právo se seznámit se zachycením svého projevu v zápisu či zvukovém záznamu, je-li záznam zachován; nemá však právo žádat, aby byl jeho projev ze zápisu či zvukového záznamu vypuštěn.

12. Zvláštní zápisy dle odst. 2 tohoto článku spolu s jejich přílohami a případným zvukovým záznamem o jednání zpřístupní odpovědná osoba pouze členům předmětného shromáždění. Ostatní osoby, jejichž projevy jsou v zápise zachyceny, mají právo nahlížet pouze do těch částí zápisu, v nichž jsou zaznamenány jejich projevy; pro zvukový záznam, je-li zachován, platí předcházející věta obdobně. Ze zvláštních zápisů ani jejich příloh a případných zvukových záznamů si žádná z uvedených osob nesmí pořizovat kopie.

Oddíl D. Zvláštní ustanovení pro jednání synodu

Čl. 21. Projednání předloh na synodu

1. Předlohy se projednají i v tom případě, jestliže se některá staršovstva nebo konventy k zaslaným návrhům nevyjádřily; výjimku činí případy výslovně uvedené v CZ (§ 28,6a CZ).

Čl. 22. Členové synodu s hlasem poradním

A. Poradci synodu jsou:

1. vedoucí tajemník ÚCK

2. po třech:

a. zástupci mládeže ČCE zvolení podle ŘVVC,

b. studenti UK ETF, kteří jsou podle Řádu pro studenty bohosloví zapsáni do seznamu kandidátů služby v církvi,

c. zástupci Diakonie ČCE,

3. dva zástupci JJ (vedoucí podpůrného odboru a vedoucí stavebního odboru),

4. jeden zástupce EA,

5. právní poradce předsednictva synodu.

Zástupce podle bodů 2a, 2b, 2c a 4 zvolí příslušná grémia na svých schůzích a oznámí jejich jména předsednictvu synodu a synodní radě. U Diakonie ČCE jsou předseda její dozorcí rady a správní rady virilními poradci, zbývajících poradce volí shromáždění Diakonie. Právního poradce předsednictva synodu navrhuje předsednictvo synodu po dohodě s PO právním.

B. Synod může povolat další poradce z řad členů církve.

C. Poradci po svém povolání skládají slib členů synodu a při neveřejných zasedáních synodu se mohou účastnit jednání jako osoby výslovně k tomu synodem pozvané (Čl. 11,6).

Oddíl E. Komise synodu

Čl. 23. Stálé komise synodu

1. Při ustavujícím zasedání synodu, případně kdykoliv podle potřeby zřizuje synod na své funkční období své stálé komise. Jim svěruje k projednávání a vypracování návrhů jednak došlé návrhy, případně další úkoly.

2. Pro činnost stálých komisí synodu platí:

a. Synod rozhodne o počtu a zaměření komisí, o počtu jejich členů na návrh předsednictva nebo členů synodu anebo synodní rady.

b. Každý člen synodu má právo pracovat v některé jeho stálé komisi.

c. Synod se usnází o rozdělení svých členů do stálých komisí. Přihlíží při tom podle možností k přání členů a vysílajícího shromáždění. Usnese se o tom též při povolání náhradníků.

d. Komise pracují jak v mezidobích synodních zasedání, tak i při přerušení plenárního

zasedání v době zasedání synodu.

- e. K věcem, které jim byly svěřeny k projednání, jsou komise oprávněny předkládat synodu k projednání zdůvodněné návrhy.
- f. Pokud při různém názoru komisí nebude dosaženo dohody a synodu nebude k rozhodování předložen jeden společný návrh, rozhodne předsednictvo synodu o vzájemném poměru návrhů komisí a o pořadí, v němž synodu předloží návrhy komisí k hlasování.

Čl. 24. Příležitostné komise synodu

1. Synod zřizuje své příležitostné komise podle potřeby na projednání určitého úkolu. Pro činnost těchto příležitostných komisí platí:
 - a. Komise je povolána na řešení určitého úkolu. Její činnost skončí vyřešením uloženého úkolu nebo usnesením synodu.
 - b. Komise s určením úkolů zřizuje synod a určí počet jejích členů.
 - c. Synod volbou pověří členy komise s přihlédnutím k danému tématu.
 - d. Komise podle charakteru úkolu pracuje v době zasedání synodu, případně i v mezidobí mezi jeho zasedáními.
 - e. O vyřešeném úkolu vypracuje komise zprávu, případně návrh na usnesení a předá jej předsednictvu synodu.

Čl. 25. Společná ustanovení pro synodní komise

1. Komise podléhají synodu. Předsednictvo synodu jim napomáhá v jejich práci. Synod je oprávněn kdykoliv synodní komise doplnit, odvolat jejich členy nebo zastavit jejich práci.
2. Každá komise se ustaví volbou předsedy, referenta a zapisovatele. Ustavující schůzi řídí její nejstarší člen. Zvolení předsedové komisí podají předsedovi synodu zprávu o výsledku volby.
3. Komise je schopna se usnášet, pokud je přítomna více jak polovina jejích členů. Rozhoduje nadpoloviční většina přítomných členů.
4. O průběhu jednání pořizuje komise zápis. V něm shrne výsledky jednání a případné návrhy. Podepsaný zápis předává předseda předsednictvu synodu, které zpravidla písemně ve vhodnou dobu informuje členy synodu. Předsednictvo může požadovat průběžnou informaci o postupu jednání v komisi.
5. Předsedové komisí, nebo v jejich zastoupení referenti, odůvodňují návrhy komise před plénem synodu ústně. Jejich referáty nesmějí trvat déle než 30 minut, pokud synod neurčí jinak.
6. Každá komise má právo žádat zástupce těch církevních orgánů, jichž se návrh týká, nebo od nichž návrh pochází, aby se zúčastnili jednání komise s hlasem poradním a podávali potřebná vysvětlení. Může též povolat ke spolupráci odborníky a to i nečleny ČCE.
7. Členové synodní rady a předsednictva synodu (kromě komise do které jsou voleni s hlasem rozhodujícím) a všichni poradci synodu mají právo účastnit se jednání ve všech komisích s hlasem poradním.

Oddíl F. Zvláštní ustanovení pro jednání na konventech

Čl. 26. Jednání na konventech

1. Ustanovení **oddílu D** se může přiměřeně použít se souhlasem konventu i pro jeho zasedání.
2. O volbě členů a náhradníků seniorátního výboru se sepíše zvláštní zápis; dosavadní seniorátní výbor jej neprodleně zašle synodní radě k potvrzení volby. Zároveň sdělí

synodní radě návrh na počátek funkčního období nově zvolených.

Oddíl G. Zvláštní ustanovení pro jednání generálního sněmu

Čl. 27. Jednání generálního sněmu

1. Generální sněm jedná, volí a rozhoduje obdobně podle ustanovení platných pro zasedání synodu. Je však oprávněn stanovit odchylky od tohoto řádu.

Oddíl H. Zvláštní ustanovení pro jednání a volby ve správních orgánech

Čl. 28. Jednání správních orgánů a povolání náhradníků

1. Správní orgány (staršovstva, seniorátní výbory, synodní rada a příslušné správní komise (§ 10 CZ) jednají a rozhodují podle ustanovení **církevního zřízení** a řádů; v tomto rámci dbají směrnic usnesených příslušným shromážděním.
2. Scházejí se k řádným zasedáním v pravidelných obdobích, a to:
 - a. staršovstvo nejméně desetkrát,
 - b. seniorátní výbor nejméně šestkrát,
 - c. synodní rada nejméně dvacetkrát,v roce.
3. Mimořádné zasedání musí být svoláno, požádá-li o to aspoň třetina členů orgánu.
4. Správní orgány svolává jejich předseda k řádným i mimořádným zasedáním, a to písemně. Správní orgán si však může určit sám podle místních poměrů způsob, jak má být svoláván.
5. Správní orgán je způsobilý jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina členů. Schůze jsou neveřejné.
6. Každé zasedání se zahajuje a končí modlitbou.
7. Nemůže-li se člen správního orgánu zúčastnit zasedání, je povinen se včas omluvit.
8. K jednání správních orgánů mohou být zváni i náhradníci, event. další církevní pracovníci, avšak jen s poradním hlasem.
9. Správní orgán se může usnést, že může v případě potřeby jednat a usnášet se na dálku pomocí komunikačních prostředků a stanoví způsob takového jednání. Takto učiněná usnesení musejí být zaznamenána v zápise z nejbližšího zasedání správního orgánu. Ustanovení tohoto odstavce platí i pro jednání ostatních volených orgánů s výjimkou shromáždění.

Čl. 29. Základní organizační ustanovení o správních orgánech a slib jejich členů

1. Nově zvolení členové správního orgánu skládají po svém zvolení slib, jehož znění je obdobné slibu členů shromáždění (čl. 12,7). Lze použít i znění slibu podle Agendy ČCE.
2. Starší sboru složí slib při nedělním bohoslužebném shromáždění podáním ruky členu seniorátního výboru nebo pověřenému faráři.
3. Členové a náhradníci seniorátního výboru složí slib do rukou člena synodní rady nebo pověřeného seniora, zpravidla v bohoslužebném shromáždění.
4. Členové synodní rady složí slib do rukou předsedy nebo člena předsednictva synodu. Náhradníci složí slib po svém povolání do synodní rady do rukou předsedy nebo člena předsednictva synodu.

5. Členové správní komise (§ 10 CZ) složí po svém jmenování slib do rukou člena správního orgánu, který je jmenoval.
6. Zasedání správního orgánu řídí předseda. Navrhuje pořad jednání, řídí rozpravu podle církevního zřízení a jednacího a volebního řádu, uděluje slovo, předkládá otázky k hlasování a vyhlašuje jeho výsledek. Bdí nad pořádkem a zákonností veškerého jednání a usnášení. Má právo a povinnost zastavit takové jednání nebo usnášení, které přesahuje působnost příslušného orgánu, nebo je v rozporu s Církevním zřízením a řády, a důvody svého opatření dát protokolovat.
7. Proti takovému opatření má každý člen právo vznést námitky, o nichž správní orgán rozhodne hlasováním.
8. Předseda má právo přerušit jednání z důležitých důvodů, zejména za účelem přesného zjištění faktického stavu, získání právních informací nebo neformální porady zástupců různých názorů.

Čl. 30. Zápisy o zasedáních správních orgánů

O každém zasedání se vyhotoví zápis obsahující obdobné údaje jako zápis o zasedání shromáždění (čl. 20). Zápis podepíše předseda, zapisovatel a další člen zasedání.

Čl. 31. Volby ve správních orgánech

1. Volby ve správních orgánech se mohou konat jen tehdy, jestliže bylo volební zasedání správního orgánu ohlášeno podle § 9 CZ nebo jestliže byli všichni členové do zasedání označeného jako volební včas písemně pozváni nejméně týden předem.
2. Volby řídí předseda správního orgánu nebo jeho místopředseda, není-li to možné, ujme se řízení věkem nejstarší člen.

Oddíl J. Volby poslanců

Čl. 32. Volby poslanců a jejich náhradníků do shromáždění

1. Každé shromáždění oprávněné k volbě poslanců do vyšších shromáždění je povinno provést volby poslanců a jejich náhradníků za podmínek stanovených církevním zřízením včas před začátkem příštího volebního období nebo jakmile se místa dosavadních poslanců nebo jejich náhradníků uprázdní.
2. Zvolený poslanec ani náhradník nemůže být před uplynutím svého funkčního období odvolán mimo případy řízení podle řádu pastýřské služby. Zánikem úřadu faráře nebo jáhna nebo staršího sboru mandát zaniká. Mandát poslance na konvent zaniká přechodem poslance do jiného sboru. Mandát poslance na synod zaniká přechodem poslance do sboru v jiném seniorátě. Zvolený poslanec podává resignaci správnímu orgánu sboru, který ho zvolil.

Čl. 33. Hlášení volebních výsledků, uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků

1. Výsledek volby ohlásí příslušný správní orgán do 14 dnů v protokole nadřízenému správnímu orgánu. Ten neprodleně informuje předsedu shromáždění.
2. Stejně ohlásí každé uprázdnění poslaneckého mandátu a povolání náhradníků.
3. V době zasedání shromáždění rozhoduje o povolání náhradníků předsednictvo.

Oddíl K. Jednání v jiných církevních orgánech

Čl. 34. Usnášení jiných církevních orgánů

1. Jiné církevní orgány zřízené podle **církevního zřízení** a řádů (jako zvláštní zařízení církevní služby případně s vlastní právní subjektivitou, předsednictva konventů a předsednictvo synodu, shromáždění a představenstva Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu, poradní odbory a komise zřízené správními orgány, komise konventů a synodu) používají při své činnosti ustanovení tohoto řádu obdobně, pokud není usnesením synodu rozhodnuto jinak.

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7, 9 a 11 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 9 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 10 přijaté **2. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 18 přijaté **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 16 přijaté **3. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 20 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 13 a 21 přijatá **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

ŘÁD PRO KAZATELE

OBSAH:

Preambule

Oddíl A. Společná ustanovení o farářích a jáhněch

- Čl. 1. Povinnosti farářů a jáhnů
- Čl. 2. Práva a nároky farářů a jáhnů
- Čl. 2a. Celoživotní vzdělávání farářů a jáhnů
- Čl. 3. Způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna
- Čl. 4. Volby a dočasné povolávání farářů, jáhnů či pastoračních pracovníků
- Čl. 5. *zrušen*
- Čl. 5a. Povolání společného faráře nebo jáhna farními sbory
- Čl. 6. Ukončení služby faráře nebo jáhna ve sboru
- Čl. 7. Administrace a zastupování
- Čl. 8. Způsobilost kazatelů jiných církví k ordinované službě faráře nebo jáhna

Oddíl B. Faráři

- Čl. 9. Odborná příprava farářů
- Čl. 10. Vikariát
- Čl. 11. Působnost farářů ve farních sborech
- Čl. 12. Kazatelské statuty

Oddíl C. Jáhnové

- Čl. 13. Příprava jáhnů
- Čl. 14. Působnost jáhnů

Oddíl D. Kaplani

- Čl. 15. Vysílání kaplanů do služby v jiných institucích
- Čl. 16. Působnost a postavení kaplanů v církvi

Oddíl E. Výpomocní kazatelé

- Čl. 17. Působnost výpomocných kazatelů
- Čl. 18. Výpomocní kazatelé - učitelé teologie
- Čl. 19. Výpomocní kazatelé - bývalí faráři, jáhnové a kaplani ve výslužbě
- Čl. 20. Výpomocní kazatelé - bývalí faráři, jáhnové a kaplani, kteří vykonávají jiné zaměstnání
- Čl. 21. Výpomocní kazatelé - ostatní členové církve

Oddíl F. Předčitatelé, pastorační pracovníci a katecheti

- Čl. 22. Předčitatelé

Čl. 23. Pastorační pracovníci a katecheti

Oddíl G. Zkoušky

Čl. 24. Zkušební komise

Čl. 25. Obsah zkoušek

Čl. 26. Prováděcí ustanovení o zkouškách jáhnů a výpomocných kazatelů

Čl. 27. Kazatelský revers

Oddíl H. Závěrečná ustanovení

Čl. 28. Přejícné ustanovení

Preambule

Českokobratrská církev evangelická (dále jen církev) povolává muže a ženy, u nichž rozpoznala vlastnosti a vědomosti potřebné pro správu sborů, vedení služeb Božích a pastýřskou péči o jednotlivé členy církve a pověřuje je, aby v církvi a případně i v jiných institucích konali službu jako ordinovaní členové církve - kazatelé (CZ § 3).

Od svých kazatelů a kazatelek církev očekává, že budou ve své službě osvědčovat opravdovou víru, která cele spoléhá na Boží milost stvrzenou dílem Ježíše Krista. Očekává, že budou žít pravdivě a čistě, a tak dosvědčovat, jak moc Ducha Kristova obnovuje vnitřní život člověka i vztahy mezi lidmi. Očekává i upřímnou a stálou touhu po vzdělání a pohotovost dát všechny své schopnosti do služby Bohu, který kazatele a kazatelky povolává prostřednictvím církve ke svému dílu.

Církev si je vědoma toho, že kazatelský úkol znamená zvláštní a v jiných povoláních neobvyklý nárok nejen na kazatele či kazatelky, ale také na jejich manželky či manžely, i na všechny členy jejich rodin, neboť povolání kazatele smazává hranici mezi prací, službou a soukromím. V důvěře, že kazatelé a kazatelky tuto skutečnost zrale zvažují, očekává od nich církev, že budou své rodiny a vztahy v nich spravovat tak, aby byly v souladu s Kristovým evangeliem.

Od svých sborů církev očekává, že budou oporou kazatelům a kazatelkám, které si povolaly nebo které vyslaly do služby v jiných institucích, i jejich rodinám, a ve vzájemné lásce a spolupráci s nimi vytvoří takové podmínky, v nichž budou kazatelé moci co nejlépe dostát poslání, které jim církev svěřila.

Tímto řádem církev upravuje postavení, povinnosti a práva ordinovaných členů církve - kazatelů a také některých dalších pracovníků, kteří v církevních sborech nebo z jejich pověření vykonávají služby svěřované obvykle kazatelům, které však svou povahou nevyžadují ordinaci.

Oddíl A. Společná ustanovení o farářích a jáhnech

Čl. 1. Povinnosti farářů a jáhnů

1. Církevní sbory povolávají podle svých potřeb a možností na místa zřízená církví faráře nebo jáhny, svěřují jim kazatelské, katechetické, pastorační, vzdělávací, správní i administrativní úkoly a vyžadují jejich věrné plnění.
2. Církev očekává, že faráři i jáhnové budou svou službou i svědectvím vlastního života zvěstovat a stvrzovat evangelium Ježíše Krista podle Písem, Bohu ke slávě a lidem ke spasení.
3. Církev vyžaduje od faráře i jáhna, aby řádně a včas plnil povinnosti, které mu ukládá

církevní zřízení a řády, i úkoly, jež mu podle nich ukládají nadřízené církevní orgány.

4. Velikost pracovního úvazku faráře nebo jáhna a přesný rozsah a obsah jeho práce v určitém sboru stanovuje povolací listina vytvořená v souladu s **Pravidly povolávání farářů a jáhnů**. Pokud dojde nebo má dojít ke změně pracovního úvazku faráře nebo jáhna nebo ke změně rozsahu a obsahu jeho práce v určitém sboru, musí být odpovídajícím způsobem změněna povolací listina.
5. Církev vyžaduje od farářů i jáhnů, aby se zdržovali činnosti, která není v souladu s jejich úřadem nebo je v konání jejich povinností zdržuje nebo ruší.

Čl. 2. Práva a nároky farářů a jáhnů

1. Faráři nebo jáhnovi přísluší ve správě církve práva, která jsou dána ustanoveními **církevního zřízení** a řádů.
2. Farář nebo jáhen má za svou službu nárok na plat podle mzdového řádu, který stanovuje synod.
3. Farář nebo jáhen má nárok na byt, který mu poskytuje sbor. O podmínkách užívání bytu uzavře sbor s farářem nebo jáhnem smlouvu na dobu určitou, na kterou je farář nebo jáhen sborem povolán. Smlouva pozbývá platnosti ve chvíli, kdy skončí jeho povolání ve sboru. Smlouva nabývá platnosti po schválení nadřízeným správním orgánem.
4. Farář nebo jáhen má právo na úhradu výloh, které mu vznikají v souvislosti s jeho službou ve sboru a jejichž úhrada sborem je stanovena povolací listinou anebo dohodnuta se správním orgánem sboru.
Farář nebo jáhen povoláný ke službě farním sborem má právo na částečnou náhradu nutných nákladů na stěhování při povolání ke službě ve sboru; jednu čtvrtinu nákladů na stěhování mu nahrazuje povšechný sbor, jednu čtvrtinu farní sbor, jímž je farář nebo jáhen povoláván ke službě, a jednu čtvrtinu seniorát, do něhož uvedený farní sbor náleží.
Farář nebo jáhen povoláný ke službě seniorátním sborem má právo na částečnou náhradu nutných nákladů na stěhování při povolání ke službě ve sboru; jednu čtvrtinu nákladů na stěhování mu nahrazuje povšechný sbor a jednu polovinu seniorátní sbor, jímž je farář nebo jáhen povoláván ke službě.
Farář nebo jáhen povoláný ke službě povšechným sborem má vůči povšechnému sboru právo na částečnou náhradu nutných nákladů na stěhování při povolání ke službě ve sboru, a to ve výši tří čtvrtin těchto nákladů.
Sbory mohou faráři nebo jáhnovi poskytnout vyšší náhradu nákladů na stěhování, než je uvedeno v předcházející větě.
5. Vyžaduje-li sbor od faráře nebo jáhna trvale plnění úkolů, které nesouvisejí s jeho povoláním, má farář nebo jáhen právo sjednat se sborem plnění těchto povinností a odměnu za ně zvláštní dohodou. Dohoda podléhá schválení nadřízeného církevního orgánu.
6. Farář nebo jáhen má právo na dobu odpočinku v pracovním týdnu a na dovolenou v rozsahu 5 týdnů v kalendářním roce. Podrobnosti o dovolených farářů a jáhnů mohou být upraveny ve směrnici synodní rady. Dovolenou uděluje příslušný senior na žádost faráře nebo jáhna. Faráři a jáhnové působící ve farních sborech jsou před podáním žádosti povinni dohodnout se o dovolené se staršovstvem sboru. Příslušný senior je po projednání s farářem nebo jáhnem oprávněn čerpání dovolené faráři nebo jáhnovi nařídit, a to tak, aby do dalšího kalendářního roku byly převedeny nejvýše 2 týdny dovolené.

Čl. 2a. Celoživotní vzdělávání farářů a jáhnů

1. Celoživotní vzdělávání je součástí výkonu služby farářů a jáhnů.
2. Faráři a jáhnové jsou povinni vzdělávat se v těchto oblastech:
 - a. teologické vzdělávání,
 - b. osobnostní rozvoj,

c. praktické dovednosti.

3. Nástroje celoživotního vzdělávání jsou:

- a. semináře, kurzy a školení,
- b. studijní volno,
- c. supervize.

4. Povšechný sbor zajišťuje semináře, kurzy a školení, které se dělí do následujících stupňů:

0. stupeň - povinný. Vzdělávání v tomto stupni zahrnuje účast na pastorálních konferencích a školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.
1. stupeň - povinný. Vzdělávání v tomto stupni se zaměřuje na znalosti, které jsou nezbytné pro výkon kazatelské služby.
2. stupeň - povinně volitelný. Vzdělávání v tomto stupni se zaměřuje na oblasti a témata, které si faráři a jáhnové samostatně vybírají, aby prohloubili své znalosti a zlepšili či rozšířili své kompetence. Faráři a jáhnové jsou během každých 15 let své služby povinni absolvovat alespoň jeden seminář z každé oblasti vzdělávání uvedené v odst. 2 tohoto článku.
3. stupeň - volitelný. Vzdělávání v tomto stupni představuje specializaci pro faráře a jáhny ve vedoucích funkcích nebo pro ty, kdo chtějí přijmout podporu pro novou roli a rozvoj různých obdarování.

5. Dlouhodobé studijní volno trvá tři měsíce. Farář i jáhen má právo požádat o ně po uplynutí každých pěti let služby. Dlouhodobé studijní volno uděluje synodní rada po kladném vyjádření příslušného staršovstva a seniorátního výboru. Součástí žádosti o udělení volna je studijní projekt. V době dlouhodobého studijního volna má kazatel nárok na základní mzdu.

6. Krátkodobé studijní volno trvá dva týdny. Farář i jáhen má právo požádat o ně jednou v každém kalendářním roce, pokud v témže roce nežádá o dlouhodobé studijní volno. Krátkodobé studijní volno uděluje příslušný seniorátní výbor po kladném vyjádření příslušného staršovstva. V době krátkodobého studijního volna má farář i jáhen nárok na mzdu, kterou pobírá za službu ve sboru, do něhož byl povolán.

7. Faráři i jáhnové se mohou účastnit supervize buď v supervizním programu ČCE, nebo ve stávající síti supervizorů v ČR.

8. Synodní rada nebo seniorátní výbor může jednotlivému faráři či jáhnovi uložit, aby absolvoval vzdělávání určitého zaměření.

9. Synodní rada svou směrnicí upraví povinný rozsah vzdělávání farářů a jáhnů, podmínky jeho financování a další podrobnosti.

Čl. 3. Způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna

1. O zvolení v některém církevním sboru se může farář nebo jáhen ucházet pouze s platným osvědčením o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna uděluje a odnímá synodní rada.

2. Odnětí způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna vysloví synodní rada vždy po právoplatném rozhodnutí pastýřské rady o ztrátě způsobilosti k ordinované službě.

3. O zachování nebo odnětí způsobilosti k ordinované službě jedná synodní rada, jestliže skončí zaměstnanecký poměr faráře nebo jáhna v církvi a není-li tento farář nebo jáhen současně vyslán církví do služby v jiných institucích jako kaplan. O zachování nebo odnětí způsobilosti k ordinované službě jedná synodní rada, jestliže skončí služba kaplana v jiných institucích a není-li tento kaplan současně zvolen jako farář nebo jáhen na kazatelské místo v církvi.

4. Zachování nebo odnětí způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna vyslovuje synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém jednotlivém případě. Odnětí způsobilosti k ordinované službě nabývá účinnosti doručením písemného rozhodnutí kazateli.

5. Obnovení způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna, kterému byla způsobilost

odňata, je možné za podmínek, které v každém jednotlivém případě určí synodní rada.

Čl. 4. Volby a dočasné povolávání farářů, jáhnů či pastoračních pracovníků

1. Faráře a jáhny volí sborová shromáždění farních sborů na místa zřízená synodem. Za mimořádných okolností faráře nebo jáhna jmenuje do úřadu synodní rada na základě souhlasného stanoviska dotčeného staršovstva a příslušného seniorátního výboru. Podkladem je povolací listina ve znění, v jakém byla předložena synodní radě spolu s žádostí o pokyn k volbě. Jmenování nahradí volbu, která se již konat nebude.
2. Faráře sborů, v nichž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, volí synod obdobně jako faráře povšechného sboru. Kandidáty navrhuje synodní rada.
3. Seniorátní faráře a jáhny volí konventy na místa zřízená synodem. Jsou odpovědní seniorátnímu výboru a svůj úřad vykonávají podle jeho pokynů. Seniorátní výbor může v naléhavém případě na takové místo dočasně povolat seniorátního faráře nebo jáhna na dobu do nejbližšího zasedání konventu.
4. Faráře a jáhny povšechného sboru volí synod na místa, která zřídil. Kandidáty navrhuje synodní rada. Jsou odpovědní synodní radě a svůj úřad vykonávají podle jejích pokynů. Synodní rada může v naléhavém případě na takové místo dočasně povolat faráře nebo jáhna povšechného sboru na dobu do nejbližšího zasedání synodu.
5. Farář nebo jáhen je ke své službě v církvi povolán na dobu určitou volbou ve shromáždění příslušného sboru podle ustanovení **Jednacího a volebního řádu**. Volba nabude platnosti po potvrzení synodní radou.
6. Doba určitá, na kterou je farář nebo jáhen povolán, nesmí překročit 10 let.
7. Povolání faráře či jáhna na kazatelské místo, které vzniklo podle ustanovení **Řádu o správě církve čl. 3 odst. 5**, skončí uplynutím doby určité, na kterou byl farář či jáhen povolán, nebo okamžikem, kdy toto kazatelské místo zanikne.
- 7a. Sbor, jehož farář je náměstek synodního seniora, může na část pracovního úvazku uvolněnou podle **čl. 43 odst. 2 Řádu o správě církve** povolat dalšího faráře, jáhna či pastoračního pracovníka. Toto povolání skončí nejpozději uplynutím 3 měsíců od ukončení výkonu funkce náměstka synodního seniora.
8. Správní orgán příslušného sboru dohodne s kandidátem před volbou či před dočasným povoláním dle odst. 2 a 3 návrh povolací listiny, která stanoví dobu, na niž je farář nebo jáhen povolán, a rozsah i podmínky jeho práce ve sboru. Přílohou povolací listiny mohou být další dohody.
9. *Odstavec zrušen*
10. Na základě návrhu povolací listiny požádá správní orgán příslušného sboru prostřednictvím nadřízeného církevního orgánu o vydání pokynu k volbě či dočasnému povolání. Synodní rada vydá pokyn k volbě či dočasnému povolání, pokud povolací listina a další dohody nejsou v rozporu s církevním zřízením a řády a pokud nižší správní orgány nevznesou proti volbě důvodné námitky. Synodní rada je oprávněna odmítnout vydat pokyn k volbě kazatele nebo jej vydat s podmínkou, a to i v případech, kdy vydání pokynu k volbě doporučí příslušný seniorátní výbor. Součástí takového rozhodnutí musí být také jeho jasné zdůvodnění.
11. Synodní rada volbu či dočasné povolání faráře nebo jáhna potvrdí, zjistí-li, že byly vykonány v souladu s **církevním zřízením** a řády. V opačném případě prohlásí volbu či dočasné povolání za neplatné.
12. Potvrzením volby či dočasným povoláním se farář nebo jáhen ujímá své funkce a mezi ním a církví, tj. povšechným sborem, vzniká služební vztah, jehož obsah určuje **církevní zřízení**, řády a povolací listina.
13. Po volbě církevním sborem jsou faráři i jáhnové do služby sboru na novém místě uváděni instalací v bohoslužebném shromáždění, zpravidla do 30 dnů po nástupu. Podrobnosti

určuje Agenda Českobratrské církve evangelické.

14. Po dobu, na niž je farář nebo jáhen povolán ke službě v určitém sboru, nemůže být zvolen či dočasně povolán ke službě v jiném sboru. Dispens uděluje synodní rada na žádost kazatele po projednání se správním orgánem příslušného sboru a po souhlasném vyjádření příslušného vyššího správního orgánu.
15. Byl-li zvolen či dočasně povolán někdo, kdo již zastává místo faráře nebo jáhna, smí dosavadní působiště opustit teprve po potvrzení nadřízeného správního orgánu, že tam splnil všechny své povinnosti.
16. O předání správy sboru se vyhotoví zápis, který podepíše odcházející a přejímající farář, resp. administrátor, kurátor sboru a zástupce nadřízeného správního orgánu. Opis zápisu se neprodleně zašle synodní radě.

Čl. 5. zrušen

Čl. 5a. Povolání společného faráře nebo jáhna farními sbory

1. Farní sbory mohou povolat ke službě společného faráře nebo jáhna pouze postupem podle tohoto článku, tj. výhradně na základě společné povolací listiny. Nestanoví-li tento článek jinak, použijí se pro povolání společného faráře nebo jáhna více farními sbory obecná ustanovení týkající se povolání faráře nebo jáhna.
2. *zrušen*
3. Předpokladem povolání společného faráře nebo jáhna více farními sbory je sjednání společné povolací listiny mezi uchazečem o kazatelské místo a staršovstvy všech farních sborů. Návrh povolací listiny projednají uchazeč o kazatelské místo a staršovstva příslušných farních sborů vždy při alespoň jednom společném jednání.
4. V povolací listině podle odst. 3 tohoto článku uchazeč o kazatelské místo a staršovstva farních sborů dohodnou všechny podstatné záležitosti týkající se souběžné služby faráře nebo jáhna ve více farních sborech, a to zejména
 - a. výši pracovních úvazků faráře nebo jáhna v jednotlivých farních sborech,
 - b. délku, na niž má být farář nebo jáhen v jednotlivých farních sborech povolán,
 - c. byt, v němž bude farář nebo jáhen bydlet, a rozdělení s bydlením spojených nákladů, jakož i dalších nákladů,
 - d. časový snímek sborové práce faráře nebo jáhna v jednotlivých farních sborech,
 - e. minimální počet společných jednání staršovstev farních sborů, jichž nesmí být méně než dvě ročně.
5. Nebude-li farář nebo jáhen zvolen v kterémkoli z farních sborů, jež povolací listinu sjednaly, nedojde k jeho povolání ke službě faráře nebo jáhna ani v dalším farním sboru či ostatních farních sborech.
6. Společná jednání staršovstev se konají formou porad a konzultací jednotlivých staršovstev, která zůstávají samostatnými správními orgány svých farních sborů a hlasují vždy samostatně. Farář nebo jáhen může společné jednání staršovstev svolat podle svého uvážení kdykoliv, a to i nad rámec minimálního počtu společných jednání stanoveného v povolací listině.
7. Pro vzájemné vztahy jednotlivých farních sborů, které povolaly společného faráře nebo jáhna, je rozhodný obsah společné povolací listiny. Veškeré dohody o změně společné povolací listiny musejí být uzavřené vždy farářem či jáhnem a všemi zúčastněnými farními sbory a schválené příslušným seniorátním výborem či příslušnými seniorátními výbory.

Čl. 6. Ukončení služby faráře nebo jáhna ve sboru

1. Služba faráře nebo jáhna v církevním sboru končí:
 - a. dnem jeho povolání do jiného sboru, nebo
 - b. dnem sjednaným v dohodě o ukončení zaměstnaneckého poměru v církvi, nebo
 - c. dnem, kdy uplyne doba stanovená v **CZ § 12 odst. 9 písm. d)**, nebo

- d. dnem, k němuž uplyne výpovědní doba stanovená v CZ § 12 odst. 11, byl-li farář nebo jáhnu synodní radou ukončen zaměstnanecký poměr v církvi výpovědí z důvodů uvedených v CZ § 12 odst. 9 písm. a) nebo b), nebo
 - e. dnem, k němuž bylo zrušeno kazatelské místo, které farář nebo jáhen zastával, nebo
 - f. dnem, k němuž bylo ve farním sboru zřízeno strategické kazatelské místo, nebo
 - g. dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v CZ § 12 odst. 12 písm. b)
2. Rezignaci nebo návrh dohody o ukončení zaměstnaneckého poměru v církvi, a to i bez udání důvodů, podává farář nebo jáhen synodní radě a dá ji na vědomí staršovstvu. Synodní rada o ní bezodkladně uvědomí seniorátní výbor.
 3. Rezignaci podává farář nebo jáhen zejména, hodlá-li odejít do výslužby nebo do jiného zaměstnání.

Čl. 7. Administrace a zastupování

1. Není-li místo faráře farního sboru obsazeno, nemůže-li farář spravovat sbor po dobu delší než 3 měsíce, nemůže-li farář vykonávat svou službu z důvodu předběžného opatření nebo je-li na jediné kazatelské místo ve farním sboru povolán jáhen, ustanoví senior po projednání se staršovstvem tohoto sboru a s farářem, který má být ustanoven, administrátora sboru z farářů seniorátu. V případech hodných zvláštního zřetele může senior ustanovit administrátorem sboru faráře z jiného seniorátu se souhlasem příslušného seniorátního výboru.
2. Není-li obsazeno místo faráře sboru, v němž bylo rozhodnutím synodu zřízeno strategické kazatelské místo, nemůže-li farář spravovat takový sbor po dobu delší než 3 měsíce nebo nemůže-li farář vykonávat svou službu z důvodu předběžného opatření, ustanoví administrátora sboru po projednání se seniorem synodní rada.
3. Administrátorovi přísluší všechna práva a povinnosti kazatele sboru. Ustanovený administrátor je povinen tuto funkci přijmout a řádně ji vykonávat. Senior může v rozhodnutí o ustanovení administrátora stanovit cíl a rozsah administrace. Pokud tak neučiní, platí, že se rozsah práce administrátora řídí **Minimální náplní práce administrátora sboru** schválenou synodem. Staršovstvo administrovaného sboru může s administrátorem uzavřít smlouvu, která rozsah a podobu administrace upřesní. Smlouvou nemůže být náplň práce administrátora sjednána v menším rozsahu, než jaký stanovuje minimální náplň práce administrátora sboru schválená synodem. Uzavřenou smlouvu o administraci zašle staršovstvo administrovaného sboru na vědomí seniorátnímu výboru.
4. Nemůže-li farář pro dovolenou, nemoc, či jinou příčinu spravovat sbor po kratší dobu, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem na potřebnou dobu jeho dočasným zástupcem jiného faráře.
5. Při výkonu jednotlivých církevních služebností se mohou faráři a jáhnové po vzájemné dohodě a v mezích svého pověření zastupovat. Oprávnění takto zastupovat mají i výpomocní kazatelé.
6. Na požádání člena církve může při církevní služebnosti zastupovat místně příslušného faráře nebo jáhna s jeho výslovným souhlasem jiný kazatel církve. Odepře-li místně příslušný farář nebo jáhen svůj souhlas, může jej udělit po slyšení příslušného staršovstva a kazatele senior.
7. Farář se může ucházet o uvolnění ke službě v sesterské církvi nebo ekumenické organizaci, které vyslovuje synodní rada zpravidla na dobu jednoho roku. Zprostředkováním této služby je pověřena výlučně Ústřední církevní kancelář. Pokud se o tuto službu uchází farář, jemuž skončilo povolání v církevním sboru, o uvolnění ke službě požádá synodní radu, přičemž doloží, že na dobu bezprostředně po svém plánovaném návratu je povolán ke službě v církevním sboru ČCE. Uchazeč, který žádá o uvolnění ke službě v průběhu svého povolání v církevním sboru, doloží souhlasné vyjádření správního orgánu církevního sboru, v němž je povolán, a vyjádření

nadřízeného správního orgánu. Farář, jenž byl uvolněn ke službě v sesterské církvi nebo ekumenické organizaci, po dobu své nepřítomnosti čerpá neplacené volno za současného zachování zaměstnaneckého poměru k církvi. O výjimkách z pravidel stanovených v tomto odstavci rozhoduje synodní rada.

Čl. 8. Způsobilost kazatelů jiných církví k ordinované službě faráře nebo jáhna

1. Kazatelům jiných evangelických církví, kteří do církve přistoupili, nebo jimž bylo propůjčeno členství, může synodní rada vydat osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna v církvi, splňují-li požadavky tohoto řádu. Ordinance udělená v jiné evangelické církvi se pak uznává i pro Českobratrskou církev evangelickou.
2. Kazatelům a duchovním jiných křesťanských církví než evangelických může synodní rada vydat osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi, splňují-li požadavky tohoto řádu a přesvědčí-li se synodní rada z dosažitelných svědectví i z osobního rozhovoru s nimi o opravdovosti jejich rozhodnutí vstoupit do Českobratrské církve evangelické a sloužit jí.
3. Ke zjištění všeobecného i odborného bohosloveckého vzdělání těchto kazatelů může synodní rada požadovat složení zkoušek podle **oddílu E** tohoto řádu.

Oddíl B. Faráři

Čl. 9. Odborná příprava farářů

1. Za odbornou bohosloveckou přípravu faráře pokládá církev absolvování jednooborového magisterského studijního programu „Evangelická teologie“ na UK ETF nebo obdobného studijního programu na některé zahraniční teologické fakultě.
2. V odůvodněných případech může synodní rada po prozkoumání studijních osnov uznat i studium na jiných evangelických teologických fakultách nebo vysokých školách.
3. Pro studenty teologie, kteří se připravují na povolání faráře v církvi, jsou závazná ustanovení **Řádu pro studenty bohosloví**.

Čl. 10. Vikariát

1. Absolventi teologické fakulty, kteří se chtějí stát faráři v církvi, jsou povinni absolvovat prakticko-teologický vikariát, který trvá jeden rok. Náplň vikariátu stanovují **Pravidla vikariátu** přijatá synodem.
2. Povinnost absolvovat vikariát se vztahuje i na kazatele a duchovní z jiných církví, kteří se chtějí stát faráři Českobratrské církve evangelické. V odůvodněných případech je synodní rada oprávněna absolvování vikariátu prominout.
3. Uchazeč o přijetí do vikariátu podá písemnou žádost synodní radě do 31. 1. roku, v němž chce nastoupit do vikariátu.
4. Podmínkou pro přijetí do vikariátu je:
 - a. vedení uchazeče v seznamu kandidátů služby v církvi dle Řádu pro studenty bohosloví po dobu nejméně jednoho roku před podáním žádosti o přijetí do vikariátu. Synodní rada může v případech hodných zvláštního zřetele rozhodnout o přijetí uchazeče do vikariátu i tehdy, není-li v seznamu kandidátů služby v církvi zapsán.
 - b. vykonání nejméně dvou bohosloveckých praxí ve sborech ČCE v rozsahu vždy nejméně tří týdnů. V odůvodněných případech může synodní rada rozhodnout, že stačí vykonání pouze jedné praxe v rozsahu nejméně tří týdnů.
 - c. nejméně dvouleté členství v ČCE. Tato podmínka musí být splněna nejpozději do konce lhůty pro podávání přihlášek do vikariátu. V odůvodněných případech může synodní rada splnění této podmínky prominout, pokud o přijetí do vikariátu žádá již

ordinovaný kazatel z jiné církve podle odst. 2.

d. doporučení staršovstva sboru, jehož je uchazeč členem, a příslušného seniorátního výboru. Doporučení nesmějí být starší 6 měsíců.

e. vyjádření psychologa určeného synodní radou o osobnostní způsobilosti uchazeče ke službě faráře. Vyjádření nesmí být starší 12 měsíců.

5. O přijetí do vikariátu rozhodne synodní rada.

6. Před nástupem do vikariátu je uchazeč povinen uzavřít s povšechným sborem zaměstnaneckou smlouvu na dobu vikariátu. Vikář je zaměstnancem církve na dobu vikariátu, tj. na dobu jednoho roku. Místo konání vikariátu určuje synodní rada na návrh komise pro vikariát a jáhenskou praxi.

7. Vikariát je ukončen rozhodnutím synodní rady o způsobilosti absolventa pro službu faráře v církvi, a to na základě vyjádření komise pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe.

8. Úspěšnému absolventovi vikariátu vydá synodní rada osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi za předpokladu, že absolvent podepíše kazatelský revers.

9. V odůvodněných případech může synodní rada neúspěšnému absolventovi prodloužit dobu vikariátu nejdéle o další rok.

10. Absolventovi vikariátu, který byl řádně povolán za faráře některého církevního sboru, se uděluje ordinace ke službě slova a svátostí způsobem stanoveným v Agendě českobratrské církve evangelické.

Čl. 11. Působnost farářů ve farních sborech

1. Farář ve spolupráci se staršovstvem pečuje o duchovní život a správu farního sboru. Zejména mu přísluší kázat slovo Boží a sloužit svátostmi, připravovat a řídit pravidelná a příležitostná bohoslužebná a katechetická shromáždění, navštěvovat členy sboru a pastýřsky o ně pečovat.

2. Farář odpovídá za vedení jáhnů, výpomocných kazatelů, předčitatelů, pastoračních pracovníků a katechetů působících ve sboru.

3. Farář odpovídá za řádné vedení církevních matrik, knih, archivu a sborové kanceláře i za plnění administrativních a správních úkolů. Stanoví-li v dohodě se staršovstvem návštěvní hodiny, zveřejní je a dodržuje.

4. Bude-li farář pověřen úkoly v seniorátním nebo povšechném sboru, farní sbor bude takové pověření respektovat a upraví své nároky tak, aby faráři umožnil plnit úkoly, které z tohoto pověření vyplývají.

Čl. 12. Kazatelské statuty

1. Je-li ve farním sboru více než jeden farář nebo jáhen, stanoví staršovstvo po dohodě s nimi kazatelským statutem, jak se rozdělí jejich práce, práva, odpovědnost a povinnosti. Statut musí jednoznačně určovat, který z farářů je představitelem sboru. Statut schvaluje seniorátní výbor.

Oddíl C. Jáhnové

Čl. 13. Příprava jáhnů

1. Jáhnem se může stát:

a. ten, kdo úspěšně absolvoval studium na Evangelické akademii - vyšší odborné škole biblické v Hradci Králové (EA-VOŠB)

b. absolvent bakalářského studia teologického nebo pastoračního zaměření na UK ETF

c. absolvent jiné odborné školy teologického zaměření odpovídající úrovně. Jeho

odbornou způsobilost a teologickou orientaci přezkoumá komise pro vikariát a jáhenskou praxi.

2. Uchazeč o přijetí do jáhenské praxe podá písemnou žádost synodní radě do 31. 1. roku, v němž chce nastoupit do jáhenské praxe.
3. O zařazení absolventa EA-VOŠB nebo jiné odborné školy teologického zaměření odpovídající úrovně do jáhenské praxe rozhodne synodní rada, a to na základě doporučení staršovstva příslušného farního sboru, příslušného seniorátního výboru a vyjádření psychologa, kterého sama určí. Doporučení staršovstva a seniorátního výboru nesmějí být starší 6 měsíců, vyjádření psychologa nesmí být starší 12 měsíců.
4. Synodní rada vede seznam uchazečů o jáhenskou praxi a zve je k rozhovorům.
5. Podmínkou pro přijetí do jáhenské praxe je:
 - a. nejméně dvouleté členství v ČCE. Tato podmínka musí být splněna nejpozději do konce lhůty pro podávání přihlášek do jáhenské praxe
 - b. vykonání nejméně jedné bohoslovecké praxe ve sborech ČCE v rozsahu dvou týdnů. Synodní rada může tuto podmínku prominout, pokud je uchazeč o jáhenskou praxi v některém farním sboru ČCE výpomocným kazatelem.
6. Jáhenská praxe trvá jeden rok. Náplň praxe stanovují **Pravidla jáhenské praxe**, která usnáší synod. Před nástupem do jáhenské praxe je uchazeč povinen uzavřít s povšechným sborem zaměstnaneckou smlouvu na dobu jáhenské praxe. Uchazeč o jáhenskou službu je zaměstnancem církve na dobu jáhenské praxe. Místo konání jáhenské praxe určuje synodní rada na návrh komise pro vikariát a jáhenskou praxi.
7. Způsobilost uchazečů k jáhenské službě v církvi posuzuje po absolvování jáhenské praxe komise pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe.
8. Úspěšnému absolventovi jáhenské praxe vydá synodní rada osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi za předpokladu, že absolvent podepíše kazatelský revers.
9. V odůvodněných případech může synodní rada neúspěšnému absolventovi prodloužit dobu jáhenské praxe nejdéle o další rok.
10. Absolventovi jáhenské praxe, který byl řádně povolán za jáhna některého církevního sboru, se uděluje ordinace ke službě slova a svátostí způsobem stanoveným v Agendě Českobratrské církve evangelické.
11. Jáhnovi, který přijme volbu v některém církevním sboru, umožní církev vysokoškolské studium bohosloví při zaměstnání za podmínek, které zaměstnavatelé obvykle poskytují svým zaměstnancům při distančním studiu.
12. Po 10 letech služby jáhna v církevním sboru nebo po úspěšném ukončení vysokoškolského studia jednooborového magisterského studijního programu "Evangelická teologie" na ETF UK může jáhen povolaný ke službě v církevním sboru požádat synodní radu o prohlášení za faráře bez povinnosti absolvovat vikariát. K žádosti se vyjádří staršovstvo a administrátor sboru žadatele a příslušný seniorátní výbor. Žádost schvaluje synodní rada po předchozím rozhovoru se žadatelem. Pokud synodní rada žádosti vyhoví, jáhen obdrží osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi. Následně je sbor povinen zajistit změnu povolací listiny, kterou schvaluje synodní rada. Farářem se jáhen stane ke dni stanovenému v povolací listině, nikoliv však dříve, než synodní rada schválí změnu povolací listiny.

Čl. 14. Působnost jáhnů

1. Jáhen povolaný farním sborem, který má svého faráře, vypomáhá ve sborové práci pod vedením faráře tak, jak stanoví kazatelský statut.
2. Ve farním sboru neobsazeném farářem pracuje jáhen pod vedením administrátora, který je představitelem sboru. Jáhen je povinen respektovat jeho pokyny.
3. Jáhen povolaný na místo kazatele seniorátního nebo povšechného sboru, pracuje pod

vedením osoby určené příslušným správním orgánem a je povinen dbát jejích pokynů.

Oddíl D. Kaplani

Čl. 15. Vysílání kaplanů do služby v jiných institucích

1. Kazatele s platným osvědčením o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna, kteří splňují specifické podmínky pro určitou službu konanou ve smyslu kazatelského reversu v jiných institucích (armáda, věznice, sdělovací prostředky, zařízení sociálních služeb, zdravotnická zařízení aj.) a byli ordinováni, může synodní rada vyslat do takové služby jako kaplany. Jejich osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna zůstávají v takovém případě v platnosti.
2. Do služby kaplanů působících ve smyslu kazatelského reversu v jiných institucích může synod výjimečně vyslat také členy církve, kteří získali odborné bohoslovecké vzdělání, prošli odbornou přípravou stanovenou pro faráře nebo jáhny, zavázali se reversem, že budou věrně konat svou službu, získali osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna, splňují specifické podmínky pro určitou službu v jiných institucích a rozhodnou se pro ni. V takovém případě jsou na základě rozhodnutí synodu ordinováni.

Čl. 16. Působnost a postavení kaplanů v církvi

1. Kaplany, kteří byli církví vysláni do služby v jiných institucích, může správní orgán církevního sboru pozvat, aby v příslušném církevním sboru jednorázově vykonali ordinovanou službu.
2. Kaplani vysláni do služby v jiných institucích, jsou povinni se pro svou službu dále odborně vzdělávat samostatným studiem. Je-li to možné, jsou také povinni účastnit se pastorálních konferencí pořádaných v seniorátech a příslušných teologických kurzů a seminářů, pořádaných synodní radou nebo těmi, kterým synodní rada svěří právo je pořádat.

Oddíl E. Výpomocní kazatelé

Čl. 17. Působnost výpomocných kazatelů

1. Výpomocní kazatelé jsou příslušnými správními orgány církevních sborů jednorázově zváni k vykonání ordinované služby ve sborech, které nejsou obsazeny kazatelem, v případech, kdy bohoslužby sboru nemůže vést kazatel, nebo jako hosté při jiných příležitostech.
2. Výpomocní kazatelé mohou vykonat pouze tu službu, k jejímuž vykonání je pozval správní orgán některého církevního sboru.
3. V naléhavých případech může výpomocného kazatele pozvat ke službě představitel církevního sboru. Své rozhodnutí s odůvodněním pak dodatečně oznámí příslušnému správnímu orgánu.

Čl. 18. Výpomocní kazatelé - učitelé teologie

1. Výpomocnými kazateli jsou učitelé teologie, kteří byli ve svém předchozím povolání ordinováni a byli církví vysláni do učitelského působení. Samotná služba učitele teologie však není důvodem k udělení ordinace.
2. O způsobilosti k ordinované službě v případě učitelů teologie, kteří jsou výpomocnými kazateli, se rozhoduje podle **čl. 3 odst. 1, 2, 4 a 5** tohoto řádu.
3. O zachování nebo ztrátě způsobilosti k ordinované službě jedná synodní rada, odejde-li

ordinovaný učitel teologie do výslužby nebo ukončí-li službu učitele teologie a nepřijme-li kazatelské místo v církvi nebo není-li církví vyslán k jinému druhu služby.

Čl. 19. Výpomocní kazatelé - bývalí faráři, jáhnové a kaplani ve výslužbě

1. Výpomocními kazateli jsou bývalí faráři, jáhnové a kaplani, kteří přestali vykonávat ordinovanou službu jako své povolání, odešli do výslužby a byla jim zachována způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna.
2. O způsobilosti k ordinované službě v případě bývalých farářů, jáhnů a kaplanů, kteří odešli do výslužby a stali se výpomocními kazateli, se rozhoduje podle **čl. 3 odst. 1, 2, 4 a 5** tohoto řádu.

Čl. 20. Výpomocní kazatelé - bývalí faráři, jáhnové a kaplani, kteří vykonávají jiné zaměstnání

1. Výpomocními kazateli jsou bývalí faráři, jáhnové a kaplani, kteří přestali vykonávat ordinovanou službu jako své povolání z jiného důvodu než odchodu do výslužby a byla jim zachována způsobilost k ordinované službě v církvi.
2. O způsobilosti k ordinované službě v případě bývalých farářů, jáhnů a kaplanů, kteří vykonávají jiné zaměstnání, se rozhoduje podle **čl. 3 odst. 1, 2, 4 a 5** tohoto řádu.
3. Faráři, jáhnové nebo kaplani odcházející do jiného zaměstnání ztrácejí způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna v den, kdy přestali vykonávat ordinovanou službu jako své povolání. Mohou však požádat synodní radu o zachování, příp. obnovení způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna. Žadatel je povinen připojit k žádosti vyjádření staršovstva sboru, jehož členem je, a vyjádření příslušného seniorátního výboru.

Čl. 21. Výpomocní kazatelé - ostatní členové církve

1. Výpomocními kazateli jsou také členové církve, kteří byli ke službě výpomocného kazatele ordinováni způsobem stanoveným v **CZ § 14 odst. 2**.
2. Staršovstvo může navrhnout k ordinaci člena sboru staršího 21 let, o němž je přesvědčeno, že je způsobilý pro ordinovanou službu svou osobní zbožností, dobrou pověstí, důvěrou, které se těší ve sboru, a schopností vést shromáždění důstojným způsobem. Návrh se předkládá synodní radě s doporučením seniorátního výboru.
3. Pro účely koordinace vzdělávání výpomocných kazatelů i uchazečů o službu výpomocných kazatelů pověří seniorátní výbor každého seniorátu seniorátního koordinátora pro výpomocné kazatele.
4. Uchazeč o službu výpomocného kazatele podle tohoto článku je povinen podrobit se zkouškám podle **oddílu G** tohoto řádu.
5. A) Za přípravu ke zkouškám se považuje absolvování kurzu pro přípravu budoucích výpomocných kazatelů, připraveného podle následujících pravidel:
 - a. Za přípravu uchazečů odpovídá synodní rada.
 - b. Synodní rada organizuje kurz pro přípravu budoucích výpomocných kazatelů. Kurz vyhlásí podle potřeby, nejméně jedenkrát během svého funkčního období.
 - c. Osnovu kurzu tvoří **Řád pro kazatele čl. 25 odst. 3**.
 - d. Podrobnosti pro konání kurzu a podmínky pro jeho úspěšné absolvování stanoví synodní rada ve směrnici pro přípravu a zkoušky budoucích výpomocných kazatelů.
 - e. Harmonogram kurzu určí synodní rada a v dostatečném předstihu jej zveřejní.
 - f. Seniorátní koordinátor sleduje ve spolupráci s vedením kurzu u zapsaných účastníků z daného seniorátu účast na vzdělávání a hodnocení výsledků jejich studia. V rozsahu daném směrnicí dle bodu d) spolupracuje s komisí pro zkoušení výpomocných kazatelů na přípravě a hodnocení praktické části zkoušek výpomocných kazatelů. S vědomím seniorátního výboru podává závěrečnou zprávu komisi pro zkoušení výpomocných kazatelů.
- B) Za řádnou přípravu ke zkouškám se považuje také:

- a. úspěšně absolvované studium na Evangelické akademii - vyšší odborné škole biblické v Hradci Králové (EA-VOŠB)
- b. úspěšně absolvované bakalářské studium teologického nebo pastoračního zaměření na UK ETF
- c. úspěšně absolvované studium na jiné odborné škole teologického zaměření odpovídající úrovně. Odbornou způsobilost a teologickou orientaci takového uchazeče přezkoumá komise zřízená dle **čl. 24 odst. 1 písm. b** tohoto řádu.

Na uchazeče dle písm. B se nevztahuje ustanovení písm. A.

6. Uchazeči, který zkoušky úspěšně absolvoval, vydá synodní rada osvědčení způsobilosti ke službě výpomocného kazatele za předpokladu, že podepíše kazatelský revers.
7. Uchazeči, který získal způsobilost ke službě výpomocného kazatele a byl ke službě výpomocného kazatele řádně povolán sborovým shromážděním sboru, jehož je členem, je udělena ordinace způsobem stanoveným v Agendě Českobratrské církve evangelické, a to zpravidla ve sboru, jehož členem uchazeč je.
8. Po ordinaci jsou výpomocní kazatelé povinni se pro svou službu dále vzdělávat při seniorátních příležitostech a v teologických kurzech a seminářích pořádaných pro výpomocné kazatele synodní radou nebo těmi, kterým synodní rada toto právo svěří.
9. Členům církve, kteří byli ke službě výpomocného kazatele ordinováni způsobem stanoveným v **CZ § 14 odst. 2**, odejme synodní rada způsobilost k ordinované službě vždy po právoplatném rozhodnutí pastýřské rady o odnětí způsobilosti k ordinované službě.
10. Zachování nebo odnětí způsobilosti k ordinované službě výpomocného kazatele vysloví synodní rada vždy, když výpomocný kazatel ordinovaný způsobem stanoveným v **CZ § 14 odst. 2** dosáhne věku 70 let.
11. Zachování nebo odnětí způsobilosti k ordinované službě výpomocného kazatele vyslovuje synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém jednotlivém případě. Odnětí způsobilosti k ordinované službě nabývá účinnosti doručením písemného rozhodnutí výpomocnému kazateli.
12. Obnovení způsobilosti k ordinované službě výpomocného kazatele, kterému byla způsobilost odňata, je možné za podmínek, které v každém jednotlivém případě určí synodní rada.

Oddíl F. Předčitatelé, pastorační pracovníci a katecheti

Čl. 22. Předčitatelé

1. Vedením nesvátočních bohoslužeb může staršovstvo v odůvodněných případech pověřit neordinovaného člena církve. Za takové bohoslužby odpovídá farář nebo administrátor, který vykonává funkci správce sboru.
2. Předčitatelé jsou ke své službě povoláváni v případech, kdy bohoslužby nemůže vést kazatel.
3. Při své službě jsou předčitatelé povinni řídit se pokyny faráře nebo administrátora, který vykonává funkci správce sboru. Jsou povinni se pro svou službu dále vzdělávat pod jeho vedením a při seniorátních i celocírkevních příležitostech.
4. Za předčitatele může staršovstvo povolat člena sboru, který je starší 18 let a o němž je přesvědčeno, že je pro tuto službu způsobilý svou osobní zbožností, dobrou pověstí, důvěrou, které se těší ve sboru, a schopností vést shromáždění důstojným způsobem.
5. Předčítatel koná svou službu ve sboru předčítáním kázání, modliteb a dalších liturgických a vzdělávacích textů z pomůcek vydaných synodní radou nebo připravených ordinovanými členy církve.

6. Předčitatele povolaneého staršovstvem určitého farního sboru může pozvat ke službě i staršovstvo jiného sboru.

Čl. 23. Pastorační pracovníci a katecheti

- Pastorační pracovník vykonává pod vedením faráře v církevním sboru, v nemocnicích, věznicích a dalších zařízeních sociální a pastorační péči nebo službu, případně různé pomocné činnosti. Může se jím stát:
 - aktivní člen ČCE s hlasovacím právem, který má ukončené středoškolské vzdělání,
 - ve výjimečných případech aktivní člen ČCE s hlasovacím právem, který má ukončené základní vzdělání a u něhož bylo rozpoznáno mimořádné nadání pro konkrétní práci, která se od něj očekává.
- Katecheta (pracovník s dětmi a mládeží) vykonává pod vedením faráře v církevním sboru soustavou náboženskou výchovu dětí a mládeže. Může se jím stát aktivní člen ČCE s hlasovacím právem, který splňuje kteroukoli z těchto podmínek:
 - má ukončené vzdělání na VOŠ biblické v Hradci Králové
 - úspěšně složil alespoň 1. odbornou zkoušku magisterského studijního programu teologie ETF UK
 - dokončil bakalářský studijní program teologie ETF UK
 - absolvoval kurz pro pracovníky s dětmi v církvi pořádaný povšechným sborem.
- K povolání za pastoračního pracovníka nebo za katechetu je zapotřebí:
 - doporučení staršovstva sboru, v němž uchazeč žije a působí,
 - doporučení příslušného seniorátního výboru,
 - vyjádření psychologa o způsobilosti uchazeče o tuto službu. Vyjádření nesmí být starší 12 měsíců.
- Nejvyšší počet plných pracovních úvazků pastoračních pracovníků stanovuje synod.
- Pro pastorační pracovníky platí ustanovení **čl. 2 odst. 6** obdobně. Pastorační pracovník podává žádost o dovolenou prostřednictvím faráře, který jeho pracovní činnost vede.
- Pastorační pracovníky a katechety povolává synodní rada na žádost staršovstva sboru, ve kterém budou působit. Ke službě je pověřuje příslušný seniorátní výbor.
- Synodní rada vede seznam pastoračních pracovníků a katechetů a pečuje o jejich další povinné vzdělávání.
- Při své práci jsou pastorační pracovníci a katecheti povinni řídit se pokyny faráře, jáhna nebo administrátora působícího ve sboru. Jsou povinni se pro svou službu dále vzdělávat pod jeho vedením a při seniorátních i celocírkevních příležitostech.

Oddíl G. Zkoušky

Čl. 24. Zkušební komise

- Synod volí předsedu komise pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe a dva jeho náhradníky na dobu shodnou s délkou funkčního období poslanců na synod.
 - Synod zřizuje zkušební komisi, která zkouší uchazeče o službu výpomocných kazatelů.
- Statut zkušební komise a zkušební řády schvaluje synodní rada.

Čl. 25. Obsah zkoušek

- Způsob hodnocení absolventů vikariátu i způsob jejich posuzování stanovují **Pravidla vikariátu** přijatá synodem.
- Způsob hodnocení absolventů jáhenské praxe i způsob jejich posuzování stanovují **Pravidla jáhenské praxe** přijatá synodem.
- Cílem zkoušek uchazečů o službu výpomocných kazatelů je zjistit jejich znalosti a

schopnosti v těchto oborech:

- a. biblické vědy Starého i Nového zákona,
- b. exegeze se zřetelem k homiletickému uplatnění,
- c. vybrané otázky ze systematické teologie (Bible, Bůh, člověk, soteriologie),
- d. vybraná etická témata (otázky spravedlnosti, partnerství, bioetiky, politiky, médií),
- e. homiletika a liturgie včetně práce se zpěvníkem,
- f. církevní dějiny,
- g. ostatní křesťanské církve a jiná náboženství,
- h. charakteristika ČCE a její řády.

4. Praktická část zkoušek výpomocných kazatelů spočívá ve vypracování pořadu služeb Božích s vlastním kázáním, modlitbami a výběrem písní a v jejich vykonání v některém z farních sborů. Požadovaný počet vykonaných bohoslužeb a podrobnosti pro jejich zadání a hodnocení stanoví směrnice vydaná podle **čl. 21 odst. 5 písm. A) bod d)** tohoto řádu.

Čl. 26. Prováděcí ustanovení o zkouškách jáhnů a výpomocných kazatelů

1. Zkoušky jsou hodnoceny dvěma stupni: Prospěl nebo neprospěl.
2. Uchazeč, jehož zkouška byla hodnocena stupněm neprospěl, ji může opakovat nejdříve po 6 měsících.
3. Termíny zkoušek i opravných zkoušek určuje zkušební komise.

Čl. 27. Kazatelský revers

1. Všichni uchazeči o ordinovanou službu v církvi jsou před vydáním osvědčení o způsobilosti k ordinované službě povinni podepsat kazatelský revers. Svým podpisem se zavazují vykonávat ordinovanou službu v souladu s tímto reversem. Nepodepíše-li uchazeč kazatelský revers či podepíše-li jej s výhradou, synodní rada osvědčení o způsobilosti k ordinované službě nevydá.

2. Kazatelský revers zní:

Budu-li ordinován/a ke službě Slova a svátostí a povolán/a za kazatele/ku ČCE, budu tuto službu konat věrně a v poslušnosti trojjediného Boha.

Budu zvěstovat evangelium Ježíše Krista, jak je podáno v Písmu svatém a dosvědčeno ve vyznáních, ke kterým se hlásí ČCE, a sloužit Kristovými svátostmi podle jeho ustanovení.

Svou službu budu vykonávat v souladu s Církevním zřízením a řády ČCE. Zachovám povinnost mlčenlivosti o tom, co mi bude důvěrně sděleno.

Budu dbát na to, aby mým jednáním nebyla snížena věrohodnost ordinované služby, a vyvaruji se všeho, co by narušovalo společenství Kristovy církve.

místo, datum, podpis

Oddíl H. Závěrečná ustanovení

Čl. 28. Přechodné ustanovení

1. Vyslání kaplanů, kteří byli církví vysláni do služby v jiných institucích před vyhlášením změn tohoto řádu usnesených 1. zasedáním 34. synodu a nesplňují podmínky podle **čl. 15**, zůstává v platnosti, dokud neuplyne doba, na kterou byli do této služby vysláni.
2. Splnění podmínky absolvované bohoslovecké praxe pro přijetí do vikariátu se do konce roku 2016 posuzuje podle znění tohoto řádu účinného do 1. zasedání 34. synodu.
3. Absolvoval-li uchazeč o vikariát v období do 30. 6. 2015 v souladu s **čl. 1 odst. 4 Řádu pro studenty bohosloví ve znění platném do 1. zasedání 34. synodu** dvoutýdenní bohosloveckou praxi, považuje se tato praxe pro účely **čl. 10 odst. 4 písm. b) Řádu pro kazatele** po jeho změně usnesené **2. zasedáním 34. synodu** za praxi třítydenní.

4. Způsobilost k ordinované službě výpomocného kazatele, která byla synodní radou udělena bývalým farářům, jáhnům a kaplanům podle **čl. 20 odst. 3** tohoto řádu v období mezi vyhlášením změn tohoto řádu přijatých 1. zasedáním 34. synodu a vyhlášením změn tohoto řádu přijatých 2. zasedáním 34. synodu, se s účinností ode dne vyhlášení změn tohoto řádu přijatých 2. zasedáním 34. synodu mění na způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna.
5. Členu církve, kterému bylo uděleno pověření ke službě výpomocného kazatele podle § 9 odst. 3 Řádu pro kazatele ve znění usneseném 11. synodem a vyhlášeném dne 1. února 1954 nebo podle čl. 21 odst. 4 Řádu pro kazatele ve znění usneseném 23. synodem a vyhlášeném dne 1. června 1984, může synodní rada po rozhovoru s ním a na základě doporučení příslušného farního sboru a seniorátního výboru udělit osvědčení o ordinované službě výpomocného kazatele. Ordinance mu bude udělena po povolání sborovým shromážděním postupem stanoveným v **čl. 21 odst. 5** tohoto řádu.
6. Seniorátní vzdělávací kurzy pro uchazeče o službu výpomocných kazatelů zahájené před účinností změny Řádu pro kazatele přijaté **1. zasedáním 36. synodu ČCE** se dokončí podle dosavadní úpravy. Pro zkoušky uchazečů, kteří absolvovali seniorátní vzdělávací kurzy dle **dosavadní úpravy čl. 21** Řádu pro kazatele, platí ustanovení **čl. 25 Řádu pro kazatele ve znění před účinností změny Řádu pro kazatele přijaté 1. zasedáním 36. synodu ČCE**.

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 10, 11, 18, 19, 20 a 21 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 10, 19 a 22 přijatá **2. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 15 přijaté **1. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 11 a 12 přijatá **4. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 10 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 19 přijaté **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 14 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 15 přijaté **3. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 12 přijaté **2. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 19 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 12 a 21 přijatá **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

ŘÁD PASTÝŘSKÉ SLUŽBY

OBSAH:

Preamble

- Čl. 1. Pastýřská péče
- Čl. 2. Pastýřská služba
- Čl. 3. Pastýřské rady
- Čl. 4. Oblastní pastýřské rady
- Čl. 5. Církevní pastýřská rada
- Čl. 6. Pravidla činnosti pastýřských rad
- Čl. 7. Provádění pastýřské služby
- Čl. 8. Smířčí řízení
- Čl. 9. Řízení a rozhodnutí ve věci kázně
- Čl. 9a. Předběžná opatření
- Čl. 10. Opatření ve věcech kázně
- Čl. 11. Odvolání
- Čl. 12. Protokoly, spisy a zpráva o činnosti pastýřských rad
- Čl. 13. Právní moc rozhodnutí
- Čl. 14. Vykonatelnost a zveřejňování pravomocných rozhodnutí pastýřských rad
- Čl. 15. Přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady synodem
- Čl. 16. Změna opatření ve věcech kázně
- Čl. 17. Promlčení provinění ve věci kázně
- Čl. 18. Zahlazení opatření
- Čl. 19. Náklady
- Čl. 20. Přechodná opatření k novele přijaté 2. zasedáním 34. synodu
- Čl. 21. Přechodná opatření k novele přijaté 4. zasedáním 34. synodu

Preamble

Posláním Kristovy církve i každého jejího člena je oslavovat Boha slovem i životem. Toto poslání se projevuje také spolužitím ve společenstvích (sborech) církve, jež je určeno vzájemnou láskou, a proto i řádem a kázní. Podle Bratrského vyznání (8,4) i Českého vyznání (11,6) náleží řád a kázeň mezi "znamení církve svaté". Řada apoštolských výzev obrací pozornost sborů a církve k zachování zdravého učení i řádu v projevech života (např. 1Tm 1,3; 2Te 3,6). Písmo nám zachovává i vzor bratrského napomínání (Mt 18,15-17).

Vedena svědectvím Písma i reformačních otců hledá Českobratrská církev evangelická (dále ČCE) odpovídající způsob provádění kázně, jenž by vyjadřoval odpovědnost za vyznavačskou ryzost i zvěst Kristova evangelia o odpuštění a smíření. Kázeň v církvi je založena v poslušnosti víry, v následování Krista, a je tedy živena a utvářena Božím slovem, jež v církvi musí být připomínáno a dosvědčováno.

To se děje různými způsoby, prostřednictvím zvěstování, vyučování a také prostřednictvím pastýřské péče, k jejímuž vzájemnému uskutečňování jsou povoláni všichni v Krista pokřtění, zvláště pak ti, jimž jsou v církvi svěřeny služby kazatelů a presbyterů, a správní orgány církve. Pastýřská péče má sloužit k nápravě toho, co je v životě ČCE a jejich členů porušeno.

Pro případy, na které pastýřská péče nestačí, zřizuje ČCE pastýřské rady jako zvláštní nástroj pastýřské služby. Jejich úkolem je v duchu Kristova evangelia a podle osvědčených postupů a zásad práva usilovat o obnovení spravedlnosti. ČCE si je přitom vědoma

nedokonalosti a předběžnosti každého lidského úsilí o spravedlnost (2K 5,10).

Čl. 1. Pastýřská péče

1. Církev od svých členů očekává, že budou žít v duchu Kristově podle rad a příkázání Písem a že budou vzájemně o sebe pečovat ve smyslu **církevního zřízení** a **Řádu sborového života**.
2. Od starších a dalších pověřených členů ČCE očekává, že budou žít ve shodě se svědectvím Písem a pečovat o křesťanský život ve sboru vlastním osobním příkladem a péčí o členy sboru, že budou v lásce předkládat kazatelům i členům staršovstva přání a stížnosti týkající se jejich církevní práce a způsobu života, a kdyby jejich snaha zůstala bez úspěchu, činit oznámení vyšším církevním orgánům, případně příslušným pastýřským radám.
3. Od kazatelů ČCE očekává, že budou pravdu Písma plně zvěstovat a že povedou lidi ke Kristu nejen učením, ale i svědectvím svého příkladného, Bohu věrného křesťanského života; že budou plnit kazatelský revers a že budou pečovat o duchovní život ve sborech, kterými jsou povoláni. Kazatelé mají o sebe vzájemně pastýřsky pečovat a bratrsky si pomáhat k poslušnému životu podle Písma.
4. Pastýřská péče o sbory, starší, kazatele, jiné církevní pracovníky, bohoslovce ČCE, účastníky vikariátu a zaměstnance zařízení církevní služby je svěřena představitelům všech církevních sborů a ve zvláštní odpovědnosti pak seniorům, seniorátním výborům, synodnímu seniorovi a synodní radě.

Čl. 2. Pastýřská služba

1. Pastýřská služba podle tohoto řádu je určena všem pověřeným členům ČCE v případech, kdy pastýřská péče ve smyslu čl. 1 odst. 2-4 nepřináší nápravu. Za pověřené členy ČCE jsou považováni především kazatelé, starší, pastorační pracovníci, členové pastýřských rad, pracovníci zvláštních zařízení církevní služby, katecheti, učitelé náboženství, učitelé nedělní školy a další osoby pověřené křesťanskou službou, výchovou, vzděláváním a pastorační dětem, mládeží nebo dospělých.
2. Pastýřskou službu vyžadují zvláštní případy, kdy člen ČCE dle odst. 1 poruší závazky svého pověření, svým působením porušuje vyznání a učení ČCE vyjádřené v konfesích, jak na ně odkazuje preambule k církevnímu zřízení, při své činnosti nedodrжуje **církevní zřízení**, řády nebo závazná rozhodnutí svých nadřízených či orgánů ČCE a tím vážně ohrožuje sborové a církevní společenství, porušuje kazatelský revers, oslabuje vztah členů k církvi anebo vyvolává pohoršení ve veřejnosti.
3. Pastýřská služba je svěřena pastýřským radám.

Čl. 3. Pastýřské rady

1. Zřizují se tři oblastní pastýřské rady a jedna církevní pastýřská rada. Každá pastýřská rada má pět členů a pět náhradníků.
2. Členy všech pastýřských rad a jejich náhradníky volí synod ze starších, kazatelů a dalších členů ČCE. Návrhy na členy a náhradníky pastýřských rad synodu předkládají konventy, seniorátní výbory, synodní rada a členové synodu.
3. Funkční období členů jednotlivých pastýřských rad a jejich náhradníků činí 6 let.
4. Každá pastýřská rada musí být složena alespoň ze dvou členů ČCE, kteří jsou v den volby staršími, dvou kazatelů s osvědčením o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna a jednoho člena ČCE s vysokoškolským právnickým vzděláním, a je-li to možné i s praxí v právníce profesi. Tomuto složení odpovídá i složení volených náhradníků. Evidenci členů a náhradníků pastýřských rad vede církevní pastýřská rada.
5. Členy jedné pastýřské rady nesmějí být zároveň manžel a manželka, rodiče a děti ani sourozenci. Stejně pravidlo platí pro souběžné členství manželů, rodičů a dětí a sourozenců v oblastní pastýřské radě a církevní pastýřské radě.

6. Členství v oblastních pastýřských radách a církevní pastýřské radě je neslučitelné. Souběžné členství v několika oblastních pastýřských radách je ve výjimečných případech přípustné u člena s vysokoškolským právnickým vzděláním. Člen církevní pastýřské rady nemůže být zvolen členem oblastní pastýřské rady. Je-li člen oblastní pastýřské rady zvolen členem církevní pastýřské rady, pozbývá ihned po volbě členství v oblastní pastýřské radě.
7. Nemá-li pastýřská rada dostatek členů ani po povolání náhradníků zvolených pro tuto pastýřskou radu, může církevní pastýřská rada povolat na uvolněné místo náhradníka z řad náhradníků pastýřských rad. Funkční období takto povolaného člena pastýřské rady končí v den, kdy by končilo řádné funkční období člena pastýřské rady, na jehož místo nastoupil.
8. Členství v pastýřských radách je neslučitelné s členstvím v odvolací komisi synodu zřízené dle § 28 odst. 13 Církevního zřízení.
9. Členové pastýřských rad ani jejich náhradníci nemohou být zároveň členem nebo náhradníkem kteréhokoliv seniorátního výboru nebo synodní rady.

Čl. 4. Oblastní pastýřské rady

1. Oblastní pastýřská rada I. se zřizuje pro senioráty jihočeský, liberecký, ochranovský, poděbradský, pražský, ústecký a západočeský.
Oblastní pastýřská rada II. se zřizuje pro senioráty brněnský, horácký, chrudimský, královéhradecký a poličský.
Oblastní pastýřská rada III. se zřizuje pro senioráty moravskoslezský a východomoravský.
2. Oblastní pastýřské rady rozhodují v prvním stupni.
3. K projednání případu je vždy příslušná oblastní pastýřská rada, do jejíhož obvodu náleží farní sbor, jehož členem je člen církve, který je viněn z porušení kázně dle čl. 2 odst. 2.
4. Je-li z porušení kázně dle čl. 2 odst. 2 viněno současně více členů církve, jejichž farní sbory náleží do obvodů různých oblastních pastýřských rad, je k vedení řízení a rozhodnutí příslušná oblastní pastýřská rada, jíž byl podnět k zahájení řízení podán.
5. Ve sporných případech rozhodne o příslušnosti oblastní pastýřské rady církevní pastýřská rada. Rozhodnutí církevní pastýřské rady o příslušnosti oblastní pastýřské rady je konečné.
6. Oblastní pastýřská rada písemně vyrozumí církevní pastýřskou radu bez zbytečného odkladu o zahájení řízení, o skutečnostech evidovaných dle čl. 12 odst. 3 tohoto řádu a o jejich změnách.
Skončí-li řízení před oblastní pastýřskou radou jejím rozhodnutím, které nebude žádnou ze stran napadeno odvoláním, zašle oblastní pastýřská rada své rozhodnutí církevní pastýřské radě.

Čl. 5. Církevní pastýřská rada

1. Církevní pastýřská rada rozhoduje o odvoláních podaných proti rozhodnutím oblastních pastýřských rad. Nestanoví-li tento řád pro odvolací řízení speciální pravidla, použijí se pro řízení před církevní pastýřskou radou ustanovení o postupu před oblastními pastýřskými radami.
2. Shledá-li církevní pastýřská rada, že odvolání podané proti rozhodnutí oblastní pastýřské rady není důvodné, rozhodnutí oblastní pastýřské rady potvrdí. V opačném případě církevní pastýřská rada rozhodnutí oblastní pastýřské rady zruší.
3. Zruší-li církevní pastýřská rada rozhodnutí oblastní pastýřské rady, rozhodne o případu vlastním rozhodnutím, je-li možné takto rozhodnout na základě dostatečných zjištění učiněných oblastní pastýřskou radou, případně doplněných na základě dokazování provedeného církevní pastýřskou radou.
4. Nejsou-li dány podmínky dle odst. 3 anebo došlo-li v řízení před oblastní pastýřskou

radou k podstatným vadám, které by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí, vrátí církevní pastýřská rada věc oblastní pastýřské radě k dalšímu řízení.

Oblastní pastýřská rada je v takovém případě vázána názorem církevní pastýřské rady a je povinna provést úkony, jejichž provedení jí církevní pastýřská rada ve svém rozhodnutí vymezí.

5. Církevní pastýřská rada vede evidenci všech řízení probíhajících před pastýřskými radami.
6. Církevní pastýřská rada organizuje zpravidla jednou ročně poradu členů a náhradníků všech oblastních pastýřských rad a církevní pastýřské rady.
Církevní pastýřská rada je oprávněna svěřit organizaci porady Ústřední církevní kanceláři. Účelem porady je vzdělávání členů pastýřských rad, konzultace a výměna zkušeností. Předmětem porady nesmějí být případy, jejichž projednávání dle tohoto řádu bylo zahájeno, nebylo však dosud definitivně ukončeno.

Čl. 6. Pravidla činnosti pastýřských rad

1. Pastýřské rady jednají v duchu evangelia, s vědomím zvěsti o možnosti pokání, odpuštění, smíření a pokorné nápravy před Bohem, ale též s vědomím povinnosti dbát o vyznání a život v pravdě, poslušnosti Božích příkazů a v lásce k Bohu a k lidem. Členové pastýřské rady musí dbát důvěrnosti a pastýřské mlčenlivosti o projednávaných skutečnostech. Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na poskytování informací orgánům činným v trestním řízení. Pokud se řízení týká zvláště závažného provinění, může pastýřská rada poskytnout základní informace o řízení Ústřední církevní kanceláři za účelem jejich komunikace veřejnosti; při poskytování informací pastýřská rada dbá na ochranu soukromí dotčených osob, na naplňování zásady presumpce neviny a na to, aby zveřejněné informace neohrozily objasnění skutečností důležitých pro probíhající řízení.
2. Po zvolení svolá pastýřskou radu k ustavení věkem nejstarší člen. Každá pastýřská rada zvolí ze svého středu předsedu a dohodne se na organizačních pravidlech svého jednání.
3. Jednání každé pastýřské rady řídí její předseda, který svolává její zasedání.
4. Pastýřská rada jedná podle potřeby. Podnět k zahájení řízení může dát písemným podáním u předsedy pastýřské rady kterýkoli starší, kazatel, správní orgán nebo shromáždění církevního sboru, Diakonie ČCE nebo jejího střediska, komise hospodářské pomoci jmenovaná synodní radou podle **Pravidel hospodářské pomoci** nebo kdokoli, kdo tvrdí, že byl jednáním člena volaného ke kázni přímo poškozen. O projednání případu může požádat i sám dotčený člen církve podle **čl. 2 odst. 1** tohoto řádu.
5. Je-li některý člen pastýřské rady v příbuzenském poměru se stranou řízení nebo jsou dány jiné důvody k pochybnostem o jeho nestrannosti, rozhodne pastýřská rada o povolání náhradníka. V takovém složení pak pastýřská rada celý případ projedná znovu.
6. Proti rozhodnutí oblastní pastýřské rady o povolání náhradníka dle odst. 5 je přípustné odvolání k církevní pastýřské radě.
7. Skončí-li během projednávání případu funkční období kteréhokoli člena pastýřské rady z jiného důvodu než z důvodu uplynutí funkčního období, povolá pastýřská rada náhradníka a celý případ projedná znovu. Při novém projednání není nutné provádět znovu všechny důkazy, pokud člen volaný ke kázni udělí souhlas s jiným postupem (např. s přečtením protokolu o výslechu svědka).
8. Nemá-li pastýřská rada náhradníka, kterého by mohla povolat k projednání případu, povolá církevní pastýřská rada náhradníka pro dané řízení z řad členů a náhradníků pastýřských rad. Takto nelze povolat osobu, u které jsou pochybnosti o její nestrannosti nebo která se v minulosti účastnila na projednání dané věci.
9. Pastýřská rada každé řízení dokončí v nezměněném složení i v případě, kdy během řízení uplyne doba, na kterou byli její členové a povolání náhradníci zvoleni.
10. Žádný případ nemůže být současně ani následně projednáván ve více pastýřských radách kromě odvolacího řízení.

Čl. 7. Provádění pastýřské služby

1. Způsob zahájení i průběh pastýřské služby jsou ponechány především pastýřské moudrosti, lásce a odpovědnosti členů rady.
2. Úkolem pastýřské rady je dbát práv všech, jichž se případ dotýká.
3. Pastýřská služba je vedena snahou o smíření. Není-li smír možný nebo není-li situace pro hledání smíru vhodná, provede pastýřská rada řízení ve věci kázně. Smírčí řízení v případech, kdy je podezření na zneužití moci nebo užití násilí, je možné pouze na výslovné přání toho, kdo tvrdí, že byl jednáním člena volaného ke kázni přímo poškozen.
4. Oblastní pastýřská rada podnět k zahájení řízení po jeho obdržení předběžně posoudí a rozhodne o
 - a. odmítnutí podnětu pro zjevnou nepřijatelnost,
 - b. zahájení smírčího řízení, nebo
 - c. zahájení řízení ve věci kázně.
 - d. Přijaté rozhodnutí oblastní pastýřská rada zašle církevní pastýřské radě a tomu, kdo podnět podal.
5. Církevní pastýřská rada poskytne oblastní pastýřské radě zprávu o tom, zda proti členovi volanému ke kázni je nebo bylo vedeno řízení, a pokud ano, zašle jí rovněž výpis z evidence dle **čl. 12 odst. 3** tohoto řádu.
6. Pastýřská rada je oprávněna uložit účastníku řízení nebo svědkovi povinnost mlčenlivosti o skutečnostech, které se dozví v průběhu řízení. Pokud pastýřská rada nerozhodne jinak, povinnost mlčenlivosti trvá po celou dobu řízení. Rozhodnutí o uložení povinnosti mlčenlivosti pastýřská rada vždy odůvodní.
7. Pastýřská rada přeruší řízení, nelze-li v něm pokračovat pro nepřítomnost nebo těžkou chorobu některého účastníka řízení nebo svědka. Pastýřská rada může přerušit řízení po dobu, kdy o stejném nebo souvisejícím skutku probíhá trestní řízení.
8. Pastýřská rada řízení zastaví, jestliže
 - a. člen volaný ke kázni zemřel,
 - b. podnět je zjevně nepřijatelný nebo
 - c. nastala jiná trvalá nebo neodstranitelná skutečnost bránící v pokračování řízení.

Čl. 8. Smírčí řízení

1. Smírčí řízení je neformální, důvěrné a diskrétní a jeho provádění je zcela ponecháno pastýřské moudrosti, lásce a odpovědnosti členů rady.
2. Po zahájení smírčího řízení oblastní pastýřská rada zpravidla pověří člena nebo členy oblastní pastýřské rady osobní rozmluvou s tím, kdo podal podnět k zahájení řízení, a s tím, kdo je tímto podnětem volán ke kázni, příp. i dalšími dotčenými osobami.
3. Smírčí řízení vede oblastní pastýřská rada tak, aby bylo ukončeno do 3 měsíců od doručení podnětu k zahájení řízení. Oblastní pastýřská rada je oprávněna ukončit smírčí řízení i dříve, je-li pro postoj účastníků řízení zřejmé, že smíření není možné. Oblastní pastýřská rada může rozhodnout, že uzavření věci smírem není možné s ohledem na povahu jednání, kterého se člen církve volaný ke kázni měl dopustit.
4. Dojde-li mezi navrhovatelem a tím, kdo je volán ke kázni, ke smíření a oblastní pastýřská rada toto řešení považuje za vhodné a dostatečné, schválí smír mezi nimi a vyrozumí o tom církevní pastýřskou radu. Schválením smíru řízení končí. Odvolání není přípustné.
5. Nebylo-li smíru dosaženo, rozhodne oblastní pastýřská rada o zahájení řízení ve věci kázně a v tomto rozhodnutí uvede zejména průběh dosavadního jednání a důvody, pro které nebylo smíru dosaženo.
6. Pokud ze shromážděných informací vyplýne důvodné podezření, že došlo ke spáchání trestného činu, poskytne oblastní pastýřská rada synodní radě tyto informace spolu s nezbytnými podklady a doporučením dalšího postupu. Synodní rada rozhodne o oznámení podezření orgánům činným v trestním řízení nebo o jiném vhodném postupu.

Pouhá pochybnost o možnosti zahájení trestního stíhání pro daný skutek není důvodem pro nepodání trestního oznámení. Synodní rada bezodkladně informuje pastýřskou radu o tom, jak naložila s jejím podnětem, a o případných informacích obdržенých od orgánů činných v trestním řízení; kopii těchto informací synodní rada zašle církevní pastýřské radě za účelem evidence dle **čl. 12** tohoto řádu.

Čl. 9. Řízení a rozhodnutí ve věci kázně

1. Řízení ve věci kázně je vedeno před celou oblastní pastýřskou radou. Oblastní pastýřská rada provede dokazování a řízení ukončí rozhodnutím. Jím musí být člen volaný ke kázni buď zproštěn obvinění, nebo uznán vinným.
2. Stranami řízení jsou ten, kdo podal podnět k řízení podle **čl. 6 odst. 4** tohoto řádu, a člen církve volaný takovým podnětem ke kázni. Strany mají právo účastnit se všech fází řízení ve věci kázně, při kterých se provádějí důkazy, navrhopvat důkazy a vyjadřovat se k provedeným důkazům i ke všem rozhodným skutečnostem. Ve výjimečných a odůvodněných případech může pastýřská rada toto právo částečně omezit. Důkazy provedené ve smírčím řízení je třeba zopakovat, pokud člen volaný ke kázni neudělí souhlas s jiným postupem (např. přečtením protokolu o výslechu svědka).
3. Je-li člen volaný ke kázni zproštěn obvinění, musí rozhodnutí obsahovat:
 - a. jasný a určitý výrok o zproštění,
 - b. jeho zdůvodnění,
 - c. poučení o odvolání,
 - d. případně i rozhodnutí o omezení nebo vyloučení zveřejnění dle **čl. 14 odst. 6 a 7** tohoto řádu.
4. Je-li člen volaný ke kázni uznán vinným, musí rozhodnutí obsahovat:
 - a. jasný a určitý výrok o tom, v čem spočívá provinění;
 - b. výrok o opatření;
 - c. jeho zdůvodnění;
 - d. poučení o odvolání;
 - e. případně i rozhodnutí o omezení nebo vyloučení zveřejnění dle **čl. 14 odst. 6 a 7** tohoto řádu.
5. Oblastní pastýřská rada vydá rozhodnutí do 6 měsíců od doručení podnětu k zahájení řízení.

Čl. 9a. Předběžná opatření

1. Předběžné opatření smí být uloženo jen tehdy, jestliže
 - a. z jednání člena volaného ke kázni nebo z dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava, že bude opakovat činnost, pro kterou je vedeno řízení ve věci kázně, bude v takové činnosti pokračovat nebo vykoná čin, který připravoval nebo kterým hrozil, nebo bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo jinak mařit objasňování skutečností důležitých pro řízení ve věci kázně,
 - b. dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že se člen volaný ke kázni dopustil skutku, pro který je vedeno řízení ve věci kázně,
 - c. v době rozhodování nelze účelu předběžného opatření dosáhnout méně omezujícím opatřením a
 - d. uložení předběžného opatření si vyžaduje ochrana oprávněných zájmů poškozeného, osob poškozenému blízkých, osob nacházejících se v obdobném postavení nebo církve.
2. Předběžným opatřením může být členu volanému ke kázni uloženo
 - a. zákaz vykonávat určitou službu (činnost) nebo se o její výkon ucházet,
 - b. zákaz styku s poškozeným, osobami jemu blízkými nebo s jinými osobami, zejména svědky, nebo
 - c. zákaz zdržovat se na konkrétně vymezeném místě.
3. O předběžném opatření rozhodne oblastní pastýřská rada společně s rozhodnutím o zahájení řízení ve věci kázně nebo kdykoliv v průběhu řízení ve věci kázně.

4. Oblastní pastýřská rada rozhodne o předběžném opatření na návrh účastníka řízení, osoby oprávněné podat podnět k zahájení řízení, nebo i bez návrhu.
5. Rozhodnutí o předběžném opatření se doručuje členu volanému ke kázni, navrhovateli a případným dalším účastníkům řízení. O rozhodnutí se vyrozumí poškozený, synodní rada a další osoby dle uvážení oblastní pastýřské rady.
6. Pokud je člen volaný ke kázni v zaměstnaneckém, pracovním nebo obdobném poměru a předběžným opatřením mu byla zakázána činnost, k jejímuž výkonu se zavázal, rozhodne synodní rada po rozhovoru s členem volaným ke kázni o úkolech, které bude po dobu trvání předběžného opatření vykonávat, nebo o jiném vhodném dočasném uspořádání vzájemných vztahů.
7. Proti rozhodnutí o předběžném opatření lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. O odvolání rozhodne církevní pastýřská rada do 1 měsíce ode dne podání odvolání. V ostatním se na řízení o odvolání použije obecná úprava.
8. Předběžné opatření trvá, dokud to vyžaduje jeho účel, nejdéle však do právní moci rozhodnutí, kterým se končí řízení ve věci kázně.
9. Oblastní pastýřská rada rozhodne na návrh člena volaného ke kázni nebo i bez návrhu o zrušení nebo změně předběžného opatření, pokud
 - a. se výkon předběžného opatření ukáže jako nemožný,
 - b. se ukáže, že plnění předběžného opatření nelze na členu volaném ke kázni spravedlivě požadovat, nebo
 - c. předběžné opatření již není nezbytné v uloženém rozsahu.
10. Porušení zákazu stanoveného předběžným opatřením je proviněním, pro které může pastýřská rada zahájit řízení ve věci kázně i bez návrhu.

Čl. 10. Opatření ve věcech kázně

1. Pastýřská rada je oprávněna uložit členu církve, kterého uzná vinným ze spáchání provinění, následující opatření ve věcech kázně:
 - A. výrok morální povahy:
 - a. písemná důtka;
 - b. písemná důtka s výstrahou;
 - B. podmínky pro další výkon funkce, úřadu nebo činnosti (nápravná opatření):
 - a. stanovení dohledu;
 - b. podstoupení školení, výcviku, programu nebo jiné činnosti zaměřené na příčiny nebo následky provinění;
 - c. podstoupení vyšetření nebo léčby;
 - d. nahrazení újmy vzniklé v důsledku provinění.
 - C. omezení práv:
 - a. zákaz výkonu činnosti, která měla souvislost se spáchaným proviněním;
 - b. zákaz zdržovat se na konkrétně vymezeném místě;
 - c. zákaz styku s určitými osobami;
 - d. zbavení funkce v určitém orgánu ČCE;
 - e. ztráta způsobilosti k volbě na dobu nejvýše 12 let;
 - f. ztráta hlasovacího práva v ČCE na dobu nejvýše 12 let s důsledky podle **CZ § 7, odst. 3, 4 a 5**;
 - g. zbavení úřadu faráře nebo jáhna ve sboru;
 - h. ztráta způsobilosti k ordinované službě na dobu nejvýše 12 let.
2. Pastýřská rada uloží nápravné opatření pouze po předchozím projednání s členem volaným ke kázni a s jeho souhlasem. Zároveň pastýřská rada poučí člena volaného ke kázni o omezeních práv, která mu mohou být uložena v případě, že uložené nápravné opatření nedosáhne svého účelu.
3. Ve výroku o uložení nápravného opatření pastýřská rada zpravidla uvede
 - A. dobu, po kterou se nápravné opatření uplatní;
 - B. rozsah nebo způsob realizace nápravného opatření a

C. osobu, která bude dodržování nápravného opatření kontrolovat a o svých zjištěních informovat pastýřskou radu.

4. Má-li pastýřská rada za to, že u člena jsou dány podmínky pro ztrátu členství v ČCE podle **čl. 4 Řádu členství v církvi**, oznámí příslušné skutečnosti staršovstvu sboru, do něhož volaný ke kázni patří.

Čl. 11. Odvolání

1. Je-li při skončení řízení před oblastní pastýřskou radou přítomna kterákoli strana, vyhlásí předseda ústně výsledek řízení se stručným odůvodněním a poučením o odvolání.
2. Ve všech případech se stranám doručí písemné rozhodnutí o výsledku řízení podepsané předsedou s odůvodněním a poučením o odvolání.
3. Odvolání lze podat do 30 dnů od doručení písemného rozhodnutí.
4. Každá strana je odvolání oprávněna doručit předsedovi oblastní pastýřské rady, která rozhodnutí učinila, anebo předsedovi církevní pastýřské rady. Adresy pro podání odvolání musejí být uvedeny v poučení o odvolání.
5. Podá-li strana odvolání opožděně, oblastní pastýřská rada, proti jejímuž rozhodnutí odvolání směřuje, takové odvolání odmítne. Stejně postupuje oblastní pastýřská rada v případě, kdy odvolání podá osoba či orgán ČCE, který k tomu není oprávněn.
6. Proti rozhodnutí oblastní pastýřské rady o odmítnutí odvolání dle odst. 5 je přípustné odvolání k církevní pastýřské radě.
7. Shledá-li oblastní pastýřská rada, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou či orgánem ČCE, postoupí odvolání včetně svého rozhodnutí, protokolů, všech listin a dalších dokumentů, které byly při projednávání případu oblastní pastýřskou radou vytvořeny či shromážděny, církevní pastýřské radě.
8. O odvolání rozhodne církevní pastýřská rada do 6 měsíců ode dne podání odvolání.

Čl. 12. Protokoly, spisy, evidence a zpráva o činnosti pastýřských rad

1. O všech jednáních pastýřských rad se pořizují protokoly, které musejí obsahovat jména osob na jednání zúčastněných, vylíčení průběhu jednání v podstatných bodech, dobrovolně přijaté řešení nebo rozhodnutí.
2. Spis obsahující protokoly a veškeré listinné a další důkazy se po skončení řízení ukládá v zapečetěné obálce v Ústřední církevní kanceláři.
3. Církevní pastýřská rada vede evidenci všech probíhajících i ukončených řízení na základě vlastní činnosti a informací, které jí průběžně poskytují oblastní pastýřské rady. Tato evidence obsahuje následující údaje:
 - a. druh řízení (smírčí, ve věci kázně),
 - b. stav řízení (probíhající, pravomocně skončené),
 - c. jména, příjmení a data narození účastníků řízení u fyzických osob nebo název u součástí církve a církevních orgánů,
 - d. název a složení pastýřských rad vedoucích řízení,
 - e. uložené předběžné opatření a doba jeho trvání,
 - f. výrok pravomocného rozhodnutí,
 - g. uložené opatření ve věcech kázně,
 - h. datum spáchání provinění,
 - i. datum právní moci rozhodnutí,
 - j. datum zahlazení opatření.
4. Ve výjimečných a odůvodněných případech může církevní pastýřská rada na základě žádosti jedné ze stran dotčeného řízení, orgánu činného v trestním řízení nebo některého ze správních orgánů církve rozhodnout o zpřístupnění konkrétního spisu nebo jeho části. Církevní pastýřská rada na žádost zpřístupní konkrétní spis oblastní pastýřské radě, jestliže lze mít za to, že obsahuje informace důležité pro aktuální řízení vedené před oblastní pastýřskou radou. V případě, že církevní pastýřská rada rozhodne o zpřístupnění

spisu nebo jeho části, stanoví zároveň okruh osob, pro které bude spis zpřístupněn, a způsob nakládání se spisem.

5. Církevní pastýřská rada každoročně informuje předsednictvo synodu o počtu řízení, která se vedou u všech pastýřských rad, a jejich výsledcích bez uvedení stran řízení a jejich předmětu.

Čl. 13. Právní moc rozhodnutí

1. Rozhodnutí pastýřské rady je v právní moci, pokud je nelze napadnout odvoláním.
2. Oblastní pastýřská rada, která rozhodovala v prvním stupni, zruší pravomocné rozhodnutí nebo jeho část a povolí obnovu řízení, pokud to navrhne člen volaný ke kázni nebo osoba oprávněná podat návrh na zahájení řízení a pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí ve věci kázně. Proti rozhodnutí o obnově řízení je přípustné odvolání. Poté, co rozhodnutí o obnově řízení nabude právní moci, provede oblastní pastýřská rada znovu řízení ve věci kázně.

Čl. 14. Vykonalnost a zveřejňování pravomocných rozhodnutí pastýřských rad

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí s doložkou právní moci zašle předseda příslušné pastýřské rady příslušnému správnímu orgánu ČCE k provedení. Správní orgán je povinen učinit neprodleně všechna správní opatření potřebná k provedení pravomocného rozhodnutí pastýřské rady.
2. Pastýřská rada a odvolací komise synodu ve svém rozhodnutí uvede, jakým způsobem, jakým osobám a v jakém rozsahu může nebo má být rozhodnutí sděleno nebo zveřejněno. Při svém rozhodování vezme v potaz mimo jiné
 - a. zájem na ochraně jednotlivých církevních společenství a zranitelných osob,
 - b. zájem na ochraně soukromí osob uvedených v textu rozhodnutí,
 - c. zájem člena církve zproštěného obvinění na očištění jména a pověsti, a
 - d. zásadu, že by výrok rozhodnutí měl být zpřístupněn synodní radě, všem seniorátním výborům a staršovstvu farního sboru, jehož je člen volaný ke kázni členem nebo v němž působí.
3. Pastýřská rada změní své pravomocné rozhodnutí dle odst. 2, pokud již neodpovídá aktuální situaci; pokud rozhodnutí o zveřejnění vydala odvolací komise synodu, rozhoduje o jeho změně církevní pastýřská rada. Návrh na změnu rozhodnutí o zveřejnění může podat účastník řízení nebo dotčený správní orgán. Obdobně se postupuje, pokud původní rozhodnutí neobsahovalo výrok o zveřejnění.

Čl. 15. Přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady synodem

1. V případech, kdy církevní pastýřská rada rozhodla jinak než oblastní pastýřská rada ohledně viny člena církve, může kterákoli ze stran řízení požádat o přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady odvolací komisí synodu zřízenou dle **§ 28 odst. 13 Církevního zřízení**. Žádost o přezkoumání se podává předsedovi synodu.
2. Žádost o přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady je kterákoli ze stran oprávněna podat do 30 dnů od doručení rozhodnutí církevní pastýřské rady, kterým bylo řízení skončeno.
3. Odvolací komise synodu přezkoumá rozhodnutí církevní pastýřské rady včetně veškerého řízení vedeného před církevní pastýřskou radou a oblastní pastýřskou radou, které vydání přezkoumávaného rozhodnutí předcházelo. Vychází přitom ze všech protokolů a listin shromážděných v průběhu celého řízení. Odvolací komise synodu je oprávněna vyslechnout strany řízení, neprovádí však znovu ani výslechy svědků ani výslechy osob, které v dosavadním řízení nebyly vyslechnuty.
4. Shledá-li odvolací komise synodu, že žádost o přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady není důvodná, rozhodnutí církevní pastýřské rady potvrdí. V opačném případě odvolací komise rozhodnutí církevní pastýřské rady zruší.

5. Zruší-li odvolací komise synodu rozhodnutí církevní pastýřské rady, vrátí odvolací komise synodu případ církevní pastýřské radě k dalšímu řízení.
Týkají-li se důvody rozhodnutí odvolací komise synodu i rozhodnutí oblastní pastýřské rady nebo řízení, které před ní probíhalo, zruší rovněž rozhodnutí oblastní pastýřské rady a vrátí případ k dalšímu řízení oblastní pastýřské radě.
6. V případech dle odst. 5 jsou pastýřské rady vázány názorem odvolací komise synodu a jsou povinny provést úkony, jejichž provedení jim odvolací komise synodu ve svém rozhodnutí vymezí.

Čl. 16. Změna opatření ve věcech kázně

1. Jestliže se po uplynutí poloviny doby omezení práv stanovené rozhodnutím ve věci kázně ukáže, že omezení práv splnilo svůj účel, může na základě žádosti člena volaného ke kázni oblastní pastýřská rada, která rozhodovala v řízení v prvním stupni, rozhodnout o upuštění od výkonu zbytku uloženého omezení práv nebo o upuštění od výkonu zbytku omezení práv spolu s uložením nápravného opatření.
2. Pokud uložené nápravné opatření dosáhlo svého účelu, rozhodne oblastní pastýřská rada o tom, že se člen volaný ke kázni osvědčil; jinak rozhodne o prodloužení nebo změně nápravného opatření, uložení nového nápravného opatření nebo o omezení práv.
3. Oblastní pastýřská rada rozhodnutí dle odst. 2 přijme do 3 měsíců od konce doby, na kterou bylo nápravné opatření uloženo; v odůvodněných případech může své rozhodnutí přijmout ještě v době, kdy nápravné opatření trvá. Pokud oblastní pastýřská rada své rozhodnutí nepřijme ani do 12 měsíců od konce doby, na kterou bylo nápravné opatření uloženo, má se za to, že se člen volaný ke kázni osvědčil.
4. Proti rozhodnutí oblastní pastýřské rady dle odst. 1 a 2 mají strany právo se odvolat k církevní pastýřské radě. Pro takové odvolání platí **čl. 11 odst. 3-5** v plném rozsahu.
5. Strany nemají právo žádat o přezkoumání rozhodnutí církevní pastýřské rady učiněného dle odst. 4 odvolací komisí synodu.

Čl. 17. Promlčení provinění ve věci kázně

1. Provinění se promlčuje po uplynutí 5 let od jeho dokonání. Provinění proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti je nepromlčitelné.
2. Do promlčecí doby se nezapočítává doba
 - a. ode dne podání podnětu k zahájení řízení dle **čl. 6 odst. 4** tohoto řádu do pravomocného skončení řízení,
 - b. po kterou je řízení dle tohoto řádu přerušeno,
 - c. po kterou je proti členu volanému ke kázni pro dané provinění vedeno trestní stíhání,
 - d. po kterou je osoba, které byla proviněním způsobena újma, mladší 18 let.
3. Uplynutím promlčecí doby nezaniká odpovědnost za provinění ve věci kázně podle tohoto řádu, pokud za ně trvá trestní nebo jiná právní odpovědnost podle českého nebo mezinárodního práva.

Čl. 18. Zahlazení opatření

1. Platně uložená písemná důtka a písemná důtka s výstrahou se zahladí automaticky po uplynutí 1 roku od uložení.
2. Nápravná opatření se zahladí dnem právní moci rozhodnutí o tom, že se člen volaný ke kázni osvědčil, nebo dnem, od kterého se má za to, že se osvědčil.
3. Jiná opatření se zahladí automaticky svým vykonáním anebo uplynutím doby, na niž byla uložena.
4. Po zahlazení opatření se na člena volaného ke kázni hledí, jako kdyby se žádného provinění nedopustil.

Čl. 19. Náklady

1. Náklady a zařízení potřebné pro práci pastýřských rad hradí a poskytuje povšechný sbor.
2. Církevní sbory jsou povinny poskytnout pro jednání pastýřských rad své prostory.

Čl. 20. Přechodná opatření k novele přijaté 2. zasedáním 34. synodu

1. Bude-li před platností tohoto řádu v běhu řízení podle řádu předcházejícího, dokončí je komise zvolená podle řádu dříve platného. Nový řád nelze použít na provinění, k nimž došlo před účinností tohoto řádu.
2. Případy, jejichž projednávání dle tohoto řádu bylo zahájeno před vyhlášením změny tohoto řádu přijaté 2. zasedáním 34. synodu, budou projednány podle znění řádu platného před takto přijatou změnou; to platí rovněž pro odvolací řízení.

Čl. 21. Přechodná opatření k novele přijaté 4. zasedáním 34. synodu

1. Novela Řádu pastýřské služby usnesená 4. zasedáním 34. synodu (dále jen "novela") vstupuje, s výjimkou ustanovení uvedených v odst. 2 tohoto článku, v účinnost zvolením členů všech oblastních pastýřských rad.
Církevní pastýřská rada zvolená 1. zasedáním 34. synodu vykonává funkci církevní pastýřské rady upravené novelou do konce funkčního období svých členů.
2. Ustanovení **čl. 15** vstupuje v účinnost vyhlášením novely.
Do účinnosti celé novely dle odst. 1 tohoto článku se oblastními pastýřskými radami uvedenými v **čl. 15** novely rozumějí dosavadní seniorátní pastýřské rady.
3. Řízení zahájená před nabytím účinnosti celé novely dle odst. 1 tohoto článku budou příslušnou seniorátní pastýřskou radou a církevní pastýřskou radou dokončena podle **Řádu pastýřské služby ve znění před nabytím účinnosti celé novely** dle odst. 1 tohoto článku s výjimkou ustanovení uvedeného v odst. 2 tohoto článku, které pro taková řízení platí od okamžiku své účinnosti.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 22 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 16 přijaté **1. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 12 přijaté **4. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 11 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 15 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 17 přijaté **3. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 13 přijaté **2. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 23 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 15 a 21 přijatá **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

ŘÁD VÝCHOVY A VZDĚLÁVÁNÍ V CÍRKVI

OBSAH:

Preambule

Oddíl A. Výchova a vzdělávání v církvi

Čl. 1 Zásady a cíle výchovy a vzdělávání v církvi

Čl. 2. Obsah výchovy a vzdělávání v církvi

Čl. 3. Zaměření výchovy a vzdělávání v církvi

Oddíl B. Odpovědnost za výchovu a vzdělávání v církvi a jejich hospodářské zajištění

Čl. 4. Odpovědnost za výchovu a vzdělávání

Čl. 5. Hospodářské zajištění výchovy a vzdělávání

Oddíl C. Výchova a vzdělávání jednotlivých skupin

Čl. 6. Výchova a vzdělávání dětí

Čl. 7. Výchova a vzdělávání mládeže

Čl. 8. Výchova a vzdělávání katechumenů

Čl. 9. Výchova a vzdělávání laiků

Preambule

Cílem výchovy a vzdělávání v Českobratrské církvi evangelické je vést členy církve všech generací k Ježíši Kristu, k samostatné a živé víře, k odpovědnosti ve sboru, církvi, společnosti, ke křesťanské službě a pomoci a ekumenické spolupráci.

Církev však také přijímá spoluodpovědnost za společnost, v níž žije. Proto do své výchovy a vzdělávání zahrnuje působení ve školách, v diakonických střediscích nebo jiných sociálních zařízeních, v nemocnicích, ve vězeních, ve sdělovacích prostředcích, při své publikační práci a na všech místech, kde její členové žijí a působí.

Smyslem Řádu výchovy a vzdělávání v církvi je především vymezit místo, které výchova a vzdělávání v evangelické církvi mají, včetně jejich neodmyslitelné vazby na církevní sbory všech stupňů, podtrhnout jejich často generační a skupinové zaměření a vytvořit pro ně v církvi i odpovídající podmínky.

Oddíl A. Výchova a vzdělávání v církvi

Čl. 1. Zásady a cíle výchovy a vzdělávání v církvi

1. Základem výchovy a vzdělávání v církvi je její bohoslužebný život - především pak nedělní bohoslužby, při nichž se setkávají všechny věkové skupiny sboru a společně

naslouchají Božímu poselství, přijímají svátosti a oslavují Pána Boha písněmi, chvalozpěvy a modlitbami.

2. Výchovnou a vzdělávací práci koná církev vedle bohoslužebných shromáždění i v dalších shromážděních a setkáních programově i obsahově zaměřených na určitou věkovou kategorii nebo na vybrané oblasti. Proto také pořádá účelová shromáždění ve sborech, seniorátní a celocírkevní setkání, dny, sjezdy, kursy, porady, ekumenická setkání, modlitební setkání, diskusní večery, vzdělávací programy, brigády, prázdninové pobyty, výlety apod. Pro účely výchovy a vzdělávání rovněž vydává různé pomůcky (příručky, časopisy, zpěvníky, sborníky, brožury, apod.).
3. Otázky výchovy a vzdělávání v církvi jsou zařazovány do programů shromáždění církevních sborů na všech stupních.

Čl. 2. Obsah výchovy a vzdělávání v církvi

1. Obsahem výchovy a vzdělávání v církvi je poznávat Písmo svaté, naslouchat Božímu slovu dosvědčenému dílem Ježíše Krista a na slyšené slovo odpovídat v modlitbách i v životních postojích sborů i jednotlivců.

Čl. 3. Zaměření výchovy a vzdělávání v církvi

1. Řád výchovy a vzdělávání se zaměřuje na:
 - výchovu a vzdělávání dětí,
 - výchovu a vzdělávání mládeže,
 - výchovu a vzdělávání katechumenů,
 - výchovu a vzdělávání laiků.
2. Výchovu a vzdělávání kazatelů upravuje **Řád pro kazatele**.

Oddíl B. Odpovědnost za výchovu a vzdělávání v církvi a jejich hospodářské zajištění

Čl. 4. Odpovědnost za výchovu a vzdělávání

1. Za výchovu a vzdělávání v církvi odpovídají na všech stupních správní orgány církevních sborů (farního, seniorátního, povšechného). Výchova a vzdělávání jsou v rozhodující míře záležitostmi farních sborů. Sbory mohou ve výchově a vzdělávání spolupracovat. Senioráty a povšechný sbor spolupracují organizačně a metodicky.
2. Kde je to účelné, ustanovují správní orgány církevních sborů pro oblast výchovy a vzdělávání poradní odbory, případně pověřují k této práci určitého pracovníka. Vztah mezi poradním odborem a pověřeným pracovníkem upravuje statut poradního odboru vydaný správním orgánem příslušného církevního sboru. Poradní odbory v oblasti své působnosti a svého poslání výchovu a vzdělávání blíže sledují a organizačně i obsahově se na ní podílejí.
3. Poradní odbory jsou za svou práci odpovědné správnímu orgánu, který je ustanovil. Náplň práce a pravidla činnosti poradního odboru upravuje statut poradního odboru vydaný správním orgánem příslušného sboru, pokud **Církevní zřízení** nebo řády nestanovují jinak.
4. Poradní odbory plní zejména tyto úkoly:
 - dávají podněty pro práci v oblasti výchovy a vzdělávání,
 - předkládají návrhy na vhodné pomůcky a materiály pro výchovu a vzdělávání, připravují programy pro různá shromáždění
 - v rozsahu stanoveném statutem pořádají nebo připravují kursy, rekreace pro rodiny i pro rodiny s dětmi s postižením, tábory pro děti, semináře pro učitele nedělních škol a pro pracovníky mezi mládeží, semináře pro křesťanské pedagogy apod.

5. Farní sbory pečují zejména o výchovu a vzdělávání ve sboru a v rodinách svých členů. Staršovstva dbají na to, aby se ve sborech v rámci výchovné a vzdělávací práce konala různá účelová shromáždění, sborové dny, biblické hodiny pro různé generace, rodinná setkání, diskusní večery apod. Starší se při návštěvách rodin zajímají o křesťanskou výchovu a vzdělávání dětí.
6. Seniorátní výbory pečují o to, aby se v seniorátech konala vzdělávací shromáždění (presbyterní konference, vzdělávání učitelů nedělních škol, setkání kurátorů, seniorátní pěvecký sbor apod.).
7. Synodní rada ustanovuje pro pastorační, výchovnou a vzdělávací práci:
 - A. pastorační pracovníky
 - B. poradní odbory
 - poradní odbor mládeže (jinak též Celocírkevní odbor mládeže)
 - popř. další podle potřebySynodní rada zajišťuje zprostředkování výměny zkušeností a nabídek programů mezi církevními sbory, zařízeními zvláštní církevní služby a v rámci ekumeny.
8. Synodní rada pověřuje určené pracovníky ÚCK nebo jiné celocírkevní pracovníky, aby se věnovali organizaci této práce, navštěvovali sbory a sledovali způsoby výchovné a vzdělávací práce v domácí ekumeně i v zahraničí.
9. Církevní sbory všech stupňů vyhledávají vhodné spolupracovníky pro výchovnou a vzdělávací činnost a pečují o jejich vzdělávání.

Čl. 5. Hospodářské zajištění výchovy a vzdělávání

1. Prostředky pro výchovu a vzdělávání v církvi zajišťují správní orgány příslušných církevních sborů v rámci svých rozpočtů.

Oddíl C. Výchova a vzdělávání jednotlivých skupin

Čl. 6. Výchova a vzdělávání dětí

1. Místem křesťanské výchovy a vzdělávání dětí je především věřící rodina. Křtem nebo prezentací berou rodiče na sebe závazek, že budou své děti křesťansky vychovávat a vzdělávat. Svým příkladem ukazují dětem cestu víry a vedou je do obecenství sboru.
2. Výchova a vzdělávání dětí ve farním sboru probíhá při pravidelných bohoslužebných shromážděních, dětských bohoslužbách (v nedělní škole), biblických hodinách pro děti, výuce náboženství ve sboru či na školách, táborech, rodinných setkáních apod. Tato činnost se děje v misijní otevřenosti.
3. Staršovstvo pověřuje k této práci vhodné členy sboru a dbá, aby se na ni systematicky připravovali. Souběžně s péčí o děti se věnuje i jejich rodinám.
4. Ke křesťanské výchově a vzdělávání dětí patří také příprava ke confirmaci, která probíhá ve farních sborech v souladu s vyznáním a řády církve.

Čl. 7. Výchova a vzdělávání mládeže

1. Místem výchovy a vzdělávání mládeže jsou církevní sbory všech stupňů. Staršovstva sborů ve spolupráci s farářem pečují o vznik a působení skupin mládeže (sdružení) a vytvářejí prostor pro organizaci pravidelných setkávání, brigád, ekumenických setkání, diskusních večerů apod. Seniorátní výbory a synodní rada zaměřují svou pozornost zejména na seniorátní dny mládeže, seniorátní, resp. celocírkevní, kursy pro mládež, sjezdy mládeže, církevní brigády, vydávání potřebných pomůcek apod.
2. Sbory všech stupňů zřizují své poradní odbory mládeže. Virilním členem odboru je farář či jáhen ustanovený pro práci s mládeží v daném církevním sboru. Pokud není ustanoven, je virilním členem odboru jiný pověřený pracovník (farář, jáhen, pastorační

pracovník, presbyter, sborový bratr či sestra). Členy poradního odboru jmenuje příslušný správní orgán podle návrhu mládeže, podaného na základě volby. Předsedové poradních odborů mládeže jsou jmenováni na základě zvláštní volby, kterou vykonají členové nově zvoleného odboru ze svého středu zpravidla na první schůzi svolané předsedou dosavadním.

3. Kromě činností uvedených v oddílu B tohoto řádu se práce odborů mládeže zaměřuje i na přípravu setkání a pomůcek, předávání informací mezi skupinami mládeže, zprostředkování účasti mládeže na správě církve a úsilí o založení skupiny mládeže tam, kde se dosud neschází.
4. Ve farních sborech, kde je to účelné, je odbor mládeže ustanovován na období jednoho roku a je nejméně tříčlenný.
5. Seniorátní odbor mládeže (dále jen SOM) jako poradní odbor seniorátního výboru je ustanovován na období dvou let a má kromě virilního člena čtyři až devět členů a dva až čtyři náhradníky, z nichž nejméně polovina musí být z řad mládeže do 30 let. Počet členů a náhradníků poradního odboru stanovuje seniorátní výbor ve statutu poradního odboru. V SOM smějí být nejvýše tři členové z jednoho farního sboru.
6. Celocírkevní odbor mládeže (dále jen COM) jako poradní odbor synodní rady je ustanovován na období dvou let a má kromě celocírkevního faráře nebo jáhna pro mládež devět členů a čtyři náhradníky. Čtyři členové COM a dva náhradníci musejí být faráři, případně jáhnové v činné službě. Nejméně polovina členů COM musí být z řad mládeže do 30 let. Práce COM se jako poradce účastní rovněž jeden zvolený zástupce bohoslovců zapsaných do seznamu kandidátů služby v církvi (viz **ŘSB čl. 2, odst. 2**).
7. K jednáním se poradní odbory mládeže scházejí podle potřeby, nejméně jednou za tři měsíce. Z těchto jednání pořizují zápis.
8. Předseda poradního odboru mládeže poskytne po svém zvolení poradním odborům vyššího stupně kontaktní adresu, na niž budou zasílány informace a materiály.
9. Zprávy o své činnosti předkládají poradní odbory mládeže poradě zástupců mládeže a prostřednictvím správního orgánu příslušnému shromáždění (sborovému shromáždění, konventu, synodu).
10. Porady zástupců mládeže jednají o záležitostech mládeže, volbou navrhnou členy odboru mládeže a podávají návrhy příslušným správním orgánům církve. Poradu svolává příslušný odbor mládeže nejméně jednou za dva roky alespoň s měsíčním předstihem. Porada zástupců mládeže může být součástí jiné akce mládeže.
11. Pokud ve farním sboru nebyl poradní odbor mládeže ustanoven, svolává poradou mládeže staršovstvo, je-li to účelné. Účastní se jí všechna mládež sboru. Porada volbou navrhne jednoho zástupce na sborové shromáždění. Je-li mladší 18 let, má pouze hlas poradní. Od staršovstva se očekává, že ho bude rovněž zvat na své schůze.
12. Členy seniorátní porady mládeže jsou všichni přítomní mládežníci. Hlasovací právo mají členové SOM a tři zástupci z každého farního sboru. V případě přítomnosti 10 a více členů z jednoho farního sboru mají hlasovací právo čtyři zástupci daného farního sboru.
13. Pokud je na seniorátní poradě mládeže přítomno méně než 40 členů s hlasovacím právem podle předchozího odstavce, přísluší hlasovací právo všem přítomným členům seniorátní porady mládeže. Počet členů s hlasovacím právem lze změnit na základě dohody SOM s příslušným seniorátním výborem. Tuto dohodu je SOM povinen oznámit nejpozději měsíc před seniorátní poradou mládeže všem účastníkům seniorátní porady mládeže.
14. SOM navrhne na konvent dva zástupce a dva náhradníky s hlasem poradním a vyše zástupce na celocírkevní poradou mládeže v počtu uvedeném v odstavci 15.
15. Členy celocírkevní porady mládeže jsou zástupci seniorátů (jeden za každých 5 sborů v seniorátu) vyslaní seniorátními odbory mládeže, předsedové seniorátních odborů mládeže, virilní členové seniorátních odborů mládeže, členové COM a dva volení zástupci bohoslovců zapsaných do seznamu kandidátů služby v církvi (viz **ŘSB čl. 2, odst. 2**).

Porada volbou navrhne na synod tři zástupce mládeže s hlasem poradním a tři náhradníky.

16. Pro práci mládeže ustanovuje církev celocírkevního faráře nebo jáhna mládeže, který za svou činnost odpovídá synodní radě. Celocírkevní farář mládeže organizuje ve spolupráci s COM práci mládeže na celocírkevní úrovni. Vztah mezi celocírkevním farářem mládeže a COM upravuje statut poradního odboru vydaný synodní radou.
17. Kandidáty pro volbu celocírkevního faráře mládeže vyhledává COM. S přihlédnutím k jeho doporučení předkládá synodní rada synodu návrh kandidáta (kandidátů) pro volbu celocírkevního faráře mládeže.
18. Synod volí celocírkevního faráře mládeže z kandidátů navržených synodní radou.
19. Celocírkevní farář mládeže je virilním členem COM, má všechna práva a povinnosti jeho člena, nemůže však být volen jeho předsedou.
20. Je-li místo celocírkevního faráře mládeže uprázdněné, přebírá odpovědnost za výkon jeho funkce synodní rada, která na základě návrhu COM pověří výkonem této funkce jiného vhodného pracovníka. Toto pověření pozbývá platnosti povoláním nového celocírkevního faráře mládeže.
21. Návrh povolací listiny celocírkevního faráře mládeže včetně souvisejících ujednání připraví synodní rada ve spolupráci s COM a kandidátem a předloží ho synodu jako součást návrhu kandidáta pro volbu.

Čl. 8. Výchova a vzdělávání katechumenů

1. Sbor katecheticky a pastoračně pečuje i o katechumeny a o ty, kteří žádají o přijetí do sboru. Součástí jejich vzdělávání jsou zvěst Písma, rozhovory o základech křesťanského vyznání, dějinách a uspořádání církve i podíl na životě sboru.

Čl. 9. Výchova a vzdělávání laiků

1. Výchova a vzdělávání laiků je přípravou širokého okruhu členů církve pro práci ve sborech na všech úrovních i pro jejich působení vně sboru, s důrazem na jejich individuální vzdělávání i na přípravu k práci v týmu.
2. Výchova laiků je zaměřena na členy sboru všech generací.
3. Jednotlivé prvky výchovy laiků v církvi stanovují a upravují "Zásady biblického a teologického vzdělávání laiků v církvi", které vydává synodní rada.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 23 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 13 přijaté [3. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 14 přijaté [2. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 24 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

ŘÁD DIAKONICKÉ PRÁCE Českobratrské církve evangelické

OBSAH:

Preambule

Oddíl I. Obecná ustanovení

- Čl. 1. Cíl diakonické práce
- Čl. 2. Okruhy diakonické práce ČCE
- Čl. 3. Odpovědnost za diakonickou práci
- Čl. 4. *zrušen*

Oddíl II. Křesťanská služba

- Čl. 5. Práce křesťanské služby
- Čl. 6. Materiální zajištění křesťanské služby
- Čl. 7. Odborná pomoc

Oddíl III. Diakonie ČCE

- Čl. 8. Základní ustanovení
- Čl. 9. Poslání Diakonie ČCE
- Čl. 10. Organizační členění Diakonie ČCE
- Čl. 11. Spolupráce se sbory ČCE
- Čl. 12. Orgány Diakonie ČCE
- Čl. 13. Shromáždění Diakonie ČCE
- Čl. 14. Dozorčí rada Diakonie ČCE
 - A. Základní ustanovení
 - B. Členství v dozorčí radě Diakonie ČCE
 - C. Činnost dozorčí rady Diakonie ČCE
- Čl. 15. Dozorčí rada střediska Diakonie ČCE
 - A. Základní ustanovení
 - B. Členství v dozorčí radě střediska Diakonie ČCE
 - C. Činnost dozorčí rady střediska Diakonie ČCE
- Čl. 16. Správní rada Diakonie ČCE
- Čl. 17. Ředitel Diakonie ČCE
- Čl. 18. Správní rada střediska Diakonie ČCE
- Čl. 19. Ředitel střediska Diakonie ČCE
- Čl. 20. Jednání a podepisování za Diakonii ČCE a její střediska
- Čl. 21. Hospodaření Diakonie ČCE
- Čl. 22. Zrušení a zánik Diakonie ČCE a jejích středisek

Oddíl IV. Závěrečná ustanovení

- Čl. 23. *zrušen*
- Čl. 24. Přechodná ustanovení

Preambule

Péče o potřebné, nemocné a slabé jako výraz křesťanské lásky k bližnímu patří neodmyslitelně k životu i práci Českobratrské církve evangelické (dále jen "ČCE"). Tato křesťanská služba, pro niž máme v Novém zákoně řecký pojem "diakonia", je společně se zvěstováním Božího slova a vysluhováním svátostí základním posláním a úkolem církve a každého jejího sboru. Církev vede své členy k tomu, aby se podle svých obdarování a možností na této službě podíleli.

Diakonická práce má svůj základ ve farních sborech. Farní sbory pro tuto křesťanskou službu vyhledávají vhodné pracovníky, ustavují skupiny a pověřují je ke službě.

Kde jsou pro to předpoklady, zřizují se diakonická zařízení jako střediska různě specializované pomoci potřebným. Tato pracoviště institucionálně prováděné péče tvoří Diakonii Českobratrské církve evangelické (dále jen "Diakonie ČCE"), která je integrální součástí ČCE. Diakonie ČCE navazuje na tradice dřívějších diakonických zařízení (např. České diakonie).

Diakonie ČCE podle příslušných právních předpisů zřizuje k naplňování svého poslání další právnické osoby, které jsou součástmi rodiny Diakonie.

Od svých sborů církev očekává, že budou diakonické dílo na modlitbách i prakticky podporovat, od jednotlivých členů čeká, že se na něm na základě víry v Ježíše Krista budou podle svých obdarování a možností podílet.

Diakonie ČCE je zvláštním zařízením církevní služby povšechného sboru.

Oddíl I. Obecná ustanovení

Čl. 1. Cíl diakonické práce

Cílem diakonické práce je pomáhat a poskytovat podporu starým, osamělým, ohroženým, nemocným, lidem se zdravotním postižením a jinak potřebným. Tato služba vychází z křesťanských hodnot a je praktickým vyjádřením víry, naděje a lásky.

Čl. 2. Okruhy diakonické práce ČCE

Podle rozsahu, specializace činnosti a místních podmínek je diakonická práce v ČCE organizována takto:

1. Péče prováděná v rámci sborů ČCE je označována jako „křesťanská služba“. Tuto službu zajišťují převážně dobrovolní pracovníci. Křesťanská služba se řídí ustanoveními **Oddílu II.** tohoto řádu.
2. Péče prováděná institucionálně ve střediscích Diakonie ČCE, zřízené podle **Církevního zřízení § 5, odst. 1 písm. a)**, se řídí ustanoveními **Oddílu III.** tohoto řádu.

Čl. 3. Odpovědnost za diakonickou práci

1. Odpovědnost za křesťanskou službu ve sborech mají jejich správní orgány (staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada).
2. Správní orgán může zřídit poradní odbor, který činnost křesťanské služby podněcuje a koordinuje.
3. Poradní odbory křesťanské služby pečují o provádění křesťanské služby mezi potřebnými a dbají o odbornou přípravu bratří a sester, kteří se na této službě podílejí. Odborná příprava je zaměřena na oblast teologickou i sociálnězdravotní.

4. Sbory mohou mít vedle dobrovolných pracovníků křesťanské služby také placené sborové pracovníky, příp. diakony a diakonky.
5. Odpovědnost za institucionální diakonickou práci nese povšechný sbor. Tuto odpovědnost vyjádřil rozhodnutím o zřízení Diakonie ČCE, jíž svěřil práva a odpovědnost dle **Oddílu III.** tohoto řádu.

Čl. 4. zrušen

Oddíl II. Křesťanská služba

Čl. 5. Práce křesťanské služby

1. Křesťanská služba je součástí sborové práce a organizačně ji zajišťuje správní orgán sboru, který k této službě pověřuje pracovníky. Koordinaci služby mohou sbory svěřovat svým poradním odborům křesťanské služby.
2. Pokud při větším rozsahu křesťanské služby nebo s ohledem na místní podmínky zřídí pro ni farní nebo seniorátní sbor své zvláštní zařízení, řídí se sbor při organizaci takto vzniklých středisek přiměřeně příslušnými ustanoveními o střediscích Diakonie ČCE.

Čl. 6. Materiální zajištění křesťanské služby

1. Náklady na svou křesťanskou službu hradí plně příslušný sbor. Sbor hradí náklady v rámci sborového hospodaření. Sbor podle potřeby vyhláší na tento účel sbírky a organizuje získávání darů.
2. Sbor může ve zdůvodněných případech požádat o pomoc z církevních prostředků.
3. Sbory se mohou ucházet o pomoc z veřejných prostředků.

Čl. 7. Odborná pomoc

1. Odbornou pomoc farním sborům zajišťují především seniorátní poradní odbory křesťanské služby. Tyto odbory organizují různá setkání, kurzy, vzdělávání, vydávání pomůcek apod.
2. Odbornou pomoc poskytuje na smluvním základě též Diakonie ČCE.

Oddíl III. Diakonie ČCE

Čl. 8. Základní ustanovení

1. Diakonii ČCE zřídila na základě pověření 25. synodu ČCE z roku 1987 synodní rada ČCE (dále jen "synodní rada") svým usnesením ze dne 10. května 1989, a to ke dni 1. června 1989.
2. Sídlem Diakonie ČCE je Praha. Územní působnost Diakonie ČCE mimo její sídlo není omezena.
3. Diakonie ČCE může používat pro sebe a pro své organizační jednotky zkrácené označení Evangelická diakonie.
4. Organizačními jednotkami Diakonie ČCE, které tvoří rodinu Diakonie ČCE, se pro účely tohoto řádu rozumějí střediska Diakonie, která jsou církevními právníckými osobami, a další právnícké osoby zřízené podle příslušných právních předpisů (viz odst. 6).
5. Diakonie ČCE a její střediska jsou součástí ČCE. Jako samostatná "zvláštní zařízení

církevní služby" (viz § 5 Církevního zřízení) mají právní subjektivitu odvozenou od právní subjektivity ČCE a jsou církevními právníckými osobami. V právních vztazích vystupují svým jménem a v mezích tohoto řádu mohou nabývat práv a zavazovat se.

6. Diakonie ČCE k naplňování svého poslání zřizuje jako zřizovatel další právnické osoby podle příslušných právních předpisů, např. podle zákonů č. 561/2004 Sb., školský zákon, č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích.
7. Diakonie ČCE a její organizační jednotky hospodaří samostatně. Diakonie ČCE a její střediska jako zvláštní zařízení církevní služby neručí za závazky církevních sborů či jiných církevních zařízení. Církev, její sbory či jiná církevní zařízení neručí za závazky Diakonie ČCE nebo jejích středisek.
8. Ve všech záležitostech tímto řádem neupravených se přiměřeně použijí ustanovení Církevního zřízení a řádů ČCE týkající se farních sborů (pro střediska Diakonie ČCE) a seniorátních sborů (pro Diakonii ČCE jako celek).

Čl. 9. Poslání Diakonie ČCE

1. Posláním Diakonie ČCE je tvořit společenství, které v milosrdenství a s nadějí fortelně pomáhá potřebným.
2. Naplňovat poslání Diakonie ČCE zejména znamená:
 - a. organizovat, zajišťovat a poskytovat křesťansky zaměřenou sociální, zdravotní, výchovnou, vzdělávací a poradenskou péči, pomoc a podporu lidem, aby mohli žít důstojným a kvalitním životem navzdory věku, nemoci, postižení, sociální situaci a/ nebo dalším okolnostem,
 - b. organizovat humanitární a rozvojovou pomoc v České republice i v zahraničí,
 - c. zastupovat a hájit zájmy slabých, ohrožených a vyloučených osob nebo skupin a provádět činnosti směřující k prevenci sociálního a společenského vyloučení.
3. Diakonie ČCE v souladu s tímto řádem pro naplnění svého poslání zejména:
 - a. poskytuje sociální služby,
 - b. poskytuje zdravotní a ošetrovatelské služby,
 - c. poskytuje vzdělávání ve školách zřízených podle § 16 odst. 9, školského zákona a běžných mateřských školách,
 - d. poskytuje spirituální péči,
 - e. poskytuje odbornou praxi pro stážisty, studenty a praktikanty,
 - f. připravuje a vzdělává dobrovolné i profesionální pracovníky,
 - g. organizuje práci s dobrovolníky,
 - h. provozuje chráněné dílny a chráněná pracoviště,
 - i. poskytuje ČCE a jejím sborům odbornou podporu v oblasti sociální, zdravotní a humanitární práce,
 - j. podílí se na tvorbě a připomínkování zákonů a právních norem a ovlivňuje řešení společenských a sociálních témat,
 - k. může poskytovat poradenské služby,
 - l. může působit na poli výchovy, vzdělávání a práce s mládeží,
 - m. může organizovat a zajišťovat volnočasové aktivity pro děti a mládež,
 - n. může realizovat informační a osvětové kampaně,
 - o. může pořádat společenské, kulturní a další veřejné akce,
 - p. může pořádat sbírky na zajištění své činnosti a pro pomoc potřebným,
 - q. může spolupracovat s dalšími organizacemi, zejména dobročinnými,
 - r. může spolupracovat v rámci své působnosti se zahraničními osobami, církvemi či spolky,
 - s. může vydávat audiovizuální nahrávky, periodické i neperiodické publikace a jiné tiskoviny,
 - t. může vykonávat další obecně prospěšnou činnost,
 - u. může provozovat hospodářskou činnost.
4. K naplňování svého poslání může Diakonie ČCE zejména:
 - a. zřizovat s předchozím souhlasem synodní rady střediska s právní subjektivitou,

- b. zřizovat střediska (a další složky) bez právní subjektivity, která jsou součástí některé organizační jednotky, která již právní subjektivitu má,
- c. zřizovat podle zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, právnické osoby provozující školy či školská zařízení,
- d. zřizovat podle zákonů č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích, další právnické osoby nebo do nich vstupovat,
- e. začlenit zařízení zřízené jiným zřizovatelem do struktury Diakonie, pokud toto přijme všechny závazky vyplývající z tohoto řádu a z vnitřních předpisů Diakonie ČCE.

Čl. 10. Organizační členění Diakonie ČCE

1. Diakonie ČCE zřizuje k naplnění svého poslání v souladu s tímto řádem svá střediska s vlastní právní subjektivitou. Tato střediska jsou integrální součástí Diakonie ČCE.
2. Správní rada Diakonie ČCE a dozorčí rada Diakonie ČCE vykonávají svoji působnost jak ve vztahu k Diakonii ČCE, tak ve vztahu k jejím střediskům. Správní rada Diakonie ČCE je nadřízeným orgánem správních rad středisek a ředitelů středisek, dozorčí rada Diakonie ČCE je nadřízeným orgánem dozorčích rad středisek.
3. Způsob výkonu působnosti správní rady Diakonie ČCE a dozorčí rady Diakonie ČCE vůči střediskům a jejich orgánům, jakož i způsob spolupráce správní rady Diakonie ČCE a dozorčí rady Diakonie ČCE s orgány středisek je určen tímto řádem a Organizačním řádem Diakonie ČCE, který z tohoto řádu vychází.
4. Každé středisko s právní subjektivitou má statut, který navrhuje správní rada střediska po projednání s dozorčí radou střediska a který schvaluje správní rada Diakonie ČCE. Podrobnosti organizační struktury a vnitřních vztahů střediska stanoví organizační řád střediska, který vydá správní rada střediska po projednání s dozorčí radou střediska.
5. Podrobnosti organizační struktury a vnitřních vztahů Diakonie ČCE stanoví Organizační řád Diakonie ČCE, který vydá správní rada Diakonie ČCE po schválení dozorčí radou Diakonie ČCE.
6. Vůči právnickým osobám zřízeným Diakonií ČCE podle zákona č. 561/2004 Sb., školský zákon, za účelem provozování školy či školského zařízení vykonává práva a povinnosti zřizovatele správní rada Diakonie ČCE, a to zejména prostřednictvím rad školských právnických osob. Podrobnosti stanoví Organizační řád Diakonie ČCE.
7. Vůči právnickým osobám zřízeným Diakonií ČCE podle zákonů č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích, případně vůči dalším právnickým osobám vykonává práva a povinnosti zakladatele, zřizovatele či společníka orgán Diakonie ČCE, který je zřídil, a to podle příslušných právních předpisů.

Čl. 11. Spolupráce se sbory ČCE

1. Diakonie ČCE úzce spolupracuje se sbory ČCE a má v nich své duchovní zázemí.
2. Při zřízení střediska uzavře správní rada Diakonie ČCE s některým sborem ČCE smlouvu o spolupráci s tímto střediskem.
3. Smlouva o spolupráci s určitým střediskem může být uzavřena s více sbory ČCE najednou; v takovém případě se smlouva uzavírá jako vícestranná a obsahuje ustanovení o podílu jednotlivých sborů na volbě členů dozorčí rady střediska, jakož i na plnění ostatních práv a povinností sborů. Podrobnosti spolupráce upraví středisko písemnou dohodou se sborem či sbory ČCE, se kterými je uzavřena smlouva o spolupráci. Středisko každoročně informuje spolupracující sbor či sbory o své činnosti a předkládá jim výroční zprávu, jejíž součástí je zpráva o hospodaření.
4. Smlouva o spolupráci uzavíraná správní radou Diakonie ČCE se sborem či sbory ČCE, příp. také dohoda uzavíraná mezi střediskem Diakonie ČCE a sborem či sbory ČCE upraví zejména:
 - a. konkrétní formy spolupráce sboru či sborů ČCE při naplňování poslání střediska,
 - b. konkrétní formy věcné, finanční či dobrovolnické pomoci sboru či sborů ČCE

středisku,

- c. konkrétní podobu spolupráce sboru či sborů ČCE při poskytování spirituální péče ve středisku,
- d. konkrétní podobu spolupráce sboru či sborů ČCE v oblasti poskytování sociální péče a křesťanské služby,
- e. konkrétní formy odborné pomoci střediska členům sboru či sborů ČCE, včetně poradenství,
- f. konkrétní formy společné prezentace církevní a sociální práce sboru či sborů ČCE a střediska na veřejnosti,
- g. možnosti spolupráce při pořádání kulturních a dobročinných akcí anebo
- h. způsob vzájemného informování o aktivitách sboru či sborů ČCE a střediska.

5. Pokud jedna ze stran neplní smlouvu o spolupráci, může ji kterákoli z nich vypovědět po předchozím projednání. Zanikne-li v důsledku výpovědi smlouva o spolupráci v plném rozsahu, dohodnou správní rada Diakonie ČCE a místně příslušný seniorátní výbor spolupráci s jiným sborem ČCE. Po dobu, po kterou není pro určité středisko uzavřena smlouva o spolupráci s žádným sborem ČCE, jmenuje členy dozorčí rady střediska dozorčí rada Diakonie ČCE po projednání se seniorátním výborem seniorátu ČCE, v jehož územním obvodu se nachází sídlo příslušného střediska.

6. Smlouvu o spolupráci s některým sborem ČCE může obdobně jako středisko uzavřít i jiná právnická osoba z rodiny Diakonie.

Čl. 12. Orgány Diakonie ČCE

1. Diakonie ČCE se při své práci řídí **Církevním zřízením** a řády ČCE, **usneseními synodů** ČCE a obecně závaznými právními předpisy. Vnitřní předpisy Diakonie ČCE a jejich organizačních jednotek nesmí být s těmito normami v rozporu.

2. Diakonie ČCE má tyto orgány:

- a. shromáždění Diakonie ČCE,
- b. dozorčí rada Diakonie ČCE,
- c. správní rada Diakonie ČCE,

Střediska Diakonie ČCE mají tyto orgány:

- a. dozorčí rada střediska,
- b. správní rada střediska.

Školy a školská zařízení mají tyto orgány:

- a. rada školské právnické osoby,
- b. ředitel školské právnické osoby,
- c. školská rada (s výjimkou mateřských škol).

3. Nadřízeným správním orgánem Diakonie ČCE je synodní rada.

4. Nadřízeným správním orgánem střediska je správní rada Diakonie ČCE.

Čl. 13. Shromáždění Diakonie ČCE

1. Členy shromáždění Diakonie ČCE (dále jen „shromáždění“) jsou:

- a. členové správní rady Diakonie ČCE,
- b. členové dozorčí rady Diakonie ČCE,
- c. předseda správní rady nebo jím pověřený člen správní rady každého ze středisek,
- d. předseda dozorčí rady nebo dozorčí radou pověřený člen dozorčí rady každého ze středisek,
- e. ředitel Diakonické akademie
- f. ředitelé školských právnických osob zřízených Diakonií ČCE,
- g. ředitel zařízení Sola gratia,
- h. kaplani vyslaní ke službě v Diakonii ČCE nebo některém z jejích středisek.

2. Dozorčí rada Diakonie ČCE svolá shromáždění Diakonie ČCE:

- a. podle potřeby, minimálně však jednou za 2 roky, nebo
- b. na návrh více než jedné třetiny správních rad středisek či na návrh více než jedné třetiny dozorčích rad středisek doručený dozorčí radě Diakonie ČCE během jednoho

kalendářního pololetí je dozorčí rada Diakonie ČCE povinna svolat mimořádné shromáždění Diakonie ČCE tak, aby se konalo nejpozději do konce kalendářního pololetí následujícího po doručení návrhu.

3. Shromáždění má následující působnost:

- a. jedná o životě a práci Diakonie ČCE i jejích organizačních jednotek a usnází se na doporučeních pro jejich další práci,
- b. usnází se o návrzích na synod,
- c. projednává dlouhodobý výhled práce Diakonie ČCE,
- d. projednává zásady hospodaření Diakonie ČCE,
- e. navrhuje synodní radě kandidáty pro volbu členů dozorčí rady Diakonie ČCE,
- f. z členů ČCE, kteří jsou členy správní či dozorčí rady Diakonie ČCE, nebo členy správní či dozorčí rady některého ze středisek Diakonie ČCE, nebo řediteli některé ze školských právnických osob zřizovaných Diakonií ČCE, volí jednoho zástupce Diakonie ČCE za poradce synodu ČCE podle čl. 22 Jednacího a volebního řádu ČCE.

4. Shromáždění může přizvat ke svému jednání poradce z řad odborníků a zájemců o práci Diakonie ČCE, kteří mají hlas poradní a mohou předkládat návrhy usnesení.

Čl. 14. Dozorčí rada Diakonie ČCE

A. Základní ustanovení

1. Dozorčí rada Diakonie ČCE je poradním a kontrolním orgánem Diakonie ČCE. Dozorčí rada Diakonie ČCE dohlíží na výkon působnosti správní rady Diakonie ČCE a na veškerou činnost Diakonie ČCE.
2. Členové dozorčí rady Diakonie ČCE jsou oprávněni nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti Diakonie ČCE a jejích organizačních jednotek a jsou oprávněni kontrolovat, zda činnost Diakonie ČCE a jejích organizačních jednotek je v souladu s právními předpisy a s církevním zřízením a řády ČCE.
3. Členové dozorčí rady Diakonie ČCE jsou povinni zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích, které získají při výkonu své funkce. S citlivými či jinými osobními údaji, se kterými se při výkonu své funkce seznámí, jsou povinni nakládat v souladu s platnými právními předpisy. Podrobnosti stanoví Organizační řád Diakonie ČCE a smlouva o výkonu funkce, která se uzavírá mezi Diakonií ČCE a členy dozorčí rady Diakonie ČCE na počátku funkčního období.
4. Dozorčí rada Diakonie ČCE je za svoji činnost odpovědná synodní radě, která ji volí a odvolává.

B. Členství v dozorčí radě Diakonie ČCE

1. Z titulu své funkce je členem dozorčí rady Diakonie ČCE 1 člen synodní rady, kterého jmenuje synodní rada.
2. Synodní rada volí z členů ČCE 8 členů a 4 náhradníky dozorčí rady Diakonie ČCE. Synodní rada při volbě vychází z návrhu shromáždění Diakonie ČCE, za členy a náhradníky dozorčí rady Diakonie ČCE však může zvolit i osoby, které shromážděním Diakonie ČCE navrženy nebyly. Jeden člen dozorčí rady Diakonie ČCE musí být zvolen ze zaměstnanců Diakonie ČCE. Členem dozorčí rady Diakonie ČCE nemůže být člen správní rady Diakonie ČCE.
3. Členové dozorčí rady včetně náhradníků složí slib do rukou synodního seniora nebo synodního kurátora. Podrobnosti slibu stanoví Organizační řád Diakonie ČCE. Výkonu své funkce se členové dozorčí rady Diakonie ČCE ujímají ihned po vyhlášení usnesení synodní rady, náhradníci po povolání za člena dozorčí rady Diakonie ČCE.
4. Ze zaměstnanců Diakonie ČCE nebo jejích organizačních jednotek nesmí být zvoleni anebo z náhradníků povolání více než 2 členové dozorčí rady.
5. Náhradníci jsou povoláváni na uprázdněná místa členů dozorčí rady Diakonie ČCE v pořadí, ve kterém byli zvoleni, pokud jsou splněny ostatní podmínky tohoto řádu.

6. Člena dozorčí rady Diakonie ČCE jmenovaného synodní radou zastupuje jeho zástupce jmenovaný synodní radou.
7. Dozorčí rada Diakonie ČCE si ze svých členů volí předsedu a místopředsedu. Předseda dozorčí rady nesmí být zaměstnancem Diakonie ČCE ani žádné z jejích organizačních jednotek.
8. Předseda dozorčí rady Diakonie ČCE svolává a řídí schůze dozorčí rady a připravuje jejich program. Předseda může těmito úkoly pověřit jiného člena dozorčí rady Diakonie ČCE.
9. Funkční období dozorčí rady Diakonie ČCE je čtyřleté.

C. Činnost dozorčí rady Diakonie ČCE

1. Dozorčí rada Diakonie ČCE se schází podle potřeby, nejméně čtyřikrát ročně. O svých jednáních pořizuje zápisy, které obdrží na vědomí správní rada Diakonie ČCE a synodní rada ČCE. Členové správní rady Diakonie ČCE jsou povinni se na vyzvání účastnit jednání dozorčí rady a připravit pro ně podklady dle programu zasedání.
2. Dozorčí radě Diakonie ČCE náleží následující působnost:
 - a. na návrh správní rady Diakonie ČCE schvaluje strategický plán a roční plány činnosti Diakonie ČCE,
 - b. na návrh správní rady Diakonie ČCE schvaluje Organizační řád Diakonie ČCE a jeho změny,
 - c. na návrh správní rady Diakonie ČCE schvaluje rozpočet Diakonie ČCE, jeho změny a další majetkové záležitosti podle **čl. 21** tohoto řádu,
 - d. na návrh správní rady Diakonie ČCE projednává a schvaluje výroční zprávu Diakonie ČCE, jejíž součástí je zpráva o hospodaření Diakonie ČCE, a dále zprávu o činnosti a hospodaření Diakonie ČCE předkládanou synodu,
 - e. na návrh správní rady schvaluje systém kontroly řádného řízení organizačních jednotek zřizovaných Diakonií ČCE,
 - f. provádí kontrolu plnění rozpočtu, způsobu hospodaření a veškeré činnosti Diakonie ČCE,
 - g. může zrušit rozhodnutí správní rady Diakonie ČCE, s nímž nesouhlasí správní rada střediska Diakonie ČCE, kterého se sporné rozhodnutí týká (viz **čl. 18 odst. 3**),
 - h. organizuje výběrové řízení na funkci ředitele Diakonie ČCE a na jeho základě navrhuje synodní radě kandidáta ke jmenování,
 - i. navrhuje synodní radě odvolání ředitele Diakonie ČCE,
 - j. s přihlédnutím k doporučením ředitele Diakonie ČCE navrhuje synodní radě jmenování a odvolání členů správní rady Diakonie ČCE,
 - k. s přihlédnutím k doporučení ředitele Diakonie ČCE navrhuje synodní radě jednoho člena správní rady Diakonie ČCE ke jmenování místopředsedou správní rady Diakonie ČCE, který je současně statutárním náměstkem ředitele Diakonie ČCE,
 - l. svolává shromáždění Diakonie ČCE a předkládá mu návrhy,
 - m. na návrh správní rady Diakonie ČCE podává synodní radě návrhy na vyslovení souhlasu se zřízením nového střediska Diakonie ČCE, návrhy na vyslovení souhlasu se zrušením střediska, návrhy na vyslovení souhlasu s rozdělením střediska a návrhy na vyslovení souhlasu se zřízením střediska vyčleněním ze stávajícího střediska; návrhy na vyslovení souhlasu se zrušením, rozdělením či vyčleněním střediska podává dozorčí rada Diakonie ČCE po projednání s dozorčími radami příslušných středisek,
 - n. s předchozím souhlasem synodní rady a na základě návrhu správní rady Diakonie ČCE rozhoduje o zřízení nového střediska, o rozdělení střediska, o vzniku střediska vyčleněním ze stávajícího střediska nebo o zrušení střediska Diakonie ČCE,
 - o. na návrh správní rady Diakonie ČCE a po projednání s dozorčími radami a správními radami příslušných středisek rozhoduje o sloučení středisek Diakonie ČCE,
 - p. na návrh správní rady Diakonie ČCE rozhoduje o zřízení nebo zrušení právnické osoby zřizované za účelem provozování školy či školského zařízení dle zákona č.

561/2004 Sb., školský zákon,

q. na návrh správní rady Diakonie ČCE rozhoduje o zakládání nebo rušení dalších právnických osob zřizovaných Diakonií ČCE nebo jejími středisky dle zákonů č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích, případně o vstupu do nich,

r. zkoumá a potvrzuje volbu, popřípadě odvolání členů dozorčí rady střediska,

s. odvolává dozorčí radu střediska, pokud v závažných věcech neplní svou funkci nebo po delší dobu poškozují zájmy střediska nebo Diakonie ČCE, a iniciuje provedení nových voleb.

3. Zástupce synodní rady v dozorčí radě Diakonie ČCE má právo pozastavit platnost rozhodnutí dozorčí rady do doby, než záležitost projedná synodní rada, nejvýše však na dobu 15 kalendářních dnů.
4. Zasedání dozorčí rady jsou neveřejná. Dozorčí rada může přizvat ke svému jednání další osoby.
5. Kaplan vyslaný ke službě v Diakonii ČCE má právo účastnit se jednání dozorčí rady Diakonie ČCE. Na žádost dozorčí rady má povinnost účastnit se jejího jednání.
6. Členům dozorčí rady přísluší náhrady cestovních výloh.
7. Členové dozorčí rady mají za svou činnost v dozorčí radě nárok na odměnu, jejíž výši stanovuje synodní rada při volbě dozorčí rady s platností pro celé funkční období. Odměna je hrazena z prostředků Diakonie ČCE.

Čl. 15 Dozorčí rada střediska Diakonie ČCE

A. Základní ustanovení

1. Dozorčí rada střediska Diakonie ČCE dbá na budování a udržení křesťanského charakteru střediska, povzbuzuje a rozvíjí aktivní spolupráci mezi střediskem a partnerským sborem a pečuje o zapojení členů ČCE do služby střediska Diakonie ČCE. Dozorčí rada střediska dohlíží na výkon působnosti správní rady střediska a je oprávněna požádat správní radu Diakonie ČCE o provedení kontroly ve středisku. Správní rada Diakonie informuje dozorčí radu střediska o výsledcích všech kontrol, které ve středisku proběhly.
2. Členové dozorčí rady střediska jsou oprávněni nahlížet do všech dokladů a záznamů týkajících se činnosti střediska.
3. Členové dozorčí rady střediska Diakonie ČCE jsou povinni zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích, které získají při výkonu své funkce, jakož i nakládat s citlivými či jinými osobními údaji, se kterými se při výkonu své funkce seznámí, v souladu s platnými právními předpisy. Podrobnosti stanoví Organizační řád Diakonie ČCE a smlouva o výkonu funkce, která se uzavírá mezi Diakonií ČCE a členy dozorčí rady střediska Diakonie ČCE na počátku funkčního období.
4. Dozorčí rada střediska je za svoji činnost odpovědná dozorčí radě Diakonie ČCE. Dozorčí rada Diakonie ČCE může svolat zasedání dozorčí rady střediska. Dozorčí rada Diakonie ČCE je oprávněna požádat dozorčí radu střediska o písemné vyjádření k činnosti střediska.
5. Zasedání dozorčí rady střediska se mohou s hlasem poradním kdykoliv zúčastnit členové správní rady Diakonie ČCE nebo dozorčí rady Diakonie ČCE.

B. Členství v dozorčí radě střediska Diakonie ČCE

1. Dozorčí rada střediska má nejméně pět a nejvíce dvanáct členů. Počet členů a náhradníků dozorčí rady střediska určuje statut střediska. Nejméně polovina členů dozorčí rady musí být z členů ČCE.
2. Členové dozorčí rady střediska a jejich náhradníci jsou voleni správním orgánem sboru či sborů, s nimiž je dohodnuta spolupráce (**čl. 11, odst. 2**). Volené členy a náhradníky dozorčí rady střediska může odvolat orgán, který má pravomoc k jejich volbě či jmenování. Právoplatnost volby nebo odvolání potvrzuje dozorčí rada Diakonie ČCE.

3. Členové dozorčí rady střediska jsou voleni především z členů správních orgánů spolupracujících sborů (**čl. 11 odst. 2** tohoto řádu), dále z členů spolupracujících sborů, z klientů či rodičů klientů střediska a z odborníků a zaměstnanců střediska. Členem dozorčí rady střediska může být pouze jeden zaměstnanec střediska nebo Diakonie ČCE.
4. Členy dozorčí rady střediska nesmějí být zároveň manžel a manželka, rodiče a děti ani sourozenci.
5. Členy dozorčí rady střediska nesmějí být manžel, manželka, rodiče, děti ani sourozenci zaměstnance střediska.
6. Dispens od překážky příbuzenství stanovené v odst. 5 a 6 čl. 15 B tohoto řádu může ve výjimečných případech udělit dozorčí rada Diakonie ČCE na základě odůvodněné žádosti podané správním orgánem sboru či sborů, s nimiž je dohodnuta spolupráce.
7. Členové dozorčí rady střediska Diakonie ČCE a její náhradníci složí do rukou předsedy nebo jiného člena dozorčí rady Diakonie ČCE slib. Podrobnosti slibu stanoví Organizační řád Diakonie ČCE. Výkonu své funkce se členové dozorčí rady střediska ujímají ihned po potvrzení volby, náhradníci po povolání za člena dozorčí rady střediska.
8. Dozorčí rada střediska si ze svých členů volí předsedu a místopředsedu. Alespoň jeden z nich musí být členem ČCE. Předsedou dozorčí rady střediska nesmí být zaměstnanec Diakonie ČCE nebo jejího střediska.
9. Předseda dozorčí rady střediska svolává a řídí schůze dozorčí rady střediska a připravuje jejich program. Předseda může těmito úkoly pověřit jiného člena dozorčí rady střediska.
10. Funkční období dozorčí rady střediska je čtyřleté.

C. Činnost dozorčí rady střediska Diakonie ČCE

1. Dozorčí rada střediska se schází podle potřeby, nejméně čtyřikrát ročně. O svých jednáních pořizuje zápisy, které obdrží na vědomí správní rada Diakonie ČCE, dozorčí rada Diakonie ČCE a správní orgány spolupracujících sborů (**čl. 11 odst. 3** tohoto řádu). Členové správní rady střediska jsou povinni se na vyzvání účastnit jednání dozorčí rady střediska a připravit pro ně podklady dle programu jednání.
2. Dozorčí radě střediska náleží následující působnost:
 - a. pravidelně jedná o průběhu spolupráce partnerského sboru a střediska,
 - b. projednává dlouhodobou koncepci práce a rozsah činnosti střediska a pro správní radu střediska se usnází na doporučeních, která se týkají koncepce a rozsahu činnosti střediska,
 - c. projednává rozpočet střediska a usnází se na doporučeních k němu pro správní radu střediska,
 - d. projednává výroční zprávu o činnosti, jejíž součástí je zpráva o hospodaření střediska za uplynulý kalendářní rok a usnází se na doporučeních k ní,
 - e. projednává návrh ředitele střediska na jmenování členů správní rady střediska, návrh ředitele střediska na jmenování místopředsedy správní rady střediska a návrh ředitele na pověření místopředsedy správní rady střediska funkcí statutárního náměstka ředitele střediska,
 - f. spolupracuje se správní radou Diakonie ČCE při výběru nového ředitele střediska a je oprávněna navrhnout správní radě Diakonie jeho odvolání,
 - g. předkládá návrhy shromáždění Diakonie ČCE.
3. Kaplan vyslaný ke službě ve středisku má právo účastnit se jednání dozorčí rady střediska. Na žádost dozorčí rady střediska má povinnost účastnit se jejího jednání.
4. Členové dozorčí rady střediska vhodným způsobem pravidelně informují spolupracující sbor či sbory o dění ve středisku a o spolupráci mezi sborem a střediskem.
5. Výkon funkce člena dozorčí rady je čestný. Členům dozorčí rady přísluší náhrady cestovních výloh a náhrada ušlého výdělku.

Čl. 16. Správní rada Diakonie ČCE

1. Správní rada Diakonie ČCE je statutárním orgánem Diakonie ČCE, jenž řídí činnost Diakonie ČCE a jedná jejím jménem.
2. Správní rada Diakonie ČCE rozhoduje o všech záležitostech Diakonie ČCE, pokud nejsou tímto řádem vyhrazeny do působnosti jiných orgánů Diakonie ČCE nebo ČCE. Rozhodnutí správní rady Diakonie ČCE jsou závazná pro všechna střediska Diakonie ČCE.
3. Správní rada Diakonie ČCE:
 - a. jmenuje ředitele středisek Diakonie ČCE. Výběr ředitele střediska probíhá ve spolupráci s příslušnou dozorčí radou střediska,
 - b. jmenuje prozatímní ředitele středisek Diakonie ČCE,
 - c. odvolává ředitele středisek Diakonie ČCE. O svém záměru odvolat ředitele střediska informuje příslušnou dozorčí radu střediska, která je oprávněna se k záměru vyjádřit v termínu, který stanoví správní rada Diakonie ČCE,
 - d. na návrh ředitele střediska, který byl předem projednán s dozorčí radou příslušného střediska, jmenuje a odvolává členy správní rady střediska, jmenuje a odvolává místopředsedu správní rady střediska, jmenuje a odvolává statutárního náměstka ředitele střediska.
4. Správní rada Diakonie ČCE má šest členů.

Členy správní rady Diakonie ČCE jsou:

 - a. ředitel Diakonie ČCE jmenovaný synodní radou na návrh dozorčí rady Diakonie ČCE, který je zároveň předsedou správní rady Diakonie ČCE,
 - b. členové (náměstci ředitele) jmenovaní synodní radou na návrh dozorčí rady Diakonie ČCE. Jeden z náměstků ředitele je synodní radou na návrh dozorčí rady Diakonie ČCE jmenován místopředsedou správní rady a současně statutárním náměstkem ředitele Diakonie ČCE.

Funkční období všech členů správní rady je šestileté.
5. Členové správní rady Diakonie ČCE skládají po svém jmenování slib do rukou určeného zástupce synodní rady. Podrobnosti slibu stanoví Organizační řád Diakonie ČCE. Zasedání správní rady svolává její předseda v pravidelně stanovených termínech nejméně jednou v každém kalendářním měsíci.

O zasedáních správní rady se vyhotovuje zápis, jehož kopii obdrží vždy dozorčí rada Diakonie ČCE.
6. Požádá-li kaplan vyslaný ke službě v Diakonii ČCE správní radu Diakonie ČCE o projednání určité věci, je správní rada povinna přizvat jej na své jednání k projednání příslušného bodu. Na žádost správní rady Diakonie ČCE je kaplan vyslaný ke službě v Diakonii ČCE povinen zúčastnit se jejího jednání.
7. Správní rada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. Rozhodnutí činí správní rada Diakonie ČCE většinou všech svých členů.
8. Správní rada Diakonie ČCE předkládá synodu prostřednictvím synodní rady zprávu o činnosti Diakonie ČCE včetně zprávy o hospodaření.

Čl. 17. Ředitel Diakonie ČCE

1. Každodenní činnost Diakonie ČCE řídí ředitel Diakonie ČCE, který je zároveň předsedou správní rady Diakonie ČCE. Je zmocněn ke všem právním jednáním, k nimž při této činnosti obvykle dochází.
2. Ředitel Diakonie ČCE je oprávněn samostatně bez předložení věci k rozhodnutí správní radě Diakonie ČCE rozhodnout o uzavření smluv či učinění jiných právních jednání do hodnoty 2 000 000 Kč. Všechny smlouvy či jiná právní jednání, jejichž předmětem je plnění o hodnotě vyšší než 2 000 000 Kč, musí být schváleny správní radou Diakonie ČCE.

O právních jednáních, jejichž předmětem je plnění o hodnotě nejvýše 5 000 000 Kč, může ředitel Diakonie ČCE samostatně rozhodnout výhradně v případech, kdy se jedná o smlouvy s organizačními jednotkami Diakonie ČCE, jejichž předmětem je poskytnutí překlenovací finanční zápůjčky se lhůtou splatnosti do jednoho roku na zajištění provozu

organizační jednotky nebo na realizaci jejího projektu.

Další podrobnosti rozdělení kompetencí mezi ředitele Diakonie ČCE a členy správní rady, kteří jsou zároveň náměstký ředitele Diakonie ČCE, stanoví Organizační řád Diakonie ČCE.

3. Statutárním náměstkem ředitele a místopředsdou správní rady Diakonie ČCE je jmenován ten z členů správní rady Diakonie ČCE, kterého do této funkce jmenuje synodní rada na návrh dozorčí rady Diakonie ČCE. Dozorčí rada při svém návrhu přihlédne k doporučení ředitele Diakonie ČCE. Statutární náměstek ředitele Diakonie ČCE plně zastupuje ředitele při řízení Diakonie ČCE i při jednání jejím jménem.
4. Je-li ředitel Diakonie ČCE odvolán nebo z funkce odstoupí, jmenuje synodní rada na základě doporučení dozorčí rady Diakonie prozatímního ředitele Diakonie ČCE na dobu do řádného jmenování nového ředitele.

Čl. 18. Správní rada střediska Diakonie ČCE

1. Správní rada střediska Diakonie ČCE je statutárním orgánem střediska Diakonie ČCE, jenž řídí činnost střediska Diakonie ČCE a jedná jeho jménem.
2. Správní rada střediska rozhoduje o všech záležitostech střediska, pokud nejsou tímto řádem vyhrazeny do působnosti Diakonie ČCE nebo ČCE.
3. Správní rada střediska je povinna při své činnosti plnit závazná rozhodnutí správní rady Diakonie ČCE, která se týkají střediska. Považuje-li správní rada střediska určité rozhodnutí správní rady Diakonie ČCE týkající se střediska za nesprávné, je po projednání s dozorčí radou střediska povinna tuto skutečnost sdělit správní radě Diakonie ČCE. Správní rada Diakonie ČCE v takovém případě své rozhodnutí projedná se správní radou střediska. Nepovede-li toto projednání ke shodnému názoru správní rady Diakonie ČCE a správní rady střediska, předloží správní rada střediska věc dozorčí radě Diakonie ČCE. Dozorčí rada Diakonie ČCE je oprávněna takové rozhodnutí zrušit. Do rozhodnutí dozorčí rady Diakonie ČCE je však správní rada střediska povinna plnit předmětné závazné rozhodnutí správní rady Diakonie ČCE.
4. Správní rada střediska má 3 až 5 členů. Konkrétní počet členů správní rady stanoví statut střediska.

Členy správní rady střediska jsou:

- a. ředitel střediska jmenovaný správní radou Diakonie ČCE, který je zároveň předsdou správní rady střediska,
 - b. 2 až 4 další členové jmenovaní z vedoucích pracovníků střediska správní radou Diakonie ČCE na návrh ředitele střediska po předchozím projednání s dozorčí radou střediska. Místopředsdou správní rady střediska je jmenován ten z členů správní rady střediska, kterého do této funkce jmenuje správní rada Diakonie ČCE na návrh ředitele střediska po předchozím projednání s dozorčí radou střediska.
5. Funkční období všech členů správní rady je šestileté. Zasedání správní rady střediska svolává její předseda šestkrát až dvanáctkrát do roka. Podrobnější úprava může být stanovena Organizačním řádem Diakonie ČCE. O zasedáních správní rady se vyhotovuje zápis, jehož kopii obdrží vždy správní rada Diakonie ČCE a dozorčí rada střediska.
 6. Požádá-li kaplan vyslaný ke službě ve středisku Diakonie ČCE o projednání určité věci správní radu střediska, je správní rada povinna přizvat jej na své jednání k projednání příslušného bodu. Na žádost správní rady střediska je kaplan vyslaný ke službě ve středisku povinen zúčastnit se jejího jednání.
 7. Správní rada střediska je usnášeníschopná, je-li na jejím zasedání přítomna nadpoloviční většina jejích členů.
Rozhodnutí činí správní rada střediska většinou všech svých členů.
 8. Správní rada střediska předkládá spolupracujícímu sboru výroční zprávu střediska.
 9. Správní rada střediska připravuje výroční zprávu střediska, kterou po projednání dozorčí radou střediska zveřejní.

10. Správní rada Diakonie ČCE může s předchozím souhlasem dozorčí rady Diakonie ČCE pověřit ředitele střediska na nezbytně nutnou dobu dočasným výkonem funkce správní rady střediska.
11. Členové správní rady střediska jsou z výkonu své funkce odpovědní správní radě Diakonie ČCE.

Čl. 19. Ředitel střediska Diakonie ČCE

1. Každodenní činnost střediska Diakonie ČCE řídí ředitel střediska, který je zmocněn ke všem právním jednáním, k nimž při této činnosti obvykle dochází.
Ředitel střediska Diakonie ČCE je oprávněn samostatně bez předložení věci k rozhodnutí správní radě střediska rozhodnout o uzavření smluv či o učinění jiných právních jednání do hodnoty 1 000 000 Kč. Všechny smlouvy či jiná právní jednání, jejichž předmětem je plnění o hodnotě vyšší než 1 000 000 Kč, musí být schváleny správní radou střediska.
Další podrobnosti rozdělení kompetencí mezi ředitele střediska, členy správní rady střediska a další zaměstnance stanoví statut střediska, který navrhuje správní rada střediska po projednání s dozorčí radou střediska a který schvaluje správní rada Diakonie ČCE.
2. Ředitel střediska může navrhnout, aby místopředseda správní rady střediska byl jmenováním jeho statutárním náměstkem. Ten pak plně zastupuje ředitele střediska při řízení střediska i při jednání jménem střediska.
3. Ředitele střediska Diakonie ČCE jmenuje a odvolává správní rada Diakonie ČCE (**čl. 16 odst. 3 tohoto řádu**).
4. Funkční období ředitele střediska Diakonie ČCE je šestileté. Opakované jmenování do funkce je možné.
5. Je-li ředitel střediska Diakonie ČCE odvolán nebo z funkce odstoupí, jmenuje správní rada Diakonie ČCE prozatímního ředitele střediska na dobu do řádného jmenování nového ředitele.

Čl. 20. Jednání a podepisování za Diakonii ČCE a její střediska

1. Ve všech záležitostech spadajících do výlučné pravomoci správní rady Diakonie ČCE jménem Diakonie ČCE společně jednají a podepisují se předseda a místopředseda správní rady Diakonie ČCE (ředitel a statutární náměstek ředitele Diakonie ČCE), nebo kterýkoli z nich spolu s dalším členem správní rady Diakonie ČCE.
2. Ve všech záležitostech spadajících do výlučné pravomoci správní rady střediska Diakonie ČCE jménem střediska společně jednají a podepisují se předseda a místopředseda správní rady střediska nebo kterýkoli z nich spolu s dalším členem správní rady střediska.
3. V konkrétních záležitostech může správní rada Diakonie nebo správní rada kteréhokoli jejího střediska zplnomocnit k jednání další osoby.
4. Ve věcech každodenních činností Diakonie ČCE (**čl. 17 odst. 1 a čl. 19 odst. 1** tohoto řádu) samostatně právně jedná ředitel Diakonie ČCE nebo jeho statutární náměstek.
5. Ve věcech každodenních činností středisek Diakonie (**čl. 17 odst. 1 a čl. 19 odst. 1** tohoto řádu) samostatně právně jednají příslušní ředitelé středisek nebo jejich statutární náměstci.

Čl. 21. Hospodaření Diakonie ČCE

1. Obecná ustanovení
 - a. Diakonie ČCE a její organizační jednotky hospodaří podle ročního rozpočtu, který předkládají ke schválení nebo k projednání příslušným orgánům.
 - b. Diakonie ČCE a její organizační jednotky v souladu s tímto řádem předkládají zprávu o hospodaření a audit účetní závěrky za uplynulý rok.
 - c. Všechny organizační jednotky patřící do rodiny Diakonie ČCE se podílejí na financování činnosti Diakonie ČCE povinnými příspěvky nebo povinným odběrem

služeb, zajišťovaných centrálně pro Diakonii ČCE. Výši příspěvku a další podrobnosti stanovuje Organizační řád Diakonie ČCE.

- d. Správní rada Diakonie ČCE, správní rady středisek a statutární orgány ostatních právnických osob patřících do rodiny Diakonie ČCE jsou zodpovědné za hospodárné a efektivní nakládání s prostředky, které spravují, a s majetkem organizace.

2. Hospodaření Diakonie ČCE

- a. Rozpočet Diakonie ČCE předkládaný dozorčí radě Diakonie ČCE zahrnuje rozpočet ústředí a rozpočty právnických osob zřízených Diakonií ČCE podle zákonů č. 89/2012 Sb, občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích. Zpráva o hospodaření Diakonie ČCE zahrnuje hospodaření ústředí, rozpočty právnických osob zřízených Diakonií ČCE podle zákonů č. 89/2012 Sb, občanský zákoník, nebo č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích a dále přehled rozpočtů středisek a všech právnických osob patřících do rodiny Diakonie ČCE.
- b. Rozpočet a zprávu o hospodaření Diakonie ČCE schvaluje dozorčí rada Diakonie ČCE na návrh správní rady Diakonie ČCE. Obdobným způsobem jsou také projednávány významné změny rozpočtu.
- c. Kontrolu hospodaření Diakonie ČCE provádí dozorčí rada Diakonie ČCE.
- d. Podrobnosti hospodaření a kontrolní činnosti v Diakonii ČCE stanoví Organizační řád Diakonie ČCE.

3. Hospodaření střediska Diakonie ČCE

- a. Rozpočet střediska projednává dozorčí rada střediska a schvaluje správní rada střediska. Schválený rozpočet střediska dává správní rada střediska na vědomí správní radě Diakonie ČCE. Podrobnosti stanoví Organizační řád Diakonie ČCE.
- b. Správní rada střediska připravuje a po projednání s dozorčí radou střediska schvaluje výroční zprávu o činnosti střediska, jejíž součástí je zpráva o hospodaření střediska za uplynulý rok, a předkládá ji správní radě Diakonie ČCE.
- c. Správní rada Diakonie ČCE zajišťuje provádění vnitřní kontroly hospodaření ve střediscích. Střediska jsou pro provádění kontroly povinna poskytnout pravidelné informace o stavu a způsobu svého hospodaření.

4. Hospodaření dalších právnických osob z rodiny Diakonie

- a. Hospodaření školských právnických osob se řídí příslušnými ustanoveními zákona 561/2004 SB., školský zákon. Podrobnosti stanoví Organizační řád Diakonie ČCE.
- b. Za hospodaření ostatních právnických osob patřících do rodiny Diakonie ČCE odpovídají jejich statutární orgány a zřizovatelé.

5. Majetkoprávní záležitosti Diakonie ČCE a jejích středisek

- a. Za hospodaření a majetek střediska, resp. Diakonie ČCE, odpovídá orgán střediska, resp. Diakonie ČCE, který je oprávněn činit příslušná rozhodnutí.
- b. Diakonie ČCE a její střediska vedou samostatně majetkovou evidenci.
- c. Diakonie ČCE a její střediska mohou zcizovat (převádět úplatně i bezúplatně) nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 10 000 000 Kč, pouze s předchozím souhlasem synodní rady. Žádost o souhlas se zcizením nemovitostí předkládá Diakonie ČCE synodní radě prostřednictvím dozorčí rady Diakonie ČCE. Střediska předkládají tuto žádost synodní radě prostřednictvím dozorčí rady Diakonie ČCE po předchozím souhlasném vyjádření správní rady Diakonie ČCE. Diakonie ČCE i její střediska mohou zcizovat nemovitosti v hodnotě od 1 000 000 Kč do 10 000 000 Kč se souhlasem dozorčí rady Diakonie ČCE. Žádost o souhlas se zcizením nemovitostí předkládají střediska dozorčí radě Diakonie ČCE prostřednictvím správní rady Diakonie ČCE.
- d. Diakonie ČCE může zatěžovat (zřizovat věcná břemena a zastavovat) nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 10 000 000 Kč, s předchozím souhlasem synodní rady. Žádost o souhlas se zatížením nemovitostí předkládá Diakonie ČCE synodní radě prostřednictvím dozorčí rady Diakonie ČCE. Diakonie ČCE může zatěžovat nemovitosti v hodnotě od 1 000 000 Kč do 10 000 000 Kč se souhlasem dozorčí

rady Diakonie ČCE. Střediska mohou zatěžovat nemovitosti, jejichž hodnota přesahuje 1 000 000 Kč, s předchozím souhlasem dozorčí rady Diakonie ČCE. Žádost o souhlas se zatížením nemovitostí předkládají střediska dozorčí radě Diakonie ČCE prostřednictvím správní rady Diakonie ČCE. O zatížení nemovitostí střediska v hodnotě do 1 000 000 Kč rozhoduje správní rada střediska.

e. Diakonie ČCE a její střediska mohou mezi sebou převádět nemovitosti bez omezení uvedených výše. O každém takovém převodu jsou povinny bez prodlení informovat dozorčí radu Diakonie.

Čl. 22. Zrušení a zánik Diakonie ČCE a jejích středisek

1. O zrušení Diakonie ČCE rozhoduje synod. Zrušením Diakonie ČCE se ruší rovněž všechna její střediska. O ostatních právnických osobách patřících do rodiny Diakonie ČCE se rozhodne podle obecně platných právních předpisů.
2. O zrušení střediska rozhoduje po předchozím souhlasu synodní rady ČCE dozorčí rada Diakonie ČCE. O zrušení střediska či středisek sloučením s jiným střediskem rozhoduje dozorčí rada Diakonie ČCE samostatně.
Rozhodnutím dozorčí rady Diakonie ČCE o zrušení střediska sloučením končí platnost smluv a dohod o spolupráci, uzavřených mezi správní radou Diakonie ČCE a spolupracujícími sbory ve smyslu **čl. 11 odst. 2** tohoto řádu, včetně smlouvy a dohody o spolupráci se střediskem, které v důsledku sloučení jako středisko s právní subjektivitou nezaniká (nástupnické středisko). Správní rada Diakonie ČCE zajistí postupem dle **čl. 11 odst. 2** tohoto řádu uzavření nové smlouvy o spolupráci se spolupracujícím sborem či spolupracujícími sbory ČCE.
3. Rozhodnutí o zrušení Diakonie ČCE nebo jejího střediska musí obsahovat způsob zrušení (s likvidací nebo bez likvidace), řešení majetkoprávních záležitostí a způsob zajištění dalšího poskytování dosavadních sociálních a vzdělávacích služeb.
4. Při zrušení střediska sloučením, rozdělením na více středisek, vyčleněním ze stávajícího střediska se neprovádí likvidace.
5. Při zrušení střediska s likvidací jmenuje likvidátora střediska správní rada Diakonie ČCE, při zrušení Diakonie ČCE s likvidací jmenuje likvidátora Diakonie ČCE synodní rada ČCE.
6. Pokud v tomto řádu není stanoveno jinak, postupuje se při likvidaci podle obecně závazných předpisů.
7. Sloučení středisek projedná správní rada Diakonie ČCE po posouzení situace ve slučovaných střediscích. K návrhu na sloučení se mají právo vyjádřit správní rady a dozorčí rady dotčených středisek.
8. Při sloučení středisek přecházejí veškerá práva, povinnosti a majetek sloučením zaniklého střediska na středisko, s nímž bylo sloučeno (nástupnické středisko).
9. Přílohou rozhodnutí o sloučení středisek jsou přehled majetku slučovaného střediska včetně inventurních seznamů ne starších šesti měsíců, přehled uzavřených smluvních vztahů včetně pracovně právních vztahů, přehled klientů a mimořádná účetní závěrka.
10. Při rozdělení střediska přecházejí veškerá práva, povinnosti a majetek na střediska vzniklá rozdělením. Rozdělení střediska se provádí na návrh správní rady střediska. V rozhodnutí dozorčí rady Diakonie ČCE o rozdělení středisek musí být stanoveno, která práva, povinnosti a majetek přecházejí na každé ze středisek.
11. Při vyčlenění střediska ze stávajícího střediska předá toto středisko nově vznikajícímu majetek a převede na něj práva a povinnosti dle rozhodnutí dozorčí rady Diakonie ČCE. Dozorčí rada Diakonie ČCE rozhodne o rozsahu předávaného majetku a převáděných práv a povinností na základě návrhu správní rady Diakonie ČCE, učiněného po projednání věci se správní radou a dozorčí radou střediska, z něhož se nové středisko vyčleňuje.
12. Středisko, resp. Diakonie ČCE, zanikne dnem rozhodnutí dozorčí rady Diakonie ČCE o schválení zprávy likvidátora o provedené likvidaci. Ruší-li se středisko bez likvidace,

stanoví den zániku dozorčí rada Diakonie ČCE. Diakonie ČCE zanikne dnem schválení zprávy likvidátora synodní radou ČCE.

13. Aktiva, která zůstanou po ukončení likvidace střediska, přecházejí na Diakonii ČCE, po likvidaci Diakonie ČCE na ČCE.

Oddíl IV. Závěrečná, přechodná a zrušovací ustanovení

Čl. 23. zrušen

Čl. 24. Přechodná ustanovení

1. Pověření diakonů/diakonek udělená přede dnem účinnosti změny tohoto řádu, přijaté 3. zasedáním 35. synodu ČCE, nejsou touto změnou dotčena a zůstávají v platnosti.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 24 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 18 přijaté [2. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 17 přijaté [1. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 13 přijaté [4. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 14 přijaté [3. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 12 přijaté [2. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 20 přijaté [1. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 16 přijatá [4. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 18 a 19 přijatá [3. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 15 přijaté [2. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 25 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

ŘÁD HOSPODAŘENÍ CÍRKVE

OBSAH:

PREAMBULE

ODDÍL A. OBECNÉ ZÁLEŽITOSTI

- Čl. 1. Působnost řádu
- Čl. 2. Církevní sbory
- Čl. 3. Shromáždění a správní orgány sborů
- Čl. 4. Zvláštní zařízení církevní služby
- Čl. 5. Účast církve v obchodních společnostech a družstvech
- Čl. 6. Pravidla investování volných finančních prostředků církve do investičních nástrojů

ODDÍL B. HOSPODAŘENÍ SBORŮ

- Čl. 7. Základní zásady hospodaření
- Čl. 8. Příjmy a obětavost
- Čl. 9. Farní sbory
- Čl. 10. Senioráty
- Čl. 11. Povšechný sbor
- Čl. 12. Základní organizačně ekonomické dokumenty

ODDÍL C. CELOCÍRKEVNÍ FONDY ZŘIZOVANÉ SYNODEM NEBO KONVENTEM

- Čl. 13. Personální fond
- Čl. 14. Repartice

ODDÍL D. SPRÁVA MAJETKU CÍRKEVNÍCH SBORŮ

- Čl. 15. Základní pojmy a principy
- Čl. 16. Nezcizitelné nemovitosti a jejich evidence
- Čl. 17. Zcizitelné nemovitosti a jejich evidence
- Čl. 18. Nemovitosti a movité předměty, které mají historickou, uměleckou, vědeckou, nebo jinou závažnou hodnotu, jejich evidence a správa
- Čl. 19. Základní zásady správy majetku a poskytování pomoci při jeho správě
- Čl. 19a. Povinnost církevních sborů nakládat s majetkem s péčí řádného hospodáře
- Čl. 20. Povinnosti církevních sborů při prodeji, darování nebo zatížení nemovitostí
- Čl. 21. Povinnosti církevních sborů při pronájmu nebo propůjčení nemovitostí
- Čl. 22. Ostatní omezení církevních sborů při majetkoprávních úkonech
- Čl. 23. Přejícné ustanovení

PREAMBULE

Hospodaření církve je částí služby církevních sborů a její odpovědnosti za úkoly církve ve světě. Tato služba se opírá o dobrovolnou obětavost členů církve, kteří svými dary a sbírkami vytvářejí hlavní zdroj příjmů na zajištění života a práce církve. Aby církevní sbory hospodařily podle pravidel a ve vzájemné solidaritě, stanovuje církev tímto řádem zásady svého hospodaření.

ODDÍL A. OBECNÉ ZÁLEŽITOSTI

Čl. 1. Působnost řádu

Působnost řádu se vztahuje na

- a. církevní sbory s právní subjektivitou (CZ §4, odst.1) - farní, seniorátní a povšechný,
- b. církevní sbory ke zvláštní službě (CZ §28, odst.15),
- c. zvláštní zařízení církevní služby (CZ §5), pokud jejich hospodaření není upraveno zvláštním řádem nebo statutem,
- d. samostatně hospodařící kazatelské stanice.

Čl. 2. Církevní sbory

1. Církevní sbory na všech stupních mohou jako samostatné subjekty majetkových práv v rámci své působnosti zejména:
 - a. nabývat a zcizovat nemovitý a movitý majetek,
 - b. brát na sebe povinnosti a přejímat práva
 - c. uzavírat smlouvy všeho druhu,
 - d. vybírat salár - dar člena církve,
 - e. pořádat sbírky, přijímat dary a dědictví,
 - f. provozovat hospodářskou činnost, zejména při správě majetku, a získávat tak prostředky pro práci církve.
2. Každý církevní sbor hospodaří samostatně, neručí za závazky jiných sborů či zařízení, ani ostatní sbory či zařízení neručí za jeho závazky (CZ §4, odst. 5). Sbory však jako součást církve na sebe přijímají určitá hospodářská omezení vyplývající z církevního zřízení a řádů.
3. Každý církevní sbor pečuje o materiální zabezpečení své činnosti, o své faráře, jáhny a pracovníky a o dobrý stav svého majetku.
4. Sbor poskytuje faráři nebo jáhnovi byt včetně vody, otopu a energie v bytě. Bližší podmínky určení výše poplatků za bydlení hrazených faráři a jáhny stanoví prováděcí směrnice synodní rady, která též stanoví podmínky poskytování příspěvků na bydlení farářům a jáhnům z prostředků sborů a podmínky refundace nákladů spojených s používáním vlastního bytu faráře nebo jáhna pro služební činnost. O podmínkách užívání bytu uzavře sbor s farářem nebo jáhnem v souladu s prováděcí směrnicí synodní rady smlouvu na dobu určitou, na kterou je farář nebo jáhen sborem povolán. Smlouva pozbývá platnosti ve chvíli, kdy skončí jeho povolání ve sboru. (viz též ŘK čl. 2 odst. 3 a PPFJ část C-1)

Čl. 3. Shromáždění a správní orgány sborů

1. Shromáždění sboru (CZ §8) rozhoduje o zásadách hospodaření sboru. Shromáždění schvaluje:
 - a. hospodaření s majetkem sboru,
 - b. zprávu o hospodaření předchozího roku,
 - c. účetní závěrku předchozího roku,
 - d. rozpočet na daný rok a základní směrnice pro hospodaření sboru,

- e. nabývání, zcizování a pronájem nemovitého majetku sboru, vyjma bytů s omezením uvedeným níže, a ve výroční zprávě o hospodaření schvaluje informaci o pronajímání nemovitého majetku sboru, která obsahuje zejména výměrů prostor (bytových či nebytových), dobu nájmu, výši nájemného, vyjádření, zda je to v místě obvyklé nájemné a pokud ne, proč, a zároveň vyčíslení dotace, kterou sbor sníženým nájemným poskytuje,
 - f. novostavby a velké opravy nemovitého majetku sboru.
2. Shromáždění sboru volí nejméně dva revizory a dva náhradníky (u povšechného sboru čtyři revizory a čtyři náhradníky), kteří provádějí revizi a kontroly hospodaření sboru.
 3. Revizoři jsou při své činnosti oprávněni nahlížet do všech dokladů, které se týkají činnosti a hospodaření sboru. Správní orgán sboru je povinen revizorům tyto doklady poskytnout, podle potřeby s nimi spolupracovat a pozvat je jako poradce do svého zasedání, pokud o to požádají a vymezí předmět jednání, kterého se chtějí účastnit.
 4. Revizoři předkládají shromáždění sboru nejméně jednou ročně písemnou zprávu o své činnosti, o výsledcích provedených revizí a o svém stanovisku k výsledku hospodaření a k rozpočtu sboru. Revizoři příslušného sboru vyšší úrovně mají právo z vlastního rozhodnutí nebo na výzvu správního orgánu příslušného sboru vyšší úrovně kontrolovat hospodaření sborů nižší úrovně po předchozím projednání s jejich správními orgány.
 5. Správní orgán sboru (**CZ §9**) vede hospodaření sboru, jedná a usnáší se o všech hospodářských záležitostech sboru, pokud nejsou vyhrazeny jiným církevním orgánům. Každoročně předkládá shromáždění zprávu o hospodaření sboru, v níž jsou uvedeny a vysvětleny všechny zásadní události a rozhodnutí k nim učiněná.
 6. Členové správního orgánu sboru jsou právně odpovědní za rozhodnutí správního orgánu, pokud není v zápise z jednání orgánu uveden jejich jmenovitý nesouhlas.
 7. Představitelé sboru jsou vázáni rozhodnutím správního orgánu a jsou povinni předkládat mu všechny podstatné záležitosti. Představitelé sboru jsou právně odpovědní za jednání, které je v rozporu s rozhodnutím správního orgánu, nebo které nebylo předem v tomto orgánu projednáno.
 8. Jednání v rozporu s tímto řádem nebo s rozhodnutím shromáždění či správního orgánu se u farářů, jáhnů a dalších pracovníků sboru považuje za hrubé porušení pracovní kázně.

Čl. 4. Zvláštní zařízení církevní služby

1. Zvláštní zařízení církevní služby jsou:
 - a. Diakonie, jejíž hospodaření se řídí **Řádem diakonické práce**,
 - b. Jeronýmova jednota - stavební fond (dále též "JJ - stavební fond", jejíž hospodaření se řídí **Statutem Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu**.

Čl. 5. Účast církve v obchodních společnostech, družstvech, nadacích a nadačních fondech

1. Církevní sbory na všech úrovních mohou zakládat obchodní společnosti, družstva, nadace a nadační fondy a vstupovat do nich. Vkladem sboru do obchodní společnosti, družstva, nadace nebo nadačního fondu nesmí být nezczizitelné nemovitosti.
2. Chce-li církevní sbor založit obchodní společnost, družstvo, nadaci nebo nadační fond, či do nich vstoupit, je povinen vypracovat projekt, který musí obsahovat propočty ekonomické efektivity a návrh organizační a právní úpravy.
3. O vstupu farního sboru do obchodní společnosti, družstva, nadace nebo nadačního fondu či o jejich založení rozhoduje sborové shromáždění po předchozím schválení podnikatelského záměru seniorátním výborem a synodní radou. O účasti seniorátního sboru rozhoduje konvent po předchozím schválení podnikatelského záměru synodní radou. O účasti povšechného sboru rozhoduje na základě podnikatelského záměru synod s výjimkou správy prostředků Personálního fondu podle Statutu Personálního fondu.
4. V případě vstupu do obchodní společnosti prostřednictvím nákupu veřejně obchodovatel-

ných akcií přijatých k obchodování na regulovaných trzích EU a USA a nákupu investičních nástrojů kolektivního investování zaměřeného na tato aktiva se ustanovení předchozího odstavce nepoužijí. V takovém případě se postupuje podle čl. 6 tohoto řádu.

Čl. 6. Pravidla investování volných finančních prostředků církve do investičních nástrojů

1. Podmínky pro investování volných finančních prostředků církve do investičních nástrojů stanoví **Pravidla pro investování sborů do investičních nástrojů**.
2. Pro případ investování volných finančních prostředků církve do investičních nástrojů dle tohoto článku se ustanovení **čl. 22 odst. 2** tohoto řádu nepoužijí.

ODDÍL B. HOSPODAŘENÍ SBORŮ

Čl. 7. Základní zásady hospodaření

1. Církevní sbory jsou povinny hospodařit v souladu s obecně platnými právními předpisy podle **Církevního zřízení**, řádů, pravidel, statutů a usnesení synodů.
2. Církevní sbory jsou povinny plnit finanční závazky, které jim ukládají církevní řády, pravidla, statuty a usnesení synodů.
3. Pro sbory všech stupňů je závazné hospodaření podle rozpočtu. Rozpočet na běžný rok sestavuje správní orgán sboru a předkládá ho k projednání příslušnému sborovému shromáždění.
4. Základním pravidlem tvorby rozpočtů je vyloučení jejich dlouhodobé ztrátovosti. Ke schodkovému rozpočtu musí být doložen způsob jeho krytí. Jsou-li v příjmových položkách rozpočtu uvedeny půjčky potřebné ke krytí nezbytných mimořádných výdajů, musí být k rozpočtu přiložen reálný splátkový kalendář.
5. Hospodaří-li sbor se ziskem, musí sborové shromáždění v každém roce rozhodnout, jak bude zisk použit. Hospodaří-li sbor se ztrátou, musí sborové shromáždění v každém roce rozhodnout, jak bude ztráta uhrazena.
6. Správní orgán sboru průběžně sleduje výsledky hospodaření a podle potřeby činí opatření ke splnění rozpočtu. Pokud lze důvodně předpokládat, že výdaje sboru stoupnou nebo příjmy sboru klesnou ve srovnání s rozpočtem o více než 20 %, je správní orgán povinen bez zbytečného odkladu připravit upravený rozpočet a předložit jej k projednání příslušnému shromáždění.
7. Účetnictví a další hospodářskou evidenci vedou sbory v souladu se zákonem o účetnictví a vyhláškami MF ČR. Pravidla výkaznictví o majetku sboru a o sborovém hospodaření včetně podoby formulářů určuje synodní rada. Synodní rada vydává metodické pokyny, jimiž tlumočí sborům ustanovení obecně platných právních předpisů, závazná usnesení synodů a svá závazná rozhodnutí.
8. Sborům se doporučuje vytvářet finanční rezervu. Do finanční rezervy je možno jednorázově odvést část přebytku sborového hospodaření ve výši schválené příslušným sborovým shromážděním. Prostředky finanční rezervy sbor udržuje v likvidní formě (např. termínovaný vklad, dluhopis). Může je použít na krytí výdajů při mimořádných událostech (poškození nezcizitelného majetku sboru při živelních pohromách, rekonstrukce a novostavby tohoto majetku) a na úhradu rozpočtového schodku.
9. Postup jednání se sbory, které při svém hospodaření porušují uložené povinnosti nebo neplní řádně a včas své závazky, stanovují **Pravidla hospodářské pomoci**.

Čl. 8. Příjmy a obětavost

1. Hospodaření církve spočívá na dobrovolné obětavosti jejích členů. Jejich ochota pečovat o hmotné potřeby církve je jedním z projevů živé víry a vztahu ke sboru a církvi.

2. Vlastní příjmy sboru jsou: Salár, sbírky při shromáždění, účelové sbírky a dary.
3. Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.
4. Sbírký při shromáždění jsou dalším zdrojem příjmů, které sbor očekává od svých členů. Konají se pravidelně:
 - a. pro sborové účely,
 - b. pro mimosborové účely jako povinné sbírky na základě usnesení synodu či konventu, nebo jako nepovinné sbírky dle usnesení příslušného správního orgánu.
5. Účelové sbírky slouží k financování mimořádných potřeb sboru. Dary poskytují sborům fyzické i právnické osoby při služebnostech, životních jubileích a jiných příležitostech.
6. O celkové výši darů poskytnutých sboru na církevní účely ve zdaňovacím období vydává sbor na žádost dárce (daňového poplatníka) potvrzení ve smyslu zákona o dani z příjmu. Potvrzení lze vydat na základě příjmových dokladů zahrnutých do účetnictví sboru, jedná-li se o nepeněžní dar na základě doložení jeho hodnoty dárce. O vydaných potvrzeních vede sbor průkaznou evidenci.
7. Ostatní příjmy sboru jsou zejména:
 - a. půjčky, příspěvky a dary z církevních zdrojů
 - b. účelové půjčky, příspěvky a dotace státu či obcí
 - c. prostředky získané na základě grantů a projektů
 - d. příjmy z pronájmu a podnikání,
 - e. likvidační zůstatky právnických osob a dědictví odkázaná církvi,
 - f. další pravidelné i nepravidelné příjmy.

Čl. 9. Farní sbory

1. Farní sbor je odpovědný za hmotné zabezpečení své činnosti, platu faráře nebo jáhna prostřednictvím personálního fondu, platů dalších sborových pracovníků a dobrého stavu církevních budov i jejich vybavení.
2. Farní sbor přispívá na hospodaření seniorátu a povšechného sboru povinnými příspěvky (reparticemi) a celocírkevními sbírkami.
3. Staršovstvo farního sboru hospodáří podle rozpočtu při dodržování zásady opatrnosti a účelnosti jednotlivých výdajů. K povinnostem staršovstva patří zejména:
 - a. sestavovat rozpočet a předkládat jej k projednání sborovému shromáždění,
 - b. zasílat projednaný rozpočet k posouzení seniorátnímu výboru,
 - c. zajistit vedení účetnictví, evidenci a pravidelnou inventarizaci majetku sboru,
 - d. řádně spravovat majetek sboru,
 - e. usnášet se o půjčkách, které sbor přijímá nebo poskytuje,
 - f. zajistit vedení výkaznictví dle metodických pokynů synodní rady a předávat jí požadované údaje,
 - g. vychovávat členy sboru k účinné obětavosti,
 - h. vyhledávat další zdroje příjmů pro sborovou práci.
4. Staršovstvo do konce března běžného roku předkládá sborovému shromáždění ke schválení zprávu o hospodaření a účetní závěrku za předchozí rok. Zpráva o hospodaření, účetní závěrka za předchozí rok a rozpočet na daný rok musejí být vyloženy k nahlédnutí členům sboru nejméně 14 dnů před sborovým shromážděním, které je projednává.
5. Nelze-li vzhledem k mimořádným okolnostem svolat sborové shromáždění, farní sbory se až do konání sborového shromáždění řídí rozpočtem, který schválilo staršovstvo jako podklad pro jednání sborového shromáždění. Zprávu o hospodaření a účetní závěrku za předchozí rok sborové shromáždění projedná a schválí, jakmile to bude možné.

Čl. 10. Senioráty

1. Seniorát je odpovědný za hmotné zabezpečení své činnosti, mezd seniorátních farářů a jáhnů prostřednictvím personálního fondu, platů dalších seniorátních pracovníků a dobrého stavu seniorátních budov a jejich vybavení.
2. Konvent vedle povinností stanovených **čl. 3** tohoto řádu rozhoduje:
 - a. o celkové výši seniorátních repartic a jejich rozdělení na farní sbory,
 - b. o rozdělení celocírkevních repartic na farní sbory seniorátu.
3. Seniorátní výbor hospodaří podle rozpočtu při dodržování zásady opatrnosti a účelnosti jednotlivých výdajů. K povinnostem seniorátního výboru patří zejména:
 - a. sestavovat rozpočet a předkládat jej k projednání konventu,
 - b. zajistit vedení účetnictví, evidenci a pravidelnou inventarizaci majetku seniorátu,
 - c. řádně spravovat majetek seniorátu,
 - d. usnášet se o půjčkách, které seniorát přijímá nebo poskytuje,
 - e. zajistit vedení výkaznictví dle metodických pokynů synodní rady a předávat jí požadované údaje,
 - f. vyhledávat další zdroje příjmů pro práci seniorátu.
4. Seniorátní výbor v rámci seniorátu plní tyto úkoly:
 - a. dohlíží na hospodaření farních sborů, posuzuje jejich rozpočty, vyžaduje odstranění nedostatků a předává upravené rozpočty synodní radě,
 - b. kontroluje prostřednictvím seniorátních revizorů hospodaření farních sborů podle plánu kontrol tak, aby nejméně jednou za 6 let byla provedena kontrola hospodaření každého sboru,
 - c. provádí mimořádné kontroly hospodaření farních sborů,
 - d. pravidelně hodnotí ekonomickou situaci sborů a navrhuje opatření,
 - e. kontroluje, zda sbory dodržují ustanovení **oddílu D** tohoto řádu.
5. Seniorátní výbor předkládá konventu ke schválení zprávu o hospodaření a účetní závěrku za předchozí rok. Zpráva o hospodaření, účetní závěrka za předchozí rok a rozpočet na daný rok musejí být poslancům konventu k nahlédnutí nejméně 14 dnů před zasedáním konventu, které je projednává.

Čl. 11. Povšechný sbor

1. Povšechný sbor odpovídá za hmotné zabezpečení své činnosti, činnosti Ústřední církevní kanceláře, pastýřských rad, komisí a poradních odborů synodní rady, dobrého stavu celocírkevních budov a jejich vybavení a za personální náklady všech zaměstnanců povšechného sboru. Zaměstnanci povšechného sboru se rozumí:
 - a. duchovenští zaměstnanci, jimiž se rozumějí faráři, jáhnové, vikáři, jáhenští praktikanti, pastorační pracovníci a též laičtí členové synodní rady,
 - b. zaměstnanci Ústřední církevní kanceláře konající práci na pracovních místech v organizační struktuře kanceláře schválené synodní radou,
 - c. ostatní zaměstnanci Ústřední církevní kanceláře,
 Personální náklady duchovenských zaměstnanců jsou financovány prostřednictvím personálního fondu dle **čl. 13** tohoto řádu. Personální náklady těch zaměstnanců povšechného sboru, pro něž byl zřízen jiný účelový fond, jsou přednostně financovány z takového fondu.
2. Synod vedle povinností stanovených **čl. 3** tohoto řádu rozhoduje:
 - a. o majetkoprávních úkonech povšechného sboru nad 10 miliónů Kč; to neplatí pro nakládání s prostředky Personálního fondu,
 - b. o pravidlech hospodaření s fondy zřizovanými synodem,
 - c. o celkové výši celocírkevních repartic a jejich rozdělení na senioráty,
 - d. o historické, umělecké, vědecké nebo jiné závažné hodnotě církevního majetku.
3. Synodní rada hospodaří za pomoci Ústřední církevní kanceláře podle rozpočtu při dodržování zásady opatrnosti a účelnosti jednotlivých výdajů. K povinnostem synodní rady patří zejména:
 - a. sestavovat rozpočet a předkládat jej do 31. ledna k projednání a k předběžnému schválení hospodářské komisi synodu, která jej projedná do 15. února. Předběžně

- schválený rozpočet projedná synod a rozhodne o něm. Do schválení rozpočtu synodem hospodáří povšechný sbor podle předběžně schváleného rozpočtu.
- b. zajistit vedení účetnictví, evidenci a pravidelnou inventarizaci majetku povšechného sboru,
 - c. zajistit sestavení účetní závěrky povšechného sboru za předchozí rok do 31.3. každého roku,
 - d. řádně spravovat majetek povšechného sboru,
 - e. usnášet se o půjčkách, které povšechný sbor přijímá nebo poskytuje,
 - f. zajistit vedení výkaznictví podle obecně platných právních předpisů a **usnesení synodu**,
 - g. vydávat závazné organizačně-ekonomické dokumenty, směrnice a příkazy,
 - h. zabezpečovat financování celocírkevních akcí,
 - i. pečovat o obětavost v církvi,
 - j. vyhledávat další zdroje příjmů pro práci církve.
4. Synodní rada v rámci povšechného sboru plní mj. tyto úkoly:
- a. dohlíží na hospodaření farních sborů a seniorátů a projednává s nimi závažné nedostatky v jejich hospodaření,
 - b. vyjadřuje se k rozpočtům sborů a seniorátů,
 - c. kontroluje prostřednictvím celocírkevních revizorů hospodaření seniorátů, účelových zařízení a zařízení zvláštní církevní služby podle plánu kontrol stanoveného synodem.
 - d. provádí mimořádné kontroly hospodaření jednotlivých farních sborů, seniorátů, účelových zařízení a zařízení zvláštní církevní služby,
 - e. pravidelně hodnotí ekonomickou situaci církve a navrhuje opatření,
 - f. koordinuje investiční činnost farních sborů a seniorátů,
 - g. koordinuje vzájemnou pomoc sborů,
 - h. kontroluje majetkoprávní úkony sborů a seniorátů,
 - i. kontroluje, zda sbory a senioráty dodržují ustanovení **oddílu D** tohoto řádu,
 - j. jedná jako zaměstnavatel všech zaměstnanců povšechného sboru uvedených v odst. 1.
5. Povinnou revizi hospodaření povšechného sboru za předchozí rok provádějí nejméně tři ze čtyř zvolených revizorů dvakrát v každém kalendářním roce. První revizi provedou po sestavení účetní závěrky nejpozději do 30.4., druhou revizi, jejímž obsahem je zejména kontrola plnění uložených nápravných opatření, provedou nejpozději do 30.11.
6. Součástí revize je kontrola plnění rozpočtu, kontrola pohledávek a závazků včetně úvěrového zatížení, hodnocení inventur, kontrola dodržování pravidel pro hospodaření s fondy, kontrola dodržování dalších organizačně ekonomických dokumentů, směrnic a příkazů. Výsledek jednotlivých kontrol je zaznamenán v písemné revizní zprávě, která se předkládá synodu.

Čl. 12. Základní organizačně ekonomické dokumenty

1. Základní organizačně ekonomické dokumenty vydává synodní rada.

ODDÍL C. CELOCÍRKEVNÍ FONDY ZŘIZOVANÉ SYNODEM NEBO KONVENTEM

Čl. 13. Personální fond

1. Personální fond byl zřízen synodem. Za hospodaření s prostředky Personálního fondu odpovídá synodní rada. Pravidla hospodaření s Personálním fondem schvaluje synod.
2. Správu prostředků Personálního fondu provádí správní rada Personálního fondu a investiční výbor synodní rady.

3. Složení a kompetence správní rady Personálního fondu a investičního výboru synodní rady upravuje **Statut Personálního fondu**, který schvaluje synod.
4. Personální fond slouží k získávání, zhodnocování a správě finančních prostředků pro účely vymezené **Statutem Personálního fondu**.
5. Prostředky Personálního fondu jsou přísně účelové. K úhradám personálních nákladů duchovenských zaměstnanců mohou být použity pouze v souladu se mzdovým řádem, který schvaluje synod.
6. Příjmem Personálního fondu jsou povinné odvody církevních sborů do Personálního fondu stanovené **Statutem Personálního fondu** a dále veškeré příspěvky na podporu činnosti a finanční náhrady, které Česká republika vyplatila či vyplatí Českobratrské církvi evangelické na základě vzájemné smlouvy o vypořádání po vydání zákona 428/2012 Sb. po odečtení finančních prostředků na diakonické a rozvojové projekty a finančních prostředků určených pro JJ - stavební fond.

Čl. 14. Repartice

1. Repartice jsou pravidelné odvody, kterými farní sbory povinně přispívají na výdaje církevních sborů vyššího stupně.
2. Farní sbory odvádějí:
 - a. seniorátní repartice,
 - b. celocírkevní repartice.
3. Výši seniorátních repartic na příští kalendářní rok a jejich rozdělení na farní sbory seniorátu stanovuje konvent. Seniorátní repartice slouží v rámci příslušného rozpočtu na úhradu nákladů konventu, seniorátního výboru, seniorátních poradních odborů a komisí a na údržbu majetku seniorátního sboru.
4. Výši celocírkevních repartic na příští kalendářní rok a jejich rozdělení na senioráty stanovuje synod. Rozdělení celocírkevních repartic na farní sbory seniorátu stanovuje konvent. Přehled celocírkevních repartic předepsaných jednotlivým sborům seniorátu pro daný rok předkládají seniorátní výbory synodní radě nejpozději do 31. prosince předchozího roku. Celocírkevní repartice slouží v rámci příslušného rozpočtu zejména na úhradu nákladů synodu, synodní rady, ústřední církevní kanceláře, poradních odborů a komisí synodní rady, na údržbu majetku povšechného sboru, na poskytování pomoci církevním sborům a na sociální výpomoc pracovníkům církve.
5. Farní sbory odvádějí seniorátní repartice na účet seniorátního výboru. Farní sbory odvádějí celocírkevní repartice na příslušný účet povšechného sboru ve dvou pololetních splátkách k 30.6. a k 30.11. každého roku.
6. Odvody seniorátních repartic kontroluje seniorátní výbor. Odvody celocírkevních repartic kontroluje synodní rada.

ODDÍL D. SPRÁVA MAJETKU CÍRKEVNÍCH SBORŮ

Čl. 15. Základní pojmy a principy

1. Nemovitosti, které jsou majetkem církevních sborů, se dělí podle potřeby pro život sborů na:
 - a. nezcizitelné nemovitosti,
 - b. zcizitelné nemovitosti.
2. Nemovitosti a movité předměty, které jsou majetkem církevních sborů a mají historickou, uměleckou, vědeckou nebo jinou závažnou hodnotu, se dělí na:
 - a. objekty zapsané v seznamu kulturních památek České republiky,
 - b. objekty zapsané v seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči,
 - c. ostatní objekty.

3. Správní orgány církevních sborů při nakládání s nemovitostmi postupují s péčí řádného hospodáře, tedy tak, aby na nemovitostech nevznikla škoda úbytkem či znehodnocením, ale zároveň, aby byl při nakládání s nimi zhodnocován a rozmnožován majetek sboru, a to obvykle v maximální možné míře, jaká je momentálně dosažitelná.

Čl. 16. Nezcizitelné nemovitosti a jejich evidence

1. Nezcizitelné nemovitosti jsou budovy a pozemky ve vlastnictví církevních sborů, které vcelku nebo zčásti slouží základním funkcím církevního sboru.
2. Základní funkce církevního sboru jsou:
 - a. shromažďování členů sboru k bohoslužbám, církevní výchově a vzdělávání v sídle sboru a kazatelských stanicích,
 - b. poskytování přiměřeného služebního bytu pro faráře nebo jáhny sboru v počtu stanoveném synodem,
 - c. správa sboru.
3. Vedení **ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí** zajišťuje z pověření církve Ústřední církevní kancelář. Nezcizitelné nemovitosti jsou evidovány ve vztahu k jednotlivým církevním sborům v členění dle katastru nemovitostí, popisných a orientačních čísel budov a názvů objektů bez těchto čísel.
Správní orgán církevního sboru, který je vlastníkem nezcizitelné nemovitosti, je povinen hlásit Ústřední církevní kanceláři jakékoli změny v označení nezcizitelných nemovitostí či jakékoli podstatné změny nezcizitelných nemovitostí, které mají význam pro rozsah vlastnického práva k nim.
4. Vyšší správní orgány kontrolují v rámci vizitací soulad údajů uvedených v ústřední evidenci nezcizitelných nemovitostí se skutečným stavem těchto nemovitostí. Výsledek této kontroly vizitující orgán vždy uvede v zápisu či zprávě o provedené vizitaci.
5. Ústřední církevní kancelář zajišťuje veřejný dálkový přístup k ústřední evidenci nezcizitelných nemovitostí na oficiálních **webových stránkách ČCE**.
6. Nemovitosti zapsané do ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí se považují za nezcizitelné nemovitosti i v případě, že přestaly sloužit či dočasně neslouží k žádné ze základních funkcí sboru uvedených v odst. 2.
7. Církevní sbor, který je vlastníkem nezcizitelných nemovitostí, nesmí tyto nemovitosti prodat, darovat ani jinak převést vlastnické právo k nim na třetí osobu. Církevní sbor, který je vlastníkem nezcizitelných nemovitostí, nesmí tyto nemovitosti nijak zatížit věcným břemenem, zástavním právem ani jinak. Právní úkony učiněné v rozporu s tímto ustanovením jsou neúčinné.
8. Je-li vlastníkem nezcizitelné nemovitosti farní sbor, rozhoduje o jejím výmazu z ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí na návrh schválený sborovým shromážděním konvent příslušného seniorátu. Je-li vlastníkem nezcizitelné nemovitosti seniorátní sbor, rozhoduje o jejím výmazu z ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí na návrh příslušného konventu synod. Je-li vlastníkem nezcizitelné nemovitosti povšechný sbor, rozhoduje o jejím výmazu z ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí na návrh synodní rady synod.
9. Výmazem nemovitosti z **ústřední evidence nezcizitelných nemovitostí** se nemovitost považuje za nemovitost zcizitelnou.
10. Synodní rada je oprávněna udělit jednotlivým farním či seniorátním sborům výjimku ze zákazu zatěžovat nezcizitelné nemovitosti věcnými břemeny či zástavními právy. Ve vztahu k nezcizitelným nemovitostem ve vlastnictví povšechného sboru je o takové výjimce oprávněn rozhodnout synod.

Čl. 17. Zcizitelné nemovitosti a jejich evidence

1. Zcizitelné nemovitosti jsou budovy a pozemky ve vlastnictví církevních sborů, které trvale neslouží účelům, jež jsou vyjmenovány v **čl. 16 odst. 2** tohoto řádu a nejsou zapsány v ústřední evidenci nezcizitelných nemovitostí.

2. Zcizitelné nemovitosti jsou využívány zejména:
 - a. pro služební bydlení laických pracovníků církevních sborů,
 - b. pro nájemní bydlení,
 - c. jako nebytové prostory pro sociální, kulturní, spolkovou nebo jinou nevýdělečnou činnost,
 - d. jako nebytové prostory pro podnikání.
3. Seznam zcizitelných nemovitostí vede příslušný správní orgán.

Čl. 18. Kulturní památky a objekty vyžadující zvláštní péči

1. Kulturní památky jsou nemovitosti zapsané v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek České republiky a movité předměty prohlášené za kulturní památku Ministerstvem kultury ČR.
2. Objekty vyžadující zvláštní péči jsou nemovitosti a movité předměty, které mají historickou, uměleckou, vědeckou, nebo jinou závažnou hodnotu a jsou zapsány v seznamu objektů Českobratrské církve evangelické vyžadujících zvláštní péči.
3. Církevní sbory vedou evidenci objektů, které jsou jejich majetkem a jsou zapsány v Ústředním seznamu nemovitých kulturních památek České republiky a movitých předmětů prohlášených za kulturní památku Ministerstvem kultury ČR. Církevní sbory vykonávají v plném rozsahu práva a povinnosti vlastníků těchto objektů jež jsou stanoveny obecně platnými právními předpisy. Ústřední evidenci těchto objektů a dohled nad jejich správou zajišťuje z pověření církve JJ - stavební fond.
4. Církevní sbory vedou evidenci objektů, které jsou jejich majetkem a jsou zapsány v seznamu objektů Českobratrské církve evangelické vyžadujících zvláštní péči. O zápisu do seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči a o změnách tohoto seznamu rozhoduje synod na návrh majitele objektu předložený prostřednictvím JJ – stavebního fondu. Vedení seznamu objektů vyžadujících zvláštní péči a dohled nad jejich správou zajišťuje z pověření církve JJ - stavební fond.
5. Před zahájením oprav kulturních památek jsou církevní sbory povinny požádat Ústřední církevní kancelář o vyjádření a příslušný orgán státní památkové péče o vydání rozhodnutí - závazného stanoviska k opravě.
6. Před zahájením oprav objektů vyžadujících zvláštní péči jsou církevní sbory povinny požádat Ústřední církevní kancelář o souhlas s opravou.
7. Při prodeji, darování, pronájmu, nebo propůjčení kulturních památek a objektů vyžadujících zvláštní péči jsou církevní sbory povinny postupovat podle ustanovení tohoto řádu, která se týkají nezcizitelných nemovitostí.

Čl. 19. Základní zásady správy majetku a poskytování pomoci při jeho správě

1. Církevní sbory jsou právními osobami a při správě majetku se řídí zejména těmito zásadami:
 - a. odpovídají za řádný právní i technický stav nemovitého a movitého majetku, který je jejich vlastnictvím, a za zajišťování finančních prostředků potřebných k jeho správě,
 - b. právními úkony v písemné formě převádějí movitý i nemovitý majetek, přejímají majetková práva a závazky, přijímají dary a dědictví,
 - c. v rozsahu platných nájemních smluv a smluv o půjčkách odpovídají za movitý i nemovitý majetek, s nímž na základě těchto smluv nakládají.
2. Stavební práce smí církevní sbor zahájit pouze tehdy, má-li dostatek prostředků na dokončení opravy nebo stavby, nebo může-li věrohodně prokázat, že mu tyto prostředky budou poskytnuty z mimosborových zdrojů.
3. Přestoupí-li církevní sbor ustanovení odst. 2, neobdrží po dobu 10 let žádnou pomoc z prostředků, jež shromažďuje a spravuje církev nebo její účelová zařízení.
4. Finanční pomoc z prostředků, jež shromažďuje a spravuje církev nebo její účelová zařízení, je poskytována s ohledem na perspektivy současné a budoucí církevní práce

přednostně těm církevním sborům, které opravují nebo budují svůj nezcizitelný nemovitý majetek. Nesmí být poskytnuta církevním sborům, které se svým majetkem řádně nehospodaří.

Čl. 19a. Povinnost církevních sborů nakládat s majetkem s péčí řádného hospodáře

1. Majetek církevních sborů musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejich zájmy a úkoly vyplývajícími z církevního zřízení a řádů. Porušením povinností stanovených v tomto odstavci není takové nakládání s majetkem církevního sboru, které sleduje jiný důležitý zájem sboru, který je řádně odůvodněn.
2. Majetek církevního sboru musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím, a musí být náležitě pojištěn.
3. Církevní sbor je povinen chránit svůj majetek před neoprávněnými zásahy a včas uplatňovat právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení.
4. Církevní sbor je povinen trvale sledovat, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zabezpečit, aby nedošlo k promlčení nebo zániku z nich vyplývajících práv.
5. Při úplatném převodu majetku ve vlastnictví církevního sboru se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá. Odchylka od ceny obvyklé musí být zdůvodněna, jde-li o cenu nižší než obvyklou. Církevní sbor je povinen kupující transparentně vybírat podle předem stanovených podmínek zveřejněných na internetových stránkách sboru nebo prostřednictvím realitního zprostředkovatele.
6. Ukládá-li tento řád staršovstvu, seniorátnímu výboru či synodní radě povinnost požádat o souhlas k převodu majetku nebo jeho dočasnému přenechání k užívání jinému, případně požádat o podpis právního jednání, příslušné správní orgány jsou povinny v první řadě posuzovat, zda vybraná varianta nemůže ohrozit život sboru. Příslušný orgán je dále povinen posoudit ekonomickou výhodnost zvoleného řešení a pokud se nejedná o ekonomicky nejvýhodnější variantu zdůvodnit, jaké mimoekonomické aspekty vyvažují ekonomickou ztrátu a zda se jedná o řešení, kterým je dosaženo zamýšleného cíle s co nejmenšími náklady.
7. Nájemné se sjednává zásadně v obvyklé výši, která se stanoví např. znaleckým odhadem nebo podle cenové mapy nájemního bydlení vydávané Ministerstvem financí.
8. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může být sjednána dočasná sleva na nájemném, přičemž s takovou slevou musí v případě pronájmu bytu či domu ve vlastnictví farního sboru nejprve vyslovit souhlas seniorátní výbor, který si v případě potřeby vyžádá konzultaci od Ústřední církevní kanceláře nebo představenstva ČCE Reality a. s.
9. Církevní sbor je povinen nájemce transparentně vybírat podle předem stanovených podmínek zveřejněných na internetových stránkách sboru nebo prostřednictvím realitního zprostředkovatele.

Čl. 20. Povinnosti církevních sborů při prodeji, darování nebo zatížení nemovitostí

1. Právní úkony, které se týkají prodeje, darování nebo jiného převodu vlastnického práva na třetí osobu, zatížení věcným břemenem, zástavním právem nebo jiného způsobu omezení vlastnického práva k nemovitostem farních sborů, musí být podepsány představiteli příslušného farního sboru a příslušného seniorátu.
2. Při prodeji nebo darování zcizitelné nemovitosti, jejíž hodnota je vyšší než 500.000 Kč, má církevní sbor, který je jejím vlastníkem tyto povinnosti:
 - a. Jedná-li se o farní sbor:
 - Staršovstvo předloží záměr sborovému shromáždění
 - Souhlasí-li sborové shromáždění se záměrem, předloží staršovstvo seniorátnímu výboru návrh příslušné smlouvy a znalecký odhad ceny nemovitosti a požádá ho o souhlas k převodu nemovitosti.
 - Souhlasí-li seniorátní výbor s podmínkami převodu, provede staršovstvo převod nemovitosti a informuje o něm nejbližší sborové shromáždění. Do 30 dnů po převodu písemně informuje seniorátní výbor, který sdělí informaci

nejbližšímu zasedání konventu.

b. Jedná-li se o seniorátní sbor:

- Seniorátní výbor předloží záměr konventu.
- Souhlasí-li konvent se záměrem, předloží seniorátní výbor synodní radě návrh příslušné smlouvy a znalecký odhad ceny nemovitosti a požádá ji o souhlas k převodu nemovitosti.
- Souhlasí-li synodní rada s podmínkami převodu, provede seniorátní výbor převod nemovitosti a informuje o něm nejbližší zasedání konventu. Do 30 dnů po převodu písemně informuje synodní radu, která sdělí informaci nejbližšímu zasedání synodu.

c. Jedná-li se o povšechný sbor:

- Pro prodej nebo darování nemovitosti, jejíž hodnota je vyšší než 5 mil. Kč, předloží synodní rada záměr synodu. Souhlasí-li synod, může synodní rada uzavřít příslušné smlouvy o převodu. O provedeném převodu informuje nejbližší zasedání synodu.

3. Seniorátní výbor je povinen v dostatečném předstihu před projednáním žádosti staršovstva o souhlas k převodu nemovitosti poslat návrh smlouvy na vědomí Ústřední církevní kanceláři.

4. Sbor neobdrží souhlas k prodeji či k darování nemovitosti, ve které se nachází zvon, varhany či bohoslužebné zařízení, pokud shora uvedené věci nenabídne ostatním sborům na oficiálních webových stránkách ČCE, a to nejméně 30 dnů přede dnem podání žádosti o souhlas k převodu.

Čl. 21. Povinnosti církevních sborů při pronájmu nebo propůjčení nemovitostí

1. Právní úkony, které se týkají pronájmu nebo propůjčení nemovitostí farních sborů na dobu delší než 5 let nebo zatížení těchto nemovitostí věcným břemenem či zástavním právem musí být podepsány představiteli příslušného farního sboru a příslušného seniorátního výboru.

2. Při pronájmu nebo propůjčení nezcizitelné nemovitosti, případně její části, má církevní sbor, který je vlastníkem, tyto povinnosti:

a. Jedná-li se o farní sbor:

- Staršovstvo předloží záměr sborovému shromáždění.
- Souhlasí-li sborové shromáždění se záměrem, předloží staršovstvo seniorátnímu výboru návrh příslušné smlouvy a požádá ho o souhlas k uzavření smlouvy.
- Souhlasí-li seniorátní výbor s obsahem smlouvy, uzavře staršovstvo smlouvu, do 30 dnů zašle jedno vyhotovení seniorátnímu výboru a informuje nejbližší sborové shromáždění.

b. Jedná-li se o seniorátní sbor:

- Seniorátní výbor předloží záměr konventu.
- Souhlasí-li konvent se záměrem, předloží seniorátní výbor synodní radě návrh příslušné smlouvy a požádá ji o souhlas k uzavření smlouvy.
- Souhlasí-li synodní rada s obsahem smlouvy, uzavře seniorátní výbor smlouvu, do 30 dnů zašle jedno vyhotovení synodní radě a informuje nejbližší zasedání konventu.

c. Jedná-li se o povšechný sbor:

- Synodní rada předloží záměr synodu.
- Souhlasí-li synod se záměrem, synodní rada schválí a uzavře příslušnou smlouvu a informuje nejbližší zasedání synodu.

3. Při pronájmu nebo propůjčení zcizitelné nemovitosti, případně její části, a při zřízení věcných břemen či zástavy k této nemovitosti, má církevní sbor, který je jejím vlastníkem, tyto povinnosti:

a. Jedná-li se o farní sbor:

- Staršovstvo sboru schválí a uzavře příslušnou smlouvu, do 30 dnů zašle jedno

vyhotovení seniorátnímu výboru a informuje nejbližší sborové shromáždění.

b. Jedná-li se o seniorátní sbor:

- Seniorátní výbor schválí a uzavře příslušnou smlouvu, do 30 dnů zašle jedno vyhotovení synodní radě a informuje nejbližší zasedání konventu.

c. Jedná-li se o povšechný sbor:

- Synodní rada schválí a uzavře příslušnou smlouvu a informuje nejbližší zasedání synodu.

4. Ustanovení odst. 2 a 3 neplatí pro pronájem a propůjčení nemovitostí na dobu kratší než 12 měsíců.

5. V případě, že nezcizitelnou nemovitostí je bytový dům, ve kterém počet bytů přesahuje počet kazatelských míst předmětného sboru, platí ustanovení odst. 2 pouze pro byty, které jsou rozhodnutím správního orgánu sboru určeny k bydlení farářů nebo jáhnů sboru, a pouze v případě, má-li být takto vymezený byt pronajat anebo propůjčen jiným osobám než faráři či jáhnovi příslušného sboru anebo k němu má být zřízeno věčné břemeno ve prospěch jiných osob než faráře či jáhna příslušného sboru. Na pronájem ostatních bytů v takovém bytovém domě se hledí jako na pronájem zcizitelné nemovitosti nebo její části podle odst. 3 tohoto článku.

Čl. 22. Ostatní omezení církevních sborů při majetkoprávních úkonech

1. Církevní sbor rozhoduje samostatně o závazcích do výše 50 % svých vlastních příjmů v předchozím kalendářním roce. Před rozhodnutím o závazcích převyšujících tuto hranici je církevní sbor povinen požádat nadřízený správní orgán o souhlas. - viz též výklad pojmu "závazek" potvrzený 3. zasedáním 35. synodu, usnesení č. 17
2. Před rozhodnutím o závazku převyšujícím 2 miliony Kč je farní sbor povinen vyžádat si prostřednictvím seniorátního výboru souhlas synodní rady.
3. Před rozhodnutím o závazcích povšechného sboru převyšujících 10 milionů Kč je synodní rada vždy povinna vyžádat si souhlas synodu; to neplatí pro nakládání s prostředky Personálního fondu.
4. Jako zástavu při majetkoprávních úkonech nesmí církevní sbor použít nezcizitelnou nemovitost, která je jeho majetkem, ani její část.
5. Majetek církevních sborů je možno právoplatně pronajmout pouze na dobu určitou, která nepřesahuje 20 let.

Čl. 23. Přechodné ustanovení

Sbory a faráři/jáhni jsou povinni uzavřít nové smlouvy do 31. 12. 2017 v souladu s prováděcí směrnicí synodní rady.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7 a 17 přijatá 3. zasedáním 36. synodu ČCE
- usnesení č. 19 přijaté 2. zasedáním 36. synodu ČCE
- usnesení č. 18 přijaté 1. zasedáním 36. synodu ČCE
- usnesení č. 15 přijaté 3. zasedáním 35. synodu ČCE
- usnesení č. 9 přijaté 2. zasedáním 35. synodu ČCE
- usnesení č. 21 přijaté 1. zasedáním 35. synodu ČCE
- usnesení č. 17 přijaté 4. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 20 přijaté 3. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 16 přijaté 2. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 26 přijaté 1. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 14 a 21 přijatá 4. zasedáním 33. synodu ČCE

Výklad k článku 22:

Synod potvrzuje následující výklad pojmu „závazek“ užívaného v Řádu hospodaření církve čl. 22, jak jej usnesla synodní rada dne 6. 4. 2021:

„Pojem "závazek" v čl. 22 ŘHC zahrnuje jednotlivé právní jednání nebo soubor právních jednání, která spolu souvisejí jako součást jednoho projektu, jejichž následkem je nebo může být plnění majetkové povahy, které překračuje daný limit. Takovým závazkem je např. smlouva o dílo, zápůjčka včetně zápůjček od církevních sborů nebo církevních zařízení (např. zápůjčka z fondu zápůjček JJ - stavebního fondu), žádost o grant či dotaci, přijetí ručitého závazku a další obdobná jednání.“

ŘÁD VIZITACÍ SBORŮ

OBSAH:

Čl. 1. Smysl a účel vizitací

Čl. 2. Druhy vizitací

Čl. 3. Řádné vizitace

Čl. 4. Obecná ustanovení

Čl. 1. Smysl a účel vizitací

Vizitace slouží zejména těmto účelům:

- Vyjádření a prohloubení jednoty vyznání, učení a řádu církve a prohloubení vzájemnosti jednotlivých sborů a seniorátů.
- Poznání vnitřního života jednotlivých sborů a seniorátů, jejich duchovního růstu, misijního vyzařování, ekumenické otevřenosti, vztahu k veřejnosti, jakož i problémů, které se v práci sborů a seniorátů objevují.
- Pastýřské péči o faráře, jáhny a starší i o další sborové pracovníky a jejich rodiny.
- Kontroly hospodářských a správních záležitostí ve sborech a seniorátech.

Čl. 2. Druhy vizitací

Vizitace se konají několikerou formou:

- Vizitace řádné, vyplývající z vizitační povinnosti seniorátních výborů a synodní rady.
- Vizitace příležitostné, konané v souvislosti s událostmi v životě sborů a seniorátů, jako jsou: ordinace, instalace farářů nebo jáhnů, jubilea, slib presbyterů, uvedení církevních budov do provozu apod.
- Vizitace vyžádané konané z podnětu jednotlivého sboru či seniorátu.
- Vizitace neohlášené, konané z pověření seniorátního výboru (synodní rady).

Čl. 3. Řádné vizitace

- Vizitace sborů seniorátu se konají v odpovědnosti seniorů. Vizitace sborů seniorů, sborů spravovaných náměstký syn. seniora a vizitace seniorátních výborů se provádějí v odpovědnosti synodního seniora. Vizitací ve sborech, které senior či náměstek synodního seniora administrují, může synodní rada, nevykoná-li je sama, pověřit seniorátní výbor příslušného seniorátu. Během jednoho funkčního období budou navštíveny všechny sbory seniorátu a všechny senioráty církve.
- Vizitaci koná komise, kterou tvoří nejméně jeden z farářů, kteří jsou členy seniorátního výboru, resp. synodní rady (obvykle senior nebo synodní senior) a nejméně jeden laický člen seniorátního výboru (synodní rady). Podle konkrétní potřeby přijmou k vizitaci i další církevní pracovníky i mimo seniorátní výbor (synodní radu).
- Je vhodné, aby vizitaci provázelo bohoslužebné shromáždění sboru.
- Vizitace ve sborech sleduje tyto okruhy života a práce:
 - zvěstování slova Božího
 - vysluhování svátostí
 - bohoslužebný pořádek
 - výchova a vzdělávání dětí, mládeže a dospělých
 - práce a vzdělávání staršovstva
 - pastorace ve sboru

7. obětavost a hospodaření ve sboru
8. vedení sborové agendy včetně archivu
9. osobní záležitosti pracovníků sboru
10. ekumenická spolupráce
11. vztah k veřejnosti

e. Při vizitaci farního sboru kontroluje vizitační komise zejména:

1. knihy narozených a pokřtěných, confirmovaných, oddaných a zemřelých
2. kartotéku členů sboru a seznam členů sboru s hlasovacím právem
3. soupis archivních fondů sboru a skutečný stav sborového archivu
4. inventarizaci a stav nemovitého i movitého majetku sboru
5. povolací listiny farářů a jáhnů včetně smluv a dohod, které s nimi souvisejí
6. platné sborové a kazatelské statuty
7. zápisy ze schůzí staršovstva
8. zápisy z jednání sborového shromáždění včetně příloh
9. způsob a kvalitu vedení účetnictví sboru (aktuální deníky a účetní doklady)
10. účetní závěrky sboru a zprávy revizorů sborového hospodaření za poslední tři roky
11. veškerá daňová přiznání za poslední tři roky
12. veškeré platné smlouvy (pojistné, pracovní, nájemní a jiné)
13. evidenci došlé a odeslané pošty
14. výpis z Rejstříku evidovaných právnických osob a doklad o registraci u finančního úřadu

f. Při vizitaci seniorátu se navíc sledují tyto otázky:

1. vztahy mezi sbory a faráři a jáhny působícími v seniorátu
2. práce SV
3. vedení seniorátní agendy včetně seniorátního archivu
4. vzdělávání církevních pracovníků v rámci seniorátu
5. ekumenická spolupráce na úrovni seniorátu
6. vztah k veřejnosti v seniorátu

g. Vizitační komise může při vizitaci použít **vizitační dotazník**, který je přílohou tohoto řádu, jako pomůcku pro zkoumání jednotlivých oblastí života a činnosti sboru. Starší ani faráři a jáhnové vizitovaného sboru však nejsou povinni vyjadřovat se ke všem otázkám a tvrzením, které interview obsahuje.

h. Vizitační komise pořídí o vizitaci zápis, který do 30 dnů od vizitace zašle správnímu orgánu vizitovaného sboru a nadřízenému správnímu orgánu. Správní orgán vizitovaného sboru má právo se k zápisu písemně vyjádřit a zaslat své vyjádření nadřízenému správnímu orgánu.

Čl. 4. Obecná ustanovení

- a. Termín vizitace (s výjimkou neohlášených vizitací dle čl. 2 písm. d) bude včas dojednán se správním orgánem vizitovaného sboru, aby se sbor mohl na vizitaci řádně připravit.
- b. Vizitovaný sbor poskytne vizitační komisi všechny dokumenty a informace, o které vizitační komise požádá. Členové vizitační komise jsou vázáni mlčenlivostí o věcech, které jim v souvislosti s vizitací byly důvěrně sděleny.
- c. O vizitacích dle čl. 2. písm. b–d podává vizitující stručnou zprávu správnímu orgánu vizitovaného sboru a nadřízenému správnímu orgánu.

Ke stažení: Vizitační dotazník v **PDF** nebo v **ODT** nebo v **DOC**

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 27 přijaté *1. zasedáním 34. synodu ČCE*
- usnesení č. 16 a 21 přijatá *4. zasedáním 33. synodu ČCE*

ŘÁD PRO STUDENTY BOHOSLOVÍ

OBSAH:

Preambule

- Čl. 1. Zápis do seznamu kandidátů služby v církvi
- Čl. 2. Kandidáti služby v církvi
- Čl. 3. Vyškrtnutí ze seznamu kandidátů služby v církvi
- Čl. 4. Platnost řádu

Preambule

Československá církev evangelická si váží všech bratří a sester, kteří se studiem na Univerzitě Karlově v Praze - Evangelické teologické fakultě, případně na jiných vysokoškolských bohosloveckých učilištích, připravují ke kazatelské službě ve sboru a dalším službám, do nichž církev vysílá své kazatele. Církev provází tyto studenty přímluvnými modlitbami a pastýřskou péčí. Církev má zájem, aby během svého studia usilovali o co nejlepší vzdělání a žili odpovědně před Bohem a lidmi. Synod vydává pro tyto studenty následující řád:

Čl. 1. Zápis do seznamu kandidátů služby v církvi

1. Synodní rada připraví nejpozději do 2 měsíců od zahájení akademického roku na UK-ETF informační rozhovor pro nově přijaté studenty.
2. Synodní rada vede seznam kandidátů služby v církvi. Do tohoto seznamu mohou být zapsáni studenti z řad členů československé církve evangelické, kteří ukončili první rok studia a rozhodli se využít svého bohosloveckého vzdělání ke službě v církvi.
3. Do seznamu kandidátů služby v církvi může být uchazeč zapsán na základě:
 - a. písemné žádosti
 - b. doporučení staršovstva sboru, v němž student žije, a příslušného seniorátního výboru
4. Splní-li uchazeč tyto podmínky, pozve ho synodní rada k osobnímu rozhovoru. Nejdéle do 30 dnů po tomto rozhovoru ho synodní rada písemně vyrozumí, zda byl do seznamu kandidátů služby v církvi zapsán. Nebude-li student do seznamu zapsán, sdělí mu synodní rada písemně důvody svého rozhodnutí.

Čl. 2. Kandidáti služby v církvi

1. Synodní rada zve kandidáty služby v církvi nejméně dvakrát ročně k rozhovorům, zejména proto, aby s nimi promýšlela konkrétní podobu jejich budoucí služby v církvi. Podněty k rozhovoru mohou podávat i kandidáti služby v církvi.
2. Při prvním z těchto setkání zorganizuje pověřený člen synodní rady volbu, při které kandidáti služby v církvi volí ze svého středu na dobu jednoho roku 3 poradce synodu a 3 jejich náhradníky, 2 zástupce a 1 náhradníka na celocírkevní poradě mládeže a jednoho zástupce jako poradce Poradního odboru mládeže SR (viz **Řád výchovy a vzdělávání v církvi čl. 7**).

3. Pro kandidáty služby v církvi zprostředkuje synodní rada dvě třítydenní praxe ve sborech ČCE a případně podle možnosti i v jiných oblastech služby v církvi. Tyto praxe nesmějí být vykonány ve sboru, jehož je kandidát služby v církvi členem. Synodní rada hradí náklady spojené s těmito praxemi podle dohodnutých podmínek.
4. Synodní rada rozhoduje o podpoře písemně navržených projektů přípravy kandidátů služby v církvi (např. společné semináře, výuka hry na hudební nástroj). Kandidáti mohou synodní radě předkládat podněty k této přípravě.
5. Synodní rada pomáhá kandidátům služby v církvi při vyhledávání a sjednávání zahraničního studia. Při výběru uchazečů o zahraniční studium se přihlíží k dosavadnímu prospěchu a k doporučení UK - ETF.
6. Kandidát služby v církvi může požádat synodní radu o stipendium.
7. Kandidát služby v církvi se ke své službě připravuje poctivým a usilovným studiem. Během studia se kandidát aktivně účastní života určitého farního sboru ČCE a každoročně podává synodní radě zprávu, jak ve sboru působí.
8. Kandidát služby v církvi je povinen včas informovat synodní radu o všech změnách, které souvisejí s jeho studiem (např. přerušení, prodloužení studia) i o jiných závažných změnách v jeho osobním životě, které mají význam pro jeho budoucí práci v církvi.

Čl. 3. Vyškrtnutí ze seznamu kandidátů služby v církvi

1. Vzdá-li se kandidát úmyslu využít své vzdělání ke službě v církvi, požádá synodní radu o vyškrtnutí ze seznamu kandidátů služby v církvi. Synodní rada pozve žadatele k osobnímu rozhovoru. Trvá-li žadatel po tomto rozhovoru na své žádosti, synodní rada ho ze seznamu vyškrtne.
2. Porušuje-li kandidát služby v církvi povinnosti uložené tímto řádem nebo objeví-li se překážka, která vyvolává pochybnost o jeho budoucí službě v církvi, pozve ho synodní rada k osobnímu rozhovoru. Dospěje-li synodní rada na základě tohoto rozhovoru k závěru, že se jedná o závažné porušení povinností nebo o překážku, která brání službě v církvi, obrátí se na staršovstvo sboru, do něhož kandidát patří, a na seniorátní výbor příslušného seniorátu a s jejich souhlasem vyškrtne studenta ze seznamu kandidátů služby v církvi.

Čl. 4. Platnost řádu

1. Kandidáti služby v církvi zapsaní v seznamu ke dni vyhlášení platnosti tohoto řádu jsou považováni za kandidáty služby v církvi podle **čl. 2** tohoto řádu. Pravidla pro vyplácení jejich stipendií od synodní rady ČCE se po dobu jejich studia na UK ETF nemění.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 17 přijaté [2. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 28 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

STATUT JERONÝMOVY JEDNOTY - STAVEBNÍHO FONDU

OBSAH:

- Čl. 1. Postavení a poslání JJ – stavebního fondu
- Čl. 2. Činnost JJ – stavebního fondu
- Čl. 3. Seniorátní představenstva JJ – stavebního fondu
- Čl. 4. Seniorátní shromáždění JJ – stavebního fondu
- Čl. 5. Ústřední představenstvo JJ – stavebního fondu
- Čl. 6. Ústřední shromáždění JJ – stavebního fondu
- Čl. 7. Spolupráce JJ – stavebního fondu s Ústřední církevní kanceláří
- Čl. 8. Hospodaření JJ – stavebního fondu

Čl. 1. Postavení a poslání JJ – stavebního fondu

1. Jeronýmova jednota - stavební fond (dále jen „JJ – stavební fond“) je zvláštním zařízením církevní služby ČCE bez právní subjektivity zřízeným synodem podle § 5 CZ.
2. Za činnost JJ – stavebního fondu odpovídají správní orgány příslušných sborů.
3. JJ – stavební fond má dvojí poslání:
 - a. Koná podpůrnou činnost zaměřenou na údržbu a výstavbu církevních objektů, které jsou nebo se mají stát majetkem sborů ČCE, českých evangelických sborů v zahraničí, případně dalších zahraničních evangelických sborů, a na pořízení a obnovu vybavení těchto objektů, a proto
 - shromažďuje a spravuje finanční prostředky z tuzemska i zahraničí na údržbu, obnovu a výstavbu církevních objektů a jejich vybavení
 - rozděluje tyto prostředky potřebným církevním sborům a zařízením
 - b. Plní v ČCE poradní funkci v otázkách stavebních, a proto
 - posuzuje stavební záměry církevních sborů z hlediska účelnosti, hospodárnosti a kvality,
 - poradenskou činností pomáhá církevním sborům v hospodaření s nemovitým majetkem.

Čl. 2. Činnost JJ – stavebního fondu

1. Ve své činnosti se JJ – stavební fond řídí **Církevním zřízením** a řády ČCE, usneseními synodů a obecně závaznými právními předpisy ve všem, co není výslovně upraveno v tomto statutu.
2. JJ – stavební fond koná svou činnost v rámci církevních sborů ČCE.
3. Pracovníkům JJ – stavebního fondu nevzniká nárok na odměnu za výkon této funkce, pokud mzdový řád nestanoví jinak. Všichni pracovníci JJ – stavebního fondu mají nárok na náhradu cestovních výloh.
4. Činnost JJ – stavebního fondu ve farním sboru zajišťuje staršovstvo. Na úrovni seniorátního sboru je nadřízeným správním orgánem JJ – stavebního fondu seniorátní výbor, na úrovni povšechného sboru je nadřízeným správním orgánem JJ – stavebního fondu synodní rada.

Čl. 3. Seniorátní představenstva JJ – stavebního fondu

1. Činnost JJ – stavebního fondu na úrovni seniorátního sboru řídí seniorátní představenstvo JJ – stavebního fondu.
2. Seniorátní představenstva jsou tříčlenná. Dva členy a dva náhradníky seniorátního

představenstva volí konvent z členů farních sborů příslušného seniorátu na dobu 6 let. Virilním členem seniorátního představenstva je pověřený člen seniorátního výboru příslušného seniorátu.

3. Volenými členy seniorátního představenstva nemohou být členové ani náhradníci seniorátního výboru.
4. Seniorátní představenstvo se schází k zasedáním podle potřeby, nejméně však dvakrát ročně. Náhradníci se mohou účastnit zasedání s hlasem poradním.
5. Jménem seniorátního představenstva jedná jeho předseda, případně další pověřený člen.
6. Působnost seniorátního představenstva je následující:
 - organizuje sbírku darů JJ – stavebního fondu ve sborech seniorátu,
 - svolává seniorátní shromáždění a připravuje jeho program,
 - vyjadřuje se ke stavebním záměrům farních sborů seniorátu a předkládá seniorátnímu shromáždění návrhy na určení pořadí jejich naléhavosti,
 - předkládá seniorátnímu shromáždění návrhy na rozdělení příslušné části prostředků shromážděných každoroční sbírkou darů JJ – stavebního fondu,
 - předkládá seniorátnímu shromáždění, seniorátnímu výboru a konventu návrhy usnesení.

Čl. 4. Seniorátní shromáždění JJ – stavebního fondu

1. Seniorátní shromáždění JJ – stavebního fondu zasedá zpravidla jednou ročně.
2. Poslance a náhradníky seniorátního shromáždění volí na čtyřleté období z členů farních sborů staršovstva sborů příslušného seniorátu. Dva poslance volí ze svých členů příslušný seniorátní výbor. Virilními poslanci jsou členové seniorátního představenstva. Každý poslanec nebo náhradník složí na prvním zasedání seniorátního shromáždění, kterého se po svém zvolení zúčastní, slib, jehož znění je obdobné slibu členů konventu nebo synodu podle **Jednacího a volebního řádu**.
3. Ve sborech, které jsou na konventu zastoupeny méně než čtyřmi poslanci, je do seniorátního shromáždění volen jeden poslanec a jeden náhradník, ve sborech, které jsou zastoupeny čtyřmi a více poslanci, jsou voleni dva poslanci a dva náhradníci.
4. Působnost seniorátního shromáždění je následující:
 - rozhoduje o pořadí naléhavosti stavebních záměrů farních sborů seniorátu,
 - na základě doporučení seniorátního představenstva rozhoduje o rozdělení jedné třetiny prostředků shromážděných každoroční sbírkou darů JJ – stavebního fondu ve farních sborech seniorátu,
 - schvaluje výroční zprávu o činnosti a hospodaření JJ – stavebního fondu v seniorátu a předkládá ji prostřednictvím seniorátního výboru k vyjádření konventu.

Čl. 5. Ústřední představenstvo JJ – stavebního fondu

1. Činnost JJ – stavebního fondu na úrovni povšechného sboru řídí ústřední představenstvo JJ – stavebního fondu.
2. Ústřední představenstvo je pětičlenné. Čtyři členy a čtyři náhradníky ústředního představenstva volí synod z členů farních sborů církve na dobu 6 let. Virilním členem ústředního představenstva je pověřený člen synodní rady ČCE. S hlasem poradním se zasedání ústředního představenstva mohou účastnit zaměstnanci Ústřední církevní kanceláře odpovědní za spolupráci s JJ - stavebním fondem, zahraniční a ekumenické vztahy, fundraising a stavební záležitosti.
3. Za členy ústředního představenstva nemohou být voleni členové ani náhradníci synodní rady.
4. Ústřední představenstvo se schází k řádným zasedáním v pravidelných obdobích nejméně pětkrát ročně. Náhradníci se mohou účastnit zasedání s hlasem poradním.
5. Jménem ústředního představenstva jedná jeho předseda, případně další pověřený člen.
6. Působnost ústředního představenstva je následující:

- spolupracuje se zaměstnanci Ústřední církevní kanceláře odpovědnými za spolupráci s JJ - stavebním fondem,
- metodicky řídí činnost seniorátních představenstev,
- svolává ústřední shromáždění a připravuje jeho program,
- vyjadřuje se ke stavebním záměrům církevních sborů a předkládá ústřednímu shromáždění návrhy na určení pořadí jejich naléhavosti,
- předkládá ústřednímu shromáždění návrhy na rozdělení příslušné části prostředků shromážděných každoroční sbírkou darů JJ – stavebního fondu a všech ostatních shromážděných prostředků,
- rozhoduje o poskytování půjček z fondu zápůjček JJ - stavebního fondu,
- předkládá ústřednímu shromáždění, synodní radě a synodu návrhy usnesení.

Čl. 6. Ústřední shromáždění JJ – stavebního fondu

1. Poslance ústředního shromáždění JJ – stavebního fondu volí na čtyřleté období jednotlivé konventy z členů farních sborů příslušného seniorátu. Dva poslance volí ze svých členů synodní rada. Virilními poslanci jsou členové ústředního představenstva. Každý poslanec nebo náhradník složí na prvním zasedání ústředního shromáždění, kterého se po svém zvolení zúčastní, slib, jehož znění je obdobné slibu členů konventu nebo synodu podle **Jednacího a volebního řádu**.
2. V seniorátech, které jsou na synodu zastoupeny čtyřmi poslanci, je do ústředního shromáždění volen jeden poslanec a jeden náhradník, v seniorátech, které jsou na synodu zastoupeny šesti poslanci, jsou voleni dva poslanci a dva náhradníci, a v seniorátech, které jsou na synodu zastoupeny více než šesti poslanci, jsou voleni tři poslanci a tři náhradníci.
3. Působnost ústředního shromáždění je následující:
 - na základě doporučení ústředního představenstva rozhoduje o rozdělení dvou třetin prostředků shromážděných každoroční sbírkou darů v seniorátech a o rozdělení všech ostatních shromážděných prostředků,
 - rozhoduje o pořadí naléhavosti stavebních záměrů církevních sborů,
 - schvaluje výroční zprávu o činnosti a hospodaření JJ – stavebního fondu a předkládá ji prostřednictvím synodní rady k vyjádření synodu.

Čl. 7. Spolupráce JJ – stavebního fondu s Ústřední církevní kanceláří

1. Ústřední církevní kancelář poskytuje podporu dílu JJ – stavebního fondu.
2. Na úrovni povšechného sboru vykonává běžnou činnost JJ – stavebního fondu Ústřední církevní kancelář. Podrobnosti stanoví organizační řád ÚCK.

Čl. 8. Hospodaření JJ – stavebního fondu

1. JJ - stavební fond hospodaří s finančními prostředky shromážděnými v rámci podpůrné činnosti. Tyto prostředky tvoří samostatný fond v rámci hospodaření příslušného církevního sboru.
2. Zdroje prostředků, s nimiž JJ - stavební fond hospodaří, jsou zejména:
 - každoroční sbírka darů JJ – stavebního fondu konaná ve všech farních sborech ČCE,
 - sbírka na fond zápůjček JJ - stavebního fondu,
 - další sbírky konané ve sborech ČCE pro stavební účely,
 - dary tuzemských fyzických a právnických osob,
 - dary zahraničních fyzických a právnických osob,
 - příspěvky poskytované z veřejných rozpočtů na opravy církevních budov.
3. Účetnictví JJ – stavebního fondu je součástí účetnictví příslušného církevního sboru.
4. Náklady na činnost JJ – stavebního fondu jsou hrazeny z prostředků shromážděných činností JJ – stavebního fondu.
5. Prostředky shromážděné sbírkou darů a ostatní prostředky, s nimiž JJ - stavební fond hospodaří, včetně prostředků fondu zápůjček JJ - stavebního fondu, mohou být použity

na úhradu přímých nákladů spojených s údržbou a výstavbou objektů a jejich vybavení, případně na úhradu vedlejších nákladů, tj. nákladů na projektovou dokumentaci, na přípravu žádostí o granty a dotace atd.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento statut je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 11 přijaté [2. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 18 přijaté [4. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [3. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 18 přijaté [2. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 29 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

STATUT PERSONÁLNÍHO FONDU

OBSAH:

- Čl. 1 Účel Personálního fondu
- Čl. 2 Provozní a investiční část Personálního fondu
- Čl. 3 Správní rada Personálního fondu
- Čl. 4 Investiční výbor synodní rady
- Čl. 5 Příjmy Personálního fondu
- Čl. 6 Povinnosti církevních sborů a orgánů při provádění odvodů do Personálního fondu
- Čl. 7 Podpora kazatelských míst
- Čl. 8 Zápůjčky sborům
- Čl. 9 Zápůjčky sborům zajištěné budoucími příjmy Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu
- Čl. 10 Zápůjčky Diakonii ČCE
- Čl. 11 Použití dočasně volných prostředků Personálního fondu povšechným sborem
- Čl. 12 Přechodná ustanovení

Čl. 1 Účel Personálního fondu

1. V Personálním fondu shromažďuje povšechný sbor za podmínek stanovených **Řádem hospodaření církve** (dále jen "ŘHC"), zejména **čl. 13 ŘHC**, a tímto statutem peněžní prostředky potřebné k úhradě následujících nákladů:
 - a. náklady na mzdy duchovenských zaměstnanců uvedených v **ŘHC čl. 11 odst. 1. písm. a)**, vyplácené dle mzdového řádu, jakož i na veškeré s uvedenými mzdami související daně, pojistné na veřejné zdravotní pojištění a sociální zabezpečení a další platby, jež je ČCE jakožto zaměstnavatel dle právních předpisů povinna platit (dále jen "mzdové náklady");
 - b. náklady na stravenky a na příspěvky povšechného sboru na penzijní připojištění se státním příspěvkem, na doplňkové penzijní spoření, na penzijní pojištění nebo na jiné pojištění poskytované povšechným sborem duchovenským zaměstnancům (dále společně jen "benefity");
 - c. část nákladů na supervizi duchovenských zaměstnanců uvedených v **ŘHC čl. 11 odst. 1. písm. a)**,
 - d. část nákladů na mzdy zaměstnanců Ústřední církevní kanceláře dle **ŘHC čl. 11 odst. 1 písm. b) a c)**, jakož i na veškeré s těmito mzdami související daně, pojistné na veřejné zdravotní pojištění a sociální zabezpečení a další platby, jež je ČCE jakožto zaměstnavatel dle právních předpisů povinna platit;
 - e. odměny členů investičního výboru synodní rady.
2. Peněžní prostředky shromážděné v Personálním fondu je v rozsahu a za podmínek stanovených tímto statutem synodní rada oprávněna použít k výplatě odměn členů investičního výboru synodní rady včetně všech případných souvisejících daní, pojistného na veřejné zdravotní pojištění a sociální zabezpečení a dalších plateb, jež je ČCE jakožto plátce dle právních předpisů povinna platit.

Peněžní prostředky shromážděné v Personálním fondu je synodní rada oprávněna rovněž používat k úhradě dalších nákladů vznikajících v souvislosti se správou Personálního fondu.
3. Část nákladů na mzdy dle odst. 1 písm. d) činí v roce 2015 částku 5 milionů Kč.

V jednotlivých následujících kalendářních letech pak tato část nákladů činí částku 5 milionů Kč každoročně zvýšenou o inflaci, nerozhodne-li pro jednotlivý kalendářní rok svým usnesením synod jinak.

Inflací se pro účely tohoto statutu rozumí míra inflace vyjádřená přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen stanovená pro jednotlivé kalendářní roky Českým statistickým úřadem.

Čl. 2 Provozní a investiční část Personálního fondu

1. Synodní rada rozhoduje o použití části peněžních prostředků Personálního fondu k nákupu investičních akcií investičních fondů schválených synodem, k nákupu nemovitostí za účelem jejich pronájmu či pozdějšího prodeje prostřednictvím akciové společnosti, jejímž je povšechný sbor jediným akcionářem, anebo k poskytnutí zápůjček jednotlivým farním či seniorátním sborům anebo Diakonii ČCE za podmínek stanovených tímto statutem.
2. Investiční fondy dle odst. 1. mají formu akciových společností s proměnným základním kapitálem a jedná se o tyto akciové společnosti:
 - a. ČCE (A), investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., IČ 037 88 130, základní kapitál ve výši 2 000 000 Kč a
 - b. ČCE (B), investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., IČ 038 27 089, základní kapitál ve výši 2 000 000 Kč.
3. Akciová společnost určená k nákupu nemovitostí za účelem jejich pronájmu či pozdějšího prodeje bude povšechným sborem založena s názvem ČCE Reality, a.s. a základním kapitálem ve výši 2 000 000 Kč.
4. Veškeré prostředky shromážděné v Personálním fondu, o nichž synodní rada rozhodne postupem dle odst. 1. tohoto článku, představují investiční část Personálního fondu. Součástí investiční části Personálního fondu jsou rovněž peněžní prostředky vložené povšechným sborem do základních kapitálů akciových společností uvedených v odst. 2. a 3. shora (v textu statutu dále jen "akciové společnosti"). Synodní rada je oprávněna rozhodnout o zvýšení základního kapitálu akciových společností a upsání nových akcií těchto akciových společností nebo na příplatky mimo základní kapitál akciové společnosti.
5. Peněžní prostředky shromážděné v Personálním fondu, které nejsou součástí investiční části Personálního fondu, představují provozní část Personálního fondu.
6. Synodní rada je oprávněna rozhodnout o prodeji investičních akcií nebo o snížení kapitálu či jiných fondů akciových společností dle odst. 1. shora. Peněžní prostředky získané z prodeje investičních akcií se stávají součástí provozní části Personálního fondu.
7. Výnos vyplacený povšechnému sboru akciovými společnostmi se stává součástí provozní části Personálního fondu.
8. Vracené zápůjčky či jejich části poskytnuté ve smyslu odst. 1. tohoto článku, jakož i úrok zaplacený za poskytnutí takových zápůjček se stávají součástí provozní části Personálního fondu.
9. Peněžní prostředky shromážděné v Personálním fondu je synodní rada oprávněna dle svého rozhodnutí buď ukládat na bankovní účty anebo je použít k pořízení aktiv vymezených tímto statutem.
10. Prostředky Personálního fondu je synodní rada oprávněna použít k úhradě pouze těch nákladů, které jsou vymezeny tímto statutem.

Čl. 3 Správní rada Personálního fondu

1. Provozní část Personálního fondu spravuje správní rada Personálního fondu (v textu statutu dále jen "správní rada PF").
2. Správní rada PF je tříčlenná. Alespoň jeden člen správní rady PF musí být farář nebo jáhen a alespoň jeden člen správní rady PF musí být starší ČCE. Funkční období správní rady PF je šestileté. Členy správní rady PF jmenuje a odvolává synodní rada.
3. Funkce člena správní rady PF je bezúplatná.

4. Správní rada PF vykonává svoji působnost v souladu s tímto statutem a dalšími církevními řády a řídí se přitom usneseními synodu a synodní rady.
5. Správní rada PF plní především tyto úkoly:
 - a. prostřednictvím synodní rady navrhuje synodu podíl, který bude z provedených odvodů do Personálního fondu oddělen do tzv. solidárních prostředků a rezerv Personálního fondu;
 - b. předkládá synodní radě ve spolupráci s investičním výborem návrh rozpočtu Personálního fondu na jednotlivé kalendářní roky včetně návrhu na použití části prostředků shromážděných v Personálním fondu na nákup investičních akcií nebo na příplatky mimo základní kapitál akciové společnosti dle **čl. 2 odst. 1** tohoto statutu;
 - c. předkládá pro každý kalendářní rok synodní radě s dostatečným předstihem předpokládanou výši a strukturu mzdových nákladů duchovenských zaměstnanců povšechného sboru a způsob jejich zajištění;
 - d. kontroluje plnění rozpočtu Personálního fondu a provádění odvodů do Personálního fondu;
 - e. navrhuje synodní radě změny mzdového řádu;
 - f. prostřednictvím synodní rady informuje synod o objemu a časovém rozložení finančních prostředků pro podporovaná, misijní a strategická kazatelská místa.
 - g. vyjadřuje se k návrhu na zřízení a prodloužení strategického kazatelského místa.
6. Správní rada PF kontroluje investiční výbor synodní rady. Správní rada PF je oprávněna si vyžádat od investičního výboru synodní rady veškeré informace týkající se investiční části Personálního fondu.
7. Ústřední církevní kancelář je povinna správní radě PF k její žádosti poskytnout potřebné informace, jakož i pro potřeby správní rady provést potřebné analýzy či poskytnout jinou součinnost.

Čl. 4 Investiční výbor synodní rady

1. Investiční výbor synodní rady má pět členů. Funkční období členů investičního výboru synodní rady je šestileté. Čtyři členy investičního výboru synodní rady jmenuje a odvolává synodní rada; jednoho člena investičního výboru synodní rady a jednoho jeho náhradníka volí a odvolává synod.
2. Členem investičního výboru synodní rady může být pouze bezúhonná osoba s vysokoškolským vzděláním. Členové investičního výboru jmenovaní synodní radou musí mít potřebné zkušenosti pro výkon této funkce, nejméně dva z nich musí mít minimálně tříletou zkušenost s kapitálovým trhem. Členem investičního výboru synodní rady nesmí být člen synodní rady ani člen správní rady PF.
3. Pokud by se člen investičního výboru synodní rady mohl ocitnout ve střetu zájmů, je povinen o této skutečnosti písemně informovat synodní radu a investiční výbor synodní rady a nesmí se při jednání investičního výboru synodní rady vyjadřovat k návrhům ani o nich hlasovat.
4. Člen investičního výboru synodní rady se může svého členství vzdát písemnou rezignací doručenou synodní radě.
5. Investiční výbor synodní rady volí ze svých členů svého předsedu a místopředsedu. Předseda svolává a řídí zasedání investičního výboru synodní rady. Místopředseda zastupuje předsedu v době jeho nepřítomnosti nebo na základě jeho pověření.
6. Investiční výbor synodní rady zasedá pravidelně, nejméně jednou za čtvrtletí. Z každého zasedání investičního výboru synodní rady je pořízen zápis. Předseda investičního výboru synodní rady ihned po zasedání investičního výboru synodní rady předá jedno vyhotovení zápisu synodní radě.
7. O zasedáních investičního výboru synodní rady musí být předem informován předseda správní rady PF. Členové správní rady PF mají právo se zúčastnit zasedání investičního výboru synodní rady s hlasem poradním.

8. Investiční výbor synodní rady kontroluje nakládání s prostředky Personálního fondu vloženými do investičních fondů, vyhodnocuje výnos těchto prostředků a nakládání s nimi, řídí práci správců investičních fondů, pravidelně informuje o výsledcích práce správců investičních fondů synodní radu a správní radu PF a navrhuje synodní radě opatření, která pokládá za potřebná. Dále investiční výbor navrhuje způsob nakládání s prostředky Personálního fondu, které jsou součástí jeho provozní části.
9. Členové investičního výboru synodní rady mají nárok na odměnu za výkon své funkce. O její výši rozhoduje synodní rada, která o ní a o způsobu jejího určení každoročně informuje synod.
10. Členové investičního výboru synodní rady nemají nárok na náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s výkonem své funkce a to ani v případě, kdy jim nebude přiznán nárok na odměnu za výkon funkce dle odst. 9.
11. Členové investičního výboru synodní rady jsou odpovědní za škody způsobené ČCE na majetku Personálního fondu, vloženém do investičních fondů nebo obstarávaném v rámci provozní části Personálního fondu, úmyslně či z nedbalosti při výkonu činnosti v investičním výboru synodní rady.
12. Podmínkou výkonu funkce člena investičního výboru synodní rady je uzavření smlouvy o výkonu této funkce s povšechným sborem ČCE.

Čl. 5 Příjmy Personálního fondu

1. Příjmy Personálního fondu tvoří:
 - a. pravidelné odvody všech církevních sborů dle čl. 6 tohoto statutu,
 - b. výnosy provozní i investiční části Personálního fondu dle příslušných odstavců **čl. 2** tohoto statutu,
 - c. finanční náhrada a příspěvek na podporu činnosti dle **ŘHC čl. 13 odst. 6**,
 - d. dary tuzemských a zahraničních fyzických a právnických osob.
2. Synod stanovuje pro jednotlivý kalendářní rok či několik kalendářních roků výši odvodu církevního sboru do Personálního fondu.
3. Odvod farního sboru za kazatelská místa do výše jednoho plného úvazku se skládá z paušální části, jejíž výši stanovuje synod usnesením, a z poměrné části, která se pro jednotlivé farní sbory vypočítá ze synodem stanoveného základu pro výpočet poměrné části odvodu podle synodem stanoveného klíče, který zohledňuje život farního sboru za uplynulé období.
4. Odvod farního sboru za obsazená kazatelská místa nad rámec jednoho plného úvazku a odvod seniorátního a povšechného sboru za obsazené kazatelské místo odpovídá součtu paušální části a základu pro výpočet poměrné části odvodu stanovených synodem. Odvod církevních sborů za obsazené místo pastoračního pracovníka odpovídá 85 % součtu paušální části a základu pro výpočet poměrné části odvodu stanovených synodem.
5. Pokud synod pro určitý kalendářní rok nestanoví výši odvodu do Personálního fondu, jsou sbory povinny provést odvod do Personálního fondu ve výši stanovené pro poslední kalendářní rok, pro který synod výši odvodu do Personálního fondu stanovil.

Čl. 6 Povinnosti církevních sborů a orgánů při provádění odvodů do Personálního fondu

1. Sbory jsou povinny provádět roční odvody do Personálního fondu podle těchto pravidel:
 - a. Církevní sbory, v nichž pracuje farář nebo jáhen, odvádějí paušální část odvodu ve výši, která odpovídá rozsahu a době trvání jeho pracovního úvazku.
 - b. Farní sbory, v nichž pracuje pastorační pracovník, odvádějí odvod stanovený podle čl. 5 odst. 4 ve výši, která odpovídá rozsahu a době trvání jeho pracovního úvazku.
 - c. Neobsazené administrované sbory odvádějí do Personálního fondu částku, která se rovná příplatku za administraci stanovenému mzdovým řádem, navýšenou o pojistné na veřejné zdravotní pojištění a sociální pojištění hrazené

zaměstnavatelem. Současně odvádějí do Personálního fondu částku, která činí 20 % paušální části odvodu stanoveného synodem a odpovídá době trvání administrace.

- d. Všechny farní sbory odvádějí poměrnou část odvodu do Personálního fondu vypočtenou podle synodem stanoveného klíče. Poměrná část odvodu není závislá na obsazení kazatelského místa.
- e. Odvod farního sboru, jehož farář je pověřen administrací neobsazeného sboru, je za každý takový administrovaný sbor snížen o 20 % paušální části odvodu stanoveného synodem, a to ve výši, která odpovídá době trvání administrace.
- f. Za dobu pracovní neschopnosti faráře, jáhna nebo pastoračního pracovníka kratší než 90 kalendářních dnů odvádí sbor plný odvod stanovený způsobem uvedeným v tomto odstavci.

- 2. Pokud sbor, jehož farářem je náměstek synodního seniora, povolá na část úvazku uvolněnou podle **Řádu o správě církve čl. 43 odst. 2** jiného faráře, jáhna či pastoračního pracovníka, pracovní úvazek tohoto faráře či jáhna se nezapočítává do odvodu do Personálního fondu, a to až do výše uvolněného úvazku.
- 3. Sbory jsou povinny provádět odvod do Personálního fondu bezhotovostním převodem na stanovený účet povšechného sboru v pololetních splátkách, první splátku vždy nejpozději do konce května a druhou splátku vždy nejpozději do konce října daného roku. První pololetní splátka musí být odvedena vždy ve výši odpovídající nejméně polovině celkového ročního odvodu do Personálního fondu.
- 4. Ocitne-li se farní sbor nečekaně v krátkodobé finanční tísní, může prostřednictvím seniorátního výboru předložit správní radě PF návrh splátkového kalendáře. Návrh splátkového kalendáře musí být správní radě PF doručen s doporučením seniorátního výboru nejpozději do konce října toho roku, za který má být odvod do Personálního fondu splácen. Schválí-li na návrh správní rady PF synodní rada splátkový kalendář, je sbor povinen ho dodržet.
- 5. Synodní rada je povinna každoročně zajistit provedení inventury mezd, které jsou prostřednictvím církve vypláceny farářům, jáhnům, pastoračním pracovníkům a pracovníkům ÚCK, poskytnout její výsledky správní radě PF a předložit je synodu. Inventura musí zřetelně rozlišovat jednotlivé zdroje, z nichž jsou mzdy hrazeny.

Čl. 7 Podpora kazatelských míst

- 1. Solidární prostředky tvoří solidární část výběru Personálního fondu stanovená synodem. Ze solidárních prostředků se hradí odvod do Personálního fondu za farní sbor, jehož kazatelskému místu byla poskytnuta podpora, a to v rozsahu stanoveném v každém jednotlivém případě rozhodnutím synodní rady. Ze solidárních prostředků je hrazen rovněž odvod za strategické kazatelské místo včetně provozních nákladů strategického kazatelského místa, pokud synod nestanoví jinak.
- 2. Na základě návrhu správní rady PF podaného prostřednictvím synodní rady stanoví synod, jaká část prostředků shromážděných z odvodů do Personálního fondu za kazatelská místa bude přidělena do solidárních prostředků. Z prostředků vybraných v roce předcházejícím zasedání synodu (X - 1) se oddělí část stanovená synodem a použije se jako část solidárních prostředků v roce následujícím po zasedání synodu (X + 1).
- 3. Část prostředků Personálního fondu přidělená do solidárních prostředků nesmí být vyšší než 10 % částky shromážděné z odvodů do Personálního fondu v daném roce (X - 1).
- 4. Nejsou-li solidární prostředky v daném roce plně vyčerpány, zůstávají součástí solidárních prostředků pro další rok.
- 5. Na základě návrhu správní rady PF podaného prostřednictvím synodní rady stanoví synod též indikativní tříletý rozpočtový rámec s tím, že objem prostředků schválený v budoucích letech jako závazný se nebude v žádném z těchto let od hodnoty indikativní lišit o více než 10 %, a ilustrativní desetiletý rozpočtový rámec.
- 6. Ze solidárních prostředků lze podpořit farní sbor, v němž se určitý druh práce ČCE dosud

nekonal či nekoná. Podpořit lze i farní sbor, v němž se sborová práce již konala nebo koná, kde však vlivem vnitřních či vnějších okolností došlo k poklesu aktivity sborového života, avšak pouze za předpokladu, že je reálná naděje na obnovení sborové práce v plném rozsahu.

7. Po dobu, po kterou je kazatelské místo podpořeno, je příslušný farní sbor zcela nebo zčásti zproštěn povinnosti provádět za toto místo odvod do Personálního fondu.
8. Návrh na poskytnutí podpory kazatelského místa předkládá synodní radě příslušný seniorátní výbor, který může návrh předložit na základě podnětu staršovstva daného farního sboru. Součástí návrhu je rozvojový plán, který formuluje cíle, postup a harmonogram kroků nutných pro dosažení stanovených cílů. Návrhy předkládají seniorátní výbory synodní radě způsobem, v podobě a v termínech, které synodní rada stanoví.
9. Synodní rada může podpořit kazatelské místo i bez návrhu seniorátního výboru. V takovém případě si však před rozhodnutím vyžádá stanovisko příslušného seniorátního výboru.
10. Synodní rada může podpořit kazatelské místo na dobu 3 až 6 let, přičemž může podporu prodloužit, avšak celková doba podpory nesmí přesáhnout 9 let.
11. Podmínkou podpory kazatelského místa je uzavření a trvání smlouvy mezi povšechným sborem a farním sborem, jehož kazatelskému místu byla rozhodnutím synodní rady podpora poskytnuta. Smlouva obsahuje pravidla pro vyhodnocování podpory a povinnost farního sboru informovat povšechný sbor o využívání podpory.
12. Nebude-li farní sbor, jehož kazatelskému místu byla rozhodnutím synodní rady poskytnuta podpora, plnit své povinnosti vyplývající mu ze smlouvy, může od ní synodní rada odstoupit, čímž dochází k ukončení podpory.
13. O podpoře kazatelských míst a čerpání solidárních prostředků synodní rada každoročně informuje synod.

Čl. 8 Zápůjčky sborům

1. Synodní rada může seniorátním a farním sborům za podmínek stanovených tímto článkem poskytnout z prostředků provozní části Personálního fondu zápůjčky za účelem předfinancování nebo spolufinancování dotací či grantů, nákupů, oprav či modernizací nemovitostí. Maximální výše všech zápůjček poskytnutých dle tohoto článku všem sborům nesmí v žádném okamžiku překročit 12 miliónů Kč.
2. Maximální výše zápůjčky či zápůjček poskytnutých jednomu sboru nesmí v součtu v jednom okamžiku překročit 5 miliónů Kč. Pod podmínkou souhlasu správní rady PF a investičního výboru synodní rady může být limit dle předcházející věty zvýšen až na 10 miliónů Kč.
3. Synodní rada může nechat odborně posoudit rizika vyplývající z požadované zápůjčky.
4. Výši úroku stanoví synodní rada na návrh investičního výboru synodní rady.
5. Splatnost zápůjčky stanoví synodní rada na návrh investičního výboru synodní rady. Stanovená doba splatnosti zápůjčky nesmí překročit 10 let. Pod podmínkou souhlasu správní rady PF může být doba dle předcházející věty prodloužena až na 15 let.

Čl. 9 Zápůjčky sborům zajištěné budoucími příjmy Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu

1. Ústřední představenstvo Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu (dále jen "JJ - stavební fond") může seniorátním a farním sborům za podmínek stanovených tímto článkem a na základě souhlasu správní rady PF a investičního výboru synodní rady poskytnout z prostředků provozní části Personálního fondu zápůjčky za účelem předfinancování nebo spolufinancování dotací či grantů, nákupů, oprav či modernizací nemovitostí anebo jiných smysluplných stavebních projektů.
Maximální výše všech zápůjček poskytnutých dle tohoto článku všem sborům nesmí v

žádném okamžiku překročit 12 miliónů Kč.

Smlouvu o poskytnutí zápůjčky uzavírá s příslušným seniorátním či farním sborem jménem povšechného sboru synodní rada.

2. Úrokovou sazbu stanoví ústřední představenstvo JJ – stavebního fondu na základě návrhu investičního výboru synodní rady.
3. Splatnost zápůjčky stanoví ústřední představenstvo JJ – stavebního fondu po dohodě se správní radou PF a investičním výborem synodní rady. Stanovená doba splatnosti zápůjčky nesmí překročit 5 let.
4. Veškeré splátky zápůjček poskytnutých dle tohoto článku, s jejichž zaplacením se sbor dostane do prodlení, budou do Personálního fondu vráceny z prostředků JJ – stavebního fondu, a to vždy nejpozději do 6 měsíců po splatnosti každé jednotlivé splátky.
5. Postupem dle odst. 4 tohoto článku lze z prostředků JJ – stavebního fondu do Personálního fondu v každém kalendářním roce poskytnout maximálně 15 % sbírky darů vybrané v předcházejícím kalendářním roce.
6. Sbor, za který JJ – stavební fond vrátila splátku či splátky zápůjčky Personálnímu fondu postupem dle odst. 4 tohoto článku, je povinen částku odpovídající takto vrácené splátce či splátkám zaplatit povšechnému sboru na účet JJ – stavebního fondu, a to včetně úroku sjednaného v rámci poskytnutí výpůjčky.
7. Po dobu, po kterou je sbor v prodlení se splněním svých dluhů dle odst. 4 tohoto článku, sbor nesmí obdržet žádnou jinou zápůjčku, dar či jiné plnění z žádných prostředků povšechného sboru anebo příslušného seniorátního sboru a nesmí mu být poskytnuty ani žádné příspěvky ze solidárních prostředků.
8. Po dobu, po kterou je vyčerpán limit dle odst. 5 tohoto článku anebo vyčerpání tohoto limitu hrozí, nesmí být poskytovány žádné nové zápůjčky dle tohoto článku.

Čl. 10 Zápůjčky Diakonii ČCE

1. Synodní rada může Diakonii ČCE za podmínek stanovených tímto článkem poskytnout z prostředků provozní části Personálního fondu zápůjčky za účelem financování provozu Diakonie ČCE nebo některého ze středisek Diakonie ČCE anebo za účelem financování investičních projektů, na které Diakonie ČCE či některé z jejích středisek získá dotaci z fondů Evropské unie či jiných veřejných orgánů nebo institucí.
2. Žádost o poskytnutí zápůjčky je synodní radě oprávněna předložit správní rada Diakonie ČCE po jejím schválení dozorčí radou Diakonie ČCE.
3. Úrokovou sazbu, délku splatnosti, vhodný způsob zajištění, jakož i případné další podmínky zápůjčky stanoví synodní rada na základě návrhu investičního výboru synodní rady.

Čl. 11 Použití dočasně volných prostředků Personálního fondu povšechným sborem

1. Dočasně volnými prostředky Personálního fondu jsou všechny nezainvestované prostředky provozní části Personálního fondu.
2. O použití dočasně volných prostředků Personálního fondu povšechným sborem rozhoduje na návrh synodní rady synod v rámci schvalování rozpočtu povšechného sboru. Synodní rada si vyžádá pro rozhodnutí synodu doporučení investičního výboru SR a správní rady PF. Podmínky použití a jejich zpětné zapojení do dočasně volných prostředků Personálního fondu stanovuje na základě doporučení investičního výboru SR synod.
3. Synod zmocňuje synodní radu v mimořádných případech k rozhodnutí o použití dočasně volných prostředků Personálního fondu povšechným sborem do výše 5 milionů Kč v období mezi zasedáními synodu. Podmínkou rozhodnutí o použití dočasně volných prostředků Personálního fondu je souhlasné stanovisko investičního výboru SR a správní rady PF. Podmínky použití a jejich zpětné zapojení do dočasně volných prostředků Personálního fondu stanovuje investiční výbor SR. Synodní rada podá o takovémto rozhodnutí zprávu nejbližšímu zasedání synodu.

Čl. 12 Přechodná ustanovení

1. Podpora kazatelských míst prohlášených za misijní nebo podporovaná před účinností změny Statutu Personálního fondu přijaté 3. zasedáním 36. synodu se řídí Pravidly zřizování a rušení kazatelských míst ve znění účinném před touto změnou.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento statut je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7, 8, 10, 13, 14 a 15 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 14 a 20 přijatá [2. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 59 přijaté [1. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 16 přijaté [4. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 22 přijaté [1. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 19 přijaté [4. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 22 přijaté [3. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 19 přijaté [2. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 30 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 17 a 21 přijatá [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

PRAVIDLA POVOLÁVÁNÍ FARÁŘŮ A JÁHNŮ

OBSAH:

- A) Postup jednání
- B) Směrnice pro tvorbu povolací listiny
- C) Směrnice pro tvorbu ujednání souvisejících s povolací listinou

A) Postup jednání

1. Staršovstvo před zahájením jednání o obsazení kazatelského místa ve farním sboru podá seniorátnímu výboru žádost o stanovení výše kazatelského úvazku pro nadcházející dobu povolání kazatele. V žádosti uvede požadovanou výši kazatelského úvazku a přiloží k ní vyplněný evidenční dotazník za poslední uplynulý kalendářní rok, jehož obsah stanoví synodní rada.
2. Seniorátní výbor ověří údaje obsažené v žádosti a evidenčním dotazníku. Při této příležitosti může provést mimořádnou vizitaci za účelem upřesnění uvedených údajů.
3. Seniorátní výbor následně srovná údaje obsažené v ověřeném evidenčním dotazníku se standardní náplní plného kazatelského úvazku, kterou stanoví synodní rada, a na základě tohoto srovnání rozhodne o výši kazatelského úvazku v daném farním sboru pro nadcházející dobu povolání. Pokud by údaje uvedené v ověřeném evidenčním dotazníku svědčící o životě sboru nekorespondovaly s požadovanou výší kazatelského úvazku, seniorátní výbor výši úvazku přiměřeně upraví.
4. Staršovstvo a uchazeč o kazatelské místo následně společně připravují návrh povolací listiny. Text je výsledkem vzájemného rozhovoru, v němž si obě strany vyjasní své představy, jakou práci bude farář nebo jáhen ve sboru v součinnosti se staršovstvem vykonávat. Současně proberou praktické otázky týkající se jeho bydlení, úhrady jeho cestovních nákladů aj. Jako nedílnou součást návrhu povolací listiny společně vypracují návrh písemného ujednání, které kromě jiného musí obsahovat dohodu o užívání služebního bytu, služebního telefonu, služebního auta a poskytování cestovních náhrad.
5. Datovaný zápis o schválení návrhu povolací listiny (včetně ujednání) podepíše kurátor sboru a uchazeč o kazatelské místo, který se tím stává kandidátem. Kandidátů může být více. Návrh povolací listiny a příslušných dohod projednává staršovstvo s každým zvlášť.
6. Kandidaturu faráře nebo jáhna projedná staršovstvo prostřednictvím seniorátního výboru se synodní radou. Přitom předloží zápis o jednání s kandidátem nebo kandidáty, jehož součástí je návrh povolací listiny (včetně ujednání). Synodní rada rozhodne o vydání pokynu k volbě.
7. Faráře nebo jáhna volí sborové shromáždění. (Po dobu svolávání volebního shromáždění je povolací listina s příslušnými dohodami členům sboru dostupná.)
8. Staršovstvo oznámí zvoleným i nezvoleným kandidátům výsledek volby a zvolenému faráři nebo jáhnovi zašle povolací listinu (včetně ujednání), jejíž návrh společně vypracovali.
9. Podpisem povolací listiny a příslušných ujednání oběma představiteli sboru a zvoleným farářem nebo jáhnem a jejich potvrzením synodní radou nabývá volba platnosti.
10. Případné změny povolací listiny a jejích příloh v průběhu povolání faráře nebo jáhna ve sboru podléhají témuž způsobu schvalování nadřízenými správními orgány jako při volbě kazatele.

11. V případě přípravy společné povolací listiny pro službu faráře nebo jáhna ve více farních sborech platí shora uvedené zásady s tím, že společná povolací listina představuje dohodu mezi uchazečem o kazatelské místo a staršovstvy příslušných farních sborů. Kandidaturu faráře nebo jáhna v takovém případě s nadřízenými správními orgány projednají staršovstva všech farních sborů, které povolací listinu sjednaly. Staršovstva všech farních sborů, které povolací listinu sjednaly, se před projednáním kandidatury nadřízenými správními orgány dohodnou na termínech volby faráře nebo jáhna v jednotlivých farních sborech.

B) Směrnice pro tvorbu povolací listiny

Preambule

Farní sbor ČCE v ... povolává podle § 12 Církevního zřízení ČCE za svého faráře/jáhna bratra ..., nar. ..., který byl sborovým shromážděním, konaným dne... na základě kandidatury schválené Synodní radou ČCE dne ..., zvolen od ... farářem/jáhmem Farního sboru ČCE v

[Farní sbor ČCE v ... povolává podle § 12 Církevního zřízení ČCE za svou farářku/jáhenku sestru ..., nar. ..., která byla sborovým shromážděním, konaným dne... na základě kandidatury schválené Synodní radou ČCE dne ..., zvolena od ... farářkou/jáhenkou Farního sboru ČCE v ...]

Náplň sborové práce

V těchto odstavcích je uvedeno, jak bude vypadat práce faráře/jáhna ve sboru v součinnosti se staršovstvem. Nejsou nabídnuty hotové formulace. Text je výsledkem důkladného rozhovoru staršovstva s farářem/jáhmem nad jednotlivými níže uvedenými oblastmi.

Bohoslužby

kde, jak často

Katecheze

- a. biblické hodiny
- b. vyučování

možnosti pro sborovou práci s jednotlivými věkovými skupinami (současný stav, touha sboru, možnosti faráře/jáhna a starších)

Pastorační péče

podíl faráře/jáhna a členů sboru, křesťanská služba

Staršovstvo

jak pracují presbyteři/presbyterky - mimo jiné i jak sbor řeší svoji ekonomickou situaci

Administrativa

závisí vše na faráři/jáhnovi nebo jsou i spolupracovníci

Možnosti - potřeby práce v okolí sboru

Diakonie, nemocnice, domov důchodců, armáda, vězení...

Ekuména

Vztahy s církvemi v místě - společné aktivity, vztahy s církvemi v cizině

Specifika sboru

Speciální pracovní zájem faráře/jáhna

Vzdělání

právo a povinnost faráře/jáhna vzdělávat se

Volný čas a odpočinek

Podpora sboru

bude-li farář/jáhen pověřen prací v seniorátním nebo povšechném sboru

Další dohody (odkaz na ně)

Nedílnou součástí této povolací listiny jsou ujednání faráře/jáhna a staršovstva sboru o *užívání služebního bytu, služebního telefonu, služebního auta a poskytování cestovních náhrad*. Při přípravě ujednání se doporučuje účast seniora nebo člena seniorátního výboru.

Tato povolací listina nabude účinnosti následným potvrzením Synodní radou ČCE.

C) Směrnice pro tvorbu ujednání souvisejících s povolací listinou

Ujednání faráře/jáhna a staršovstva sboru se uzavírají formou samostatné smlouvy nebo smluv. Jsou nedílnou součástí povolací listiny. Tato ujednání musejí odpovídat obecně platným právním předpisům a vnitřním směrnicím ČCE. Lze je později měnit písemnou dohodou faráře/jáhna a staršovstva sboru.

1. UŽÍVÁNÍ BYTU

Sbor a farář/jáhen uzavřou smlouvu. Při sestavování této smlouvy postupuje staršovstvo a farář/jáhen v souladu s **Řádem hospodaření církve čl. 2, odst. 4** a příslušnou prováděcí směrnicí synodní rady, která upravuje i podmínky spoluúčasti faráře nebo jáhna na nákladech spojených s užíváním bytu, podmínky poskytování příspěvků na bydlení farářům a jáhnům z prostředků sborů a refundaci nákladů spojených s používáním vlastního bytu faráře nebo jáhna pro služební činnost.

2. UŽÍVÁNÍ SLUŽEBNÍHO TELEFONU

Pokud mezi sborem a farářem/jáhmem nedojde k jiné dohodě, platí tato pravidla: Je-li služební telefon ve farním sboru užíván i k soukromým hovorům faráře/jáhna, proplácí farář/jáhen tyto hovory sboru. Používá-li farář/jáhen telefon při administraci jiného sboru nebo pro jiný subjekt (např. odbory SR, nebo seniorátu) účtuje sbor hovory příslušnému subjektu. Koná-li farář/jáhen služební hovory soukromým telefonem, účtuje je sboru.

3. UŽÍVÁNÍ SLUŽEBNÍHO SBOROVÉHO AUTA

Je nutno uzavřít dohodu dle obecně platných právních předpisů. Dohoda určí, za jakých podmínek může farář/jáhen užívat vozidlo k služebním nebo soukromým jízdám.

4. POSKYTOVÁNÍ CESTOVNÍCH NÁHRAD

Cestovní náhrady budou vypláceny dle obecně platných právních předpisů a prováděcích pokynů vydaných ÚCK. Užívá-li farář/jáhen ke služebním cestám vlastní motorové vozidlo, uzavře s ním sbor dohodu o poskytování cestovních náhrad. Tato dohoda určí rozsah služebních cest, k nimž farář/jáhen své vozidlo použije. Stejnou dohodu uzavře také administrátor se sborem administrovaným.

5. DALŠÍ DOHODY

Součástí povolací listiny mohou být i další ujednání. Např.

- vybavení farní kanceláře (např. zda sbor poskytne faráři/jáhnovi počítač, nebo mu

přispívá na užívání soukromého)

- užití sborové zahrady

Pro plnění úkolů, které přímo nesouvisí s povoláním faráře/jáhna k ordinované službě ve sboru, uzavře sbor s farářem/jáhнем dohodu dle **ŘK čl. 2, odst. 5**.

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 16 přijaté **3. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 23 přijaté **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 20 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 31 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 21 přijaté **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

PRAVIDLA JÁHENSKÉ PRAXE

kandidátů jáhenské služby

OBSAH:

- A. Základní ustanovení
- B. Náplň jáhenské praxe v místě působení
- C. Náplň jáhenské praxe ve společných seminářích
- D. Písemné práce a závěr jáhenské praxe
- E. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi

A. Základní ustanovení

1. Jáhenská praxe je povinnou přípravou uchazečů o jáhenskou službu (dále jen "uchazečů"), kteří splnili podmínku vzdělání podle **Řádu pro kazatele, čl. 13**.
2. Smyslem jáhenské praxe je poskytnout odbornou asistenci v procesu osobnostního zrání kandidáta, zajistit mu dostatečný prostor pro hlubší poznání jáhenské služby, pro experimentální ověření vlastních dovedností a schopností a pro důkladnou reflexi zamýšlené duchovenské práce. Tuto část přípravy na službu jáhna nelze zaměnit s pouhým nabýváním praktických vědomostí nebo dokonce s nouzovou výpomocí v konkrétní práci církve. Uchazeč není v této praxi pověřen prací ve sboru, nýbrž úkoly zacílenými na jeho osobní průpravu k duchovenské službě.
3. Ze strany církve je smyslem jáhenské praxe poznat uchazeče o duchovenskou službu a prověřit jeho profesní i osobnostní způsobilost.
4. Výchova budoucích jáhnů je v péči povšechného sboru. Jejich vedení je svěřeno komisi pro vikariát a jáhenskou praxi (dále jen "komisi") jmenované synodní radou.
5. Uchazeč o jáhenskou službu je zaměstnancem církve na dobu určitou. Veškeré náklady spojené s jáhenskou praxí hradí ústředí církve.
6. Praxe trvá 1 rok. Místo konání praxe určuje synodní rada na návrh komise. Součástí praxe jsou společné semináře, jejichž rozsah a náplň stanoví komise.

B. Náplň jáhenské praxe v místě působení

1. Po dobu praxe spolupracuje uchazeč s mentorem. Mentorem má být zásadně farář zkušený ve všech oblastech sborové práce, schopný teologické reflexe, náležitě osobnostně zralý. Musí být vůči uchazeči schopen otevřeného vztahu, v němž se očekává vzájemné obohacování (nikoli jednosměrné formálně autoritativní poučování). O výběr vhodných mentorů s přihlédnutím ke specifickým jáhenské praxe pečuje komise.
2. Práce mentora musí být předem jasně projednána se staršovstvem jeho sboru.
3. Komise organizuje přípravu mentorů a poskytuje jim základní metodické pokyny a prostor pro společnou reflexi zkušeností.
4. Komise stanoví časové vytížení uchazeče, jež nemá být překročeno.
5. Průběh jáhenské praxe konzultují mentor i uchazeč s komisí a podávají o něm komisi zevrubnou zprávu (hodnocení).

C. Náplň jáhenské praxe ve společných seminářích

1. Součástí praxe jsou:
 - A. společné soustředění všech uchazečů:
 - a. úvodní týden
 - b. dva týdny katechetické
 - c. dva týdny homiletické
 - d. dva týdny pastorační
 - K náplni seminářů náleží i otázky právní, správní a hospodářské.
 - B. speciální homiletické školení.
2. Vedoucí seminářů podají komisi svá vyjádření o způsobilosti uchazeče k jáhenské službě v ČCE.

D. Písemné práce a závěr jáhenské praxe

1. V průběhu jáhenské praxe uchazeči vypracovávají tři kratší písemné práce. Přesné zadání a rozsah stanovuje komise.
2. Na základě zpráv mentora a vedoucích seminářů, písemné práce a závěrečného pohovoru předloží komise pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe synodní radě vyjádření o způsobilosti uchazeče k jáhenské službě v ČCE. Členy této komise jsou předseda volený synodem, jeden člen synodní rady a tři členové komise pro vikariát a jáhenskou praxi. Hodnotí se stupni prospěl - neprospěl.

E. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi

1. Uchazeč o jáhenskou službu, který úspěšně absolvoval jáhenskou praxi, obdrží osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi a volbou v některém církevním sboru se stává jáhnem.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 24 přijaté [1. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 23 přijaté [3. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 32 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

PRAVIDLA VIKARIÁTU

OBSAH:

- A. Základní ustanovení
- B. Náplň vikariátu v místě působení
- C. Náplň vikariátu ve společných seminářích
- D. Písemné práce a závěr vikariátu
- E. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi

A. Základní ustanovení

1. Vikariát je povinnou přípravou absolventů teologické fakulty na službu faráře v ČCE (srov. CZ § 12, Řád pro kazatele čl. 10).
2. Smyslem vikariátu je poskytnout odbornou asistenci v procesu osobnostního zrání budoucího faráře, zajistit mu dostatečný prostor pro osobní orientaci v nové roli, pro experimentální ověření vlastních dovedností a schopností a pro důkladnou reflexi zamýšlené duchovenské práce. Tuto část přípravy na službu faráře nelze zaměnit s pouhým nabýváním praktických vědomostí nebo dokonce s nouzovou výpomocí v konkrétní práci církve. Vikář není pověřen duchovní správou, nýbrž úkoly zacílenými na jeho osobní průpravu k duchovenské službě.
3. Ze strany církve je smyslem vikariátu poznat uchazeče o duchovenskou službu a prověřit jeho profesní i osobností způsobilost.
4. Výchova budoucích duchovních je v péči povšechného sboru. Vedení vikářů je svěřeno komisi pro vikariát a jáhenskou praxi (dále jen "komisi"), jmenované synodní radou.
5. Vikář je zaměstnancem církve na dobu určitou. Veškeré náklady spojené s vikariátem hradí ústředí církve.
6. Vikariát trvá 1 rok. Místo konání vikariátu určuje SR na návrh komise. Součástí vikariátu jsou společné semináře, jejichž rozsah a náplň stanoví komise.

B. Náplň vikariátu v místě působení

1. Po dobu vikariátu spolupracuje vikář s mentorem. Mentorem má být zásadně farář zkušený ve všech oblastech sborové práce, schopný teologické reflexe, náležitě osobnostně zralý. Musí být vůči vikáři schopen otevřeného vztahu, v němž se očekává vzájemné obohacování (nikoli jednosměrné formálně autoritativní poučování).
2. Práce mentora musí být předem jasně projednána se staršovstvem jeho sboru, neboť jde o důležitou mimosborovou práci pro církev.
3. Komise je povinna organizovat společnou přípravu mentorů, poskytnout jim základní metodické pokyny a prostor pro společnou reflexi zkušeností.
4. Komise navrhuje časové vytížení vikáře, jež nemá být překročeno.
5. Průběh vikariátu konzultují mentor i vikář s komisí a podávají o něm komisi zevrubnou zprávu (hodnocení).

C. Náplň vikariátu ve společných seminářích

1. Součástí vikariátu jsou společná soustředění všech vikářů:
 - a. úvodní týden,
 - b. dva týdny katechetické,

c. dva týdny homiletické,

d. dva týdny pastorační

K náplni seminářů náleží také otázky právní, správní a hospodářské.

2. Vedoucí seminářů jsou ustanovováni komisí. Vedoucí podají komisi svá vyjádření o způsobilosti vikářů pro duchovenskou práci v ČCE.

D. Písemné práce a závěr vikariátu

1. V průběhu vikariátu vikáři vypracovávají tři kratší písemné práce. Přesné zadání a rozsah stanovuje komise.
2. Na základě zpráv mentora, vedoucích jednotlivých seminářů, písemných prací a závěrečného pohovoru předloží komise pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe synodní radě vyjádření o způsobilosti vikáře k duchovenské službě. Členy této komise jsou předseda volený synodem, jeden člen synodní rady a tři členové komise pro vikariát a jáhenskou praxi. Hodnotí se stupni prospěl - neprospěl.

E. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi

1. Vikář, který úspěšně absolvoval vikariát, obdrží osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi a volbou v některém církevním sboru se stává farářem.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 25 přijaté [1. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 33 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 19 a 21 přijatá [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

PRAVIDLA POVOLÁVÁNÍ KANTORŮ V ČCE

OBSAH:

- Čl. 1. Pověření kantora
- Čl. 2. Služba kantora ve farním a seniorátním sboru
- Čl. 3. Celocírkevní kantor
- Čl. 4. Seminář církevní hudby Evangelické akademie

Čl. 1. Pověření kantora

1. Kantorem se může stát člen Českobratrské církve evangelické, který získal odbornou způsobilost a byl k této službě církví pověřen.
2. O pověření ke kantorské službě rozhoduje synodní rada.
3. Odborně způsobilý je ten, kdo úspěšně absolvoval Seminář církevní hudby Evangelické akademie pořádaný synodní radou.
4. Synodní rada může na základě doporučení celocírkevního kantora uznat za odborně způsobilého i toho, kdo získal jiné vzdělání v oboru církevní hudby, příp. v jiné hudební oblasti. V tomto případě může synodní rada požadovat, aby zájemce o kantorskou službu absolvoval na základě individuálního studijního plánu v Semináři církevní hudby Evangelické akademie ty kurzy z oblasti církevní hudby, které jsou pro kantorskou službu nezbytné a v nichž mu vzdělání chybí.
5. Pověření ke službě kantora v církvi se děje v bohoslužebném shromáždění.
6. Pověřenému kantorovi vydá synodní rada osvědčení o způsobilosti ke službě kantora v církvi.
7. Způsobilost ke službě kantora v církvi je předpokladem pro povolání kantora ke službě v některém církevním sboru.

Čl. 2. Služba kantora ve farním a seniorátním sboru

1. Ke službě v určitém farním, příp. seniorátním sboru je kantor povolán správním orgánem tohoto sboru. Závazek této služby přijímá kantor v bohoslužebném shromáždění sboru.
2. K úkolům kantora ve farním sboru patří zejména:
 - a. podílet se ve spolupráci s kazatelem na přípravě hudební stránky bohoslužeb,
 - b. doprovázet bohoslužebný zpěv,
 - c. připravovat pro různé formy bohoslužeb hudební skladby liturgického charakteru,
 - d. dbát o kvalitu různých forem církevní hudby pěstované ve sboru (písní, liturgických zpěvů, jiných hudebních forem),
 - e. starat se o cvičení církevní hudby a zpěvu ve sboru, příp. vést pěvecký sbor,
 - f. vyhledávat ty členy sboru, kteří mají vhodné obdarování a mohou se aktivně podílet na pěstování hudby ve sboru (varhaníci, zpěváci apod.), a pečovat o ně,
 - g. dbát o rozmanitost stylů a žánrů církevní hudby pěstované ve sboru.
3. Více farních sborů se může dohodnout na povolání společného kantora.
4. Úkoly kantora v seniorátním sboru určí seniorátní výbor.
5. Konkrétní úkoly kantora ve farním, příp. seniorátním sboru obsahuje povolací listina kantora, na jejímž obsahu se dohodne kantor a správní orgán sboru.
6. Správní orgán sboru může po dohodě s kantorem rozhodnout o tom, že kantorovi za jeho službu náleží odměna.

Čl. 3. Celocírkevní kantor

1. Celocírkevního kantora povolává synodní rada.
2. Podmínkou pro službu celocírkevního kantora je vysokoškolské vzdělání v oboru evangelická církevní hudba nebo obdobné vzdělání uznané synodní radou.
3. Celocírkevní kantor je zaměstnancem povšechného sboru.
4. K úkolům celocírkevního kantora patří zejména:
 - a. návštěva a služba ve farních sborech, která zahrnuje hudebně-liturgickou spolupráci s kazateli, kantory a dalšími hudebníky doprovázejícími bohoslužebný zpěv, přednášky a besedy z oblasti církevní hudby a bohoslužebného zpěvu, účinkování při koncertech,
 - b. pořádání hudebních kurzů a seminářů pro sbormistry, varhaníky a zpěváky,
 - c. publikační hymnologická činnost,
 - d. tvůrčí hudebně-kompoziční činnost zaměřena na různé žánry církevní hudby,
 - e. organizace Semináře církevní hudby Evangelické akademie ve spolupráci se synodní radou,
 - f. pořádání církevně-hudebních koncertů a projektů,
 - g. účast na mezinárodních hymnologických konferencích,
 - h. ekumenické hudební aktivity doma i v zahraničí.

Čl. 4. Seminář církevní hudby Evangelické akademie

1. Seminář církevní hudby Evangelické akademie organizuje ve spolupráci s celocírkevním kantorem synodní rada.
2. Studium v semináři církevní hudby je tříleté, dálkové a obsahuje tyto obory:
 - a. hra na varhany (varhanní literatura, liturgická varhanní hra)
 - b. sbormistrovství (řízení sboru, sborová praxe, sólový zpěv, liturgický zpěv)
 - c. teoretické předměty (hymnologie, hudební teorie, organologie, základy varhanní improvizace)
3. Během studia absolvuje student průběžné zkoušky, které ho opravňují k postupu do dalšího ročníku. Studium je ukončeno závěrečnou zkouškou.
4. O úspěšném absolvování studia semináře církevní hudby je absolventovi vydáno písemné osvědčení.
5. Staršovstvo farního sboru může rozhodnout, že členovi sboru studujícímu v semináři církevní hudby zčásti nebo zcela přispěje na úhradu nákladů spojených se studiem.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 3 přijaté [3. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

PRAVIDLA HOSPODÁŘSKÉ POMOCI

OBSAH:

Čl. 1. Povinnosti sborů

Čl. 2. Lhůta k nápravě nedostatků

Čl. 3. Režim hospodářské pomoci

Čl. 1. Povinnosti sborů

1. Sbory ČCE jsou povinny hospodařit v souladu s obecně platnými právními předpisy podle **Církevního zřízení**, řádů, statutů a usnesení synodů.
2. Sbory ČCE jsou povinny plnit finanční závazky, které jim ukládají církevní řády, statuty a usnesení synodů.
3. Porušením povinností při sborovém hospodaření jsou zejména
 - a. zanedbávání účetnictví a předepsaných evidencí
 - b. opakované nezaplacení odvodu do Personálního fondu v termínu stanoveném **statutem PF** a ve výši stanovené synodem nebo ve výši stanovené na základě žádosti o poskytnutí dočasné pomoci ze solidární části Personálního fondu
 - c. opakované nezaplacení celocírkevních nebo seniorátních repartic ve výši stanovené rozhodnutími synodu a konventu příslušného seniorátu a v termínu stanoveném **Řádem hospodaření církve**
 - d. závažné porušení nebo opakované porušování pravidel nakládání s nemovitostmi stanovených v **Řádu hospodaření církve**
4. Sborům, které při svém hospodaření porušují uložené povinnosti nebo neplní řádně a včas své závazky, stanoví synodní rada po poradě s příslušným seniorátním výborem lhůtu k nápravě nedostatků.

Čl. 2. Lhůta k nápravě nedostatků

1. Synodní rada písemně vyzve sbor, aby nejdéle do 6 měsíců zjednal nápravu nedostatků v hospodaření. Lhůta počíná běžet dnem, kdy sbor obdržel písemnou výzvu k nápravě.
2. Nejedná-li sbor nápravu do 2 měsíců ode dne, kdy obdržel písemnou výzvu synodní rady k nápravě, vyzve synodní rada seniorátní výbor příslušného seniorátu, aby zahájil jednání se staršovstvem sboru. Cílem tohoto jednání bude nalezení nejvhodnější cesty k nápravě.

Čl. 3. Režim hospodářské pomoci

1. Nejedná-li sbor s pomocí seniorátního výboru nápravu do 6 měsíců ode dne, kdy obdržel písemnou výzvu synodní rady k nápravě porušení povinností podle čl. 1 odst. 3, písm. a) až c) těchto pravidel, rozhodne synodní rada, že ve sboru bude zaveden režim hospodářské pomoci takto:
2. Synodní rada jmenuje tříčlennou komisi hospodářské pomoci. Členem této komise nesmí být žádný člen sboru, pro nějž je komise jmenována, a musí v ní být nejméně jedna osoba navržená příslušným seniorátním výborem.
3. Komise hospodářské pomoci odpovídá za svou činnost synodní radě a může ji sama ukončit, dosáhla-li v ní žádoucích výsledků. O ukončení činnosti a jejích výsledcích podá komise synodní radě písemnou zprávu do 15 dnů ode dne, kdy svou činnost ukončila.
4. Komise hospodářské pomoci spolupracuje s představiteli sboru a staršovstvem při hledání námětů a metod, které by vedly k obnovení finanční soběstačnosti sboru, k jeho

řádnému hospodaření a k zajištění kontroly.

5. Představiteli sboru, v němž byl zaveden režim hospodářské pomoci, zůstávají farář (resp. administrátor) a kurátor. Činnost sboru řídí zvolené staršovstvo, které je při svém rozhodování povinno spolupracovat s komisí hospodářské pomoci a na základě jejích návrhů zvolit nejvhodnější řešení.
6. Nedojde-li nejdéle do dvanácti měsíců ode dne, kdy byla komise jmenována, k obnovení finanční soběstačnosti sboru a zavedení řádného hospodaření, navrhne komise staršovstvu sboru a nadřízeným církevním orgánům některé z těchto organizačních opatření:
 - a. podání podnětu na poskytnutí podpory ze solidárních prostředků Personálního fondu
 - b. snížení pracovního úvazku faráře nebo jáhna povolaneého ve sboru
 - c. povolání faráře nebo jáhna na základě společné povolací listiny
 - d. sloučení s jiným sborem
 - e. zrušení sboru
7. Komise hospodářské pomoci může v odůvodněných případech podávat podněty příslušné pastýřské radě.
8. Pokud komise zjistí, že farář nebo jáhen působící ve sboru závažným způsobem porušuje své pracovní povinnosti, upozorní synodní radu, která ve spolupráci se seniorátním výborem učiní příslušná opatření k nápravě, příp. podá podnět pastýřské radě.
9. Pokud komise zjistí, že staršovstvo sboru není dlouhodobě schopno scházet se a jednat nebo opakovaně zanedbává své povinnosti při správě sboru, může již v průběhu své činnosti navrhnout, aby příslušný seniorátní výbor zastavil činnost staršovstva a zřídil ve sboru správní komisi.
10. O řešeních navržených komisí hospodářské pomoci rozhodnou podle svých pravomocí příslušné církevní správní orgány nebo synod.
11. Neučiní-li sbor s pomocí seniorátního výboru kroky vedoucí k nápravě do 6 měsíců ode dne, kdy obdržel písemnou výzvu synodní rady k nápravě porušení povinností podle čl. 1 odst. 3, písm. d) těchto pravidel, navrhne synodní rada, aby příslušný seniorátní výbor zastavil činnost staršovstva a zřídil ve sboru správní komisi.

Zpět na [obsah](#) / [seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 17 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 35 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)

Pravidla evidence a vykazování počtu členů ve farních sborech ČCE

A. Zásady evidence a vykazování členů

1. ČCE v souladu se svým **zřízením** a řády (zejména **Řád členství v církvi**) eviduje své členy výhradně ve farních sborech. Přitom dbá o to, aby evidence byla přesná a jednotná (ve všech farních sborech ČCE obdobná). Členství v ČCE je z hlediska jeho evidence vázáno vždy pouze na jeden sbor.
2. Základní podmínkou pro evidenci člena v církvi je jeho křest. Dokladem o vykonaném křtu je zápis v knize pokřtěných.
3. V souladu s platnými řády ČCE je člen církve v daném farním sboru evidován, pokud se ze sboru neodstěhuje, nevystoupí z církve, nezemře, není z církve vyloučen nebo mu není odejmuto propůjčené členství (obojí postupem podle **ŘČC čl.4**)
4. Každý člen ČCE může být členem pouze jednoho farního sboru, zpravidla v místě svého trvalého bydliště.
5. Farní sbory vedou jmenný seznam stávajících členů sboru (pokřtění, přijatí, s propůjčeným členstvím a do sboru přistěhovaní) a dále i seznam členů bývalých (zemřelí, odstěhovaní, nezvěstní, vyloučení, vystoupivší, s odejmutým členstvím).
6. Pokud se farář, jáhen či staršovstvo sboru dovědí, že se dosavadní člen sboru odstěhoval z obvodu sboru, a vědí kam, osloví dotyčného, a pokud nevyjádří nesouhlas s převodem členství, podají o tom bezodkladně zprávu do sboru, do jehož obvodu se dotyčný člen přestěhoval, a předají tomuto sboru příslušné údaje pro zařazení člena do jeho evidence. Teprve po splnění této podmínky může být dotyčný člen vyřazen z evidence členů.
7. Předmětem evidence ve sborové kartotéce jsou tyto základní osobní údaje: jméno a příjmení, datum a místo narození, datum a místo křtu, případně datum a místo přijetí do ČCE, aktuální bydliště, rodinný stav a kontaktní údaje (telefon, e-mail apod.). Pokud člen o sobě uvede i další údaje (např. povolání, zaměstnavatele, jména rodičů, přechodné bydliště, původní sbor, osobní kvalifikaci - např. jazykové nebo hudební znalosti), i ty může sbor evidovat.
8. Evidování mohou být jednotliví členové samostatně nebo společně rodiny či domácnosti. Taková společná evidence musí obsahovat základní osobní údaje členů ČCE žijících v rodině či domácnosti.
9. Pokřtěné děti (nezletilé) jsou evidovány jako členové ČCE
10. Evidence členů je vedena buď v elektronické nebo písemné podobě v sídle sboru. Staršovstvo sboru určí osobu, která odpovídá za řádné vedení evidence členů. Je-li evidence členů vedena v elektronické podobě, je odpovědná osoba povinna zajistit řádné zálohování dat, které musí být provedeno nejméně čtyřikrát ročně.
11. Evidence členů je určena pro vnitřní potřebu jednotlivých farních sborů a musí být vedena v souladu s obecně závaznými právními předpisy o zpracování a ochraně osobních údajů, jakož i směrnicí synodní rady, kterou synodní rada vydává za účelem provedení těchto právních předpisů v církvi. Přístup k evidenci členů mohou mít pouze farář nebo jáhen, kurátor, případně další osoby určené k tomu usnesením staršovstva, a pověření zástupci nadřízených správních orgánů. Evidence členů musí být chráněna před nepovolanými osobami, nedovolenými změnami, neoprávněným kopírováním či jiným možným zneužitím.
12. Evidence členů není veřejně přístupná a nesmí být zveřejňována (např. na sborové internetové stránce nebo ve sborových tiscích). Členové sboru mají právo vědět, které

údaje o nich sbor eviduje, a v případě potřeby je korigovat.

13. Jako počet členů církve je za farní sbor vykazován počet evidovaných stávajících členů.

[Zpět na seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 27 přijaté [1. zasedáním 35. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 36 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 16 přijaté [4. zasedáním 32. synodu ČCE](#)

PRAVIDLA REVIZÍ HOSPODAŘENÍ POVŠECHNÉHO SBORU

OBSAH:

- A. Provádění revizí povšechného sboru
- B. Činnost revizorů
- C. Zpráva o revizi hospodaření - osnova

A. Provádění revizí povšechného sboru

1. Revizoři povšechného sboru (dále jen "revizoři") po dobu, na kterou byli zvoleni, provádějí revizi hospodaření povšechného sboru nejméně dvakrát ročně, a to před koncem účetního roku (podzimní revize) a po sestavení účetní závěrky povšechného sboru (jarní revize). Rozsah a základní pravidla revizí určuje **ŘHC**.
2. Podzimní revize vyhledá největší problémy a v případě potřeby zadá externí posouzení účetnictví a dalších aspektů hospodaření povšechného sboru třetí osobě tak, aby na jeho základě bylo možné před sestavením účetní závěrky opravit případné chyby. Posudek bude vyhotoven písemnou formou a připraven k jarní revizi zároveň s účetní závěrkou. Jarní revize hospodaření za daný rok bude probíhat nejpozději v dubnu následujícího roku.
3. Každá revize zkontroluje plnění opatření uložených synodem a ostatních opatření a doporučení obsažených ve zprávě z předchozí revize.
4. Revizoři provádějí revizi hospodaření nezávisle a mají právo podle svého uvážení přizvat ke kontrole třetí osobu za účelem získání odborného názoru na jednotlivé oblasti hospodaření, kterých se kontrola týká. Službu třetí osoby zajistí na návrh revizorů ÚCK. Maximální cena této služby je určena příslušným oddílem rozpočtu povšechného sboru.
5. Revizoři mají právo kontrolovat hospodaření povšechného sboru kdykoli na základě vlastního rozhodnutí po předchozím projednání se synodní radou.
6. Na základě usnesení synodu provedou revizoři mimořádnou účelovou revizi v rozsahu stanoveném usnesením synodu. O mimořádnou účelovou revizi může revizory požádat také synodní rada.
7. Výsledky každé revize zaznamenají revizoři ve zprávě, kterou předloží k projednání vedení ÚCK, synodní radě a posléze synodu. Případné posudky a závěry externích odborníků budou připojeny ke zprávě ve formě přílohy.
8. Podobu zprávy o revizi závazně stanovuje oddíl C těchto pravidel. Jednotlivé části zprávy je možno rozšířit o komentář nebo s řádným odůvodněním vynechat. Zpráva musí obsahovat návrh opatření pro orgány, kterým ji revizoři předkládají, a návrh usnesení pro synod.
9. Před zahájením revize požádají revizoři ÚCK o poskytnutí všech potřebných podkladů. ÚCK je povinna bez zbytečného prodlení poskytnout revizorům všechny požadované podklady, poskytovat jim informace a v průběhu revize s nimi spolupracovat.
10. Pokud to bude průběh revize vyžadovat, sepiší revizoři s ÚCK protokol, v němž bude uveden seznam vyžádaných dokumentů a informací, jména osob, které odpovídají za jejich poskytnutí, datum jejich poskytnutí a datum jejich vrácení po skončení revize. Protokol podepíší revizoři a vedoucí tajemník ÚCK.

B. Činnost revizorů

1. Na prvním setkání revizorů, které svolává synodní rada, si revizoři zvolí koordinátora, který pak koordinuje jejich činnost a komunikuje jejich jménem se synodní radou a ÚCK.
2. Revizoři formou revizí dohlíží, zda hospodaření církve, vedení jejího účetnictví, správa pokladny, povinné sbírky a odvody a plnění daňových povinností jsou v souladu s **Církevním zřízením**, s církevními řády, statuty a pravidly, s **usneseními synodu** a s obecně platnými právními předpisy. Dohlíží také, zda hospodářská rozhodnutí a majetkoprávní úkony synodní rady jsou v souladu se zájmy církve a s pravidly péče dobrého hospodáře.
3. Činí-li synodní rada významná rozhodnutí, která se týkají hospodaření povšechného sboru a nakládání s jeho majetkem, může tato rozhodnutí předem konzultovat s revizory, aby předešla jejich pozdějším výtkám. Revizoři jsou v těchto případech povinni poskytnout synodní radě písemné stanovisko k zamýšlenému rozhodnutí nebo úkonu.
4. Po skončení revize předloží revizoři svá zjištění do 10 dnů synodní radě, aby je projednala, vyjádřila se k nim a učinila doporučená opatření.
5. Revizoři nejsou oprávněni jednat jménem povšechného sboru se třetími osobami, a to ani s finančním úřadem ani s dalšími orgány státní správy. Mohou se však účastnit kontrol, které tyto orgány provádějí, pokud jsou k těmto kontrolám přizváni.
6. Revizoři jsou povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích, které se týkají církve a jejích členů, pokud tyto údaje nejsou jako předmět jejich zjištění poskytovány těm, jimž jsou revizoři povinni svá zjištění předkládat.

C. Zpráva o revizi hospodaření - osnova

- viz příloha v **PDF**, **ODT** nebo **DOC**

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- **usnesení č. 18 přijaté 4. zasedáním 32. synodu ČCE**

PRAVIDLA PRO INVESTOVÁNÍ SBORŮ ČCE DO INVESTIČNÍCH NÁSTROJŮ

1. Jednotlivé sbory ČCE mohou investovat volné prostředky do investičních nástrojů, pokud nedojde ke zneužití vnitřních informací (insider-trading).
2. Investování sborů ČCE do investičních nástrojů probíhá buď prováděním obchodů na vlastní účet, čímž se rozumí také učinění nabídky k prodeji či nákupu či využití práv a možnosti konverze, upisovacích práv či opce, nebo na základě správy portfolia odborně způsobilou osobou.
3. Investičními nástroji se rozumí zejména:
 - a. tuzemské nebo zahraniční akcie či obdobné cenné papíry, které představují podíl na společnosti nebo jiné právnické osobě;
 - b. dluhopisy nebo obdobné cenné papíry vydané domácími či zahraničními společnostmi, které představují právo na splacení dlužné částky;
 - c. investiční certifikáty, ETF a podobné nástroje, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu;
 - d. deriváty odvozené od nástrojů uvedených pod písmeny a) až c).
4. Jednotlivé sbory ČCE jsou oprávněny provádět obchody na vlastní účet pouze v takové míře, která je přiměřená jejich finančním zdrojům a možnostem a vhodná z hlediska jejich znalostí, zkušeností, přijatelné míry rizika (včetně rizika měnového), diverzifikace a investičního horizontu.
5. Veškeré obchody týkající se investičních nástrojů vyžadují předchozí písemný souhlas investičního výboru synodní rady zřízeného dle **Statutu Personálního fondu** s výjimkou případů uvedených v odst. 6.
6. Předchozí souhlas investičního výboru synodní rady s obchodem není vyžadován v případech:
 - a. správy investičního portfolia sboru ČCE obhospodařovatelem s povolením České národní banky na základě jeho volné úvahy, kdy investování do investičních nástrojů probíhá bez předchozí komunikace se sborem ČCE (portfolio management) nebo
 - b. investice do cenných papírů kolektivního investování určených k veřejné distribuci v České republice s přesným omezením investic a pravidel rozložení rizika (UCITS) nebo
 - c. investice do českých státních dluhopisů a pokladničních poukázek nebo
 - d. investice do akcií a dluhopisů přijatých k obchodování na regulovaných trzích EU a USA, a to na základě investiční strategie připravené staršovstvem a schválené sborovým shromážděním, s níž vyslovil souhlas investiční výbor synodní rady, nebo
 - e. když celkový objem investovaných aktiv nepřevyšší 30% ročního rozpočtu sboru, maximálně však 250 000 Kč.
7. Při výběru správce dle písm. a) se doporučuje spolupracovat s investičním výborem synodní rady.

Zpět na **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 26 přijaté **3. zasedáním 34. synodu ČCE**

PRAVIDLA HOSPODAŘENÍ S PERSONÁLNÍM FONDEM

Čl. 1 Příjmy Personálního fondu

1. Příjmy Personálního fondu v roce R tvoří příjmy popsané ve **Statutu Personálního fondu čl. 5 odst. 1.**, tj.:
 - a. odvody sborů za rok R-1
 - b. výnosy provozní i investiční části Personálního fondu, kterých bylo dosaženo v roce R-1
 - c. příspěvek na podporu činnosti dle **Řádu hospodaření církve (dále ŘHC) čl. 13 odst. 6.** za rok R
 - d. dary fyzických a právnických osob za rok R-1
 - e. finanční náhrada dle **ŘHC čl. 13 odst. 6.** za rok R-1
2. Od příjmů dle odstavce 1 se odčítají tyto částky:
 - a. od odvodů sborů dle **Statutu Personálního fondu čl. 5 odst. 1. písm. a.**, se odečte:
 - příspěvek do solidárních prostředků stanovený synodem
 - příspěvek do rezervy Personálního fondu
 - b. od příspěvku na podporu činnosti dle **ŘHC čl. 13 odst. 6.** za rok R-1 se odečte
 - částka na mzdy zaměstnanců ÚCK dle **Statutu Personálního fondu čl. 1 odst. 3**
 - částka na podporu činnosti Jeronýmovy jednoty - stavebního fondu
 - c. od finanční náhrady dle **ŘHC čl. 13 odst. 6.** za rok R se odečte
 - příspěvek na diakonické a rozvojové projekty určený synodem
 - prostředky na kompenzace = celková částka schválených kompenzací sborům za nevydatelný majetek v roce R-1
3. Příjmy uvedené v odst. 1 písm. a) - e), od nichž jsou odečteny částky uvedené v odst. 2 písm. a) a b), tvoří příjmy uvolněné (provozní) části Personálního fondu, příjmy uvedené v odst. 1 písm. f), od nichž jsou odečteny částky uvedené v odst. 2 písm. c), tvoří příjmy investiční části Personálního fondu.

Čl. 2 Výdaje Personálního fondu

1. Výdaje Personálního fondu v roce R tvoří výdaje popsané ve **Statutu Personálního fondu čl. 1 odst. 1 a 2.**, tj.:
 - a. mzdové náklady dle **Statutu Personálního fondu čl. 1 odst. 1 písm. a) a čl. 1 odst. 2.**,
 - b. benefity dle **Statutu Personálního fondu čl. 1 odst. 1 písm. b.**
 - c. část nákladů na supervizi dle **Statutu Personálního fondu čl. 1 odst. 1 písm. c.**
2. Povinné výdajové položky jsou:
 - a. tarifní mzda duchovenských zaměstnanců daná mzdovým řádem,
 - b. příplatky za další práci duchovenských zaměstnanců dané mzdovým řádem,
 - c. osobní příplatky, jejichž celková částka závisí na výši prostředků na mzdy,
3. Nepovinné výdajové položky jsou:
 - a. příspěvek na životní pojištění nebo penzijní připojištění,
 - b. stravenky,
 - c. náklady na supervizi
 - d. odměny

Čl. 3 Pravidla pro sestavení roční bilance provozní části Personálního fondu

1. Roční bilanci provozní části Personálního fondu sestavuje správní rada Personálního fondu ve spolupráci s ekonomickým a personálním oddělením ÚCK a investičním

výborem synodní rady.

2. Bilance provozní části Personálního fondu je součástí rozpočtu povšechného sboru a schvaluje ji synod.
3. Při sestavování bilance provozní části Personálního fondu se správní rada Personálního fondu řídí **Řádem hospodaření církve, Statutem Personálního fondu**, mzdovým řádem, usnesením synodu a rozhodnutím synodní rady.
4. Postup sestavení bilance:
 - a. Na základě známých skutečností se vyčíslí všechny položky příjmů provozní části Personálního fondu uvedené v čl. 1 odst. 1 těchto pravidel.
 - b. Stanoví se hodnoty odečítané od jednotlivých příjmů uvedené v čl. 1 odst. 2 těchto pravidel.
 - c. Stanoví se částky povinných výdajových položek uvedené v čl. 2 odst. 2 těchto pravidel.
 - d. Stanoví se částky nepovinných výdajových položek uvedené v čl. 2 odst. 3 těchto pravidel.
 - e. Je-li součet výdajových položek vyšší než uvolněná část příjmů dle čl. 1 odst. 3, bude příjmová část doplněna z rezervy Personálního fondu. Na základě toho správní rada Personálního fondu připraví návrh na navýšení odvodu do Personálního fondu od roku R+1 ve schváleném modelu.
 - f. Je-li součet výdajových položek vyšší než uvolněná část příjmů doplněná z rezervy, může správní rada Personálního fondu požádat prostřednictvím synodní rady synod o doplnění ze základu pro příspěvek do investiční části Personálního fondu v daném roce. Současně správní rada Personálního fondu připraví návrh na navýšení odvodu do Personálního fondu od roku R+1 ve schváleném modelu.

Čl. 4 Roční uzávěrka provozní části Personálního fondu

1. Na konci každého roku provede Správní rada Personálního fondu roční uzávěrku provozní části Personálního fondu
 - a. Nevyužitá část rezervy Personálního fondu bude převedena do dalších let.
 - b. Nevyužitá část výnosů investiční části z roku R-1 bude převedena do investiční části.

Zpět na **obsah** / **seznam řádů**

Ke stažení: **verze pro tisk** ve formátu PDF

Tato pravidla jsou ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 7 a 8 přijaté **3. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 59 přijaté **1. zasedáním 36. synodu ČCE**
- usnesení č. 26 přijaté **1. zasedáním 35. synodu ČCE**
- usnesení č. 21 přijaté **4. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 20 přijaté **2. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 38 přijaté **1. zasedáním 34. synodu ČCE**
- usnesení č. 21 přijaté **4. zasedáním 33. synodu ČCE**

MINIMÁLNÍ NÁPLŇ PRÁCE ADMINISTRÁTORA SBORU

Nedohodnou-li se ustanovený administrátor a staršovstvo farního sboru, v němž není obsazeno místo faráře nebo kde je na kazatelské místo povolán jáhen, na větším rozsahu práce nebo nestanoví-li rozsah administrace senior ve smyslu ustanovení **Řádu pro kazatele čl. 7 odst. 3**, řídí se rozsah práce administrátora sboru touto minimální náplní práce:

A) Ve sboru, kde není kazatelské místo obsazeno:

V oblasti duchovenské koná administrátor tyto práce:

1. zajišťuje či organizuje příležitostná shromáždění (křty, svatby, pohřby aj.)
2. vykonává nedělní bohoslužby v administrovaném sboru nejméně jednou v měsíci
3. organizačně zajišťuje konání biblických hodin v administrovaném sboru a osobně se účastní nejméně šestkrát do roka
4. provádí konfirmační přípravu, organizačně zajišťuje další katechetickou práci
5. organizačně zajišťuje pastorační práci v administrovaném sboru
6. vede staršovstvo administrovaného sboru, aby ve zvýšené míře vlastními silami zajišťovalo a konalo práci ve sboru

V oblasti správní koná administrátor tyto práce:

1. je spolu s kurátorem představitelem sboru a plní všechny povinnosti, které z tohoto postavení vyplývají podle platných církevních řádů
2. je virilním členem staršovstva, účastní se jeho schůzí a je-li zvolen jeho předsedou, zpravidla jednou měsíčně staršovstvo svolává a řídí jeho jednání
3. účastní se sborových shromáždění
4. vede matriky sboru
5. vede spisovou agendu sboru, není-li to zajištěno jiným způsobem
6. zveřejňuje, kdy a jak je dostupný

B) Ve sboru, kde je na kazatelské místo povolán jáhen:

V oblasti duchovenské koná administrátor tyto práce:

1. ve spolupráci s jáhnem zajišťuje činnost sboru

V oblasti správní koná administrátor tyto práce:

1. je spolu s kurátorem představitelem sboru a plní všechny povinnosti, které z tohoto postavení vyplývají podle platných církevních řádů
2. je virilním členem staršovstva, účastní se jeho schůzí a je-li zvolen jeho předsedou, zpravidla jednou měsíčně staršovstvo svolává a řídí jeho jednání
3. účastní se sborových shromáždění
4. dbá na vedení matrik sboru a kontroluje je nejméně jednou ročně
5. dohlíží na vedení spisové agendy sboru a tuto činnost průběžně kontroluje

[Zpět na seznam řádů](#)

Ke stažení: [verze pro tisk](#) ve formátu PDF

Tento dokument je ve znění platném po 3. zasedání 36. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 18 přijaté [3. zasedáním 36. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 39 přijaté [1. zasedáním 34. synodu ČCE](#)
- usnesení č. 21 přijaté [4. zasedáním 33. synodu ČCE](#)